ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)

ปริญญา

ภาษาไทย | ภาษาไทย

สาขา | **ภาควิชา**

เรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

A Study of Language Usage and Thai Humour Techniques Situation Comedy

นามผู้วิจัย นางสาวปรัชญาพร ทองประสิทธิ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ชะลอ รอดลอย, ศศ.ม.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อาจารย์สุพัตรา อินทนะ, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกวิทย์ พิมพวง, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญจนา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ **เดือน** **พ.ศ.**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

A Study of Language Usage and Thai Humour Techniques in Situation Comedy

โดย

นางสาวปรัชญาพร ทองประสิทธิ์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)
พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปรัชญาพร ทองประสิทธ์ 2555: การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชลอ รอดลอย, ศศ.ม. 270 หน้า

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ และเพื่อศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ ประชากรที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ละครตลกสถานการณ์ โดยเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ จำนวน 51 ตอน ตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม 2554 จากนั้นใช้วิธีการจับกลุ่มวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์และการหาความถี่แบบร้อยละ

จากการศึกษาการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ พบการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทย ทั้งหมด 4 ด้านได้แก่ 1) ด้านการใช้คำ พบการใช้คำแสดงนัยกลับมากที่สุด การเล่นคำ การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ การพูดโพล่งๆ การบรรยายอย่างผิดปกติ การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำภาษาถิ่นพบน้อยที่สุด 2) ด้านการใช้สำนวน พบการใช้สำนวนเก่าและการใช้สำนวนใหม่ 3) ด้านการใช้ภาพพจน์ พบการเปรียบเทียบวิเคราะห์มากที่สุด อุปมา สาธก อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน และการเปรียบต่างพบน้อยที่สุด 4) ด้านการใช้โวหาร พบการใช้โวหารประชดประชันมากที่สุด โวหารที่กล่าวเกินจริง และโวหารขัดแย้งพบน้อยที่สุด

จากการศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ พบกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทย ทั้งหมด 7 กลวิธีได้แก่ 1) กลวิธีทำให้ผิดความคาดหมายพบมากที่สุด 2) กลวิธีการยั่วล้อ 3) กลวิธีการสร้างเรื่องสัปดน 4) กลวิธีการสร้างความขัดแย้ง 5) กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง 6) กลวิธีการล้อสังคม 7) กลวิธีการใช้สัญลักษณ์พบน้อยที่สุด

_____ _____ ___ / ___ / ___

ลายมือชื่อนิสิต ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Pratchayaporn Thongprasit 2012: A Study of Language Usage and Thai Humour Techniques in Situation Comedy. Master of Arts (Thai Language), Major Field: Thai Language, Department of Thai Language. Thesis Advisor: Associate Professor Chalor Rodloy, M.A.T. 270 pages.

The present study was aimed at studying language usage and Thai humour techniques in situation comedy. As assessed by the current data on Pen-To situation comedy 51 episodes from January to December 2011, the clustering of specific sampling groups have been randomized to give an analytical description.

Results of the study showed that there were 4 aspects, i.e., language usage of words were found mostly using in refraction ending, play upon word, word modification, word saying without any thoughts, distorted storytelling, foreign word, dialects and provincial were ranged in order. Language usage of idioms was found using both in traditional idioms and new idioms. Language usage of figure of speech was found using of analogy, simile, allegory, metaphor, personification, and contrast were ranged in order. It was also found that language usage of expression was found using of irony, hyperbole, and paradox.

The results regarding Thai humour techniques in situation comedies studied in this work showed that there were 7 aspects, i.e., the ways how to make the story ending beyond expectation, the ways how to make the story ironic, the ways how to create the taboos, the ways how to make the story paradoxical, the ways how to overstate the stories, the ways how to ridicule the society, and was found that symbolism was the least.

_____ _____ ___ / ___ / ___

Student's signature Thesis Advisor's signature

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจากคณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต รองศาสตราจารย์ชลอ รอดลอย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ อาจารย์ ดร. สุพัตรา อินทนะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ทำหน้าที่วางแผนการเรียน กำหนดวิชาเรียน แนะนำ ควบคุมการศึกษาและการค้นคว้าการวิจัยของนิสิต ตลอดจนการพิจารณาเค้าโครง การให้คำแนะนำและควบคุมดูแล รวมทั้งประเมินความก้าวหน้าและการสอบวิทยานิพนธ์ของนิสิต

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะผู้บริหารบริษัท ซีเนริโอ จำกัด และ บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ที่ได้ให้ความสะดวกในการค้นคว้าเอกสาร และขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนที่ช่วยให้งานนี้สำเร็จลงได้ตามวัตถุประสงค์

ขอขอบคุณความช่วยเหลือและกำลังใจจากเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่คอยให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดดีๆ ที่มีประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยได้รับกำลังใจเป็นอย่างดีจากครอบครัว คุณพ่อ ดร.วีระ ทองประสิทธิ์ และ คุณแม่จันทร์เพ็ญ ทองประสิทธิ์ พร้อมทั้งน้องสาวที่คอยให้กำลังใจเป็นอย่างดี และผู้วิจัยไม่เคยลืมบุญคุณของ คุณลุง ดร.ชาญชัย ทองประสิทธิ์ ที่ปรึกษาอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่ได้อนุเคราะห์วัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ทั้งนี้ ความสำเร็จของผู้วิจัยที่เกิดขึ้นได้เพราะความเมตตาจากคณาจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ได้อบรมสั่งสอนและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ปรัชญาพร ทองประสิทธิ์

เมษายน 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง (3)

สารบัญภาพ (4)

บทที่ 1 บทนำ 1

ความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 6

ขอบเขตการวิจัย 6

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 6

ข้อตกลงเบื้องต้น 7

นิยามศัพท์ 7

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร 8

เอกสารที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทย
ในละครตลกสถานการณ์ 9

เอกสารที่เกี่ยวกับละครตลกสถานการณ์ 21

เอกสารที่เกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทย 28

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 35

บทที่ 3 วิธีการวิจัย 42

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 42

ขั้นตอนการเตรียมการ 44

การเก็บรวบรวมข้อมูล 44

การวิเคราะห์ข้อมูล 45

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 45

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ 50

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทย
ในละครตลกสถานการณ์ 50

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทย
ในละครตลกสถานการณ์ 140

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 168

สรุปผลการวิจัย 168

อภิปรายผล 170

ข้อเสนอแนะ 171

เอกสารและสิ่งอ้างอิง 172

ภาคผนวก 180

ภาคผนวก ก เรื่องย่อละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ 181

ภาคผนวก ข ตัวอย่างบทละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ 198

ภาคผนวก ค จดหมายขอความอนุเคราะห์ 267

ประวัติการศึกษาและการทำงาน 270

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการใช้ภาษาด้านการใช้คำเพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์	99
2	แสดงการใช้ภาษาด้านการใช้สำนวนเพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์	109
3	แสดงการใช้ภาษาด้านการใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์	128
4	แสดงการใช้ภาษาด้านการใช้โวหารสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์	139
5	แสดงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์	167

ตารางผนวกที่

1	เรื่องย่อละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ	182

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ลักษณะสำคัญของละครตลกสถานการณ์	25

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่เรามักจะได้ยินวลีที่กล่าวว่า “สยามเมืองยิ้ม” และเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก แสดงให้เห็นว่า คนไทยเป็นคนจิตใจดี ชอบสนุกสนาน ดังที่ เครือศรี วิเศษสุวรรณภูมิ (2538: 59) กล่าวว่า อารมณ์ขันนั้นอยู่คู่กับคนไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งมีหลักฐานหลายอย่างที่แสดงให้เห็นว่าคนไทยมีอารมณ์ขันมานานแล้ว ดังที่ปรากฏอยู่ในวรรณคดีเรื่องต่างๆ เช่น เสภาขุนช้างขุนแผน ระเด่นลันได และพระมะเหลเถไถ เป็นต้น อารมณ์ขันจึงมิใช่เรื่องแปลกสำหรับคนไทย

วรรณวรพงษ์ หงษ์จินดา (2538: 59) กล่าวว่า อารมณ์ขันเป็นเรื่องที่มนุษย์ทุกคนมีอยู่ในสายเลือด โดยเฉพาะในสังคมไทยที่จะเห็นอารมณ์ขันแทรกอยู่ในการละเล่นพื้นบ้าน ในลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการร้องรำทำเพลงแบบพื้นบ้าน ทั้งเพลงฉ่อย เพลงเรือที่ชายหญิงร้องโต้ตอบว่ากันไปว่ากันมา ลำตัด และด้วยนิสัยของคนไทยที่เกรงใจหรือเกรงอำนาจจะว่ากล่าวหรือทักท้วงคนอื่น โดยเฉพาะผู้ที่มีอำนาจวาสนาเหนือคนธรรมดาก็จะต้องหาวิธีที่เหมาะสม คือ การใช้อารมณ์ขันมาสะกิดสะเกาบุคคลเหล่านั้นพอให้เจ็บๆ คันๆ

ดังจะเห็นได้ว่า อารมณ์ขันที่เกิดขึ้นนั้นถูกนำเสนอผ่านทาง “สาร” ที่แสดงออกมาโดยอาศัย “ภาษา” เพื่อแสดงออกแทนความรู้ ความคิด อารมณ์ หรือความรู้สึกต่างๆ ถูกนำเสนอออกมาตามสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารหรือหนังสือรูปเล่ม เป็นต้น สื่อที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์ เช่น โทรทัศน์ จะนำเสนอในแบบรายการประเภทบันเทิงคดีได้แก่ เกมส์โชว์ ทอล์คโชว์ และละครโทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งการนำเสนอความตลกนั้นจะออกมาในรูปของท่าทาง การใช้น้ำเสียง ภาษาและลักษณะของตัวบุคคลได้ชัดเจน มีทั้งเรื่องเก่าเล่าใหม่ และเรื่องใหม่ๆ ที่ผู้เล่าคิดแต่งขึ้นจากสภาพการณ์ของสังคมปัจจุบัน นำมาพูดเล่นลิ้น เล่นสำนวน เพื่อก่อให้เกิดอารมณ์ขันที่สนุกสนานเรียกเสียงหัวเราะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กาญจนา แก้วเทพ (2547: 282) กล่าวถึงการสำรวจประเภทรายการในโทรทัศน์ไทย พบว่า 60% ของรายการทั้งหมดเป็นรายการบันเทิง และในบรรดารายการประเภทต่างๆที่อยู่ในหมวดหมู่ของรายการบันเทิงนั้น ละครโทรทัศน์จะติดอันดับหนึ่งอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการโทรทัศน์ประเภทละครตลกสถานการณ์ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบันนี้ เพราะเป็นละครโทรทัศน์ที่สามารถเรียกเสียงหัวเราะ สร้างความสุข และดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากคนในสังคมปัจจุบันโดยเฉพาะสังคมคนในเมืองใหญ่ๆ มีการดำเนินชีวิตประจำวันด้วยความเคร่งเครียด รีบเร่ง และสับสน ละครตลกสถานการณ์สามารถบรรเทาความเครียดในชีวิตได้เป็นอย่างดี จึงเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อจิตใจ และเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้คนในปัจจุบัน

จุดเด่นของละครตลกสถานการณ์ คือ การใช้ภาษาที่ปรากฏในบทสนทนา เป็นศิลปะของการถ่ายทอดเรื่องราวความคิดของผู้เขียนบทออกมาทางคำพูดของตัวละคร หรือบทสนทนา การเขียนบทสนทนาที่ดี ผู้เขียนบทจะต้องสามารถเขียนให้เหมาะสมกับประเภทของละคร ลักษณะนิสัยของผู้พูด และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละตอนในละคร และยังจะต้องมีความกระจ่าง ชัดเจนเพียงพอ บทสนทนาที่ดีควรจะแสดงลักษณะนิสัย ความคิดอ่าน ความเห็น ความรู้สึก ตลอดจนอารมณ์ของผู้พูด มีความหมายภายใต้คำพูดที่จะนำไปสู่การแสดงออกของตัวละครในแง่ของการกระทำ ตลอดจนมีผลเกี่ยวเนื่องในการดำเนินเรื่องอีกด้วย

นราพร สังข์ชัย (2551: 94) กล่าวว่า การใช้ภาษาในละครตลกสถานการณ์นั้นก็เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะภาษาที่ใช้ในละครตลกสถานการณ์นั้นจะต้องเป็นภาษาที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม ทั้งนี้ เนื่องมาจากลักษณะสำคัญของละครตลกสถานการณ์เป็นละครที่มีสถานการณ์ไม่ปกติที่เกิดขึ้นโดยตัวละครไม่คาดฝัน ทำให้เกิดเรื่องราวที่ตลกขบขันขึ้นต่างๆ จึงอาจกล่าวได้ว่าถ้าพูดถึงละครตลกสถานการณ์ก็จะนึกถึงเรื่องราวและภาษาที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมนั่นเอง

ภาษาที่ใช้สื่อสารกันในละคร คือ ภาษาที่ปรากฏในบทสนทนาที่มีระดับภาษาเป็นภาษาพูด เพราะผู้พูดและผู้ฟังมีการสื่อสารกันเฉพาะหน้า ประกอบกับความสัมพันธ์ตัวละครในละครตลกสถานการณ์ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกัน เช่น ความสัมพันธ์แบบครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อวยพร พานิช และคณะ (2543: 354) กล่าวถึงลักษณะภาษาเพื่อสื่ออารมณ์ขันนั้นเป็นการนำถ้อยคำมาดัดแปลงด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดอารมณ์ขันได้แก่ การเล่นเสียงของคำ เช่น คำผวน คำพ้องเสียง การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ การบรรยายอย่างผิดปกติ การพูดโพล่งๆ เช่น การพูดจนดูเหมือนคนโง่ การแสดงย้อนกลับ เช่น การทำให้ผิดความคาดหมายในตอนจบ คำภาษาต่างประเทศและคำภาษาถิ่น ล้วนแล้วแต่เป็นการใช้ถ้อยคำที่พิสดารที่สามารถสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ฟังได้เป็นอย่างดี

ด้านการใช้สำนวนในการสร้างอารมณ์ขัน ถือได้ว่าเป็นลักษณะนิสัยของคนไทยที่มีมาตั้งแต่อดีต เพราะคนไทยเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน จะพูดจาหรือสั่งสอนใคร ก็มักจะอ้างเอาสำนวนสุภาษิต หรือคำพังเพยที่พูดต่อๆ กันมาตั้งแต่ครั้งโบราณมาเปรียบเทียบเปรียบเปรยเพื่อให้จดจำได้ง่ายยิ่งขึ้น บางครั้งที่สิ่งที่นำมาเปรียบก็สามารถสร้างอารมณ์ขันได้ เนื่องจากสิ่งที่นำมาเปรียบนั้นอาจจะไม่เข้าพวกกัน หรือมีการดัดแปลงสำนวนให้เข้ากับคำสมัยใหม่ เช่น สำนวนเก่า คือ โคแก่ชอบกินหญ้าอ่อน หมายถึง ผู้ชายสูงอายุรักใคร่กับผู้หญิงอายุคราวลูก สำนวนใหม่ได้มีการดัดแปลงสำนวนเดิม กลายเป็น หญ้าอ่อนชอบกินโคแก่ หมายถึง ผู้หญิงอายุน้อยที่ชอบมีแฟนเป็นผู้ชายอายุมาก เป็นสำนวนที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ฟัง จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิ่มสำราญ (2548: 67-71)

ด้านภาพพจน์เป็นการใช้ภาษาที่มีความโดดเด่นในละครตลกสถานการณ์ เนื่องจากความเปรียบนั้นสามารถสร้างอารมณ์ขันได้ ปรีชา ช้างขวัญยืน (2525: 215) กล่าวว่า ภาพพจน์เป็นวิธีการใช้ภาษาซึ่งนำคำหรือสำนวนที่ใช้มีความหมายไม่ตรงตามตัวหนังสือ ทำให้ผู้ฟังเกิดจินตภาพ โดยเฉพาะการใช้ภาษาในด้านภาพพจน์ประเภทความเปรียบเทียบได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน สาธก การเปรียบเทียบวิเคราะห์ และการเปรียบต่าง ซึ่งการใช้ภาพพจน์ประเภทความเปรียบนั้นจะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสารได้ง่ายขึ้น เนื่องจากบางครั้งผู้พูดอาจจะพูดสิ่งที่เป็นนามธรรม แต่ผู้ฟังอาจจะไม่เข้าใจ ฉะนั้น ผู้พูดจึงต้องใช้ภาพพจน์เข้ามาประกอบเพื่อทำให้ผู้ฟังเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

อวยพร พานิช และคณะ (2543: 345) กล่าวถึงการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันว่าส่วนใหญ่จะมีพื้นฐานมาจากการล้อเลียน โดยอาจจะมีการล้อเลียนด้วยโวหารที่ประชดประชันเสียดสี โวหารล้อเลียนด้วยความขัดแย้งกับความเป็นจริง และโวหารล้อเลียนแบบกล่าวเกินจริง ซึ่งโวหารเหล่านี้จะสร้างอารมณ์ขันได้เป็นอย่างดี โดยใช้ความผิดปกติในลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยมาล้อเลียนให้ผิดจากความเป็นจริง ส่วนใหญ่เป็นการล้อเลียนและ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เสียดสีบุคคลที่มีชื่อเสียง นักการเมืองและเหตุการณ์ทางการเมืองที่เป็นจุดเด่นน่าสนใจ เป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่รู้จัก เพื่อก่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ในการสร้างภาษาสื่ออารมณ์ขันนั้นจำเป็นต้องใช้ภาษาในด้านคำ สำนวน ภาพพจน์ และโวหารมาประกอบขึ้นเป็นเรื่องราวที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน นอกจากนี้ สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้อารมณ์ขันนั้นประสบความสำเร็จในการสื่อสาร คือ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน เป็นการนำเอาภาษาในด้านต่างๆ มาประกอบกันเป็นกลวิธีเพื่อสื่ออารมณ์ขัน ธิดา โมสิกรัตน์ (2526: 427-438) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไว้หลายประเภทได้แก่ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ เป็นการพูดที่เสียดสี เหน็บแนมเพื่อให้เกิดความอับอาย เช่น “อีเหี่ยว อีแก่ ไอ้ดำ” เป็นต้น เป็นการนำสิ่งที่เป็นปมด้อย หรือสิ่งที่บกพร่องมาพูดย้ำเพื่อให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าขัน การใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องเกินจริง เป็นการพูดถึงในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ อีกวิธีที่นิยมนำมาสร้างเพื่อให้เกิดอารมณ์ขันได้แก่ การสร้างเรื่องสัปดน เป็นการพูดถึงเรื่องหยาบโลน เรื่องเพศ เรื่องลามกที่ไม่ควรจะนำมาพูดในที่สาธารณะ เป็นเรื่องที่ควรปกปิด แต่ก็ถูกนำมาสร้างเป็นเรื่องตลกขบขัน บางครั้งก็มีการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม เป็นการนำเอาเรื่องราวที่เกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่กำลังเป็นประเด็นปัญหาอยู่ขณะนั้นมาล้อเลียนหรือเสียดสี พูดกระทบกระแทกการทำงานของรัฐบาล เพื่อเน้นย้ำว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่น่าขัน บางทีกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ เป็นการใช้สิ่งหนึ่งพูดแทนสิ่งหนึ่ง ใช้เพื่อการเลี่ยงความไม่สุภาพหรือบางครั้งใช้พูดเพื่อสร้างอารมณ์ขัน นอกจากนี้ ยังมีการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง คือ การทำให้ผิดปกติไปจากสิ่งที่ควรจะเป็นอยู่จริง และกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย คือ การทำให้ตอนจบนั้นผิดไปจากความคาดหมายในตอนแรกของผู้ฟัง

ดังจะเห็นได้ว่า ในการสร้างอารมณ์ขันด้วยคำพูดนั้นจำเป็นต้องใช้ภาษาประกอบกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันถึงจะทำให้การเล่าเรื่องเกิดอารมณ์ขันได้อย่างน่าสนใจ แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์และความเข้าใจของผู้พูดและผู้ฟังด้วย จึงจะทำให้การสร้างอารมณ์ขันนั้นประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง

ในปัจจุบันมีบริษัทผู้ผลิตละครประเภทนี้เป็นจำนวนมาก แต่ถ้าจะกล่าวถึงบริษัทที่เป็นผู้นำทางด้านการผลิตละครตลกสถานการณ์นั้น ต้องมีชื่อของบริษัท ซีเนริโอ จำกัด ติดอยู่ในอันดับต้นๆ รายชื่อของบริษัทผู้ผลิตละครตลกสถานการณ์ บริษัทนี้ดำเนินงานโดย นายถกลเกียรติ วีรวรรณ เป็นบริษัทที่ผลิตผลงานประเภทละครตลกสถานการณ์มากที่สุดในประเทศไทย สังเกตได้จาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มีผลงานละครตลกสถานการณ์ปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน มีผลงานละครตลกสถานการณ์ที่เผยแพร่จำนวนมากได้แก่ เรื่องเฮง เฮง เฮง เรื่องบางรักซอย 9 เรื่องเป็นต่อ เรื่องบ้านนี้มีรัก เรื่องผู้กองเจ้าเสน่ห์ และเรื่องนัดกับนัด โดยเฉพาะเรื่องเป็นต่อ เป็นละครตลกสถานการณ์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง จากผลสำรวจของบริษัท AC Nielsen (Thailand) โดยได้รับความนิยมมากที่สุดในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

กระแสความนิยมที่มีต่อละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ มีเครื่องยืนยันคุณภาพด้วยรางวัลจำนวนมากมายที่ได้รับได้แก่ 1) รางวัล Asian Television Awards 2007 สาขาBest Comedy Programme 2) รางวัลโทรทัศน์ทองคำ 2548 สาขาบทโทรทัศน์ยอดเยี่ยม 3) รางวัล Hamburger Awards ครั้งที่ 5 สาขาละครประเภทซิทคอมยอดเยี่ยม 4) รางวัลนาฏราช ครั้งที่ 1 สาขาทีมนักแสดงยอดเยี่ยม 5) รางวัลสยามดาราสตาร์อวอร์ด 2010 สาขานักแสดงสมทบยอดเยี่ยม (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2547)

มุขตลกที่สร้างอารมณ์ขัน และเป็นที่จดจำสำหรับผู้ชมที่ได้รับชมละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ คือ ลักษณะสำนวนการพูดของตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ด โดยท้ายประโยคทุกประโยคที่พี่อู๊ดได้พูดมักจะมีคำต่อท้ายที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นที่จดจำของผู้ชมได้เป็นอย่างดี คือ “นะครับพี่น้องครับ” ตัวอย่างเช่น “ผมว่าน้องเขาเป็นคนสวยนะครับพี่น้องครับ” ซึ่งเอกลักษณ์ดังกล่าวมักจะสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เสมอ

การสร้างอารมณ์ขันที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์ ถือได้ว่าเป็นความสร้างสรรค์อย่างหนึ่งของมนุษย์ที่น่าสนใจศึกษา เนื่องจากเป็นการทำให้คนที่มีประสบการณ์ชีวิตแตกต่างกัน และมีวิธีการตีความสิ่งต่างๆ ที่ไม่เหมือนกันมามีอารมณ์ขันในเรื่องเดียวกันได้ ย่อมเป็นศาสตร์และศิลป์ที่ลงตัวในการใช้ภาษาให้เกิดความอารมณ์ขันถือ ได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับละครตลกสถานการณ์ เพราะว่าจุดมุ่งหมายหลักของการนำเสนอ คือ ต้องการให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขันและสร้างความบันเทิงใจ อาจกล่าวได้ว่าละครตลกสถานการณ์จะต้องมีศิลปะการใช้ภาษาอย่างน่าสนใจ โดยเลือกสรรคำสำนวน ภาพพจน์ และโวหารมาประกอบขึ้นเป็นบทสนทนาเพื่อใช้ในการดำเนินเรื่อง ตัวละครมีการนำเสนอเรื่องดึงดูดใจผู้ชมได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันได้อย่างแยบยล เพื่อที่ผู้ชมจะสามารถรับรู้และติดตามเรื่องราวอย่างสนุกสนาน ตลอดจนนึกเห็นเป็นภาพชัดเจนตลอดทั้งเรื่องและท้ายที่สุดแล้วต้องให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขันได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วยสภาวะเหตุการณ์ทางสังคมที่ตึงเครียด ทั้งเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ละครตลกสถานการณ์เป็นอีกช่องทางหนึ่ง ที่ทำให้เราสามารถรับรู้เหตุการณ์ขณะนั้นไปพร้อมกับได้รับการผ่อนคลายความเครียดจากความบันเทิงที่เกิดจากการรับชมละครตลกสถานการณ์ จึงถือได้ว่าเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิงไปพร้อมๆ กัน เป็นความสร้างสรรค์อีกประเภทหนึ่งที่น่าศึกษาค้นหา

จากเหตุผลดังกล่าว ประกอบกับกระแสความนิยมละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการใช้ภาษา และกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ เพื่อจะได้ทราบว่า ภาษาที่ใช้สร้างอารมณ์ขันในบทสนทนาของละครตลกสถานการณ์เป็นอย่างไร และมีกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยเช่นไร ถึงทำให้ละครตลกสถานการณ์ของเรื่องเป็นต่อมีความโดดเด่นจนได้รับความนิยมจากผู้ชมอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

ขอบเขตการวิจัย

โดยผู้วิจัยศึกษาเฉพาะละครตลกสถานการณ์ของบริษัท ซีเนริโอ จำกัด ที่ออกอากาศอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2554 จำนวน 1 เรื่องได้แก่ เรื่องเป็นต่อ ซึ่งเป็นละครที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับหนึ่งจากผลสำรวจความนิยมละครตลกสถานการณ์ ของบริษัท AC Nielsen (Thailand) โดยได้รับความนิยมมากที่สุดในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 51 ตอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์
2. ทำให้ทราบกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยในละครตลกสถานการณ์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อตกลงเบื้องต้น

ภาษาอารมณ์ขันที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์นี้ ได้มาจากบทสนทนาของตัวละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ตั้งแต่เดือนมกราคม-เดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 จำนวน 51 ตอน ซึ่งเป็นละครตลกสถานการณ์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในกรุงเทพและปริมณฑล ได้จากผลสำรวจของบริษัท AC Nielsen (Thailand) โดยภาษาอารมณ์ขันที่ปรากฏในบทสนทนาได้มาจากการถอดบทสนทนาตามที่ตัวละครได้พูด

นิยามศัพท์

การใช้ภาษา หมายถึง รูปแบบและลักษณะใช้ภาษาพูดในการติดต่อทั้งการรับรู้และถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิผลได้แก่ ด้านการใช้คำ สำนวน ภาพพจน์ และโวหารในละครตลกสถานการณ์

อารมณ์ขัน หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกให้ได้รู้ว่าปรากฏการณ์ที่พบเห็นนั้นเป็นสิ่งที่เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานปกติที่สังคมยอมรับผ่านอาการยิ้มแย้มหรือหัวเราะของบุคคล

กลวิธี หมายถึง วิธีการหรือกลวิธี ซึ่งผู้แต่งนำมาใช้ในการถ่ายทอดความนึกคิด หรือความสะเทือนใจเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้แต่งมีฝีมือ

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทย หมายถึง วิธีการเขียนและการใช้ถ้อยคำอย่างมีศิลปะในการเสนอเรื่อง โดยใช้เทคนิคหรือวิธีการใดวิธีการหนึ่งนำมาประกอบในการเขียนเรื่อง ทั้งนี้ต้องการให้ผู้อ่านบรรลุวัตถุประสงค์ นั่นก็คือ การสร้างอารมณ์ขัน

ละครตลกสถานการณ์ หมายถึง ละครแนวสนุกสนานที่มีลักษณะล้อเลียนสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เป็นละครจบในแต่ละตอน ใช้นักแสดงชุดเดียว เน้นเรื่องการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของตัวละครกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงในสังคม

การแสดงนัยกลับ หมายถึง การย้อนทางกับสิ่งที่เป็นปกติ ทำให้ผิดไปจากความคาดหมาย รวมถึงการลองเชิงหรือเสียรู้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สำรวจและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจัดเป็นหัวข้อได้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

    1.1 การใช้ภาษาด้านคำในละครตลกสถานการณ์
    1.2 การใช้ภาษาด้านสำนวนในละครตลกสถานการณ์
    1.3 การใช้ภาษาด้านภาพพจน์ในละครตลกสถานการณ์
    1.4 การใช้ภาษาด้านโวหารในละครตลกสถานการณ์

2. เอกสารที่เกี่ยวกับละครตลกสถานการณ์

    2.1 ความหมายของละครตลกสถานการณ์
    2.2 การเกิดขึ้นของละครตลกสถานการณ์
    2.3 รูปแบบของละครตลกสถานการณ์
    2.4 ลักษณะสำคัญของละครตลกสถานการณ์
    2.5 องค์ประกอบของละครตลกสถานการณ์
    2.6 บริษัทผู้ผลิตละครตลกสถานการณ์

3. เอกสารที่เกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทย

    3.1 ควาหมายของอารมณ์ขัน
    3.2 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ
    3.3 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องเกินจริง
    3.4 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน
    3.5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.6 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์

3.7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง

3.8 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขัน

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับละครตลกสถานการณ์

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน

เอกสารที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

การใช้ภาษาด้านคำในละครตลกสถานการณ์

การใช้ภาษาด้านคำเพื่อสร้างอารมณ์ขันนั้น เป็นการนำเอาคำมาดัดแปลงด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดอารมณ์ขัน มีผู้ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้คำเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ดังนี้

ธิดา โมสิกรัตน์ (2526: 427) ได้กล่าวถึงใช้คำสร้างอารมณ์ขันออกได้ 4 วิธี สรุปได้ดังนี้

1. ใช้คำภาษาต่างประเทศ เช่น “เสีย look”

2. ใช้คำภาษาถิ่น คือ การใช้คำภาษาถิ่นทำให้เกิดความเข้าใจผิดในเรื่องความหมาย การใช้ระดับเสียงที่ผิด เช่น คนจังหวัดสุพรรณบุรีมักจะออกเสียงเหน่อ โดยนำมาเป็นเรื่องล้อเลียนเสียง ยกตัวอย่าง เช่น พ่อก็มา แม่ก็มา แต่เสียงที่ออก จะเป็นเสียง พ่อก็หมา แม่ก็หมา

3. ใช้คำบรรยายให้เกิดภาพพจน์ เป็นวิธีที่ผู้แต่งเลือกใช้คำที่มีเสียงและความหมายที่ทำให้คนอ่านเกิดภาพพจน์และความขบขัน เช่น หนังสือหนาอย่างกับเขียง

4. ใช้คำหรือตัวเลขแทนเสียง เช่น 555 แทน เสียงหัวเราะ ฮ่า ฮ่า ฮ่า

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สิทธา พินิจภูวดล (2537: 503-506) กล่าวถึงการใช้ภาษาในการสร้างอารมณ์ขันในเรื่องการการเล่นคำ สรุปได้ 6 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. การเล่นคำ เป็นวิธีการนำคำมาดัดแปลงด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดอารมณ์ขัน ได้แก่ การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ การพูดไม่ชัด การพูดติดอ่าง การคำใช้คำพ้องเสียง การซ้ำคำ และการสับที่ของสระและตัวสะกด โดยยืมพยัญชนะต้น(คำผวน) เช่น “แอร์กี่” เป็น “อีแก่”

2. การใช้คำกำกวม คือ การใช้คำที่สามารถตีความได้หลายความหมาย หรือเป็นการพูดวกวนให้เข้าใจผิด

3. การใช้ภาษาถิ่น คือ การใช้ภาษาถิ่นที่มีความหมายต่างกัน ทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ รวมทั้งการพูดเหน่อ และการใช้ระดับเสียงผิด

4. การบรรยายอย่างผิดธรรมชาติ คือ การบรรยายสิ่งที่ผิดจากปกติธรรมดา หรือจากความเป็นจริง เช่น “ดาราบางคนมีต่อมความเป็นส่วนตัวสูงกว่าปกติ” นั่นคือ ในร่างกายของมนุษย์ไม่มีต่อมนี้อยู่จริงเป็นการบรรยายเกินความจริง

5. การพูดโพล่งๆ โดยไม่คิดให้รอบคอบ ก่อให้เกิดการหักมุม เช่น ตัวอย่างบทสนทนา

บรรณาธิการ : “ข่าวที่คุณรายงานเข้ามาซ้ำกับปีที่แล้วทั้งนั้น”
ผู้สื่อข่าว : “ไม่ซ้ำหรอกครับ”
บรรณาธิการ : “ซ้ำน่า มีปล้น ข่มขืน ฆ่าตัวตาย อุบัติเหตุเหมือนกัน”
ผู้สื่อข่าว : “แต่บุคคลที่เป็นข่าวมันเปลี่ยนไป”

6. การแสดงนัยกลับหรือการย้อนทางกับสิ่งที่เป็นปกติวิสัย เช่น “เรื่องนักสูบกัญชา” ซึ่งในตอนหนึ่งของเรื่อง คือ พ่อแม่ของบักคำต้องการให้บักคำ ซึ่งเป็นคนที่ขี้เกียจไปตายในแดนที่ผีดุ แต่บักคำกลับได้เงินทองมากมายและกลับมาในเป็นเศรษฐี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อวยพร พานิช และคณะ (2543: 354-356) ได้กล่าวถึงการใช้คำเพื่อสร้างอารมณ์ขันไว้ 5 วิธี สรุปได้ดังนี้

1. การเล่นเสียงของคำ คือ การเลียนแบบสัมผัสนอก สัมผัสใน เมื่ออ่านออกเสียงแล้วดูน่าขำขัน เช่น บทละครเรื่อง พระมะเหลเถไถ ของคุณสุวรรณ

เมื่อนั้น
พระมะเหลเถไถมะไหลถา
สถิตย์ยังแท่นทองกะโปลา
ศุขาปาลากะเปเล

2. การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ คือ การดัดแปลงพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด การันต์ วรรณยุกต์ เช่น

ถาม : ทำอย่างไรจึงจะให้ลิงลงจากต้นไม้
ตอบ : ลบสระอิ ออก

3. การบรรยายอย่างผิดปกติ คือ การพูดผิดจากสิ่งที่เป็นจริง เช่น มีหัวใจอยู่ข้างขวา

4. การพูดโพล่งๆ คือ การพูดโดยไม่คิดให้รอบคอบ ก่อให้เกิดการหักมุม ซึ่งเป็นสาเหตุของอารมณ์ขันได้ เช่น

ถาม : ทำไมแกจึงไว้หนวดวะ
ตอบ : ถ้าไม่ไว้หนวดแกจะเอาอะไรมาถามฉันล่ะ

5. การแสดงนัยกลับ คือ การพูดย้อนทางกับสิ่งที่เป็นปรกติวิสัย รวมถึงการลองเชิงหรือเสียรู้ เช่น

ระวัง หากจับสายไฟนี้
ท่านจะถูกดูดตายทันที
ใครฝ่าฝืนจะต้องถูกลงโทษ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากที่มีผู้ศึกษาเรื่องการใช้ภาษาด้านคำในการสร้างอารมณ์ขันดังที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการใช้ภาษาด้านคำเพื่อสร้างอารมณ์ขันเป็นการดัดแปลงคำด้วยวิธีการต่างๆ ได้แก่ การเล่นคำ เช่น คำพ้อง คำผวน ซ้ำคำ การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ เช่น พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การพูดโพล่งๆ เช่น การพูดแบบไม่คิด การบรรยายอย่างผิดปกติไปจากสิ่งที่เป็นอยู่จริง การแสดงนัยกลับโดยทำให้ผิดความคาดหมาย การใช้คาภาษาต่างประเทศด้วยการทับศัพท์ให้เข้ากับเสียงของไทย และการใช้คำภาษาถิ่นต่างๆ

การใช้ภาษาด้านสำนวนในละครตลกสถานการณ์

สำนวนเป็นส่วนหนึ่งที่ถูกนำมาใช้ในบทสนทนา เป็นการนำเอาคำมาใช้ให้มีความหมายต่างไปจากความหมายเดิม แม้จะแปลความหมายคล้ายๆ กับความหมายของคำเดิมที่นำมาประสมกัน แต่ไม่เหมือนกับความหมายเดิมทีเดียวนัก ผู้พูดและผู้ฟังที่มีประสบการณ์ร่วมกันจึงจะสามารถเข้าใจได้ลึกซึ้งและเลือกใช้ได้ถูกต้อง มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับสำนวนไว้ดังนี้

สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515: 1) กล่าวว่า “สำนวน” หมายถึง สำนวน หรือถ้อยคำที่เรียบเรียงขึ้นเป็นโวหาร บางทีก็ใช้ว่าสำนวนโวหาร คำพูดของมนุษย์เราไม่ว่าจะชาติใดหรือภาษาใด แยกออกได้กว้างๆ เป็น 2 อย่าง อย่างหนึ่งพูดตรงไปตรงมาตามภาษาธรรมดา พอพูดออกมาก็เข้าใจกันได้ทันที อีกอย่างหนึ่งพูดเป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมา แต่ให้มีความหมายในคำพูดนั้นๆ ผู้ฟังอาจเข้าใจความหมายทันที หรืออาจจะไม่เข้าใจความหมายโดยทันที ต้องคิดจึงจะเข้าใจ หรือบางทีคิดแล้วเข้าใจอย่างอื่นก็ได้ หรือไม่เข้าใจเลยก็ได้ คำพูดเป็นชั้นเชิงนี้ เราเรียกกันว่า สำนวน คือ คำพูดเป็นสำนวน ชาวบ้านจะเรียกว่า พูดสำบัดสำนวน

มัทนี ตุลยาทร (2533: 5) ให้ความหมายของสำนวนว่า ถ้อยคำ วลี หรือประโยคที่มีความหมายไม่ตรงตามตัว แต่มีความหมายเป็นเชิงเปรียบเทียบ ผู้ฟังผู้อ่านต้องแปลความอีกชั้นหนึ่งจึงจะเข้าใจ สำนวนนี้จะใช้กันอย่างแพร่หลายในหมู่คนที่พูดภาษาเดียวกัน ถ้าใครเอ่ยขึ้นมาก็มีผู้เข้าใจความหมายได้ทันที โดยสำนวนแบ่งเป็น 2 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. สำนวนที่ใช้กันมานาน มักจะเป็นวลี หรือประโยคที่สละสลวยคมคาย บางทีก็เป็นคำวิเศษณ์ กริยา และท่าทาง เช่น ปากหอยปากปู ดินพอกหางหมู เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. สำนวนสมัยใหม่ เป็นสำนวนที่คนไทยใช้กันอยู่ทุกวันนี้ ถ้อยคำเหล่านี้ฟังไม่นุ่มนวลเหมือนประเภทแรก แต่เป็นที่รู้และเข้าใจกันทั่วไปเมื่อเอ่ยถึง เช่น ชักดาบ หมายถึง ซื้อของแล้วไม่ยอมจ่ายเงิน เป็นต้น

นิภาพรรณ ศรีพงษ์ (2548: 53) ได้กล่าวถึงลักษณะของสำนวนไทยไว้ 5 ลักษณะ สรุปได้ดังนี้

1. มีความหายโดยนัย เป็นคำที่มีความหมายไม่ตรงตัว พูดอย่างหนึ่งแต่มีความหมายอีกอย่างหนึ่ง เช่น ยื่นจมูกหมายถึงเข้าไปสอดแทรกในเรื่องของคนอื่น หลังฉากหมายถึงที่ไม่แสดงให้ปรากฏเปิดเผย เป็นต้น

2. ลักษณะของสำนวน อาจจะมี 1 พยางค์ 2 พยางค์ 3 พยางค์ 4 พยางค์ หรืออาจมากกว่านั้นก็ได้ เช่น กล้วยหมายถึงง่าย เค็มหมายถึงคนที่ขี้งก ใส่หน้ากากหมายถึงไม่ยอมแสดงตัวตนจริงๆ เมื่ออยู่ต่อหน้า เป็นต้น

3. ใช้ถ้อยคำน้อย แต่มีความหมายมาก เช่น กากีหมายถึงผู้หญิงมากชู้หลายผัว หน้าเลือดหมายถึงชอบขูดรีดเอาแต่ได้เพราะเห็นแก่ตัว หมาหมู่หมายถึงกลุ่มคนที่รุมทำร้ายคนคนเดียว เป็นต้น

4. เป็นการเปรียบเทียบ ได้แก่ เปรียบเทียบกับนิทาน นิยาย ตำนาน ศาสนา ประเพณี ประวัติศาสตร์ การกระทำ เช่น ตีฆ้องร้องป่าว หมายถึง บอกให้รู้ทั่วกัน สำนวนนี้นำไปเปรียบเทียบกับสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อมีพระบรมราชโองการให้ประกาศเรื่องใดให้ราษฎรทราบพระราชกฤษฎีกา ประเพณีเดิมในกรุงเทพมหานคร กรมเมืองให้นายอำเภอเป็นเจ้าพนักงานไปเที่ยวอ่านประกาศตามตำบลที่ชุมนุม ส่วนหัวเมืองทั้งปวงเจ้าเมืองกรมการให้กำนันเป็นพนักงานอ่านประกาศ เมื่อพนักงานจะอ่านประกาศที่ตำบลใด ให้ตีฆ้องเป็นสัญญาณเรียกราษฎรมาประชุม แล้วอ่านประกาศให้ฟัง ณ ที่นั้น

5. การใช้คำสละสลวย มีสัมผัส คำคล้องจอง ไพเราะรื่นหู เช่น คับที่อยู่ได้ คับใจอยู่ยาก หมายถึงที่อยู่แม้จะคับแคบก็อยู่ได้ถ้าสบายใจ แต่ถ้าอึดอัดใจที่อยู่จะกว้างขวางใหญ่โตอย่างไรก็อยู่ไม่ได้ เป็นการซ้ำคำว่า “คับ” เพื่อต้องการเน้นย้ำใจความในชัดเจนยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุวรรณา ตั้งทีฆะรักษ์ (2552: 111) ได้แบ่งการใช้สำนวนออกเป็น 2 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. การใช้สำนวนเก่า เป็นการสำนวนที่ใช้กันมานานแล้ว โดยถือเป็นคำรวมที่ใช้เรียกคำประเภทสุภาษิต คำพังเพย คำคม ตลอดจนวลีสำเร็จรูปต่างๆ ที่ใช้แพร่หลายแล้ว เช่น รักดีหามจั่ว รักชั่วหามเสา นายว่าขี้ข้าพลอย เรือล่มเมื่อจอด ตาบอดเมื่อแก่

2. การใช้สำนวนใหม่ เป็นสำนวนที่ผู้พูดหรือผู้เขียนแต่ละคิดเรียบเรียงขึ้นใหม่ ซึ่งบางสำนวนก็ใช้ภาษาผิดไวยากรณ์

จากการศึกษาความหมาย ประเภท และลักษณะของสำนวน สรุปได้ว่า สำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่กะทัดรัด คมคายกินใจผู้ฟัง ไพเราะสละสลวยและมีความหมายลึกซึ้งเป็นที่รู้จักกันทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) สำนวนเก่า หรือสำนวนที่ใช้กันมานาน 2) สำนวนใหม่ เป็นสำนวนที่คนไทยใช้กันอยู่ทุกวันนี้ ถ้อยคำเหล่านี้ฟังไม่นุ่มนวลเหมือนประเภทแรก เป็นสำนวนที่เกิดจากวงการต่างๆ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม หรือเป็นเหตุการณ์ที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ขณะนั้น โดยสำนวนใหม่นี้จะเป็นที่รู้และเข้าใจกันทั่วไปเมื่อเอ่ยถึง

การใช้ภาษาด้านภาพพจน์ในละครตลกสถานการณ์

ในบทสนทนาอาจจะมีคำพูดที่ไม่สามารถอธิบายขยายความได้อย่างละเอียด ตัวละครจึงจำเป็นต้องใช้การเปรียบเทียบเข้ามาใช้ประกอบในการพูด เพื่อทำให้ผู้ฟังสามารถนึกภาพตามและสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ โดยไม่ต้องอธิบายขยายความให้ยืดยาว มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับภาพพจน์ดังนี้

ปรีชา ช้างขวัญยืน (2525: 215-224) ได้กล่าวถึงภาพพจน์ซึ่งเกิดจากการเปรียบเทียบไว้ 6 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. อุปมา (Simile) คือ เป็นความเปรียบที่ใช้เปรียบเทียบสิ่งสองสิ่งให้เหมือนกัน โดยมีคำบอกการเปรียบเทียบปรากฏอยู่ เช่น ราวกับ เหมือน ประหนึ่ง ดุจ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ต้องการอธิบายดียิ่งขึ้น เช่น ใบหน้าของเธอดูสดใส**เหมือน**กุหลาบแรกแย้ม การตายของเธอทำให้การมีชีวิตอยู่ต่อไปของเขาหมดความหมาย ชีวิตของเขาหลังจากนั้นก็**เหมือน**บ้านที่กำลังถูกไฟลามเลียไปเรื่อยๆ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. อุปลักษณ์ (Metaphor) คือ เป็นความเปรียบที่ใช้เปรียบเทียบสิ่งสองสิ่งให้เหมือนกัน การเปรียบเทียบแบบนี้ไม่ใช้คำแสดงการเปรียบเทียบ เช่น การแต่งงานทำให้เขาเห็นอะไรเกี่ยวกับเธอเพิ่มขึ้น ครั้งหนึ่งเธอเคยเป็นแม่ดอกกุหลาบที่น่ารัก มาบัดนี้เธอกลับ**เป็น**หนามคมที่ฝังอยู่ในเนื้อของเขา

3. บุคลาธิษฐาน (Personification) คือ การเปรียบเทียบซึ่งเกิดจากการนำความคิด ลักษณะและความรู้สึกของบุคคลไปใส่ให้แก่สิ่งที่ไม่มีชีวิตหรือนามธรรม ซึ่งไม่มีคุณสมบัติเช่นนั้น เพื่อให้ปรากฏการณ์เหล่านั้นเป็นสิ่งมีชีวิตขึ้น เช่น ทะเลไม่เคยหลับ จานและช้อนวิ่งกันขวักไขว่ไปทั่วห้อง เปลวไฟกลืนกินบ้านทั้งหลังเข้าไปอย่างหิวโหย

4. สาธก (Allegory) คือ การเปรียบเทียบอย่างยาวใช้วิธีการยกเรื่องมาเล่าเพื่อใช้ความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่องนั้นเป็นเครื่องอธิบายความคิดบางอย่าง เช่น อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าได้พบในหนังสือไทยซึ่งแต่งเมื่อ 6-7 ปีมานี่เอง นับเป็นตัวอย่างของเรื่อง Contraste ได้ดี คือ เรื่องของทหารคนหนึ่งที่ไม่เคยยิงปืนแม่นเลย

5. การเปรียบเทียบวิเคราะห์ (Analogy) คือ เป็นการเปรียบแบบอุปมาที่ขยายความให้ยาวขึ้น โดยการวิเคราะห์คุณสมบัติหรือลักษณะที่เหมือนกันของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบหลายแง่ เช่น ดนตรีกับภาษามักจะได้รับการนำมาเปรียบเทียบกันการเปรียบเทียบดังกล่าวนับว่าใช้ได้ นอกจากดนตรีจะเข้ากับภาษาแท้ๆ ได้ง่ายแล้ว ยังมีภาษาของตนซึ่งเรียกได้ว่าเป็นสากล ถ้านำมาเปรียบกับภาษาก็จะช่วยให้เข้าใจเรื่องจังหวะ ความกลมกลืน ระดับเสียง ดนตรีมีพยัญชนะของตนซึ่งมีเจ็ดตัวซึ่งเทียบกับพยัญชนะของภาษา พยัญชนะแต่ละตัวคือตัวโน้ต พยัญชนะบางตัวเป็นคำได้ โน้ตบางตัวก็อยู่ตามลำพังได้เหมือนกัน

6. การเปรียบต่าง (Contrast) คือ เป็นการอธิบายเปรียบเทียบชนิดตรงกันข้าม คือ อธิบายสิ่งหนึ่งโดยเทียบกับสิ่งที่มีลักษณะตรงกันข้าม เช่น ความตายเป็นเรื่องเศร้าเสมอ แต่การตายที่ไหนก็ไม่น่าเศร้าเหมือนเมื่ออยู่ในทะเล คนที่ตายบนบกนั้นศพก็ยังอยู่กับเพื่อนและพรรคพวกก็ยังแห่ศพได้ แต่เมื่อคนคนหนึ่งลงเรือออกทะเลแล้วหายไป

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิ่มสำราญ (2548: 53-56) ได้กล่าวว่า ภาพพจน์ คือ ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพในใจ โดยใช้กลวิธีหรือชั้นเชิงในการเรียบเรียงถ้อยคำให้มีพลังที่จะสัมผัสอารมณ์ของผู้อ่านจนเกิดความประทับใจ และแบ่งภาพพจน์ออกเป็น 12 ชนิด สรุปได้ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. อุปมา (Simile) คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง โดยธรรมชาติแล้วมีสภาพที่แตกต่างกัน แต่มีลักษณะเด่นร่วมกันและใช้คำที่มีความหมายว่า “เหมือนหรือคล้าย” เป็นคำแสดงการเปรียบเทียบเพื่อเน้นให้เห็นจริงว่าเหมือนอย่างไรในลักษณะใด เช่น ดวงหน้านางนวลกระจ่าง **ดุจ**ดวงจันทร์

2. อุปลักษณ์ (Metaphor) คือ การเปรียบเทียบด้วยการกล่าวว่าสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง โดยใช้คำแสดงการเปรียบเทียบว่า “เป็น” หรือ “คือ” ความหมายลึกซึ้งกว่าอุปมา เช่น ลูกคือดวงใจของพ่อแม่

3. สัญลักษณ์ (Symbol) คือ การเปรียบเทียบที่เรียกสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยใช้คำอื่นแทน คำที่ใช้เรียกนั้นเกิดจากการเปรียบเทียบและตีความซึ่งใช้กันมานานจนเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป เช่น สีขาวหมายถึงความบริสุทธิ์ สิงโตหมายถึงผู้มีอำนาจ

4. นามนัย (Metonymy) คือ การใช้คำหรือวลีซึ่งบ่งลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาแสดงความหมายแทนสิ่งนั้นทั้งหมด เช่น มงกุฎหมายถึงกษัตริย์ มือขวาหมายถึงคนสนิทที่ไว้วางใจ

5. อติพจน์ (Hyperbole) คือ การกล่าวเกินจริง ซึ่งเป็นความรู้สึกหรือความคิดของผู้กล่าวที่ต้องการย้ำความหมายให้ผู้ฟังรู้สึกว่าหนักแน่นจริงจัง เช่น ฉันหิวไส้จะขาดแล้วนะ ร้อนจนตับแตก

6. บุคลาธิษฐาน (Personification) คือ การสมมติให้สิ่งที่ไม่มีชีวิต สัตว์ สิ่งที่เป็นนามธรรมให้มีสติปัญญา อารมณ์หรือกิริยาอาการเหมือนมนุษย์ เช่น ดาวกะพริบตาเยาะเราหรือดาวเอ๋ย

7. ปฏิทรรศน์ (Paradox) คือ การใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายตรงข้ามหรือขัดแย้งกันมากล่าวเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดความหมายที่ชัดเจน เช่น ยิ่งรีบก็ยิ่งช้า เป็นความมืดที่เวิ้งว้างสว่างไสว

8. ปฏิพจน์ (Oxymoron) คือ การใช้คำที่ไม่สอดคล้องกันหรือขัดแย้งกันมารวมไว้ด้วยกันเพื่อให้มีความหมายที่รู้สึกขัดแย้ง หรือเพิ่มน้ำหนักให้แก่ความหมายของคำแรก เช่น ไฟเย็น ชัยชนะของผู้แพ้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

9. คำถามเชิงวาทศิลป์ (Rhetorical Question) คือ การตั้งคำถาม แต่มิได้หวังคำตอบ เพื่อเร้าอารมณ์ ผู้อ่านหรือสื่อความหมายและข้อคิดที่ต้องการ เช่น เราจะยอมให้มีการฉ้อราษฎร์บังหลวงต่อไปอีกหรอ

10. การเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) คือ การใช้คำที่เลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงระฆังดังหว่างเหง่งวังเวงแว่ว

11. สัมพจนัย (Synecdoche) คือ การกล่าวถึงส่วนย่อยของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ต้องการให้มีความหมายถึงส่วนเต็มหรือทั้งหมด เช่น หลังคาเรือนหมายถึงบ้านทั้งหลัง

12. การกล่าวอ้างถึง (Allusion) คือ การกล่าวอ้างถึงบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ในวรรณคดีเรื่องอื่นๆ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา (2548: 37) กล่าวถึงความหมายของคำว่า “ภาพพจน์” ไว้ว่า คำหรือกลุ่มคำที่เกิดจากกลวิธีการใช้คำ เพื่อให้เกิดภาพที่แจ่มชัดและลึกซึ้งขึ้นในใจของผู้อ่านและผู้ฟัง คำสามารถสื่อให้เห็นภาพได้ เช่น ผู้ชาย ผู้หญิง เป็นต้น และได้แบ่งประเภทของภาพพจน์ออกเป็น 8 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. อุปมา คือ การเปรียบสิ่งหนึ่งเหมือนอีกสิ่งหนึ่ง โดยใช้คำเชื่อมเหล่านี้ เหมือน ราว ราวกับเปรียบ ดุจ ประดุจ ดัง ดั่ง เฉก เช่น เพียง เพี้ยง ประหนึ่ง ถนัด กล เล่ห์ ปี้มว่า ปาน เป็นต้น เช่น ปัญญาประดุจ**ดัง**อาวุธ ไพเราะกังวาน**ปาน**เสียงนกร้อง ท่าทางหล่อน**ราวกับ**นางพญา

2. อุปลักษณ์ คือ การเปรียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง มักใช้คำว่า “คือ” และ “เป็น” เช่น ขอ**เป็น**เกือกทองรองบาทา ไปจนกว่าชีวันจะบรรลัย ทหาร**เป็น**รั้วของชาติ

3. บุคคลวัต คือ การสมมุติสิ่งต่างๆ ให้มีกิริยาอาการ ความรู้สึกเหมือนมนุษย์ เช่น ทะเลไม่เคยหลับใหลใครตอบได้ไหมไฉนจึงตื่น

4. อติพจน์ คือ การเปรียบเทียบโดยการกล่าวข้อความที่เกินจริง มักเปรียบเทียบในเรื่องปริมาณว่ามีมากเหลือเกิน มีเจตนาเน้นข้อความที่กล่าวนั้นให้มีน้ำหนักยิ่งขึ้น เช่น คิดถึงใจจะขาด คอแห้งเป็นผง ร้อนตับจะแตก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. นามนัย คือ การใช้คำหรือวลีที่บ่งลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาแสดงความหมายแทนสิ่งนั้นทั้งหมด เช่น เมืองโอ่งหมายถึงจังหวัดราชบุรี เก้าอี้หมายถึงตำแหน่ง

6. สัญลักษณ์ คือ การใช้สิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่งหนึ่งที่มีคุณสมบัติหรือลักษณะภาวะบางประการร่วมกันเป็นการสร้างจินตภาพ ซึ่งใช้รูปธรรมชักนำไปสู่ความหมายอีกชั้นหนึ่ง ส่วนใหญ่มักจะเป็นที่เข้าใจในสังคม เช่น สีขาวแทนความบริสุทธิ์ ดอกไม้แทนผู้หญิง

7. สัทพจน์ คือ การเปรียบเทียบโดยใช้คำเลียนแบบให้เห็นท่าทาง แสง สี ได้ยินเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ มักจะพบในความเป็นธรรมชาติหรือเครื่องดนตรีหรือเครื่องใช้ตามวิถีชาวบ้าน เช่น **เปรี้ยงๆ** ดังเสียงฟ้าฟาด น้ำพุพุ่ง**ซ่า**ไหลมาฉาดฉานเห็นตระการเสียงกังวาน

8. ปฏิพากย์ คือ การนำเอาคำและความหมายที่ไม่สอดคล้องกันและดูเหมือนจะขัดแย้งกันมารวมไว้ด้วยกันเพื่อให้เกิดผลการสื่อสารเป็นพิเศษ เช่น เลวบริสุทธิ์ บาปบริสุทธิ์ แพ้เป็นพระชนะเป็นมาร

จากที่ศึกษาภาพพจน์จากผู้ที่เคยศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า “ภาพพจน์” คือ ถ้อยคำที่เป็นสำนวนโวหารทำให้นึกเห็นเป็นภาพ ถ้อยคำที่เรียบเรียงอย่างมีชั้นเชิงเป็นโวหาร มีเจตนาให้มีประสิทธิผลต่อความคิดความเข้าใจ ให้จินตนาการและถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างกว้างขวางลึกซึ้งกว่าการบอกเล่าที่ตรงไปตรงมา เกิดจากการเรียบเรียงถ้อยคำด้วยวิธีการต่างๆ ให้แตกต่างไปจากการเรียงลำดับคำหรือความหมายของคำตามปกติ เพื่อให้เกิดภาพหรือให้มีความหมายพิเศษ ส่วนใหญ่เป็นการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง มีทั้งการเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันและสิ่งที่แตกต่างกัน มักจะนำลักษณะของสิ่งสองสิ่งมาใช้ในการเปรียบเทียบ เพื่อทำให้ผู้ฟังได้เห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การใช้ภาษาด้านที่โวหารในละครตลกสถานการณ์

การสื่อสารระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังจำเป็นต้องใช้โวหารเข้าประกอบในบทสนทนา เพื่อทำให้บทสนทนาเกิดอรรถรสมากขึ้น โวหารนั้นเป็นการเลือกถ้อยคำที่ใช้ในการสื่อสารที่เรียบเรียงเป็นอย่างดี มีวิธีการ มีชั้นเชิงและมีศิลปะ เพื่อสื่อให้ผู้รับสารรับสารได้อย่างแจ่มแจ้ง ชัดเจนและลึกซึ้ง รับสารได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สิทธา พินิจภูวดล (2537: 506-510) กล่าวถึงการใช้ภาษาในการสร้างอารมณ์ขันในเรื่องการใช้โวหาร สรุปได้ 3 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. การใช้โวหารยั่วล้อ (Irony) คือ ศิลปะการใช้ถ้อยคำสำนวนเพื่อเสียดสี (Satire) ผู้อื่นโดยการยั่วเล่น หรือหยอกเย้าโดยไม่ก่อให้เกิดการล่วงเกินสบประมาท

2. การใช้โวหารขัดแย้ง (Paradox) คือ การนำเสนอถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกันมาเทียบเคียงเข้าคู่ขนานกัน ดังนั้น จึงเป็นการขัดแย้งกันระหว่างคำสองคำ ระหว่างสำนวนสองสำนวน ระหว่างความคิดสองนัย ระหว่างประโยคสองประโยค ระหว่างกวีนิพนธ์สองบท ระหว่างวรรณกรรมสองเรื่อง นอกจากนี้ ยังหมายถึงการเขียนที่ขัดแย้งหรือสวนทางกับความจริงและความเชื่อของคนทั่วไปด้วย การใช้โวหารขัดแข้งดังกล่าวนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และขณะเดียวกันก็ต้องการให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ จดจำไว้ไม่รู้ลืม

3. การใช้โวหารที่กล่าวเกินจริง (Hyperbole) คือ การใช้ถ้อยคำที่เหลือเชื่อ พิลึกกึกกือ ดูราวกับเป็นไปไม่ได้ ใช้สำหรับแสดงอารมณ์ต่างๆ รวมทั้งอารมณ์ขัน เพื่อเน้นความสำคัญและชี้ให้เห็นชัดเจนขั้นโดยไม่ต้องอธิบาย

อวยพร พานิช และคณะ (2543: 357-358) ได้กล่าวถึงการใช้โวหารในภาษาสร้างอารมณ์ขันไว้ 3 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. โวหารประชดประชัน (Irony) คือ โวหารที่ใช้ถ้อยคำสำนวนเพื่อเสียดสีเยาะเย้ย แดกดัน กระทบกระแทกให้รู้สึกอับอาย

2. โวหารขัดแย้ง (Paradox) คือ โวหารที่ใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกันมาเทียบเคียงเข้าคู่ขนานกัน เป็นการขัดแย้งระหว่างคำ 2 คำ สำนวน 2 สำนวน ระหว่างประโยค 2 ประโยค รวมถึงสวนทางกับความจริงและความเชื่อของคนทั่วไปด้วย เช่น อ้วนผอมจอมยุ่ง เธอน่าจะใช้ความอ่อนโยนสยบความแข็งกระด้างได้นะ แม้โลกนี้ร้ายนักยังรักไหว

3. โวหารที่กล่าวเกินจริง (Hyperbole) คือ การใช้ถ้อยคำที่เหลือเชื่อ เป็นไปไม่ได้ ใช้สำหรับแสดงอารมณ์ต่างๆ เช่น เธอดูแก่และเหี่ยวแห้งจนแร้งก็ไม่ทิ้ง เอาไว้พบกันชาติหน้าตอนบ่ายๆ ก็แล้วกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิ่มสำราญ (2548: 125) ได้จำแนกลักษณะของโวหารออกเป็น 5 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. บรรยายโวหาร คือ โวหารเล่าเรื่องซึ่งเป็นการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน โดยชี้ให้เห็นถึงสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ สาเหตุที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ สภาพแวดล้อม บุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลที่เกิดจากเหตุการณ์นั้น เนื้อหาที่บรรยายอาจเป็นเรื่องที่สมมุติหรือเรื่องจริงก็ได้ ตัวอย่างเรื่องที่ใช้บรรยายโวหาร เช่น นิทานประวัติ หรือตำนานของบุคคลหรือสถานที่และการเล่าเรื่องต่างๆ

2. อธิบายโวหาร คือ โวหารที่ทำให้ความคิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งกระจ่างชัดเจนขึ้น มักใช้ในงานเขียนทางวิชาการและตำราต่างๆ โดยมีจุดประสงค์จะนำประเด็นที่สงสัยมาอธิบายให้เข้าใจแจ่มแจ้ง การเล่าเรื่องบางตอนถ้ามีประเด็นใดที่เป็นปัญหาก็อาจใช้อธิบายโวหารเสริมความตอนนั้นจนเรื่องกระจ่างชัดเจนขึ้น บางท่านจึงถือว่าอธิบายโวหารเป็นส่วนหนึ่งของบรรยายโวหาร อธิบายโวหารนี้มักใช้ในการอธิบายกระบวนการ การวิเคราะห์หรือจำแนกเนื้อหาออกเป็นประเภท หรือเป็นพวก และการอธิบายความหมายของคำ

3. เทศนาโวหาร คือ โวหารที่กล่าวชักจูงผู้อื่นให้มีความเห็นคล้อยตามให้เชื่อถือ และให้ปฏิบัติตาม การเขียนโวหารนี้ต้องอาศัยเหตุผล มีหลักฐานอ้างอิง ตลอดจนหยิบยกคติธรรม และสัจธรรมมาเป็นอุทาหรณ์ มักใช้อธิบายหลักธรรม โวหาร คำแนะนำสั่งสอน และคำชี้แจงเหตุผลต่างๆ

4. สาธกโวหาร คือ โวหารที่ยกตัวอย่าง หรือยกเรื่องราวมาประกอบเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ตัวอย่างหรือเรื่องราวที่ยกมาอาจเกี่ยวกับบุคคล เหตุการณ์ หรือเป็นนิทานก็ได้ ข้อความที่เป็นสาธกโวหารนี้ต้องปรากฏรวมกับโวหารชนิดอื่น เช่น เทศนาโวหาร หรืออธิบายโวหาร

5. พรรณนาโวหาร คือ โวหารที่ใช้กล่าวถึงเรื่องราว สถานที่ บุคคล สิ่งของ หรืออารมณ์อย่างละเอียด และอาจแทรกความรู้สึกของผู้เขียนลงไปด้วย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพ หรือเกิดอารมณ์คล้อยตาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากที่ศึกษาเกี่ยวกับโวหารตามแนวคิดของผู้ที่ได้ศึกษามาสามารถสรุปว่า “โวหาร” คือ ศิลปะการใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดจินตนาการ มีรสกระทบอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งต่างจากใช้ถ้อยคำตรงไปตรงมา โดยที่โวหารนั้นเมื่อกล่าวถึงสิ่งหนึ่งจะมีความหมายอีกสิ่งหนึ่ง เพื่อเป็นการขยายความให้ชัดเจนขึ้น ผู้รับสารสามารถเข้าใจความหมายได้ลึกซึ้งกว่าการใช้ถ้อยคำอย่างตรงไปตรงมา บางครั้งผู้รับสารยังสามารถเห็นภาพ เข้าใจถึงความคิดและความรู้สึกของผู้ส่งสาร

เอกสารที่เกี่ยวกับละครตลกสถานการณ์

เนื้อหาเกี่ยวกับละครตลกสถานการณ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารของ กาญจนา แก้วเทพ (2547) เป็นหลัก โดยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อดังนี้

ความหมายของละครตลกสถานการณ์

ละครตลกประเภทสถานการณ์ หรือ Situation Comedy (Sit-Com) เป็นละครแนวสนุกสนาน มีลักษณะล้อเลียนสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น กาญจนา แก้วเทพ (2547: 337) กล่าวว่า เป็นละครจบในแต่ละตอน แต่ใช้นักแสดงชุดเดียวกับที่เล่นบทบาทเดิม หรือที่รู้จักกันในชื่อว่า “ละครซิทคอม” คำว่า “Sit” นั้นย่อมาจาก “Situation” ส่วนคำว่า “Com” ย่อมาจาก “Comedy” เมื่อรวมกันหมายความถึง “ตลกสถานการณ์” ซึ่งหมายความว่าความขบขันที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ

การเกิดขึ้นของละครประเภทตลกสถานการณ์

การผลิตละครโทรทัศน์กำเนิดควบคู่มากับโทรทัศน์ เพราะละครโทรทัศน์เป็นรายการบันเทิงรูปแบบหนึ่งของในรายการโทรทัศน์ ละครโทรทัศน์นั้นมีรูปแบบที่หลากหลาย และละครตลกสถานการณ์เป็นประเภทหนึ่งของละครโทรทัศน์ด้วย โดยมีต้นกำเนิดมาจากอเมริกา เนื่องจากแม่บ้านจะมีเวลาว่างและจะอยู่บ้านในเวลากลางวัน ละครตลกสถานการณ์เป็นหนึ่งในรายการบันเทิงที่ได้รับความนิยมมาก ดังนั้น กาญจนา แก้วเทพ (2547: 338) ได้จำแนกประเภทของละครโทรทัศน์ไว้ 6 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. ละครประเภทพิเศษ (Drama Special) คือ ละครประเภทพิเศษที่เล่นในวาระโอกาสพิเศษต่างๆ เช่น วันแม่ วันที่ระลึกของหน่วยงานต่างๆ ละครการกุศล ลักษณะของละครแบบนี้จะเป็นละครสั้นจบในตอนเดียว มักใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. ละครโทรทัศน์สั้น (Television Series) คือ ละครโทรทัศน์สั้นๆ ที่เล่นแต่ละครั้งจะจบในเวลา 30-60 นาที แต่จะออกอากาศเป็นประจำ เนื้อหาในแต่ละตอนจะเป็นแนวเดียวกัน และใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน แต่เรื่องราวจะเปลี่ยนไปไม่ต่อเนื่องกัน

3. ละครโทรทัศน์เรื่องยาว (Television Serials) คือ ละครโทรทัศน์เรื่องยาวที่เล่นหลายตอนจบ เนื้อเรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องเดียวกันต่อเนื่องกัน ออกอากาศเป็นประจำ ใช้ผู้แสดงเป็นชุดเดียวกัน ละครแบบนี้รู้จักในชื่อของ Soap Opera บางเรื่องมีความยาวไม่กี่ตอน บางเรื่องมีความยาวหลายสิบปี เช่น All My Children ออกอากาศมาแล้วกว่า 30 ปี The Bold & Beautiful ที่ออกอากาศมากกว่า 10 ปี Sex and City เป็นต้น

4. ละครสั้นๆ (Mini Series) คือ ละครสั้นๆ เล่นจบใน 2-3 ตอน ผู้แสดงไม่ใช่ชุดเดียวกันและเนื้อเรื่องแต่ละตอนจะไม่เกี่ยวข้องกันเลย ตัวอย่างเช่น ละครชุดรักสับหลีก เพชรในเรือนรักคืออะไร

5. ละครที่จบในตอน (Anthology Series/Anthology Drama) คือ ละครที่จบในตอน ผู้แสดงไม่ใช่ชุดเดียวกันและเรื่องราวแต่ละตอนไม่เกี่ยวข้องกันเลย เช่น ปากกาทอง เขย่าขวัญวันพุธ

6. ละครตลกสถานการณ์ (Situation Comedy/Sit-Com) คือ ละครแนวสนุกสนานมีลักษณะล้อเลียนสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น เป็นละครจบในแต่ละตอน แต่ใช้นักแสดงชุดเดียว ละครตลกสถานการณ์เน้นเรื่องสถานการณ์เป็นหลัก ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของตัวละครกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมจริงๆ ดังที่ กาญจนา แก้วเทพ (2545: 289) ได้แยกประเภทเอาไว้เป็นที่น่าสังเกตว่า ในขณะที่ 5 ประเภทแรกของละครนั้นจะมีความแตกต่างกัน เพราะวิธีการจัดลำดับตอน แต่ละครตลกสถานการณ์นั้นกลับมีความแตกต่างจากละครประเภทอื่นทั้งในรูปแบบและเนื้อหา

รูปแบบของละครตลกสถานการณ์

รูปแบบของละครตลกสถานการณ์ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของละครตลกทางโทรทัศน์ ละครตลกสถานการณ์เป็นละครตลกแนวชวนหัว โดยมีสถานการณ์ของเรื่องเป็นหลัก และมีมุขตลกเป็นส่วนประกอบในการดำเนินเรื่อง กาญจนา แก้วเทพ (2547: 340) กล่าวว่า ละครประเภทนี้ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในประเทศสหรัฐอเมริกา และค่อยๆ ลดความนิยมลงไปในระยะหลังๆ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องจากการดำเนินเรื่องไม่หนีไปจากเดิม คือ การสร้างสถานการณ์ในครอบครัวของตัวละครเอกในเรื่อง เช่น กลุ่มเพื่อน หรือเรื่องราวต่างๆ ภายในครอบครัว ซึ่งอาจจะประกอบไปด้วย พ่อ แม่ และลูก หรือเพื่อนบ้าน เป็นต้น

รูปแบบของละครตลกสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในประเทศไทย มีลักษณะสำคัญ 7 ลักษณะ สรุปได้ดังนี้

1. คุณลักษณะ 2 อย่างที่ขัดแย้งกัน กล่าวคือ ด้านหนึ่งมีสิ่งที่ต่อเนื่องและในอีกด้านหนึ่งมีสิ่งที่เปลี่ยนแปลง สิ่งที่ต่อเนื่องได้แก่ ตัวละคร อุปนิสัย ฉาก ลักษณะที่ต่อเนื่องนี้มีผลทำให้ผู้ชมคุ้นเคยกับละครและสามารถทำให้ติดตาม รวมทั้งจะทำนายเหตุการณ์ได้ด้วย ในขณะเดียวกันสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ตัวละครแขกรับเชิญก็เป็นปัจจัยในการสร้างความแปลกใหม่ และทำให้คนดูสนใจที่จะลุ้นเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นต่อมา

2. ลักษณะการขาดพัฒนาการ กล่าวคือ เรื่องราวที่จบในแต่ละตอนจะต้องไม่มีความต่อเนื่องกัน ตัวละครต้องไม่มีพัฒนาเติบโตเกิดความเขาใจโลกและชีวิตมากขึ้น ในเวลาเดียวกันก็ต้องไม่เหนื่อยหน่ายท้อแท้กับชีวิตเพราะปัญหาที่ประดังเข้ามา ทุกอย่างในแต่ละตอนจะต้องเคลียร์ตัวเองให้จบสิ้นไป จะไม่มีติดค้างเอาไว้และเมื่อเริ่มต้นใหม่ทุกอย่างก็จะกลับมาเริ่มต้นทุกครั้ง

3. ลักษณะการติดยึดอยู่กับกฎ ลักษณะนี้ทำให้ตัวละครไม่เคยจดจำหรือเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต และเป็นกฎที่ว่าจะต้องไม่สร้างให้ตัวละครในตอนหนึ่งมีผลต่อเนื่องกับตอนต่อไป เช่น ประสบอุบัติเหตุจนพิการ คือ ทุกตอนจะต้องกลับไปตั้งต้นใหม่เสมอ

4. ลักษณะของการปิดฉากจบตอน มีแบบฉบับที่แน่นอนเช่นกัน คือ ต้องเปิดโอกาสให้ตัวละครเล่นต่อในตอนต่อไปได้ ไม่มีการขจัดตัวละครตัวใดออกไป และเนื่องจากเป็นละครตลกจึงไม่ควรจบแบบโศกนาฏกรรม แต่ควรจบแบบ Happy Ending ให้ได้

5. แบบแผนความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร ปฏิกิริยาที่ตัวละครหลักในเรื่องมีต่อเหตุการณ์ต่างๆ จะต้องเป็นไปตามสูตรอย่างแน่นอน เช่น คู่สามีภรรยาที่เพิ่งแต่งงานใหม่จะต้องมีปัญหาความไม่เข้าใจกันบ้าง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. ลักษณะของตัวละคร คือ ถ้าเป็นสาวโสดก็ต้องทึมทึก ถ้าเป็นครูก็ต้องจู้จี้ เป็นวัยรุ่นต้องติดยาเสพติด ตัวละครในละครตลกสถานการณ์จึงมีลักษณะโอเว่อร์

7. การแบ่งแยกลักษณะวงในและวงนอกอย่างชัดเจน ละครตลกสถานการณ์จะต้องมีสูตรแน่นอนตายตัวว่าจะมีตัวละครยืนโรงที่เป็นคนวงในที่แน่นอนชัดเจนอยู่กลุ่มหนึ่ง มีสถานที่ ฉาก เนื้อหา แก่นเรื่องที่ยืนโรงอยู่ชุดหนึ่ง ขณะเดียวกันก็จะมีตัวละครที่เป็นคนวงนอกสอดแทรกเข้ามาเป็นช่วงๆ ซึ่งจะเป็นตัวละครที่จะนำประเด็นปัญหาความยุ่งยากต่างๆ เข้ามาให้ตัวละครวงใน

จากเอกสารเรื่องรูปแบบของละครตลกสถานการณ์ข้างต้นสรุปได้ว่า รูปแบบของละครตลกสถานการณ์ คือ เป็นละครที่มีลักษณะเฉพาะตัวในการดำเนินเรื่อง เพราะเป็นละครที่ไม่เน้นฉาก ดังนั้น การดำเนินเรื่องจึงต้องมีแง่มุมที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน การเขียนบทที่สามารถสร้างอารมณ์ขันได้จากตัวละครเดิมๆ ความสัมพันธ์แบบเดิม สถานที่เดิม จึงต้องใช้กลวิธีที่หลากหลายเพื่อสร้างความขบขันในเงื่อนไขที่จำกัดเช่นนี้ได้

ลักษณะสำคัญของละครตลกสถานการณ์

ละครตลกสถานการณ์หรือที่เรียกว่า (Situation Comedy) เป็นละครที่มีการออกอากาศหลายตอนต่อเนื่องกัน และในแต่ละตอนมีเรื่องราวที่จบและสรุปในตอน มีความยามตอนละประมาณ 30-60 นาที โดยเสน่ห์ของละครตลกสถานการณ์ คือ การดำเนินเรื่องระหว่างกลุ่มตัวละคร โดยตัวละครต้องมีความหลากหลายทั้งในแง่ของเพศ วัย อาชีพ รูปร่าง หน้าตา ฯลฯ เพื่อให้ตัวละครแต่ละตัวเป็นตัวแทนของผู้คนที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวันของคนดู โดยการดำเนินเรื่องจะมี 2 สถานการณ์ที่ควบคู่กันไป เนื่องจากมีตัวละครค่อนข้างมาก จึงต้องมีการเฉลี่ยบทให้ทั่วถึง ไม่ให้ตัวละครตัวใดหายไปจากเรื่องในแต่ละตอน แต่ทั้งนี้ทั้ง 2 สถานการณ์ในเรื่องไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เพราะเรื่องราวจะมีการเชื่อมโยงกันโดยตัวละครอยู่แล้ว โดยละครตลกสถานการณ์แต่ละเรื่องจะมีการใช้ฉากไม่มาก มีฉากประจำเพียง 2-3 ฉาก ในการถ่ายทำจะมีการจัดฉากในห้องส่งหรือสตูดิโอ ในการผลิตละครตลกสถานการณ์จะใช้เวลาในการถ่ายทำภายในสตูดิโอประมาณตอนละ 1 วันโดยเฉลี่ย (กาญจนา แก้วเทพ, 2547: 343) ซึ่งแสดงให้เห็นเป็นลักษณะสำคัญได้ ดังภาพที่ 1

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

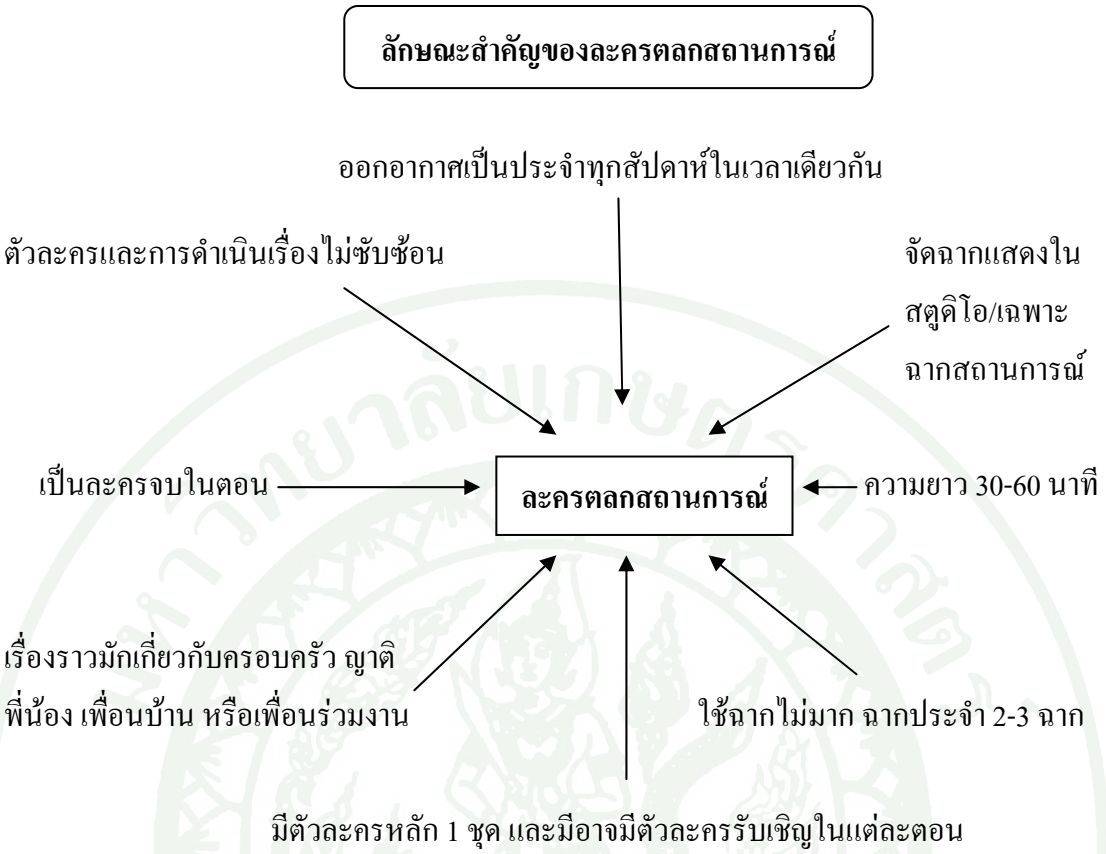

ภาพที่ 1 ลักษณะสำคัญของละครตลกสถานการณ์
ที่มา: กาญจนา แก้วเทพ (2547: 343)

องค์ประกอบของละครตลกสถานการณ์

ละครตลกสถานการณ์เป็นละครแนวสุขนาฏกรรม โดยการนำเสนอนั้นจะเลือกมองชีวิตมนุษย์ในแง่ขบขัน ล้อเลียนนำมาทำเป็นเรื่องตลกให้คนดูหัวเราะ มีการผูกเรื่องและสร้างสถานการณ์ให้เกิดอารมณ์ขันสนุกสนานควบคู่กันไป องค์ประกอบของละครตลกสถานการณ์มี 7 ด้าน (น้าชาติ ประชาชื่น, 2552: 22) สรุปได้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา หลากหลาย มีความสัมพันธ์หลายกลุ่ม หลายบุคคล
2. รูปแบบการนำเสนอ ไม่สมจริง แต่เนื้อหามาจากความจริง
3. จังหวะและการดำเนินเรื่องรวดเร็ว จบตามเวลา
4. มีพื้นฐานทางอารมณ์
5. ความสัมพันธ์ของตัวละครตามสูตรแน่นอน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. ตัวละครมีลักษณะเหมือนจริง
7. การแบ่งแยกวงในและวงนอกคือระหว่างนักแสดงประจำกับดารารับเชิญ

การดำเนินเรื่องของละครตลกสถานการณ์ปัจจุบันละครแนวตลกสถานการณ์ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในประเทศไทย เนื่องจากให้ทั้งความสนุกสนาน เข้าใจง่าย มีจำนวนของตัวละคร และฉากไม่มาก มักมีเรื่องราวจบในตอนเดียว ผู้ผลิตจำนวนมากจึงหันมาให้ความสนใจที่จะผลิตละครแนวนี้ออกมากันมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กาญจนา แก้วเทพ, 2547: 346)

โดยทั่วไปการดำเนินเรื่องมักแบ่งเป็นการเล่าเรื่องที่มีเหตุการณ์หลักๆ อยู่ 2 เหตุการณ์ โดยจะมีการเล่าเรื่องสลับกันไปมา และจะมีการสอดแทรกมุขตลกลงไป เพื่อเป็นส่วนประกอบ โดยแต่ละเหตุการณ์นั้นจะเริ่มต้นด้วยจุดเริ่มเรื่อง และดำเนินไปถึงจนสูงสุด หรือจุดสุดยอดของเรื่อง (Climax) จากนั้นจึงเข้าสู่จุดคลี่คลายของปัญหา และจบอย่างมีความสุข

จุดสำคัญที่สุดของละครประเภทตลกสถานการณ์ คือ การผสมผสานมุขตลกให้กลมกลืนกับเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ต่างๆอย่างลงตัวมากที่สุด

สถานการณ์ในละครตลกสถานการณ์ การศึกษาวิจัยความหมายคำว่า “สถานการณ์” ที่เป็นส่วนหนึ่งของคำว่า Sit-Com มี 5 ลักษณะ สรุปได้ดังนี้

1. สถานการณ์ หมายถึง สถานการณ์ที่จะเป็นปัญหาต่อไปในอนาคต โดยอาจจะหมายรวมทั้งปัญหาแบบเก่าและใหม่ เช่น การนอกใจของสามีหรือการเรียกร้องสิทธิสตรีมากขึ้น

2. สถานการณ์ หมายถึง สถานการณ์ที่เกี่ยวกับบ้าน เพราะปริมณฑลที่ถูกนำเสนอในละครตลกสถานการณ์ ส่วนหนึ่ง คือ บ้าน

3. สถานการณ์ หมายถึง สถานการณ์ที่เกี่ยวกับที่ทำงาน โดยจะเป็นสถานการณ์ที่แสดงปัญหาและวิธีแก้ปัญหาของแต่ละวิชาชีพ

4. สถานการณ์ หมายถึง สถานการณ์ที่เป็นรอยต่อระหว่างบ้านและที่ทำงาน หมายความว่าตัวละครจะนำเอาปัญหาจากที่ทำงานมาปรึกษาหรือแก้ไขที่บ้านหรือในทางกลับกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. สถานการณ์ หมายถึง สถานการณ์ของครอบครัวแบบใหม่ เราจะพบว่าในละครตลกสถานการณ์มีสถานการณ์ที่ดูคล้ายจะเป็นครอบครัว เพราะมีคนกลุ่มหนึ่งมาอยู่ร่วมกันภายใต้ร่มไม้ชายคาเดียวกัน แต่คนเหล่านี้มิได้เป็นพ่อแม่ลูกตามแบบเดิม แต่พวกเขาอาจจะเป็นญาติ เป็นเพื่อนร่วมงาน ในเวลาเดียวกันสายสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเหล่านี้ก็เปี่ยมไปด้วยความรัก ความห่วงใย เอื้ออาทรต่อกันเช่นเดียวกับครอบครัวแบบดั้งเดิม

สรุปได้ว่า สถานการณ์ที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์นั้น เป็นมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมีทั้งปัญหาเก่าและใหม่ เกี่ยวข้องกับสถานที่ได้แก่ บ้านและที่ทำงาน รวมไปถึงความสัมพันธ์ของบุคคลในบ้านและที่ทำงาน ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่สามารถทำให้เกิดเรื่องราวต่างๆ ขึ้นได้เสมอ

บริษัทผู้ผลิตละครตลกสถานการณ์

ปัจจุบันมีบริษัทที่ผลิตละครตลกสถานการณ์อยู่มากมาย ทั้งนี้ เนื่องจากแต่ละสถานีทางโทรทัศน์จะต้องมีรายการประเภทละครตลกสถานการณ์อยู่ในผังรายการประจำวันด้วย ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของรายการทางโทรทัศน์ นอกเหนือจากรายการประเภทข่าว สารคดี และรายการบันเทิงปกิณกะอื่นๆ โดยในปัจจุบันมีบริษัทผู้ผลิตละครตลกสถานการณ์ได้แก่ บริษัท เวิร์คพอยต์ เอ็นเตอร์เทนเม้นต์ จำกัด บริษัท บรอดคาสซ์ไทยเทเลวิชั่น จำกัด บริษัท ทีวีธันเดอร์ จำกัด บริษัท ซีวีดีอีโปรดักชั่น จำกัด บริษัท โพลีพลัส เอ็นเตอร์เทนเม้นต์ จำกัด บริษัท จีทีเอช จำกัด บริษัท เอ็กแซ็กท์ และซีเนริโอ จำกัด

ในการทำละครตลกสถานการณ์ (Situation Comedy) บริษัทที่ได้รับคำกล่าวขานมากที่สุดในการทำละครประเภทดังกล่าว คือ บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด ซึ่งถือกำเนิดจากการแยกตัวมาจากบริษัท แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) โดยมี คุณถลกเกียรติ วีรวรรณ และ คุณทองขาว ทวีรังสินุกุลมาเป็นผู้บริหารของบริษัท ดังนั้น บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด จัดเป็นบริษัทในเครือของบริษัท แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2534 การก่อตั้งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ละครให้หลากหลาย และผลิตละครป้อนสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ที่ว่าจ้างมา นับจากวันแรกที่เริ่มเปิดดำเนินจนถึงปัจจุบันได้ผลิตละครสู่สายตาผู้ชมมาจำนวนหลายเรื่อง ทั้งละครหลังข่าว รวมไปถึงละครตลกสถานการณ์ หรือละครซิทคอมที่เป็นละครตลกสั้นจบในตอน โดยเป็นละครที่มีตัวละครหลักคงโครงเดิมไว้ และสามารถแตกบทให้ตัวละครเล่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ไปได้เรื่อยๆ โดยเนื้อหาอาจนำมาจากเหตุการณ์ในชีวิตจริง หรืออาจมาจากความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนเอง (วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี, 2547)

บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด ได้ผลิตละครร่วมกับบริษัท ซีเนริโอ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของบริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด โดยผลิตละครตลกสถานการณ์ คือ เรื่องเฮงเฮงเฮง เรื่องบางรักซอย 9 เรื่องเป็นต่อ เรื่องบ้านนี้มีรัก เรื่องผู้กองเจ้าเสน่ห์ และเรื่องนัดกับนัด ที่ออกอากาศจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้

เอกสารที่เกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทย

ความหมายของอารมณ์ขัน

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความหมายของอารมณ์ขัน พบว่า มีผู้ที่ได้ศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (2521: 11) ได้ให้คำจำกัดของอารมณ์ขัน คือ ความรู้สึกทางอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นบุคคล เหตุการณ์ หรือวรรณกรรมอารมณ์ขันจะแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปการหัวเราะ อย่างไรก็ตามการหัวเราะไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่มาจากอารมณ์ขันเพียงอย่างเดียว การหัวเราะอาจเกิดมาจากความรู้สึกเย้ยหยัน ความแค้น หรือความเศร้าได้

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2536: 13) ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับอารมณ์ขันไว้ว่า อารมณ์ขันหรือความตลก ถือได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่มีการถ่ายทอดต่อกันมาจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งอย่างไม่ขาดสาย และมีการนำเสนอในรูปแบบใหม่ๆ ผ่านสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ย่อมเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าอารมณ์ขันมีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนในสังคม

อวยพร พานิช และคณะ (2543: 345) ได้กล่าวถึงคำว่า “อารมณ์ขัน” ว่าตรงกับศัพท์ในภาษาอังกฤษว่า “humour” (อเมริกันใช้ humor) หมายถึง สิ่งที่ทำให้หัวเราะ การมีภาวะอารมณ์ขัน โดยจะเปล่งเสียงหัวเราะออกมาหรือยิ้มหรือแสดงท่าทีพอใจก็ได้ล้วนเป็นอารมณ์ขันทั้งสิ้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1367) ได้ให้ความหมายของ “อารมณ์ขัน” ว่า “ลักษณะนิสัยที่มักเห็นเรื่องต่างๆ เป็นเรื่องชวนขัน”

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากการพิจารณาคำอธิบายความหมายของอารมณ์ขันข้างต้น ผู้วิจัยสรุปความหมายของ “อารมณ์ขัน” คือ ความรู้สึกที่แสดงออกให้ได้รู้ว่าปรากฏการณ์ที่พบเห็นนั้นเป็นสิ่งที่เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานปกติที่สังคมยอมรับผ่านอาการยิ้มแย้มหรือหัวเราะของบุคคล

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ พบว่า มีผู้ที่ได้ศึกษาดังต่อไปนี้

สิทธา พินิจภูวดล (2537: 498) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ คือ การกล่าวถึงจุดอ่อน ข้อผิดพลาด หรือจุดบกพร่องในลักษณะให้อารมณ์ขัน และชี้แนะให้ปรับปรุงแก้ไข

ตุ้ย ชุมสาย (2516: 153) กล่าวถึงหลักเกณฑ์การสร้างบทสำรวลด้วยการยั่วล้อด้วยการเหน็บแนมเพราะไม่ถูกเส้นกัน

ธิดา โมสิกรัตน์ (2526: 427) กล่าวถึงกลวิธีการแต่งวรรณคดีสื่ออารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ การยั่วล้อเป็นการเสนอเรื่องราวที่แฝงการเสียดสี เหน็บแนม ประชดประชัน และเยาะเย้ย สรุปได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. ยั่วล้อตรงๆ หมายถึง การเขียนตำหนิตรงไปตรงมาอย่างเฉียบขาด บางครั้งค่อนข้างรุนแรงก้าวร้าว โดยที่ผู้เขียนหยิบยกสิ่งที่บกพร่องมาเขียนและเน้นให้เห็นว่าเป็นสิ่งน่าขัน

2. ยั่วล้อโดยอ้อม หมายถึง การเสียดสีเหน็บแนมด้วยการสร้างเรื่องสั้น แล้วนำพฤติกรรมหรือเหตุการณ์มาใส่เป็นเนื้อเรื่องที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน

สายทิพย์ นุกูลกิจ (2537: 306) กล่าวถึงเรื่องยั่วล้อหรือเหน็บแนม (Satire) คือ เรื่องที่เขียนขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายจะใช้สิ่งที่เหน็บแนมนั้นเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ต้องการให้ผู้อ่านหัวเราะเพื่อนำไปสู่การแก้ไขความประพฤติ ขนบประเพณี และความเชื่อบางอย่างที่ผิดพลาดให้ถูกต้องด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากที่มีผู้ศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กลวิธีการยั่วล้อ คือ การพูดเสียดสี ประชดประชัน ตำหนิ หรือเหน็บแนม พฤติกรรมของตัวละครที่เป็นปมด้อย หรือการกระทำที่ผิดพลาด เพื่อทำให้เกิดความอับอายพร้อมกับสร้างอารมณ์ขันและชี้แนะให้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องเกินจริง

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องเกินจริง พบว่ามีผู้ที่ได้ศึกษาเอาไว้ดังต่อไปนี้

ตุ้ย ชุมสาย (2516: 153) กล่าวถึงหลักเกณฑ์การสร้างบทสำรวลด้วยการเล่าเรื่องเกินจริง คือ การเล่าเรื่องเกินความเป็นจริงที่เป็นไปได้ แต่ไม่น่าจะเป็นขึ้นได้

ธิดา โมสิกรัตน์ (2526: 427) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องให้เกินจริง คือ การใช้ถ้อยคำที่เหลือเชื่อหรือเรื่องที่ไม่น่าเกิดขึ้นได้เพื่อเน้นและชี้ให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขัน

นารีรัตน์ บุญช่วย (2540: 263) กล่าวถึงการนำเสนอความตลกที่มีลักษณะที่แสดงถึงความเกินจริง คือ ลักษณะที่ผิดหรือเบี่ยงเบนจากความเป็นจริง ซึ่งมักปรากฏในถ้อยคำที่เกินจริง รวมทั้งการทำให้ผู้ฟังไม่คาดคิดว่าจะสามารถเกิดเรื่องขึ้นได้จริง

จากที่มีผู้ศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องเกินจริงดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง คือ การเล่าเรื่องที่เหลือเชื่อ หรือเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ เพื่อทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดอารมณ์ขัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน พบว่ามีผู้ที่ได้ศึกษาเอาไว้ดังต่อไปนี้

ตุ้ย ชุมสาย (2516: 152) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน คือ การเล่าเรื่องให้ผู้อ่านคิดถึงสิ่งที่ปกปิด เป็นกลวิธีที่สร้างง่ายที่สุด เพราะเป็นเรื่องที่คนสนใจอยู่แล้ว และพร้อมที่จะขำขันไปกับเรื่องสัปดน

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (2521: 99) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดนว่าเป็นเรื่องที่กล่าวถึงสิ่งที่ควรปกปิด เรื่องเพศหรือเรื่องที่มีความหมายเกี่ยวกับทางเพศ หรือเรื่องที่มีน้ำเสียงชวนให้คิดถึงเรื่องเพศ

ธิดา โมสิกรัตน์ (2526: 429) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน คือ เป็นการเล่าเรื่องที่ทุกคนสนใจพร้อมที่จะรับรู้ได้ทันที โดยที่ผู้เขียนไม่ต้องปูพื้นฐานมาแต่ต้น

กัญญา นาคสิทธิวงศ์ (2531: 149) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน คือ การพูดถึงเรื่องเพศได้แก่ การกล่าวถึงอวัยวะเพศ พฤติกรรมทางเพศ เรื่องที่ควรปกปิด เรื่องที่มีความหมายเกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือเป็นเรื่องที่มีน้ำเสียงชวนให้คิดถึงเรื่องเพศ เรื่องที่ผู้เขียนกล่าวถึงนั้นไม่ลามกหยาบโลน ไม่โจ่งแจ้งเกินไป เป็นแต่เพียงกระตุ้นให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดความคิดสัปดนเล็กๆ น้อยๆ ได้เองเท่านั้น

สายทิพย์ นุกูลกิจ (2537: 334) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน คือ การสร้างเรื่องที่เป็นเรื่องที่ทุกคนพร้อมจะขันได้แก่ เรื่องสัปดนหรือเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องเพศ เพราะทั้งผู้เขียนและผู้อ่านต่างก็สนใจเรื่องทำนองนี้เหมือนๆ กัน เพียงแต่ไม่กล้าแสดงออกเนื่องจากเห็นว่าไม่สุภาพ แต่เมื่อมีผู้ชี้แนะให้ก็รู้สึกขำทันที

จากที่มีผู้ศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดนดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กลวิธีการสร้างเรื่องสัปดน คือ การเล่าเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องเพศได้แก่ การพูดถึงอวัยวะเพศ พฤติกรรมทางเพศ เป็นเรื่องที่ไม่สมควรจะนำมาพูดในที่สาธารณะ แต่เป็นเรื่องที่ทุกคนสนใจและพร้อมที่รับรู้และรู้สึกขำได้ทันทีเมื่อมีผู้ชี้แนะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม พบว่า มีผู้ที่ได้ศึกษาเอาไว้ดังต่อไปนี้

ตุ้ย ชุมสาย (2516: 154) ได้กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม ว่าเป็นการนำเอาเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมมาล้อเลียนเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (2521: 99) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม เป็นการพูดถึงเรื่องการเมือง เป็นเรื่องเกี่ยวกับระบบการปกครอง การบริหารประเทศ รัฐบาลและนักการเมือง

กัญญา นาคสิทธิวงศ์ (2531: 151) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม คือ การนำเอาเรื่องการเมือง ซึ่งผู้เขียนจะเขียนถึงระบอบการปกครอง พฤติกรรมของนักการเมือง พรรคการเมือง การเลือกตั้ง เป็นต้น นำมาเสียดสี เหน็บแนม เพื่อให้ผู้อ่านเห็นข้อผิดพลาด หรือเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ เป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับความเป็นอยู่ของประชาชนโดยตรง กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจทั้งชีวิตปัจจุบันและในอนาคต รวมถึงกล่าวถึงค่านิยมเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม โดยจะนำมาล้อเพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขันตามไปด้วย

สายทิพย์ นุกูลกิจ (2537: 340) ได้กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม คือ การนำเอาเรื่องที่น่าสนใจมาสร้างเรื่องเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคคลหรือเหตุการณ์ในสังคมได้แก่ เรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม

อวยพร พานิช และคณะ (2543: 352) ได้กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม คือ การเขียนเรื่องเกี่ยวกับสังคม ที่นำจุดเด่นหรือปัญหาที่น่าขันในยุคหนึ่งๆ เช่น ความไม่จริงใจ หน้าไหวหลังหลอก เป็นต้น

จากที่มีผู้ศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคมดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การล้อสังคม คือ การนำเอาเรื่องราวที่เป็นปัญหาในขณะนั้นได้แก่ เรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม มาสร้างเป็นเรื่องราวเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ พบว่ามีผู้ที่ได้ศึกษาเอาไว้ดังต่อไปนี้

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (2521: 148) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ว่าเป็นการใช้แทนความคิดหรือลักษณะบางประการของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงหรือความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์กับสิ่งที่ถูกแทน หรือความเป็นตัวแทนของสัญลักษณ์นั้น ในกรณีที่ไม่สามารถกล่าวถึงสิ่งนั้นได้อย่างตรงไปตรงมา เพราะเป็นการขัดต่อหลักเกณฑ์ทางสังคม เช่น ผิดกฎหมาย ขัดต่อค่านิยมบางประการ หรือทำให้เกิดความเดือนร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น การใช้สัญลักษณ์จะทำให้ได้น้ำหนักดีกว่าการกล่าวตรงๆ เพราะสัญลักษณ์จะให้ทั้งความหมาย ความรู้สึกลึกซึ้งกว้างไกล และมีความสำคัญในตัวเอง

ธิดา โมสิกรัตน์ (2526: 430) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ คือ การใช้สัญลักษณ์เป็นสื่อแทนความคิด หรือลักษณะบางประการของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ผู้แต่งบางคนใช้สัญลักษณ์สื่ออารมณ์ขัน สื่อความหมาย และบอกลักษณะบางอย่างที่ผู้แต่งต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจ ถ้าผู้อ่านมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ผู้แต่งเขียนถึง ผู้อ่านจะตีความสัญลักษณ์ได้ถูกต้องและเกิดอารมณ์ขัน

สายทิพย์ นุกูลกิจ (2537: 340) ได้กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ หมายถึง วิธีการที่ผู้แต่งคิดหาสิ่งหนึ่งมากล่าวแทนอีกสิ่งหนึ่ง ในกรณีที่ไม่สามารถกล่าวถึงสิ่งนั้นได้อย่างตรงไปตรงมา เนื่องจากเป็นการผิดกฎหมาย หรือกฎเกณฑ์ทางสังคม ขัดต่อค่านิยมบางประการ หรือทำความเดือนร้อนเสื่อมเสียให้ผู้อื่นหรือตนเอง

จากที่มีผู้ศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การใช้สัญลักษณ์ คือ การหาสิ่งหนึ่งมากล่าวแทนอีกสิ่งหนึ่งหรือเป็นการกล่าวแทนความคิด หรืออารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดที่ไม่สามารถกล่าวออกมาตรงๆ ทั้งนี้ การใช้สัญลักษณ์ถูกนำมาเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงความไม่สุภาพ การขัดต่อค่านิยมทางสังคมหรือผิดกฎหมาย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง พบว่ามีผู้ที่ได้ศึกษาเอาไว้ดังต่อไปนี้

ธิดา โมสิกรัตน์ (2526: 431) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง คือ การที่ผู้แต่งเขียนให้ตัวละครหรือบุคคลในเรื่องแสดงพฤติกรรมที่ขัดแย้งอย่างที่ผู้อ่านคิดไม่ถึงหรือในทำนองที่ไม่น่าจะเป็นไปได้

กุหลาบ มัลลิกะมาศ (2518: 83) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้งว่าเป็นการใช้ถ้อยคำที่ขัดแย้งกับการแสดงออกหรือข้อเท็จจริง เช่น เขาหยอกล้อเธอเล่นทุกวันด้วยการซ้อมเบาะๆ พอขอบตาเขียว

กาญจนา เจริญเกียรติบวร (2548: 16) กล่าวว่า อารมณ์ขันเกิดจากความเข้ากันไม่ได้ ความไม่ลงรอยกัน สิ่งที่ผิดไปจากมาตรฐานของสังคม นั่นก็คือ ความไม่เข้ากันหรือความไม่ถูกกาลเทศะ การจับคู่ผิดของการนำเสนอทางความคิด หรือสถานการณ์ที่ผิดแผกออกไปจากธรรมเนียมเดิม เช่น คนที่อายุมากทำกิริยาเป็นเหมือนเด็ก ผู้ชายแกล้งทำกิริยาเหมือนผู้หญิง การใช้คำพูดที่ผิดต่อบริบท เช่น นำศัพท์ที่เป็นทางการหรือศัพท์วิชาการมาใช้ในการเล่าเรื่องอารมณ์ขัน เป็นต้น

จากที่มีผู้ศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้งดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การสร้างความขัดแย้ง คือ การสร้างเรื่องให้ตัวละครทำพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับการแสดงออก หรือขัดแย้งต่อข้อเท็จจริง ความไม่เข้ากันหรือความไม่ถูกกาลเทศะหรือผิดจากค่านิยมทางสังคม

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการ ทำให้ผิดความคาดหมาย พบว่า มีผู้ที่ได้ศึกษาเอาไว้ดังต่อไปนี้

สิทธา พินิจภูวดล (2537: 498) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการ ทำให้ผิดความคาดหมาย คือ ทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมาย ซึ่งในตอนจบผู้เขียนจะเปลี่ยนทิศทางให้เรื่องจบลง อย่างที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตุ้ย ชุมสาย (2516: 153) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย คือ การตีความประสบการณ์ผิด เช่น ชาวฝรั่งเศสคนหนึ่งไปเที่ยวสหรัฐอเมริกาเป็นครั้ง เมื่อกลับมาถึงบ้านเพื่อนๆ จึงถามว่า เป็นไงอเมริกาสนุกมั้ย เขากลับตอบว่าสนุก แต่เสียอย่างเดียวถูกปลุกให้ตื่นแต่เช้าทุกวัน เพื่อนจึงถามกลับไปว่าเขาเคาะประตูหรือว่าเขาปลุกทางโทรศัพท์ ชายคนนั้นตอบไปว่าเขาเอาป้ายติดไว้ที่ประตูภายในห้อง เขียนไว้ตัวเบ้อเร่อว่า 7 UP

ธิดา โมสิกรัตน์ (2526: 431) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย คือ ทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมาย ซึ่งในตอนจบผู้เขียนจะเปลี่ยนทิศทางให้เรื่องจบลงอย่างที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง

กุหลาบ มัลลิกะมาศ (2518: 83) กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย คือ การเล่าเรื่องที่ทำให้ผลที่คาดหมายว่าจะได้รับกลับกลายเป็นความผิดคาดเป็นอย่างอื่นไป เช่น คาดว่าจะได้ต้อนรับสาวสวยคนหนึ่ง กลับกลายเป็นการเข้าใจผิดสาวสวยนั้นคือสุนัขตัวหนึ่งเท่านั้น

จากที่มีผู้ศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมายดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การทำให้ผิดความคาดหมาย คือ การทำให้เรื่องที่เล่านั้นมีผลที่คาดหมายว่าจะได้กลับกลายเป็นผิดคาดเป็นอย่างอื่นไป เป็นการเปลี่ยนทิศทางของการจบเรื่องให้ผิดจากความคาดหมายของผู้ฟัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขัน พบว่า มีผู้ที่ได้ทำการวิจัยดังต่อไปนี้

ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต (2528) ศึกษาเรื่อง “อักขรวิธีและการใช้ภาษาของฮิวเมอริสต์” สรุปผลการศึกษาได้ว่า อักขรวิธี การใช้ภาษา และลีลาการเขียนของฮิวเมอริสต์มีส่วนสำคัญในการสร้างความตลกขบขันจนเป็นที่น่าประทับใจ และติดตรึงอยู่ในความทรงจำของผู้อ่าน ด้วยอักขรวิธีมีการใช้อักษรย่อแปลกไปจากผู้อ่านได้แก่ มีการใช้เครื่องหมาย การย่อหน้า การใช้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อักษรย่อ การใช้ตัวเลข การใช้อักษรแทนตัวเลขและเครื่องหมาย การสะกดคำ และการเขียนคำโดยระบุเสียงอ่านหรือพูด ซึ่งบางครั้งได้ให้อารมณ์ขันแก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ส่วนด้านการใช้ภาษาพบว่า มีการใช้คำ การเล่นคำและการทักทวงการใช้คำผิด การใช้สำนวน การเล่นสำนวน และการทักทวงการใช้สำนวนผิด การใช้ภาษาสัญลักษณ์ การใช้ภาษาอ้อมค้อม การใช้ภาษาที่เรียงคำต่างจากปกติ การใช้ภาษาบอกจำนวน บอกเวลา และบอกขนาด การใช้ภาษาเพื่อเน้นความหมาย การใช้ภาษาที่มีความหมายขัดแย้งกัน การใช้ภาษาที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศ การใช้ความเปรียบ การใช้ข้อความหรือประโยคซ้ำชุด นอกจากนี้ การใช้ภาษาของฮิวเมอริสต์สะท้อนให้เห็นถึงความรู้และความสามารถเรื่องภาษาไทยได้ดี และมีความสามารถที่จะพลิกแพลงภาษามาใช้ตามต้องการ ภาษาจึงแปลกและมีลักษณะเด่นไปจากผู้อื่นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ธิติสรณ์ ศรีธาดา (2542) ศึกษาเรื่อง “การใช้ภาษาในการแสดงตลก: การศึกษาวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลจากแถบวีดิทัศน์การแสดงของคณะตลก” ซึ่งเผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2536-2539 จาก 26 คณะ จำนวน 52 ม้วน พบว่า มีการใช้ภาษาในการแสดงตลก 13 ลักษณะได้แก่ 1) การเล่นคำ 2) การใช้คำย่อและอักษรย่อ 3) การใช้คำหยาบและคำผวน 4) การใช้คำสองแง่สองง่าม 5) การใช้สัญลักษณ์ 6) การใช้ภาพพจน์ 7) การใช้ภาษาถิ่นและภาษาต่างประเทศ 8) การเล่นสำนวน 9) การพูดขัดแย้งกับความจริง 10) การเย้ยหยัน 11) การประชดประชัน 12) การถากถางแดกดัน 13) การล้อเลียนบุคคลและสถานการณ์

ภรพัสุ สร้อยระย้า (2542) ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ภาษาในงานเขียนสารคดีของมนันยา” โดยศึกษาจากวรรณกรรมประเภทสารคดีของมนันยาที่พิมพ์รวมเล่มแล้ว จำนวน 14 เล่ม เพื่อต้องการทราบลักษณะการใช้ภาษาและกลวิธีต่างๆ ในงานเขียนสารคดี ในงานวิจัยนี้แบ่งหัวข้อสำหรับวิเคราะห์ คือ การใช้ถ้อยคำแบ่งออกเป็นถ้อยคำโดยทั่วไป และถ้อยคำสร้างอารมณ์ขัน การใช้ประโยคซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเด็นได้แก่ การผูกประโยค และการแสดงเจตนา และอันดับสุดท้ายในการศึกษาคือการใช้สำนวนโวหารแบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ การใช้สำนวนโวหารทั่วไป และสำนวนโวหารที่สร้างอารมณ์ขัน

มารศรี สอทิพย์ (2542) ศึกษาเรื่อง “ลีลาในวรรณกรรมของลาว คำหอม” โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาลักษณะเด่นในวรรณกรรมของลาว คำหอม และมีสมมติฐานในการวิจัย คือ ลาว คำหอม มีลีลาที่โดดเด่นในการใช้คำเสียดสี เพื่อสื่อความคิดด้วยภาษาและองค์ประกอบทาง วรรณกรรม ผลการศึกษาพบว่า ลีลาเสียดสีในวรรณกรรมของลาว คำหอมใช้กลวิธีการเสียดสีดังนี้ 1) การเล่นคำและเล่นความหมายของคำ โดยแฝงความหมายที่ลึกซึ้งในเชิงเสียดสี 2) การเสริมความที่แทรกน้ำเสียง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

และทัศนคติเชิงเสียดสีของผู้แต่ง และ 3) การใช้ภาพพจน์ เพื่อสร้างภาพตลกขบขัน หรือภาพที่แสดงถึงความโหดร้ายและขมขื่นในชีวิตของชาวบ้าน จากงานวิจัยพบองค์ประกอบของวรรณกรรม ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการเล่าเรื่องแบบนิทาน การตั้งชื่อตัวละครและการตั้งชื่อเรื่องที่แฝงความหมายลึกซึ้ง การสร้างฉากที่สื่อถึงอารมณ์และบรรยากาศของเรื่อง นอกจากนี้ ผู้แต่งยังได้แสดงน้ำเสียงเสียดสีที่มีต่อคน สถาบันศาสนา ความเชื่อ และความเปลี่ยนแปลงของสังคม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาดังที่กล่าวมาข้างต้นพบว่า การใช้ภาษาแบ่งออกได้เป็นด้านการใช้คำ ด้านสำนวน ด้านประโยค ด้านโวหาร เป็นต้น การใช้ภาษาเหล่านี้มักจะใช้ประกอบกัน เพื่อให้การสื่อสารมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และทุกองค์ประกอบถูกนำมาประกอบขึ้นกลายเป็นบทสนทนาที่ใช้สื่อสารกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวทางการศึกษาการใช้ภาษาดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ

งานวิจัยเกี่ยวข้องกับละครตลกสถานการณ์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับละครตลกสถานการณ์ พบว่า มีผู้ที่ได้ทำการวิจัยดังต่อไปนี้

อันธิยา หล่อเรืองศิลป์ (2549) ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องบางรักซอย 9” โดยได้วิเคราะห์สถานการณ์ซึ่งเป็นที่มาของความตลกก่อนเป็นอันดับแรก และพบว่าลักษณะสถานการณ์ลักษณะที่ถูกนำมาใช้เป็นสถานการณ์ของความขบขันมี 12 ลักษณะได้แก่ ความขบขันที่เกิดจากการทำให้เป็นเรื่องไร้สาระ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องสามีภรรยา ความขบขันที่เกิดจากการเน้นพฤติกรรมที่ไม่น่าพึงพอใจ ความขบขันที่เกิดจากการล้อความเป็นอีสาน ความขบขันที่เกิดจากการล้อรูปลักษณ์ ความขบขันที่เกิดจากการเน้นลักษณะนิสัย ความขบขันที่เกิดจากการล้อสถานภาพโสด ความขบขันที่เกิดจากการล้อวัยสูงอายุ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องหนุ่มสาว ความขบขันจากเรื่องที่มีนัยทางเพศ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องในครอบครัว และความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องความโง่ นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาการใช้ภาษาเพื่อสร้างความขบขัน โดยพบว่ามีทั้งหมด 8 กลวิธีได้แก่ การเล่นคำ การประชด การเสียดสี การใช้ความเปรียบ การใช้เสียงสัมผัส การใช้สำนวนโวหาร การใช้เพลง และการพูดสองแง่สามง่ามนั่นเอง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วลัยกร วิริยะนันต์ศิริ (2552) ศึกษาเรื่อง “การแปลมุขตลกในละครโทรทัศน์ประเภทตลกสถานการณ์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย” พบว่า ละครประเภทนี้มีลักษณะความตลกหลัก 2 ประการได้แก่ ความรู้สึกเหนือกว่า และความไม่เข้ากัน ลักษณะความไม่เข้ากันแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ความไม่เข้ากันด้านภาษา และความไม่เข้ากันด้านที่ไม่ใช่ภาษา ความไม่เข้ากันด้านภาษาแบ่งออกเป็น 1) ความไม่เข้ากันด้านภาษาศาสตร์ และ 2) ความไม่เข้ากันด้านวัจนปฏิบัติ ส่วนความไม่เข้ากันด้านที่ไม่ใช่ภาษาแบ่งออกเป็น 1) ความไม่เข้ากันด้านสหสัมพันธบท 2) ความไม่เข้ากันโดยธรรมชาติ 3) ความไม่เข้ากันด้านตัวละคร 4) ความไม่เข้ากันด้านสังคม และ 5) ความไม่เข้ากันด้านข้อมูลต่างช่องทาง ความตลกแต่ละลักษณะจะใช้เทคนิคความตลกแตกต่างกันไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พบทั้งสิ้น 47 เทคนิค โดยมุขตลกส่วนใหญ่ไม่ว่าจะมีลักษณะความตลกอย่างไร จะใช้วิธีการแปลแบบเน้นสื่อความเพื่อแปลเป็นภาษาไทย ซึ่งวิธีการแปลแบบนี้จะถ่ายทอดความหมายต้นฉบับอย่างเป็นธรรมชาติและเหมือนภาษาพูด แต่ก็มีมุขตลกบางส่วนที่ใช้วิธีการแปลแบบตรงตัว ซึ่งจะเน้นการแปลให้ตรงกับรูปภาษาของภาษาต้นทาง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับละครตลกสถานการณ์พบว่า มีผู้ที่ได้ศึกษาเอาไว้หลายรูปแบบอาทิ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน หรือรูปแบบการแปลมุขตลกในละครตลกสถานการณ์ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับละครตลกสถานการณ์ได้หลากหลายมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน พบว่า มีผู้ที่ได้ทำการวิจัยดังต่อไปนี้

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (2521) ศึกษาเรื่อง “อารมณ์ขันในวรรณกรรมร้อยแก้วของไทยระหว่าง พ.ศ. 2453-2516” กล่าวถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ดังนี้ สร้างตัวละครให้มีพฤติกรรมน่าขัน วางโครงเรื่องให้ผู้อ่านคาดเดาผิด สร้างเนื้อเรื่องด้วยวิธีเหน็บแนม เสียดสี ล้อสังคม สร้างเรื่องสัปดน สร้างเรื่องเกินจริง ใช้สัญลักษณ์ ใช้ตรรกวิทยาผิดๆ และการใช้ภาษาอย่างมีศิลปะ เช่น การเลือกใช้คำ การตีความหมาย การบรรยาย การพรรณนา และการใช้สำนวนโวหาร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กนกวรรณ สุวรรณวิทย์ (2539) ศึกษาเรื่อง “อารมณ์ขันในวรรณกรรมของ ไมตรี ลิมปิชาติ” โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีและสารคดีจากหนังสือบันเทิงและสารคดีของ ไมตรี ลิมปิชาติ จำนวน 17 เรื่อง มีกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในหนังสือบันเทิงคดี 3 ด้าน คือ เนื้อหา ภาษา และกลวิธีการประพันธ์ ด้านเนื้อหายังแบ่งย่อยได้แก่ การสร้างเรื่องเกินจริง สิ่งที่ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน สิ่งที่ไม่ควรนำมาเปิดเผย เรื่องสัปดน ลักษณะรูปร่างของคน พฤติกรรมของคน เรื่องที่ไม่สัมพันธ์กัน และเรื่องเข้าใจผิด ส่วนด้านภาษา คือ เรื่องเสียง การใช้คำหรือกลุ่มคำ การใช้สำนวน และการใช้ภาพพจน์ และสุดท้าย ด้านกลวิธีในการประพันธ์ใช้วิธีจบเรื่องแบบพลิกความคาดหมายหรือแบบหักมุม ส่วนกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันพบว่ามีเพียง 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา และการใช้ภาษา ด้านเนื้อหาได้แก่ การใช้เรื่องเกินจริงหรือสิ่งสมมติ สิ่งที่ไม่ควรนำมาเปิดเผย สิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน เรื่องสัปดน รูปร่างลักษณะของคน และพฤติกรรมของคน ด้านการใช้ภาษาแบ่งออกได้เป็นการใช้คำหรือกลุ่มคำ การใช้สำนวน และการใช้ภาพพจน์

นิศารัตน์ สุทธิวรรณ์ (2543) ศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในบทขำขันเรื่องเพศจากอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ http://www.sanook.com/jokes” การวิเคราะห์เนื้อหานั้นมี 3 ประเภท คือบทขำขันที่กล่าวถึงเรื่องเพศโดยตรง บทขำขันที่กล่าวถึงเรื่องเพศโดยทางอ้อม และบทขำขันที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ส่วนกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน พบกลวิธีทั้งสิ้น 8 กลวิธี คือ 1) ทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมาย 2) กำหนดให้บุคคลในเรื่องตีความประสบการณ์ผิด 3) ล้อสังคม 4) เล่าเรื่องเหลวไหลเกินจริง 5) ลวงให้คิด 6) ใช้สัญลักษณ์ 7) ใช้ภูมิหลังทางสังคมประกอบเรื่อง 8) การพรรณนาหรือบรรยายอย่างตรงๆ เรื่องขำขันที่นำมาจากอินเทอร์เน็ตมาจากคนที่ใช้บริการเว็บไซต์ถ่ายทอดเรื่องลงในเว็บไซต์ ซึ่งผู้ถ่ายทอดนิยมเล่าเรื่องเพศโดยตรงมากที่สุด การใช้ภาษาส่วนใหญ่เป็นภาษาพูดและใช้ภาษาไม่ถูกต้อง เนื่องจากไม่มีผู้กลั่นกรองก่อนและใช้เครื่องหมายต่างๆ ผิดไปจากหลักการใช้เดิม

นวรัตน์ อนุสรณ์ศรีเจริญ (2543) ศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในบทขำขันจากนิตยสารขายหัวเราะรายสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2541” จากการวิเคราะห์เนื้อหาได้แบ่งเป็น 5 ประเภท คือ เรื่องเพศ เรื่องการเมือง เรื่องเศรษฐกิจ เรื่องสังคม วัฒนธรรม และเรื่องเบ็ดเตล็ด เนื้อหาที่ผู้เขียนนำมาเขียนมากที่สุดคือเรื่องสังคมและวัฒนธรรม เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัว มีแง่มุมต่างๆ ให้นำมาเขียน ทำให้เห็นว่าอารมณ์ขันมีความสัมพันธ์กับสภาพสังคม ส่วนกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันพบ 10 กลวิธีได้แก่ 1) การเสียดสี 2) การล้อสังคม 3) การสร้างเรื่องให้เกินจริง 4) การทำให้เป็นเรื่องเพศ 5) การใช้สัญลักษณ์ 6) การทำให้จบเรื่องแบบผิดความคาดหมาย 7) การกำหนดให้บุคคลในเรื่องมีประสบการณ์ผิด 8) การบรรยายหรือพรรณนาอย่างตรงๆ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

9) การลวงให้คิด 10) การใช้ตรรกวิทยาผิดๆ กลวิธีที่พบมากที่สุด คือ การล้อสังคม น้อยที่สุด คือ การใช้สัญลักษณ์ นอกจากนี้ เนื้อหาและกลวิธีมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันมาก กล่าวคือ เรื่องส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม กลวิธีที่ใช้จึงเป็นกลวิธีล้อสังคม

สุดารัตน์ บัวศรี (2547) ศึกษาเรื่อง “ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันจากเรื่องขบขันในนิตยสารแพรว และนิตยสารชีวจิต” ผลการศึกษาพบลักษณะภาษาที่ใช้ในเรื่องขบขัน 3 ด้าน คือ ด้านการใช้คำและกลุ่มคำ มีการใช้คำที่ใช้ในภาษาพูด คำภาษาต่างประเทศ คำซ้อน คำซ้ำ และคำขยาย ด้านการใช้ประโยค มีการใช้ประโยคคำถาม ประโยคคำสั่ง และประโยคบอกเล่า และด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ส่วนผลการหากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันนั้นมีหลักการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันจากเนื้อเรื่องและภาษา พบ 27 กลวิธี ทั้งลักษณะการใช้ภาษาและกลวิธีต่างๆ จัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยในการสร้างอารมณ์ขันของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี

กาญจนา เจริญเกียรติบวร (2548) ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องตลกในภาษาไทย” โดยศึกษาจากข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ทั้งหมด 17 เว็บไซต์ เพื่อต้องการทราบกลวิธีทางภาษาในเรื่องตลกในภาษาไทย ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการใช้ภาษาที่พบในเรื่องตลกภาษาไทยกับเงื่อนไขความตลกที่ถือเป็นสากล และนัยสะท้อนให้เห็นในเรื่องตลกภาษาไทย ผลการศึกษากลวิธีหลักๆ 2 กลวิธีได้แก่ การเล่นคำ และกลวิธีทางปริเฉท กลวิธีการเล่นคำแบ่งย่อยได้เป็น 3 กลวิธีได้แก่ 1) การเล่นคำที่ลวงให้เกิดการเข้าใจผิด 2) การเล่นคำที่ทำให้เกิดการตีความที่ต่างไปจากปกติ 3) การเล่นคำที่มีการตอกย้ำความกำกวม ส่วนกลวิธีทางปริเฉทแบ่งออกเป็นอีก 6 กลวิธี คือ 1) การทำให้หลงทาง 2) การนำเสนอเหตุการณ์ที่เหนือความคาดหมาย 3) การละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติ 4) การใช้มูลบทเป็นเครื่องมือ 5) การประชด 6) การซ้อนมุข นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นด้วยว่าภาษามีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับสังคม

จิรศุภา ปล่องทอง (2550) ศึกษาเรื่อง “ลักษณะการศึกษาภาษาสื่ออารมณ์ขันในมุมขำขันของหนังสือการ์ตูนขายหัวเราะ และมหาสนุก” โดยได้ศึกษากลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน พบว่ามีการใช้กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน 8 กลวิธีด้วยกัน คือ 1) การเล่นคำ 2) ปริศนาคำทาย 3) การเขียนเสียดสี 4) การขยายความเกินจริง 5) คำจำกัดความ 6) การอุปมา 7) การหักมุมด้วยคำพูด 8) กลวิธีแบบผสม รวมถึงศึกษาด้านบริบทในการสื่อสารในภาษาสื่ออารมณ์ขัน พบว่ามีบริบทที่เกี่ยวข้อง 3 บริบท คือ บริบททางวัฒนธรรม บริบททางสังคม และบริบททางสถานการณ์ ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญต่อการสร้างความเข้าใจเรื่องของภาษาสื่ออารมณ์ขัน ส่วนความสัมพันธ์ของกลวิธีการใช้ภาษาสื่ออารมณ์กับบริบทในการสื่อสารในภาษาสื่ออารมณ์ขันนั้นมีความสอดคล้อง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กับการเล่นตลกกับภาษา การเล่นตลกกับสามัญสำนึก การเล่นตลกกับอารมณ์ความรู้สึก และการเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน พบว่า มีการศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในสื่อหลายรูปแบบ อาทิ นิตยสาร บทความอินเทอร์เน็ต และหนังสือการ์ตูน ซึ่งผลการศึกษาส่วนหนึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการทำงานวิจัยครั้งนี้ด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์” เป็นการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Research) มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้สำรวจประชากรของละครตลกสถานการณ์ที่ผลิตโดยบริษัท ซีเนริโอ จำกัด พบว่ามีทั้งหมด 6 เรื่องได้แก่ ละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ เรื่องเฮง เฮง เฮง เรื่องบางรักซอย 9 เรื่องผู้กองเจ้าเสน่ห์ เรื่องนัดกับนัด และเรื่องบ้านนี้มีรัก ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากละครตลกสถานการณ์ที่ได้ความนิยมสูงสุดจากผลสำรวจของบริษัท AC Nielsen (Thailand) โดยได้รับความนิยมมากที่สุดในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ละครตลกสถานการณ์ที่ผลิตโดย บริษัท ซีเนริโอ จำกัด จำนวน 1 เรื่องได้แก่ เรื่องเป็นต่อ ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนมกราคม 2554 - ธันวาคม 2554 มีจำนวนทั้งหมด 51 ตอนดังนี้

ตอนที่	วันที่ออกอากาศ	ชื่อตอน
1	6 มกราคม 2554	ลานเบียร์
2	13 มกราคม 2554	สองทุ่มนะค่ะ
3	20 มกราคม 2554	กลัวที่ไหนอ่ะ
4	27 มกราคม 2554	เอาอีกแล้วนะพ่อ
5	3 กุมภาพันธ์ 2554	ขอบคุณครับพี่
6	10 กุมภาพันธ์ 2554	Valentine's Day
7	17 กุมภาพันธ์ 2554	อกหักดักเสียบ
8	24 กุมภาพันธ์ 2554	บะ บะ โอ้ บะ อีกแล้วครับพี่น้อง
9	3 มีนาคม 2554	พูดไม่ค่อยเก่ง
10	10 มีนาคม 2554	แววตาที่หายไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่	วันที่ออกอากาศ	ชื่อตอน
11	17 มีนาคม 2554	แพ้ทาง แพ้เธอ
12	24 มีนาคม 2554	หนุ่มๆ ของหมอน
13	31 มีนาคม 2554	ศัตรูที่รัก
14	7 เมษายน 2554	ลุ้นทั้งผี ลุ้นทั้งเพื่อน
15	14 เมษายน 2554	สวัสดีปีใหม่ไทย
16	21 เมษายน 2554	พี่ก็เสือ น้องก็เสือ
17	28 เมษายน 2554	สามวันจากนารีเป็นอื่น
18	5 พฤษภาคม 2554	เฮฮาบาร์เบียร์
19	12 พฤษภาคม 2554	รู้ไหมว่าใครใหญ่
20	19 พฤษภาคม 2554	สวยฉึกฉึก
21	26 พฤษภาคม 2554	เซอร์ไพรส์
22	2 มิถุนายน 2554	3 แพร่ง
23	9 มิถุนายน 2554	ปาร์ตี้วีดีโอฉาว
24	16 มิถุนายน 2554	เขวี้ยงสาวไม่พ้นคอ
25	23 มิถุนายน 2554	ปลวกก็มีหัวใจ
26	30 มิถุนายน 2554	มะรุมมะตุ้มรุมรักพี่ก๊อบ
27	7 กรกฎาคม 2554	แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง
28	21 กรกฎาคม 2554	ช่วยตัวเอง
29	28 กรกฎาคม 2554	ยังมีต่อ
30	4 สิงหาคม 2554	ไม่เป็นไร
31	11 สิงหาคม 2554	ตู้ซ่อนแม่
32	18 สิงหาคม 2554	หมาของเจ๊
33	25 สิงหาคม 2554	ฝากตำรวจไว้กับบ้าน
34	1 กันยายน 2554	ปาร์ตี้ชุดนอน
35	8 กันยายน 2554	วันเกิดเรื่อง
36	15 กันยายน 2554	หัวใจจะวาย
37	22 กันยายน 2554	ล่อใจล่อโจร
38	29 กันยายน 2554	ผัวข้าใครอย่าแตะ
39	6 ตุลาคม 2554	อยู่ด้วยกันนานๆ นะ
40	13 ตุลาคม 2554	เซ้ง เซ็ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่	วันที่ออกอากาศ	ชื่อตอน
41	20 ตุลาคม 2554	ประหยัดไฟไปกินฟรี
42	27 ตุลาคม 2554	อังกฤษหนาวมาก
43	3 พฤศจิกายน 2554	คนใกล้ที่ไม่เห็น
44	10 พฤศจิกายน 2554	เพื่อน้อง
45	17 พฤศจิกายน 2554	สะใภ้แม่
46	24 พฤศจิกายน 2554	น้ำไม่เคยท่วมใจ
47	1 ธันวาคม 2554	น้ำท่วม ไฟตัด งูกัด จระเข้ดุ อย่าอยู่เลยแม่
48	8 ธันวาคม 2554	ต้นร้าย ปลายลุ้น
49	15 ธันวาคม 2554	ต่อสัญญา
50	22 ธันวาคม 2554	ครั้งหนึ่ง
51	29 ธันวาคม 2554	แสบมาก

ขั้นตอนการเตรียมการ

1. ศึกษางานวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการศึกษาอารมณ์ขันในสื่อประเภทต่างๆ

2. ติดต่อบริษัท ซีเนริโอ จำกัด เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อในการทำวิทยานิพนธ์

3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาได้แก่ การใช้ภาษาในด้านคำ การใช้ภาษาในด้านสำนวน การใช้ภาษาในด้านภาพพจน์ และการใช้ภาษาในด้านโวหารที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์

2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน 7 วิธีได้แก่ กลวิธีการยั่วล้อ กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง กลวิธีการสร้างเรื่องสัปดน กลวิธีการล้อสังคม กลวิธีการใช้สัญลักษณ์ กลวิธีการสร้างความขัดแย้ง และกลวิธีการทำให้ผิดความคาดหมาย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. เปิดดูละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2554 - เดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 จากเว็บไซต์ www.youtube.com จำนวนทั้งสิ้น 51 ตอน

4. ถอดบทสนทนาจากละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ จำนวนทั้งสิ้น 51 ตอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์ที่ได้นำมาใช้ โดยศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษา และกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการเชิงคุณภาพแบบพรรณนาวิเคราะห์ พร้อมตัวอย่าง

3. นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลมาแจกแจงคิดค่าร้อยละ

4. สรุปผลการศึกษาและนำเสนอผลการวิจัยด้วยรูปแบบของตาราง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัย วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มา เป็นการศึกษาโดยประมวลหลักเกณฑ์จากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ด้านการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทย ผู้วิจัยได้ประมวลเกณฑ์ที่จะใช้วิเคราะห์การใช้ภาษาด้านต่างๆ ในละครตลกสถานการณ์ ดังนี้

1.1 ด้านการใช้คำ ผู้วิจัยได้ประมวลเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ในการศึกษาการใช้ภาษาด้านคำตามเกณฑ์ของ ธิดา โมสิกรัตน์ (2526) และ อวยพร พานิช และคณะ (2543) สรุปเป็นเกณฑ์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.1.1 การเล่นคำ คือ วิธีการนำคำมาดัดแปลงด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดอารมณ์ขันได้แก่ การคำใช้คำพ้องเสียง การซ้ำคำ และการใช้คำผวน

1.1.2 การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ คือ การเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของคำเพื่อทำให้เกิดอารมณ์ขันได้แก่ การตัดคำ หรือการเพิ่มคำ ด้วยวิธีการเปลี่ยนส่วนท้ายของคำๆ นั้น หรือเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์

1.1.3 การบรรยายอย่างผิดปกติ คือ การบรรยายเรื่องราวที่ผิดจากความเป็นจริง หรือเล่าเรื่องราวที่คนส่วนใหญ่ไม่ได้กระทำอย่างนั้น

1.1.4 การพูดโพล่งๆ คือ การพูดออกไปโดยไม่คิดให้รอบคอบ เป็นการพูดผิดจนดูเหมือนคนโง่ ก่อให้เกิดการหักมุม

1.1.5 การแสดงนัยกลับ คือ การย้อนทางกับสิ่งที่เป็นปกติ ทำให้ผิดจากความคาดหมาย รวมถึงการลองเชิง หรือเสียรู้

1.1.6 การใช้คำภาษาต่างประเทศ คือ การยืมคำอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทยมาใช้ อาจเขียนตรงตามรูปศัพท์เดิม หรือนำมาเขียนโดยการทับศัพท์ เป็นการนำเอาคำภาษาต่างประเทศมาออกเสียงให้เปลี่ยนแปลงไปสำเนียงของภาษาเดิมหรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความหมายของคำภาษาต่างประเทศนั้น

1.1.7 การใช้คำภาษาถิ่น คือ การใช้ภาษาถิ่นต่างๆ ได้แก่ ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นใต้ ภาษาถิ่นอีสาน ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในเรื่องความหมาย และการใช้ระดับเสียงที่ผิด

1.2 ด้านสำนวน ผู้วิจัยได้เลือกเกณฑ์ของ สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515) และมัทนี ตุลยาทร (2533) เป็นแนวทางในการศึกษาการใช้สำนวนที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1.2.1 สำนวนเก่า ใช้เกณฑ์ของ สง่า กาญจานาคพันธ์ (2515) คือ คำพูดที่เป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมา แต่ให้มีความหมายในคำพูดนั้นๆ ผู้ฟังอาจเข้าใจความหมายทันที หรืออาจจะไม่เข้าใจความหมายโดยทันที ต้องคิดจึงจะเข้าใจ หรือบางทีคิดแล้วเข้าใจอย่างอื่นก็ได้ หรือไม่เข้าใจเลยก็ได้ เป็นสำนวนที่ปรากฏในหนังสือ สำนวนไทย ของ สง่า กาญจนาคพันธุ์ เท่านั้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.2.2 สำนวนใหม่ ใช้เกณฑ์ของ มัทนี ตุลยาทร (2533) คือ เป็นสำนวนที่คนไทยใช้กันอยู่ทุกวันนี้ ถ้อยคำเหล่านี้ฟังไม่นุ่มนวลเหมือนประเภทแรก แต่เป็นที่รู้และเข้าใจกันทั่วไปเมื่อเอ่ยถึง

1.3 ด้านภาพพจน์ ผู้วิจัยได้เลือกใช้เกณฑ์ภาพพจน์ความเปรียบของปรีชา ช้างขวัญยืน (2525) เป็นแนวทางในการศึกษาการใช้ภาพพจน์ที่ปรากฏในละครตลก สถานการณ์ 6 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1.3.1 อุปมา คือ เป็นความเปรียบที่ใช้เปรียบเทียบสิ่งสองสิ่งให้เหมือนกัน โดยมีคำบอกการเปรียบเทียบปรากฏอยู่ เช่น ราวกับ เหมือน ประหนึ่ง ดุจ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ต้องการอธิบายดียิ่งขึ้น

1.3.2 อุปลักษณ์ คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งหนึ่ง มักมีคำเชื่อมคำว่า “เป็น” และ “คือ” ปรากฏอยู่ เป็นการเปรียบเทียบที่ลึกซึ้งกว่าอุปมา เพราะเป็นการนำลักษณะอาการของสิ่งหนึ่งไปใช้กับอีกสิ่งหนึ่งที่ไม่เหมือนกันเลย การเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์นั้นเป็นการนำคุณสมบัติของสิ่งของมาเปรียบเทียบกัน

1.3.3 บุคลาธิษฐาน คือ การเปรียบเทียบซึ่งเกิดจากการนำความคิด ลักษณะ และความรู้สึกของบุคคลไปใส่ให้แก่สิ่งที่ไม่มีชีวิตหรือนามธรรม

1.3.4 สาธก คือ การเปรียบเทียบอย่างยาวใช้วิธีการยกเรื่องมาเล่าเพื่อใช้ความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่องนั้นเป็นเครื่องอธิบายความคิดบางอย่าง

1.3.5 การเปรียบเทียบวิเคราะห์ คือ การเปรียบแบบอุปมาที่ขยายความให้ยาวขึ้น โดยการวิเคราะห์คุณสมบัติหรือลักษณะที่เหมือนกันของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบหลายแง่

1.3.6 การเปรียบต่าง คือ การอธิบายเปรียบเทียบชนิดตรงกันข้าม คือ อธิบายสิ่งหนึ่งโดยเทียบกับสิ่งที่มีลักษณะตรงกันข้าม

1.4 ด้านโวหาร ผู้วิจัยได้เลือกใช้เกณฑ์ของ อวยพร พานิช และคณะ (2543: 354-358) เป็นแนวทางการศึกษาการใช้โวหารในภาษาสร้างอารมณ์ขัน มี 3 ประเภท สรุปได้ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.4.1 โวหารประชดประชัน คือ โวหารที่ใช้ถ้อยคำสำนวนเพื่อเสียดสีเยาะเย้ย แดกดัน กระทบกระแทกให้รู้สึกอับอาย

1.4.2 โวหารขัดแย้ง คือ โวหารที่ใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกันมาเทียบเคียงเข้าคู่ขนานกัน เป็นการขัดแย้งระหว่างคำ 2 คำ สำนวน 2 สำนวน ระหว่างประโยค 2 ประโยค รวมถึงสวนทางกับความจริงและความเชื่อของคนทั่วไปด้วย

1.4.3 โวหารกล่าวเกินจริง คือ การใช้ถ้อยคำที่เหลือเชื่อ เป็นไปไม่ได้ ใช้สำหรับแสดงอารมณ์ต่างๆ

2. ด้านกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทย ผู้วิจัยได้ประมวลเกณฑ์ที่ใช้วิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันตามเกณฑ์ของ ตุ้ย ชุมสาย (2516) และ ธิดา โมสิกรัตน์ (2526) โดยผู้วิจัยได้ประมวลเกณฑ์ที่จะใช้ศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์ทั้งหมด 7 วิธี สรุปได้ดังนี้

2.1 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยยั่วล้อ คือ การพูดเสียดสี ประชดประชัน ตำหนิ หรือเหน็บแนม พฤติกรรมของตัวละครที่เป็นปมด้อย หรือการกระทำที่ผิดพลาด เพื่อทำให้เกิดความอับอายพร้อมกับสร้างอารมณ์ขัน และชี้แนะให้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.2 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องเกินจริง คือ การเล่าเรื่องที่เหลือเชื่อหรือเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ เพื่อทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดอารมณ์ขัน

2.3 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน คือ การเล่าเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องเพศได้แก่ การพูดถึงอวัยวะเพศ พฤติกรรมทางเพศ เป็นเรื่องที่ไม่สมควรจะนำมาพูดในที่สาธารณะ แต่เป็นเรื่องที่ทุกคนสนใจและพร้อมที่รับรู้และรู้สึกขำได้ทันทีเมื่อมีผู้ชี้แนะ

2.4 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม คือ การนำเอาเรื่องราวที่เป็นปัญหาในขณะนั้นได้แก่ เรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมมาสร้างเป็นเรื่องราวเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

2.5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ คือ การหาสิ่งหนึ่งมากล่าวแทนอีกสิ่งหนึ่ง เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงความไม่สุภาพ การขัดต่อค่านิยมทางสังคม หรือผิดกฎหมาย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.6 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง คือ การสร้างเรื่องให้ตัวละครทำพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับการแสดงออก หรือขัดแย้งต่อข้อเท็จจริง

2.7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย คือ การทำให้เรื่องที่เล่านั้น มีผลที่คาดหมายว่าจะได้กลับกลายเป็นผิดคาดเป็นอย่างอื่นไป เป็นการเปลี่ยนทิศทางของการจบเรื่องให้ผิดจากความคาดหมายของผู้ฟัง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 จำนวนทั้งสิ้น 51 ตอน โดยผู้วิจัยแบ่งผลการศึกษาวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาการใช้ภาษาในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ออกเป็น 4 ด้าน คือ คำ สำนวน ภาพพจน์ และโวหาร ดังนี้

การใช้ภาษาด้านคำในละครตลกสถานการณ์

จากการศึกษาวิเคราะห์ผู้วิจัยพบการใช้คำที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อทั้งหมด 7 ประเภท คือ 1) การเล่นคำ 2) การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ 3) การบรรยายอย่างผิดปกติ 4) การพูดโพล่งๆ 5) การแสดงนัยกลับ 6) การใช้คำภาษาต่างประเทศ 7) การใช้คำภาษาถิ่น

การเล่นคำ

การเล่นคำ คือ วิธีการนำคำมาดัดแปลงด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดอารมณ์ขันได้แก่ การใช้คำผวน การใช้คำพ้องเสียง และการซ้ำคำ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. การใช้คำผวน

การใช้คำผวน คือ วิธีการสลับคำ โดยใช้สระและตัวสะกดของพยางค์หน้า และพยางค์สุดท้าย มาสลับกัน ทำให้เกิดคำใหม่ที่อาจไม่มีความหมาย แต่การออกเสียงจะคล้องจองกับรูปเดิม ทำให้สื่อความหมายกันได้ คำผวนนั้นนิยมใช้กับคำสองหรือสามพยางค์เป็นส่วนใหญ่ เพราะสามารถสลับตำแหน่งได้ง่าย

ตัวอย่างที่ 1

เจ๊มินท์ : พอดีม้ามีเรื่องไม่สบายใจอยู่ตอนนี้ ม้าจะถามว่าป๊าไปทำไรลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์รึเปล่าละ
พี่ยม : ลบหลู่ไม่มีนะ มีแต่**รบแรกพัก รักแรกพบ** อุ๊ย!

(เป็นต่อ, 7 กรกฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง)

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นการเล่นคำด้วยการนำคำ “รักแรกพบ” มาดัดแปลงด้วยวิธีการใช้คำผวน โดยการสลับคำว่า “รัก” และคำว่า “พบ” ใช้สระ และตัวสะกดของพยางค์หน้าและพยางค์สุดท้ายมาสลับกัน จาก “รัก” เป็น “พัก” และจาก “พบ” เป็น “รบ” เมื่อผวนแล้วจะกลายเป็นคำว่า “รบแรกพัก”

ตัวอย่างที่ 2

พี่ยม : ม้าจ้า แต่งตัวเสร็จรึยังจ๊ะ
เจ๊มินท์ : แปบนึงนะป๊า เดี๋ยวม้าไม่สวยนะ
พี่ยม : ม้าไม่ต้องแต่งเยอะหรอก หน้าตาอย่างม้าแต่งนิดหน่อยก็สวยที่สุดในโลกแระจ้า สวยเซ็กซี่ที่สุด เห็นแล้วอยากจะรัน
เจ๊มินท์ : รันที่แปลว่าวิ่งหรอป๊า
พี่ยม : **รันไม่เว้นวัก รักไม่เว้นวัน**จ๊ะ

(เป็นต่อ, 8 กันยายน 2554: วันเกิดเรื่อง)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นคำด้วยวิธีการการใช้คำผวน เป็นการสลับตำแหน่งพยางค์หน้ากับพยางค์สุดท้าย โดยให้พยางค์สุดท้ายมาอยู่ในตำแหน่งของพยางค์หน้า และมีการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ สระ และตัวสะกดตามตำแหน่งพยางค์เดิม ในที่นี้เป็นการสลับคำเดิม คือ คำว่า “รักไม่เว้นวัน” เอาคำว่า “รัก” และ “วัน” มาสลับตำแหน่งกัน กลายเป็นคำว่า “รันไม่เว้นวัก” ซึ่งเมื่อสลับตำแหน่งแล้ว คำที่ถูกสลับจะเป็นคำที่ไม่มีความหมาย จะต้องทำให้กลับเป็นคำเดิมเสียก่อนถึงจะทราบความหมาย

ตัวอย่างที่ 3

เจ๊มินท์ : ถ้าเกิดสมมติว่าม้าให้ของขวัญวันเกิดป๊าเป็นชูวิทย์ขี้ ป๊าจะอยากได้มั้ย
พี่ยม : เฮ้ย! ขี้ชูวิทย์หรอ ขี้ชูวิทย์ที่เป็น ส.ส. ป๊าจะเอาไปทำไมอ่ะ
เจ๊มินท์ : **ชูวิทย์ขี้** ก็ **ชีวิตคู่**ไง

(เป็นต่อ, 8 กันยายน 2554: วันเกิดเรื่อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นคำ ด้วยการดัดแปลงคำโดยการสลับตำแหน่งของพยางค์หน้าและพยางค์สุดท้าย หรือที่เรียกว่า คำผวน ในที่นี้เป็นคำ 3 พยางค์ จึงได้นำเอาคำพยางค์แรกและพยางค์สุดท้ายมาสลับตำแหน่งกัน แล้วการสลับตำแหน่งนี้ต้องสลับทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด ในที่นี้คำเดิม คือ “ชีวิตคู่” แต่นำมาผวนกลายเป็น “ชูวิทย์ขี้” ถ้าอยากจะทราบความหมายที่แท้จริงต้องลองผวนคำกลับไปยังคำดั้งเดิม ก็คือ คำว่า “ชีวิตคู่” นั่นเอง

ตัวอย่างที่ 4

พี่หมอน : ขอร้อง เลิกกอดน้องชมพูเป็นลูกลิงแบบนี้ซะที เขาไม่หนีแกไปไหนหรอก
วอก : ผมจะเป็นลิง ผมก็เป็น**ลิงจักจัก รักจริงจริง**

(เป็นต่อ, 27 ตุลาคม 2554: อังกฤษหนาวมาก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นคำด้วยการใช้คำผวน คำเดิม คือ คำว่า “รักจริงจริง” แต่นำเอาคำพยางค์แรกและพยางค์สุดท้ายมาสลับตำแหน่งกัน คือ คำว่า “รัก” และ “จริง” มาสลับกันกลายเป็นคำว่า “ริง” และ “จัก” กลายเป็นคำผวนคำว่า “ริงจักจัก” แต่ในบริบทนี้ตัวละคร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ชื่อพี่หมอนว่าตัวละครที่ชื่อวอกว่าเหมือนกับลิง เมื่อวอกได้ยินก็คิดคำผวนคำดังกล่าวขึ้น จากคำว่า “รักจริงจริง” กลายเป็นคำผวนคำว่า “ลิงจักจัก” ให้เข้ากับสิ่งที่พี่หมอนกล่าวถึง

ตัวอย่างที่ 5

วอก : น้องชมพูรู้มั้ย การที่เราคบกันมันเป็นเรื่องผิด **ผิดลิขม พรหมลิขิต**ไงจ้ะ
พี่หมอน : กูจะอ้วก

(เป็นต่อ, 20 ตุลาคม 2554: ประหยัดไฟไปกินฟรี)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นคำ ในบริบทนี้ คือ คำว่า “พรหมลิขิต” เป็นการเล่นคำด้วยการใช้การสลับตำแหน่งของพยางค์ในคำนี้ โดยสลับพยางค์แรกและพยางค์สุดท้าย นำมาสลับตำแหน่งกัน เปลี่ยนทั้งเสียงสระ พยัญชนะ และตัวสะกด จากคำว่า “พรหมลิขิต” สลับตำแหน่งกลายเป็นคำว่า “ผิดลิขม” สลับคำว่า “พรหม” กับคำว่า “ขิต” โดยความหมายจะอยู่ที่คำดั้งเดิม ไม่ได้อยู่คำที่ถูกผวน

ตัวอย่างที่ 6

พี่หมอน : น้องต่อจ๊ะ แล้วตอนนี้ที่อเมริกาหนาวรึยัง หิมะตกรึยังเอ่ย ตกแล้วด้วยเหรอ ถ้าอย่างงั้นน้องต่ออย่าใส่เสื้อหนาวนะจ้ะ เพราะพี่อยากให้น้องต่อเป็นไข้ไม่ใช่ไข้ธรรมดานะ **ไข้ที่ชน คนที่ใช่**สำหรับพี่ตลอดไป อายจัง แค่นี้นะ รักนะจุ๊บๆ

(เป็นต่อ, 6 มกราคม 2554: ลานเบียร์)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นคำด้วยการใช้คำผวน เป็นการสลับตำแหน่งพยางค์ในคำด้วยการสลับตำแหน่งพยางค์แรกและพยางค์สุดท้าย ในที่นี้คือคำว่า “คนที่ใช่” สลับตำแหน่งคำว่า “คน” และ “ใช่” สลับทั้งสระ พยัญชนะ และตัวสะกด จึงกลายเป็นคำว่า “ไค่ที่ชน” แต่ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนกำลังพูดถึงคำว่า “ไข้” และมีการใช้คำผวน จากคำว่า “คนที่ใช่” กลายเป็น “ไข้ที่ชน” โดยมีการออกเสียง “ไข้” กับ “ไค่” เมื่อผวนแล้วเหมือนกัน จึงเอามาใช้แทนเสียงเดียวกันได้ เพื่อสร้างอารมณ์ขันในบทสนทนา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 7

พี่หมอน : น้องต่อจ๋า ช่วยเขียนลายให้พี่ซักลายหนึ่งได้มั้ยอะ
เป็นต่อ : ลายจูบแบบไอ้วอกเหรอครับ
พี่หมอน : **ลายมากมัก รักมากมาย**

(เป็นต่อ, 24 มีนาคม 2554: หนุ่มๆ ของหมอน)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นคำด้วยการสลับตำแหน่งพยางค์แรกและพยางค์สุดท้ายด้วยวิธีการใช้คำผวน เป็นการสลับตำแหน่งเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน ในที่นี้เป็นการสลับตำแหน่งของคำว่า “รักมากมาย” ผวนกลายเป็นคำว่า “ลายมากมัก” สลับตำแหน่งคำว่า “รัก” และ “มาย” แต่ในที่นี้ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนกำลังพูดถึงเรื่อง “ลาย” แต่คำที่ถูกผวนนั้นเป็นคำว่า “ราย” ซึ่งออกเสียงเหมือนกัน จึงถูกนำมาใช้แทนเสียงกันได้ เพื่อสร้างอารมณ์ขันในการสนทนา

จากการวิเคราะห์การเล่นคำด้วยการใช้คำผวน พบว่า มีการนำเอาคำหนึ่งคำมาเปลี่ยนแปลงโดยใช้สระ และตัวสะกด ของพยางค์หน้า และพยางค์สุดท้ายมาสลับกัน ทำให้เกิดคำใหม่ที่อาจไม่มีความหมาย แต่การออกเสียงจะคล้องจองกับรูปเดิม ทำให้สื่อความหมายกันได้ คำผวนนั้นนิยมใช้กับคำสองหรือสามพยางค์เป็นส่วนใหญ่ เพราะสามารถสลับตำแหน่งได้ง่าย เช่น “รักแรกพบ ผวนเป็น รบแรกพัก” “รักไม่เว้นวัก ผวนเป็น รักไม่เว้นวัน” “ชีวิตคู่ ผวนเป็น ชูวิทย์ขี้” “รักจริงจริง ผวนเป็น ริงจักจัก” “คนที่ใช่ ผวนเป็น ไข้ที่ชน” “รักมากมาย ผวนเป็น ลายมากมัก”

2. การใช้คำพ้องเสียง

การใช้คำพ้องเสียง คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน เขียนต่างกัน และมีความหมายต่างกัน

ตัวอย่างที่ 1

เป็นต่อ : คุณนภาเดี๋ยวลองกินหมูป่าผัดพริกไทดำ เขาบอกเจ้านี้ขึ้นชื่อเลยนะครับ
นภา : ขอบคุณค่ะ
พอใจ : แหม ทีน้องสาวไม่เคยเห็นตักกับข้าวให้เลยนะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นต่อ : ก็คุณนภาเขาเป็น**แขก**เรานะ ถ้าเกิดเขามาทุกวัน ก็ทำกับข้าวให้เขากินทุกวันแระ
พี่อู๊ด : อ้าว คุณนภาเป็น**แขก**เหรอครับพี่น้องครับ เป็น**แขก**ก็กินหมูไม่ได้ซิครับ มันบาป งั้นเดี๋ยวผมกินให้เองครับ

(เป็นต่อ, 4 สิงหาคม 2554: ไม่เป็นไร)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการเล่นคำด้วยการพ้องเสียง ในที่นี้มีการพ้องเสียงคำว่า “แขก” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 205) ได้ให้ความหมายว่า แขกในความหมายแรก หมายถึง ผู้มาหา, ผู้มาแต่อื่น, ผู้ที่มาร่วมงานพิธีของเจ้าภาพ ส่วน “แขก” ในคำที่สอง หมายความว่า คำเรียกชาวอินเดีย ศรีลังกา ปากีสถาน บังกลาเทศ อัฟกานิสถาน เนปาล ชวา มลายู ชาวเอเชียตะวันออกกลางและตะวันออกใกล้

ตัวอย่างที่ 2

พี่อู๊ด : ขอทิชชู่หน่อยครับพี่น้องครับ โอ๋ๆ ไม่เป็นไรนะ
วอก : เฮ้ย พี่อู๊ด ทำไรอะ
พี่อู๊ด : เช็ดน้ำตา **เสือร้องไห้** โอ๋ๆ ไปโดนอะไรลูก ไม่อยากอยู่เหรอ เดี๋ยวพ่อจัดการให้

(เป็นต่อ, 8 กันยายน 2554: วันเกิดเรื่อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นคำด้วยการพ้องเสียง ในที่นี้เป็นการพ้องเสียงของคำว่า “เสือร้องไห้” ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดมีการพ้องเสียงคำว่าเสือร้องไห้ คำว่า “เสือร้องไห้” ในความหมายของตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ด หมายถึง เสือที่กำลังร้องไห้ด้วยความเสียใจ แต่ “เสือร้องไห้” ในความหมายที่แท้จริง ตามที่ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1228) ได้ให้ความหมายเอาไว้ว่า เนื้อส่วนคอของวัวหรือควายที่มีพังผืดมาก

ตัวอย่างที่ 3

ครีม : เจ๊มินท์เขาไม่พอใจที่ครีมมารึป่าวคะ
พี่ยม : ไม่ใช่ครับ ไม่ใช่เรื่องนั้น คือ มีเรื่องไม่เข้าใจกันนิดหน่อย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ครีม : ถ้างั้นครีมขอตัวกลับก่อนนะคะ ยังไงก็รีบปรับความเข้าใจกันเร็วๆ นะคะ เออทุกคนคะ งั้นเดี๋ยวครีมขอตัวกลับก่อนนะคะ

พี่อู๊ด : พึ่งมาเองครับพี่น้อง ทำไมรีบ**กลับ**ละครับ

ครีม : พอดีนึกขึ้นได้ว่ามีธุระ ไว้เดี๋ยวค่อยเจอกันวันหลังนะคะ

เจ๊มินท์ : ทุกคน เดี๋ยวเจ๊**กลับ**ก่อนนะ ไม่ค่อยสบาย ถ้าเกิดจะเอาอะไรก็บอกไอ้จวบก็แล้วกันนะ

วอก : นี่กูอยู่ร้านเหล้าหรือเล้าเป็ดเนี่ย มีแต่ **กับๆๆๆๆๆ**

(เป็นต่อ, 8 กันยายน 2554: วันเกิดเรื่อง)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการเล่นคำด้วยคำพ้องเสียง ในตัวอย่างข้างต้นตัวละครที่ชื่อครีมและเจ๊มินท์ขอตัวกลับบ้าน ตัวละครที่ชื่อวอกจึงมีการพ้องเสียง คำว่า “กลับ” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 78) ให้ความหมายว่า ตรงกันข้ามกับภาวะเดิมหรือทิศทางเดิม เช่น กลับบ้าน และคำว่า “กับ” ที่เป็นเสียงร้องของเป็ด

ตัวอย่างที่ 4

จวบ : อย่าว่าแต่ป้อง ณวัตน์เลยครับ วันก่อน**ณเดช**ยังมาเลย

พี่หมอน : ณเดช คูกิมิยะเหรอ

จวบ : เปล่าครับ น้องแม่ผมชื่อเดช ผมเลยเรียกว่า **น้าเดช**

(เป็นต่อ, 11 สิงหาคม 2554: ตู้ซ่อนแม่)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นคำด้วยการพ้องเสียง ในที่นี้ตัวละครที่ชื่อจวบบอกณเดชมาที่ร้านบางบาร์ พอตัวละครพี่หมอนได้ยินก็ตกใจ เพราะคิดว่าเป็นดาราที่ชื่อณเดช คูกิมิยะ แต่แท้ที่จริงแล้วตัวละครที่ชื่อจวบ หมายถึง น้าเดช ที่เป็นน้องของแม่ เป็นการออกเสียงที่คล้ายกัน

ตัวอย่างที่ 5

เป็นต่อ : โห เหม่ง เรื่องเต้นพี่ไม่ค่อยถนัดวะ แต่ถ้าเรื่อง**ทิป**เด็กเต้นพี่ถนัดๆ

ก๊อบ : อ่ะ แหล่มเลย วอร์มร่างกายแล้วพอดีด้วย อยากได้**ทิป**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด : กูให้**ทิป**เอง
ก๊อบ : พี่อู๊ด ที่บ้านหนูเขาเรียก**ถีบ** ไม่ใช่**ทิป**

(เป็นต่อ, 15 กันยายน 2554: หัวใจจะวาย)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการเล่นคำด้วยการพ้องเสียง ในที่นี้เป็นการพ้องเสียงคำว่า “ทิป” (Tip) สำราญ คำยิ่ง (2548: 811) ได้ให้นิยามว่า เงินพิเศษที่ให้แก่พนักงานนอกเหนือจากค่าสินค้า แต่ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดเอามาพ้องเสียงกับคำว่า “ถีบ” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 492) ให้ความหมายว่า การงอเข่าแล้วใช้ฝ่าเท้ากระแทกออกไป ลักษณะของเสียงจะมีความคล้ายคลึงกัน ตัวละครจึงนำมาใช้ให้มีลักษณะของเสียงที่คล้ายกัน เพื่อสร้างอารมณ์ขัน

ตัวอย่างที่ 6

พี่ยม : น้องพอใจจ้า พี่แค่เดินผ่านมา ทำไมร้านขายเสื้อผ้ามันเยอะจังเลยอะ แล้วนี้จะไปขายแข่งกับเขาได้เหรอ แล้วร้านใหม่ด้วย ลองเปลี่ยนดูไหม เพื่อนพี่เปิดโรงงานขายด้าย ทุกวันนี้มันขาย**ด้าย**นะ
วอก : ขาย**ด้าย**แล้วมันจะขาย**ได้**จริงเหรอพี่
พี่ยม : อ้าว **ได้**ดิ มันบอกขาย**ด้าย**ก็**ด้าย**ไง
วอก : ตรงๆ พี่ยม ขาย**ด้ายได้** ผมไม่เชื่อว่ามันจะ**ได้**หรอก
ยอม : **ได้** เชื่อพี่ยังก็ขาย**ด้าย** จากมันนี่มีอะไรเลยนะเว้ย มันขาย**ด้าย** จนซื้อรถ**ได้**อะ
วอก : ไม่มีทางขาย**ได้**
พี่ยม : มันขายอะไร
วอก : ขาย**ด้าย**
พี่ยม : เออ ขาย**ด้าย**ไง มันถึง**ได้**ไง เชื่อพี่

(เป็นต่อ, 13 ตุลาคม 2554: เซ้งเซ็ง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นคำด้วยการพ้องเสียง เป็นการพ้องเสียงคำว่า “ด้าย” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 404) ให้ความหมายว่า สิ่งที่ทำด้วยใยเป็นต้นว่าใยฝ้าย ปั่นเป็นเส้นสำหรับเย็บ ถัก หรือทอผ้า กับคำว่า “ได้” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 419) ให้ความหมายว่า รับมา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หรือตกมาเป็นของตัวในบทสนทนาตัวละครพูดคำสองคำนี้สลับกันไปมาจนทำให้เกิดอารมณ์ขันว่าประโยคที่พูดนั้นหมายถึงคำไหนกันแน่

ตัวอย่างที่ 7

พี่หมอน : นี่ไอ้อู๊ด ก่อนที่แกจะเผื่อ**แผ่**ไปให้คนอื่น แกกลับไปเผื่อแผ่ความรักให้เมียที่บ้านดีกว่ามั้ย

พี่อู๊ด : ไปแล้วครับ แต่ผมยังไม่ทันเผื่อแผ่ มันถีบผมซะนอน**แผ่**เลยครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 10 กุมภาพันธ์ 2554: Valentine 's Day)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการเล่นคำด้วยการพ้องเสียง ในที่นี้เป็นการพ้องเสียงคำว่า “แผ่” แผ่ในคำแรก ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 743) ให้ความหมายว่า ให้ ส่วนแผ่ในคำที่สอง หมายถึง คลี่ขยายกระจายออกไปให้มีลักษณะแบนราบหรือกว้างกว่าเดิม โดยตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดยังไม่ทันได้เผื่อแผ่ความรักให้กับเมียของตน ก็ถูกเมียเอาเท้าถีบจนตัวเองมานอนแผ่อยู่บนพื้น เป็นการพ้องเสียงที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน

ตัวอย่างที่ 8

พี่อู๊ด : มึงไม่สังเกตเหรอครับพี่น้อง กูว่าไอ้พี่ยมต้องแอบมีแฟนแล้วไม่ยอมบอกเรา

วอก : พี่รู้ได้ไง

พี่อู๊ด : กูมี**เซนส์**ครับพี่น้องครับ

วอก **: เซนต์**เซย่า

พี่อู๊ด : ใช่ตับ ศึกถล่ม 12 ราศี ฤย! กูหมายถึงเซนส์แปลกๆ ครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 24 กุมภาพันธ์ 2554: บะ บะ โอ้ บะ อีกแล้วครับพี่น้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการเล่นคำด้วยการพ้องเสียง ในที่นี้เป็นการพ้องเสียงคำว่า “เซนส์” (Sense) กับคำว่า “เซนต์” สำราญ คำยิ่ง (2548: 713) ให้นิยามคำว่า “เซนส์” หมายถึง ความรู้สึก ส่วน “เซน” ในคำที่สอง เป็นส่วนประกอบของคำว่า “เซนเซย่า” หมายถึง ชื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เรื่องหนึ่งที่มีเนื้อเรื่องเป็นการต่อสู้ โดยตัวละครทั้งสองมีการเล่นคำพ้องเสียงคำว่า “เซนส์” กับคำว่า “เซนต์” เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ตัวอย่างที่ 9

แม่พี่ยม : แกต้องพาแฟนแกมาหาฉัน ไม่งั้นฉันไม่รับเป็นลูกสะใภ้นะ
พี่ยม : **อ้าว**
แม่พี่ยม : ทำไม ร้อนเหรอ
พี่ยม : ไม่ใช่ร้อนอบ**อ้าว** หนูอุทานเฉยๆ

(เป็นต่อ, 17 พฤศจิกายน 2554: สะใภ้แม่)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการเล่นคำด้วยการพ้องเสียง ในที่นี้เป็นการพ้องเสียงของคำว่า “อ้าว” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1369) ได้ให้ความหมายคำว่า “อ้าว” คำแรก หมายถึง เป็นคำอุทานแสดงอาการแปลกใจ ส่วน “อ้าว” คำที่สอง หมายถึง ร้อนระงม, บางทีก็ใช้เข้าคู่กับคำ อบ เป็น อบอ้าว โดยตัวละครนำการออกเสียงที่เหมือนกันของคำ 2 คำนี้มาพูดเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ตัวอย่างที่ 10

พอใจ : นี่เสือ เรื่องสอบสัมภาษณ์ของเราว่าไงบ้างอะครับ
เสือ : อ๋อ เหลือ**ม.**ลาดกระบัง สอบวันพรุ่งนี้ครับ
เป็นต่อ : เออ แล้วไปสัมภาษณ์นี้มายัง **ม.**บางกะปิ
พอใจ : **ม.**บางกะปิมีด้วยเหรอ
เสือ : อ๋อ มีซิครับ ก็อยู่ใกล้ๆ ตะวันนาไง
พอใจ : เฮ้ย นั่นมันเดอะ**มอลล์**บางกะปิ

(เป็นต่อ, 3 กุมภาพันธ์ 2554: ขอบคุณครับพี่)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการเล่นคำด้วยการพ้องเสียง ในที่นี้มีการพ้องเสียงคำว่า “ม.” กับคำว่า “มอลล์” คำว่า “ม.” สมบัติ จำปาเงิน (2551: 151) ให้ความหมายว่า มหาวิทยาลัย แต่เรียกด้วยคำย่อ คือ ม. ส่วนคำว่า “มออล์” ในคำที่สอง มาจากคำว่า “Mall” สำราญ คำยิ่ง (2548: 454)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หมายถึง ตึกหรืออาคารใหญ่ๆ ที่มีร้านรวงเล็กๆ แยกย่อยออกไป รวมไปถึงร้านอาหาร โรงภาพยนตร์ ที่อยู่ภายในอาคารนั้นๆ ด้วย แต่ในที่นี้ตัวละครหมายถึงห้างสรรพสินค้าที่ชื่อว่า “เดอะมอลล์” ซึ่งเป็นห้างสรรพสินค้าที่เปิดบริการในประเทศไทย ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อมีการพ้องเสียงของคำ เพื่อทำให้ผู้ฟังเกิดอาการสงสัย เป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ฟังได้อีกทางหนึ่ง

จากการวิเคราะห์พบว่ามีการเล่นคำด้วยการพ้องเสียง เป็นคำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่ตัวเขียนและความหมายต่างกัน บางคำรูปเขียนเหมือนกัน ออกเสียงเหมือนกัน แต่ความหมายต่างกัน การใช้คำพ้องเสียงนี้ช่วยสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ฟัง เนื่องจากผู้ฟังไม่รู้ว่าคำที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นต้องการจะให้ผู้ฟังตีความหมายอย่างไร เพราะคำ 1 คำสามารถมีได้หลายความหมาย เป็นการสร้างอารมณ์ขันจากความผิดพลาด และความไม่รู้ในเรื่องของความหมายของคำ

3. การซ้ำคำ

การซ้ำคำ คือ การใช้คำเดิมซ้ำเพื่อให้เกิดความคล้องจอง และเป็นการเล่นคำให้สำนวนคมคาย และจดจำได้ง่าย เป็นการเน้นย้ำความหมายของคำนั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 1

นุ่น : ชนๆ **ดื่ม**แก้วหนึ่งเพื่อลืม**ผัว**เก่า **ดื่ม**แก้วสองให้เมาแล้วหา**ผัว**ใหม่ **ดื่ม**แก้วสาม ไม่สนว่าเป็น**ผัว**ใคร **ดื่ม**แก้สี่ดีใจได้**ผัว**เขามาครอง

(เป็นต่อ, 8 กันยายน 2554: วันเกิดเรื่อง)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการเล่นคำด้วยการใช้ซ้ำคำได้แก่ คำว่า “ดื่ม” และคำว่า “ผัว” เป็นการเล่นเสียงด้วยการใช้ซ้ำคำ จะสังเกตได้ว่าทุกวรรคจะมีการใช้คำว่า “ดื่ม” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 410) หมายถึง กินของเหลวเช่นน้ำ และคำว่า “ผัว” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 731) ให้ความหมายว่า สามี หรือชายที่เป็นคู่ครองของหญิง โดยการซ้ำคำว่า “ดื่ม” และ คำว่า “ผัว” เป็นการเน้นย้ำความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยแต่ละประโยคเกิดเสียงคล้องจองกันทำให้เกิดอารมณ์ขัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 2

เจ๊มินท์ : นี่พี่ก๊อบ ตกลงมันจะมีน้ำ**ท่วม**จริงเปล่าเนี่ย
พี่ยม : น้ำ**ท่วม**ไม่**ท่วม**กูไม่รู้ แต่ตอนนี้ เหงื่อกู**ท่วม**ทั้งตัวแล้ว
พอใจ : พอใจว่านะคะ จริงๆ แล้ว กลางซอยนั้นอาจจะต่ำกว่าตรงร้านเราก็ได้นะคะ
ก๊อบ : มันยังมาไม่ถึงเนอะ
พี่ยม : หวังว่าให้มันเป็นอย่างงั้นเลยอะ ตอนนี้เหงื่อพี่**ท่วม**แล้ว แต่ถ้าน้ำยังไม่**ท่วม** อีก๊อบมึงเลือด**ท่วม**ที่นี่แน่

(เป็นต่อ, 27 ตุลาคม 2554: อังกฤษหนาวมาก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นเสียงของคำด้วยการซ้ำคำ โดยการซ้ำคำว่า “ท่วม” ตัวละครที่ชื่อ ก๊อบ บอกว่าน้ำกำลังจะท่วม ทุกคนจึงรีบกันขนกระสอบทรายมากั้นน้ำ ตัวละครที่ชื่อ พี่ยม บอกว่าตอนนี้เหงื่อท่วม ถ้าน้ำไม่ท่วม ตัวละครที่ชื่อ ก๊อบ เลือดจะท่วมตัว เป็นการซ้ำคำเพื่อเน้นความหมาย ตามที่ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 505) ให้ความหมายว่า เอ่อท้นจนลบพื้นที่หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสามสิ่งที่เอามาย้ำ มีลักษณะเป็นของเหลวด้วยกันทั้งหมด

ตัวอย่างที่ 3

พี่ยม : จวบขอยำ**ตีน**ไก่ที่หนึ่ง
จวบ : ได้ครับ
พี่ยม : ใส่ผักน้อยๆ นะ ให้เน้น**ตีน** แล้วบอกพ่อครัวถ้ายังไม่อร่อย เดี๋ยวเจอ**ตีน**กู

(เป็นต่อ, 15 กันยายน 2554: หัวใจจะวาย)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการเล่นเสียงของคำด้วยการซ้ำคำ ในที่นี้เป็นการซ้ำคำว่า “ตีน” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 468) ให้ความหมายว่า อวัยวะส่วนล่างสุดของคนหรือสัตว์ นับตั้งแต่ใต้ข้อเท้าลงไป สำหรับยืนหรือเดิน เป็นการซ้ำคำว่า “ตีน” โดยมีการนำเอาคำว่า “ตีน” ไปประกอบกับคำอื่นได้แก่ “ตีนไก่” และ “ตีนกู” แต่ความหมายยังคงเหมือนเดิม เป็นการเน้นย้ำความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสร้างอารมณ์ขันเมื่อสนทนา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 4

วอก : **หน้า**โทรมเพราะกิน**เบียร์ หน้า**เพลียเพราะ**เบียร์**หมด **หน้า**สลดเพราะหมดตัว น่ารักจังสาวเชียร์**เบียร์**คนนี้

พี่หมอน : เฮ้อ กูจะอ้วก

(เป็นต่อ, 6 มกราคม 2554: ลานเบียร์)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นเสียงของคำด้วยการซ้ำคำ ในที่นี้เป็นการซ้ำคำว่า “หน้า” และคำว่า “เบียร์” เป็นการเน้นย้ำความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จะสังเกตได้ว่าทุกวรรคของบทสนทนาจะมีการซ้ำคำว่า “เบียร์” (Beer) ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 639) ให้ความหมายว่า น้ำเมาอย่างหนึ่ง เป็นชนิดเมรัย และคำว่า “หน้า” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1245) ให้ความหมายว่า ส่วนของศีรษะตั้งแต่หน้าผากลงมาจดคาง นำคำ 2 คำนี้มาซ้ำในทุกวรรคเพื่อทำให้เกิดเสียงคล้องจองที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม

ตัวอย่างที่ 5

พี่อู๊ด : ทำไมชีวิตผมมีแต่งานๆ ทำไงกูถึงไม่ต้องทำงานครับ

ออ : ไป**ตาย**ไงพี่

พี่อู๊ด : แล้วนี่แกหน้า**ตาย**ทำไมยังทำงานอยู่ได้ละครับ

ออ : ก็ออ**ตาย**แต่หน้า ตัวกับหัวใจยังทำงานได้อยู่

พี่อู๊ด : คำคมจากคนหน้า**ตาย** ไอ้บ้า

(เป็นต่อ, 20 มกราคม 2554: กลัวที่ไหนอะ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นเสียงของคำด้วยการซ้ำคำ เป็นการซ้ำคำว่า “ตาย” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 460) ให้ความหมายว่า สิ้นใจ, สิ้นชีวิต, ไม่เป็นอยู่ต่อไป, สิ้นสภาพของการมีชีวิต มีการซ้ำคำว่า “ตาย” โดยนำไปใช้กับ งาน ใช้กับ หน้า ซึ่งหมายถึง ลักษณะอาการที่หยุดเคลื่อนไหว เป็นการเน้นย้ำความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นการนำเอาคำว่าตายไปใช้ประกอบกับคำอื่นๆ เพื่อต้องการเน้ยย้ำคำเดิมให้เกิดอารมณ์ขันเวลาสนทนามากยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 6

พี่หมอน : เฮ้ย ไอ้วอก ฉันนึกว่าแกคุยกะน้องชมพู ที่แท้คุยกับกิ๊กเหรอเนี่ย
วอก : ผมต้องทำตัวให้ตรงกับคอนเซปต์ โสดเวลา**แฟน**หลับ ขยับเวลา**แฟน**เผลอ ละเมอเวลา**แฟน**หาย แกล้งตายเวลา**แฟน**เห็น

(เป็นต่อ, 7 เมษายน 2554: ลุ้นทั้งผี ลุ้นทั้งเพื่อน)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นเสียงของคำด้วยการซ้ำคำ ในที่นี้เป็นการซ้ำคำว่า “แฟน” เป็นการพูดเพื่อเน้นย้ำความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยทุกวรรคในบทสนทนาจะมีคำว่าแฟนปรากฏอยู่ ทำให้เวลาพูดเกิดเสียงคล้องจองกัน และเนื้อความของประโยคก็เป็นการเน้นย้ำคำว่า “แฟน” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 815) ให้ความหมายว่า ผู้นิยมชมชอบ เช่น แฟนเพลง แฟนภาพยนตร์ แฟนมวย ผู้เป็นที่ชอบพอรักใคร่ คู่รัก สามีหรือภรรยา การพูดซ้ำเพื่อเน้นย้ำความหมายของคำให้ชัดเจนยิ่งขึ้นยังสามารถช่วยสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ฟังได้อีกด้วย

ตัวอย่างที่ 7

วอก : โอโห้ 2 คนเลย น้องจ๋า อยาก**โดนรุมๆ**
รับเชิญ : อยาก**โดนรุม**เหรอคะ
วอก : อยาก**โดนรุม**
รับเชิญ : เดี๋ยวรอแป๊บนึงได้มั้ยคะ แฟนหนูกำลังไปตามเพื่อนมาอีก 10 คน

(เป็นต่อ, 18 สิงหาคม 2554: หมาของเจ๊)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการเล่นเสียงของคำด้วยการซ้ำคำ ในที่นี้ คือ คำว่า “โดนรุม” ตามที่ ราชบัณฑิตยสถาน (2550: 68) ได้ให้ความหมายว่า การเข้ามารุมทำร้ายจากคนหมู่มาก เป็นการซ้ำคำเพื่อต้องการเน้นย้ำความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และการซ้ำคำนี้สามารถทำให้เกิดอารมณ์ขันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เนื่องจากในบริบทตัวละครที่วอกคิดว่าจะโดนรุมจากสาวๆ ที่ตนเจอ แต่โดนรุมในความหมายของสาวๆ คือ โดนรุมกระทืบจากคนจำนวนมาก ซึ่งความหมายระหว่างความคิดของวอกกับสาวๆ มีลักษณะที่คล้ายกันแต่แตกต่างกันตรงจำนวนคนที่มารุม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างการวิเคราะห์พบว่า การเล่นคำด้วยการซ้ำคำ เป็นการนำคำๆเดียวกันมากล่าวซ้ำเพื่อต้องการเน้นย้ำความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งการซ้ำคำนั้นยังสามารถสร้างอารมณ์ขันได้ เนื่องจากการกระทำสิ่งที่ซ้ำกันบ่อยๆ เป็นวิธีการสร้างอารมณ์ขันได้อีกวิธีหนึ่ง เช่นเดียวกับการพูดอะไรซ้ำๆ เหมือนเดิมสามารถสร้างอารมณ์ขันได้เช่นเดียวกัน

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาด้านการใช้คำประเภทการเล่นคำ เพื่อสร้างอารมณ์ขันนั้น พบว่า มี 3 แบบได้แก่ 1) การใช้คำผวน 2) การใช้คำพ้องเสียง 3) การซ้ำคำ ผลการวิเคราะห์พบว่าการเล่นเสียงของคำแบบการใช้คำพ้องเสียงมีมากที่สุด รองลงมา คือ การซ้ำคำ และการใช้คำผวนตามลำดับ ซึ่งการเล่นคำประเภทต่างๆ ที่พบ ล้วนแล้วแต่เป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ฟังเมื่อได้ยิน เนื่องจากเป็นการกระตุ้นให้ผู้ฟังคิดตามคำๆ นั้น อีกทั้งเป็นการเน้นย้ำใจความของคำๆ นั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย

การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ

การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ คือ การเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของคำ เพื่อทำให้เกิดอารมณ์ขัน ด้วยวิธีการเปลี่ยนส่วนท้ายของคำคำนั้น

ตัวอย่างที่ 1

วอก : ไม่ได้ ยังไงผมก็ให้แต่งไม่ได้ จะบ้าเหรอไง เรียนพึ่งจบ งานก็พึ่งมีทำ อยู่ดีๆ จะไปรีบแต่งงาน คิดสั้น ห้ามแต่ง!

ก๊อบ : ใช่คะ เร็วเกินไปรึเปล่า ดูอย่างพี่กับพี่ยมซิคะ คบกันมาตั้งนานยังไม่คิดอยาก **จะแต่งงาน**กันเลย

พี่ยม : แต่ว่าหน้าตาอย่างก๊อบ ควรจะแต่งได้แล้วนะ

ก๊อบ : จริงเหรอ

พี่ยม **: แต่งหน้าศพ**นี่แหละ คงจะสวยน่าดู

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงของคำด้วยการเปลี่ยนส่วนท้ายของคำ แต่คำขึ้นต้นยังเหมือนกัน ในคำขึ้นต้น คือ “แต่ง” ในคำแรก คือ คำว่า “แต่งงาน” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 479) ให้ความหมายว่า การทำพิธีเพื่อให้ชายหญิงอยู่กินเป็นผัวเมียกันตามประเพณี ส่วนในคำว่า “แต่ง” ในคำที่สอง คือ คำว่า “แต่งหน้าศพ” ตัวละครที่ชื่อพี่ยมมีการตัดคำให้สั้นลงเหลือเฉพาะคำขึ้นต้นที่เหมือนกัน ทำให้ตัวละครที่ชื่อก๊อบที่ได้ฟังก็นึกว่าพูดถึงเรื่องแต่งงาน แต่ความจริงแล้วพูดถึงเรื่องแต่งหน้าศพ เป็นการสร้างอารมณ์ขันที่เกิดจากความเข้าใจผิด เนื่องจากคำถูกตัดให้สั้นลง

ตัวอย่างที่ 2

ก๊อบ : พี่ยม ถ้าหิว จะหาอะไรรองท้อง กินกะเทยรองท้องก่อนมั้ย
พี่ยม : มึงเคยได้ยิน**ก่องข้างน้อยฆ่าแม่**มั้ย แต่วันนี้มึงจะได้เจอ**ก่องข้าวน้อยฆ่าตุ๊ด**

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการดัดแปลงส่วนประกอบของคำ ด้วยการเปลี่ยนส่วนท้ายของคำในที่นี้เดิม คือ คำว่า “ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่” เป็นนิทานพื้นบ้านของภาคอีสานที่เล่าต่อๆ กันมา เป็นเรื่องราวของชายหนุ่มที่ฆ่าแม่ของตนเองเพียง เพราะว่าแม่มาส่งก่องข้าวช้า เป็นนิทานที่มีคติสอนใจว่าการฆ่าพ่อแม่ของตนเองนั้นเป็นบาป ตัวละครที่ชื่อก๊อบได้มีการพูดแซตัวละครที่ชื่อพี่ยม พี่ยมจึงแซวตอบก๊อบ โดยพี่ยมได้เอาคำว่า “ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่” นี้มาดัดแปลง โดยเปลี่ยนจากคำว่า “แม่” เป็นคำว่า “ตุ๊ด” กลายเป็นคำว่า “ก่องข้าวน้อยฆ่าตุ๊ด” เพื่อให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้ฟัง

ตัวอย่างที่ 3

วอก : โหเจ๊ จะปากโทรโข่งทำไมเนี่ย
เจ๊มินท์ : มีอะไร เจ๊ก็ประกาศหมดทุกอย่างอยู่แล้ว ไม่รู้เหรอ มิ้นท์ **ศอฉ.**
วอก : ฤย! ลักษณะไม่ได้ย่อมาจาก **ศูนย์อำนวยการฉุกเฉิน**แน่นอน น่าจะย่อมาจาก **ศูนย์อำนวยการข่าวฉาว**

(เป็นต่อ, 4 สิงหาคม 2554: ไม่เป็นไร)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงส่วนประกอบของคำ จากเดิมเป็นคำว่า “ศอฉ.” สมบัติ จำปาเงิน (2551: 217) ย่อมาจาก “ศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน” ซึ่งเป็นคำที่กำลังได้รับความนิยม เนื่องจากสังคมขณะนั้นเกิดเหตุการณ์อุทกภัย และรัฐบาลได้จัดตั้งหน่วยงาน ศอฉ. ขึ้นมาเพื่อดูแลผู้ที่ประสบอุทกภัย และตัวละครที่ชื่อวอกได้นำคำดังกล่าวมาสร้างอารมณ์ขันด้วยการเปลี่ยนส่วนประกอบท้ายคำ กลายเป็นคำว่า “ศูนย์อำนวยการข่าวฉาว” เนื่องจากตัวละครที่ชื่อเจ๊มินท์ ชอบป่าวประกาศเรื่องราวของคนอื่นๆ ให้ทุกคนได้รับรู้ว่าตอนนี้ใครเกิดเรื่องอะไรขึ้น โดยวอกได้โยงความหมายของคำนั้นให้เข้าสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในบทสนทนาขณะนั้น

ตัวอย่างที่ 4

พอใจ : พี่ทิพย์คะ พอใจว่าไม่ต้องเป็นห่วงเลย พี่วอกเขาเป็นคน**อนาคตไกล**
วอก : นี่ไง ขนาดน้องพอใจยังรู้เลย ไม่เสียแรงที่เคยเป็นกิ๊กเก่ากัน
พอใจ : พอใจหมายถึง พี่วอกจะมี**อนาคตอีกไกล**ค่ะ

(เป็นต่อ, 11 สิงหาคม 2554: ตู้ซ่อนแม่)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงส่วนประกอบของคำด้วยการเปลี่ยนแปลงส่วนท้ายของคำ ในที่นี้ตัวละครที่ชื่อพอใจบอกว่าวอกเป็นคนอนาคตไกล ในความหมายของพอใจไม่ได้หมายถึงอนาคตที่เจริญก้าวหน้าไปได้ไกล แต่หมายถึงอนาคตที่ยังมองไม่เห็นถึงความก้าวหน้า มีการดัดแปลงส่วนประกอบของคำด้วยการเติมคำว่า “อีก” ลงไป ก็ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปจากเดิมได้

ตัวอย่างที่ 5

พี่ยม : ไอ้วอกซื้อมาใหม่เหรอ
วอก : ใช่ มีให้เลือกหลายสีด้วย ทั้งขาว สวย ดูดี มีเอกลักษณ์
เจิน : ขอบคุณนะที่ชมเขาอะ
วอก : กูชมโน้ตบุ๊ค อย่างแกเขาไม่เรียกสวยแบบมี**เอกลักษณ์** เขาเรียกสวยแบบมี**อัปลักษณ์**

(เป็นต่อ, 18 สิงหาคม 2554: หมาของเจ๊)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงส่วนประกอบของคำด้วยการเปลี่ยนส่วนท้ายของคำจากเดิม คือ คำว่า “เอกลักษณ์” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1391) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ลักษณะเด่นเฉพาะตัว เปลี่ยนส่วนท้ายของคำเป็นคำว่า “อัปลักษณ์” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1356) ได้ให้ความหมายว่า มีลักษณะที่ไม่เป็นมงคล ในที่นี้ตัวละครที่ชื่อวอกบอกว่าตัวละครที่ชื่อเจินไม่ได้สวยแบบมีเอกลักษณ์ แต่สวยแบบมีอัปลักษณ์ ก็คือ ไม่สวย แถมยังหน้าตาน่ากลัว

ตัวอย่างที่ 6

ครีม : ครีมซื้อขนมมาฝากด้วยคะ
วอก : อุ๊ย! เดี๋ยวแป๊บนึงนะจ๊ะ โอโห้ เหมือนกันเป๊ะ มีเหมือนทุกอย่าง ลักษณะคู่นี้จะชอบอะไรเหมือนๆ กัน ไปซื้อร้านไหนมาเนี่ย เขาจัดเป็นชุด**สังฆทาน**รึเปล่า
พี่อู๊ด : ไอ้นี้เรียก**สังฆขนม**

(เป็นต่อ, 18 สิงหาคม 2554: หมาของเจ๊)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงส่วนประกอบของคำด้วยการเปลี่ยนส่วนท้ายของคำ ในที่นี้คือคำว่า “สังฆทาน” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1159) ให้ความหมายไว้ว่า ทานที่ทายกถวายแก่สงฆ์หรือภิกษุโดยไม่เจาะจงรูปใดรูปหนึ่ง สิ่งของที่อยู่ภายในสังฆทานจะมีลักษณะที่คล้ายกันในทุกร้าน ตัวละครที่ชื่อวอกเห็นว่าขนมที่ตัวละครที่ชื่อครีมและเจ๊มินท์ซื้อมาเหมือนกันทุกอย่างเหมือนกับสังฆทานที่จัดเป็นชุดๆ ไว้แล้ว โดยเปลี่ยนส่วนท้ายของคำ จากคำว่า “สังฆทาน” กลายเป็นคำว่า “สังฆขนม”

ตัวอย่างที่ 7

จวบ : พี่ยม เป็นยังไงกันบ้างอะ จับคนร้ายได้แล้วใช่มั้ยพี่
พี่ยม : เออ
จวบ : เห็นมั้ย บอกแล้วไม่ต้องห่วง นี่คือสุดยอด**ตำรวจไทย มรดกไทย มรดกโลก**
พี่ยม : อันนั้นมัน**มวยไทย**

(เป็นต่อ, 22 กันยายน 2554: ล่อใจล่อโจร)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงส่วนประกอบของคำด้วยการเปลี่ยนคำ จากเดิม คือ “มวยไทย มรดกไทย มรดกโลก” เปลี่ยนเป็น “ตำรวจไทย มรดกไทย มรดกโลก” เนื่องจากในบริบทเป็นเรื่องราวของการเป็นสายตำรวจล่อจับผู้ชาย ตัวละครที่ชื่อจวบจะกล่าวชมว่าตัวละครที่ชื่อพี่ยมเก่ง จึงเอาไปพูดกับประโยคดังกล่าวข้างต้น โดยมีการดัดแปลงคำเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ตัวอย่างที่ 8

พอใจ : พี่ยม แล้วยังไงว่าจะทำอย่างไรให้พอใจได้ห้องนี้
พี่ยม : ไม่เคยไว้ใจพี่ซักนิด น้องพอใจ พี่จัดให้เรียบร้อยแล้ว เตรียมตัวพบกับคนๆ นี้ สุดยอด หมอดูของเมืองไทย เกี่ยวกับฮวงจุ้ย การตัดกรรม เขาเก่งมากที่สุด สุดยอดปรมาจารย์ อาจารย์**ชิว จิตบำบัด**

(เป็นต่อ, 13 ตุลาคม 2554: เซ้งเซ็ง)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงส่วนประกอบของคำด้วยการเปลี่ยนแปลงคำ ในที่นี้เป็นการเปลี่ยนแปลงชื่อหมอดูที่มีชื่อเสียงในขณะนั้น คือ ริว จิตสัมผัส ที่มีความสามารถในการดูดวงชะตาและแก้กรรมได้ โดยตัวละครที่ชื่อพี่ยมได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อหมอดูดังกล่าว กลายเป็นชื่อชิว จิตบำบัดในพี่อู๊ดใช้เป็นชื่อในการปลอมตัวเป็นหมอดูตัวปลอม ซึ่งคำที่ดัดแปลงจากเดิมนั้นมีความหมายที่แตกต่างไปจากเดิม เป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม

ตัวอย่างที่ 9

ทิพย์ : น้องพอใจเป็นอะไรคะ หน้าซีดๆ พี่เห็นเป็นตั้งแต่อยู่ที่วัดแล้วนะ
พอใจ : พอใจปวดท้องอะค่ะ นี่ประจำเดือนพอใจหมดไปเป็นอาทิตย์แล้ว แต่ยังปวดท้องเหมือนมี**ประจำเดือน**อยู่เลยค่ะ
ก๊อบ : โอ้ย แล้วทำไมไม่เป็น**ประจำปี**ละคะ จะได้ไม่ต้องปวดกันบ่อยๆ

(เป็นต่อ, 17 กุมภาพันธ์ 2554: อกหักดักเสียบ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงส่วนประกอบของคำด้วยการเปลี่ยนส่วนท้ายของคำจากเดิม คือ คำว่า “ประจำเดือน” หมายถึง การขับเลือดเสียของผู้หญิงออกมาทุกๆเดือน ในที่นี้ตัวละครที่ชื่อพอใจปวดท้องประจำเดือน ตัวละครที่ชื่อก๊อบเลยแซวว่าทำไมถึงไม่ปวดประจำปีจะได้ปวดไม่บ่อย ปีหนึ่งปวดแค่ครั้งเดียว เปลี่ยนจากคำว่า “ประจำเดือน” เป็น “ประจำปี” เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ตัวอย่างที่ 10

พี่ยม : แหม มีงอน ล้อเล่นๆ จริงเจินก็เป็นคนสวยเซ็กซี่นะ อยากให้เจินถ่ายแฟชั่นลงปกหนังสือมากเลย พี่แนะนำหนังสือเล่มหนึ่ง หนังสือ **Mars** รู้จักใช่มั้ย แต่เนี่ยคู่แข่งหนังสือ **Mars**

วอก : ชื่ออะไร

พี่ยม : หนังสือ**มาจากนรก**

พี่อู๊ด : เอาซะกูสร่างเลย กูเอาบ้าง อย่างอีเจินต้องคู่แข่งหนังสือ**ดิฉัน**

วอก : ชื่อหนังสืออะไร

พี่อู๊ด : **ดิฉันไม่ใช่คน**

วอก : เอาบ้างๆ หน้าสวยหวานขนาดนี้ ผมว่าต้องลงคู่ปกหนังสือ**ขวัญเรือน**

พี่ยม : หนังสืออะไรเว้ยเฮ้ย

วอก : **ขวัญผวา**

(เป็นต่อ, 23 มิถุนายน 2554: ปลวกก็มีหัวใจนะ)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงส่วนประกอบของคำ ด้วยวิธีการเปลี่ยนแปลงส่วนท้ายของคำ ในที่นี้เป็นการเปลี่ยนแปลงชื่อหนังสือ และนิตยสาร ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยม อู๊ด และวอก พูดแซวตัวละครที่ชื่อเจินว่าหน้าตาไม่สวย โดยเอาชื่อหนังสือมาเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับหน้าตาของเจิน จากเดิมหนังสือชื่อ Mars เปลี่ยนเป็นมาจากนรก, หนังสือเดิมชื่อดิฉัน เปลี่ยนเป็นดิฉันไม่ใช่คน และหนังสือเดิมชื่อ ขวัญเรือน เปลี่ยนเป็น ขวัญผวา ซึ่งชื่อหนังสือที่ถูกนำมาดัดแปลงนั้น เดิมเป็นหนังสือแฟชั่นสำหรับผู้หญิงที่มักจะมีการนำเอานางแบบที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงามมาขึ้นปกนิตยสาร แต่วอก พี่ยม และพี่อู๊ดได้เปลี่ยนชื่อนิตยสารให้มีลักษณะตรงกันข้ามจากเดิม เพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 11

พี่ยม : พี่หมอนออกไปข้างนอกเหอะ ที่นี่ไม่มีอะไรสำหรับพี่
พี่หมอน : ทำไมจะไม่มี เพราะฉันเตรียมเกมส์ไว้ให้พวกแกเล่นแล้ว
พี่อู๊ด : ดูจากอายุอานาม วัยขนาดนี้ ก็คงไม่พ้น**มอญซ่อนผ้า**
พี่หมอน : อีอู๊ด เดี๋ยวมึงจะเจอ**หมอนซ่อนศพ**

(เป็นต่อ, 24 มีนาคม 2554: หนุ่มๆ ของหมอน)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงคำด้วยการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของคำ ในที่นี้คำเดิมคือ คำว่า “มอญซ่อนผ้า” หมายถึง การละเล่นของเด็กๆ ที่ตั้งวงเป็นวงกลมมีคนหนึ่งเป็นมอญที่ต้องเอาผ้าไปซ่อนไว้หลังคนใดคนหนึ่งโดยที่คนนั้นไม่รู้ตัว โดยตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดแซวว่าเกมส์ที่พี่หมอนเตรียมเอาไว้คือมอญซ่อนผ้า เพราะเป็นเกมส์ที่โบราณน่าจะเหมาะกับอายุของพี่หมอน เมื่อพี่หมอนได้ยิน จึงพูดสวนกลับไปว่าอาจจะเป็นหมอนซ่อนศพ และศพที่ว่าก็คือพี่อู๊ด เป็นการดัดแปลงจาก “มอญซ่อนผ้า” เป็น “หมอนซ่อนศพ" กล่าวคือ เปลี่ยนจากตัวมอญเป็นตัวพี่หมอน แล้วเปลี่ยนจากผ้าเป็นศพของพี่อู๊ด เป็นการดัดแปลงที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม

ตัวอย่างที่ 12

เจ๊มินท์ : วันเพ็ญเดือนสิบสอง น้ำคะนองเต็มตลิ่ง เราทั้งหลายชายหญิงสนุกกันจริง
วันลอย**กระทง** ลอยๆ **กะเทย** ลอยๆ **กะเทย** ลอย**กะเทย**กันแล้วขอเชิญน้องพี่
เอา**กะเทย**ขึ้นเมรุ ขึ้นเมรุแล้วเผา**กะเทยๆ** เผา**กะเทย**วันลอย**กระทงๆ**

(เป็นต่อ, 10 พฤศจิกายน 2554: เพื่อน้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการดัดแปลงส่วนประกอบของคำด้วยการเปลี่ยนส่วนท้ายของคำจากเดิมเป็นเพลงลอยกระทง ก็จะมีคำว่า “กระทง” ปรากฏอยู่ในเพลง แต่ตัวละครเจ๊มินท์ได้เปลี่ยนจากคำว่า “กระทง” เป็นคำว่า “กะเทย” เพื่อแซวตัวละครที่ชื่อก๊อบ และการดัดแปลงส่วนประกอบของคำก็สร้างอารมณ์ขันได้เพราะเมื่อเปลี่ยนแล้วก็ไม่ได้ทำให้ทำนองเพลงเดิมเสียไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 13

พี่อู๊ด : เอาละเด็กชายวิเศษนิยม วันนี้ครูอู๊ดจะสอนวิชา สปช. ที่ร้านเหล้านะตัวเอง
พี่ยม : จะบ้าหรอไงตัวครู **สปช. สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต** ทำไมต้องไปเรียนร้านเหล้า ทำไมไม่เรียนที่โรงเรียนละครับ
พี่อู๊ด : เรียนที่ร้านเหล้าอะถูกแล้วตัวนักเรียน **สปช.** ครูย่อมาจาก **สุราะประทังชีวิต**

(เป็นต่อ, 30 มิถุนายน 2554: มะรุมมะตุ้มรุมรักพี่ก๊อบ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการดัดแปลงส่วนประกอบของคำ จากเดิมคำว่า “สปช.” สมบัติ จำปาเงิน (2551: 222) กล่าวว่าย่อมาจาก “สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต” เป็นวิชาเรียนของนักเรียนประถมศึกษา แต่ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดได้ดัดแปลงที่มาของคำย่อ “สปช.” ย่อมาจาก “สุราประทังชีวิต”

จากการวิเคราะห์การใช้คำที่เกิดจากการดัดแปลงส่วนประกอบของคำ พบว่า ลักษณะของการดัดแปลงนั้นเป็นการดัดแปลงเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน มีการดัดแปลงให้เข้ากับเรื่องที่กำลังสนทนา ดัดแปลงให้เปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม เปลี่ยนความหมายของคำๆ นั้น ให้เป็นอีกความหมายหนึ่ง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ผู้ฟังจะต้องมีประสบการณ์และการรับรู้ร่วมไปกับตัวละคร จึงจะทำให้เข้าใจในคำที่ตัวละครต้องการจะสื่อสาร และจะทำให้เกิดอรรถรสในการรับชมมากยิ่งขึ้น

การบรรยายอย่างผิดปกติ

การบรรยายอย่างผิดปกติ คือ การบรรยายเรื่องราวที่ผิดจากความเป็นจริง หรือเล่าเรื่องราวที่คนส่วนใหญ่ไม่ได้กระทำอย่างนั้น

ตัวอย่างที่ 1

พอใจ : พี่ต่อทำบ้านรกขนาดนี้ทำไม
เป็นต่อ : ก็เพราะพี่ต่อหาของไม่เจอไง
พอใจ : พี่ต่อหาอะไร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นต่อ : หารีโมตแอร์ หาไม่เจอ ไม่รู้อยู่ในกางเกง เสื้อผ้าตัวไหน ก็เลยค้นหาออกมาให้หมดก็ยังไม่เจอ แต่ไม่เป็นไร เจอแล้ว

ก๊อบ : หารีโมตแอร์ แล้วทำไมต้องเอาเสื้อผ้าออกมาสุมมากองแบบนี้คะ

เป็นต่อ : ก็ไม่รู้มันอยู่ในกางเกงตัวไหนไง

ก๊อบ : ใครจะบ้าเอารีโมตแอร์ไปใส่ในกางเกง

พี่ยม : ไม่เห็นแปลก ฉันเคยเอารีโมตทีวีติดกระเป๋าไปเลย ขึ้นรถไปคิดว่าโทรศัพท์ กดตั้งนานไม่ติดซะที

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการบรรยายอย่างผิดปกติ โดยที่ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อบอกว่าตนเองลืมรีโมตแอร์ไว้ในกระเป๋ากางเกง ซึ่งความจริงแล้วไม่มีใครหยิบรีโมตแอร์ไปเก็บไว้ในกระเป๋ากางเกง เช่นเดียวกับตัวละครที่ชื่อพี่ยมที่หยิบรีโมตทีวีไปกดเพราะนึกว่าเป็นโทรศัพท์ โดยตัวละครทั้งสองคนบอกว่าสิ่งที่ตนเองนั้นไม่ใช่เรื่องแปลก แต่ในความเป็นจริงแล้วสิ่งที่ทั้งสองคนทำเป็นเรื่องแปลกเพราะคนปกติเขาไม่ทำกัน มีเพียงแต่คนที่ขาดสติ หรือเบลอทำนั้นที่จะกระทำเช่นนั้น

ตัวอย่างที่ 2

ทิพย์ : แล้วคุณอู๊ดมาทำไรคะ มาคุยงานกับต่อหรอคะ

พี่อู๊ด : มาทวงตังค์น้องต่อตรับพี่น้องครับ

พอใจ : อย่างพี่ต่อเนี่ยนะติดเงินพี่อู๊ด

พี่อู๊ด : ใช่ครับพี่น้องครับ คือ เมื่อตอนกลางวัน ผมไปขอยืมเงินน้องต่อ น้องต่อบอกจะให้แต่ก็ลืมให้ ผมก็เลยต้องมาทวงเงินผมนี้แหละครับพี่น้องครับ

ก๊อบ : แบบนี้เขาไม่เรียกว่าทวงหนี้ค่ะ เขาเรียกว่าขอเป็นลูกหนี้

พี่อู๊ด : ผิดด้วยเหรอครับพี่น้องครับ ที่ผมจะรักษาหน้าของผมไว้นิดนึง

(เป็นต่อ, 4 สิงหาคม 2554: ไม่เป็นไร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการบรรยายอย่างผิดปกติ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดบอกว่ามาทวงเงินเป็นต่อ เนื่องจากขอยืมไว้แล้วแต่เป็นต่อลืมหยิบให้ พี่อู๊ดจึงพูดว่ามาทวงเงินเป็นต่อเสมือนเป็นต่อเป็นลูกหนี้ แต่แท้ที่จริงแล้วพี่อู๊ดเป็นลูกหนี้ของเป็นต่อเนื่องจากมาทวงเงินที่มาขอยืมเป็นต่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ไม่ใช่มาทวงเงินที่เป็นต่อยืมไป เป็นการบรรยายผิดปกติ เนื่องจากสิ่งที่พี่อู๊ดกำลังอธิบายนั้นพี่อู๊ดกำลังบอกว่าตนเองเป็นเจ้าหนี้ และเป็นต่อคือลูกหนี้ แต่แท้ที่จริงแล้วพี่อู๊ดเป็นคนที่มายืมเงินเป็นต่อแต่เป็นต่อลืมเอามาให้ตนเลยมาทวง พี่อู๊ดเลยเข้าใจว่าตนเองเป็นเจ้าหนี้เพราะว่ามาทวงเงินของเป็นต่อ สถานะของพี่อู๊ดคือลูกหนี้ ไม่ใช่เจ้าหนี้ ลูกหนี้ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1028) ให้ความหมายว่า ผู้เป็นหนี้ มักใช้คู่กับคำว่า เจ้าหนี้ ส่วนเป็นต่อคือเจ้าหนี้ เพราะว่าพี่อู๊ดมายืมเงินของเป็นต่อ

ตัวอย่างที่ 3

พี่อู๊ด : โหย ฮี่ โหย ฮี่ โหยๆๆ ฮิ้วๆๆ อ้าวครบ 3 รอบพอดี อีก๊อบขึ้นเมรุเผาได้
ก๊อบ : มาซ้อมแห่ขันหมากให้น้องต่อ ไม่ใช่แห่กะเทยขึ้นเมรุ จะบ้าเหรอ

(เป็นต่อ, 4 สิงหาคม 2554: ไม่เป็นไร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการบรรยายอย่างผิดปกติ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดร้องเพลงโห่แสดงความดีใจที่เป็นต่อจะได้แต่งงาน แต่พี่อู๊ดกลับร้องเพลงโห่เสร็จแล้วก็บอกให้ตัวละครที่ชื่อก๊อบขึ้นเมรุเผาศพได้ ซึ่งความจริงแล้วการร้องเพลงโห่ไว้ใช้สำหรับงานแห่ขันหมากแต่งงานเท่านั้น แต่ในที่นี้เป็นการบรรยายให้ผิดไปจากปกติเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ตัวอย่างที่ 4

เจ๊มินท์ : ขอโทษนะคะคุณฮันนี่ เจ๊ขอโทษจริงๆ นะคะ
ฮันนี่ : ขอโทษแล้วมันหายมั้ยคะ นี่ฮันนี่ยังขมคออยู่เลยนะคะ หายใจเข้าหายใจออกมีแต่กลิ่นสบู่
จวบ : งานนี้ลมหายใจหอมสดชื่น
พี่อู๊ด : พี่น้องครับกินไปทั้งก้อนแบบนั้น กูเกรงว่าจะไม่เหลือลมหายใจครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 11 สิงหาคม 2554: ตู้ซ่อนแม่)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการบรรยายอย่างผิดปกติ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อฮันนี่ซึ่งเป็นพิธีกรที่พามาชิมร้านอาหารอร่อย แต่เกิดพลาดไปชิมสบู่ที่แกะสลักเหมือนผักเลยทำให้เวลาหายใจเข้าออกมีแต่กลิ่นสบู่ ตัวละครที่ชื่อจวบเลยบอกว่าการกินสบู่เข้าไปนั้นเป็นการทำให้ลมหายใจหอมสดชื่น ซึ่งเป็นการบรรยายที่ผิดปกติ เพราะการกินสบู่เข้าไปนั้นอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ และไม่ได้ทำให้ลมหายใจหอมสดชื่น ประโยคนี้ใช้เฉพาะผู้ที่ใช้ยาสีฟันเท่านั้นถึงจะทำให้ลมหายใจหอมสดชื่นได้

ตัวอย่างที่ 5

พี่อู๊ด : หนู 2 คนรู้ตัวไหมว่ากำลังจะมีหายนะเข้ามาในชีวิต 2 คนนี้เกิดวันที่เท่าไร
หญิงสาว 1 : 15 ค่ะ
พี่อู๊ด : หนูละ
หญิงสาว 2 : 7 ค่ะ
พี่อู๊ด : วิบัติ เพราะว่าร้านนี้ตกตำแหน่งเลข 3 วันเกิดของหนู 2 คน คือ 7 อีกคน 15 7+15+3 ได้เท่ากับ 24 เลข 24 เป็นเลขที่คนจีนเขาถือ ตกเลข 4 มีแต่ความหายนะ
หญิงสาว 1 : เดี๋ยวนะคะ 7+15+3 มัน 25 ไม่ใช่เหรอคะ
พี่อู๊ด : ตามตำราที่อาจารย์ได้เรียนมาต้องลบออก 1 เพราะฉะนั้นมันก็ได้ 24 เหมือนเดิม

(เป็นต่อ, 13 ตุลาคม 2554: เซ้งเซ็ง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการบรรยายผิดปกติ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดปลอมตัวเป็นหมอดูถามวันเดือนปีเกิดของคนที่มาเช่าร้านก่อนน้องพอใจ เมื่อถามเลขวันเกิดแล้วนำเลขมาบวกกัน พอบวกเลขออกมาพี่อู๊ดกลับบวกผิด 7+15+3 ได้ 25 แต่พี่อู๊ดกลับบอกว่าบวกได้ 24 โดยอ้างว่าตามตำราหมอดูต้องลบออกหนึ่ง ซึ่งแท้ที่จริงแล้วพี่อู๊ดบวกเลขผิดเอง แต่กลับอ้างตำราหมอดูว่าต้องมีการลบออกไปหนึ่งจำนวน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 6

นุ : ไอ้ต่อ แกจำอาจารย์สอนอังกฤษเราตอน ม.ปลายได้ปะ ที่แกชอบอะ
เป็นต่อ : ฉันไม่ได้ชอบ แกอะแหละที่ชอบ
พี่หมอน : คุณนุที่แท้ก็ชอบผู้หญิงสูงวัยเหมือนกันนะคะ
นุ : ตอนนั้นผมชอบมาก แต่ตอนนี้ผมไปถ้ำกระบอกเลิกแล้วพี่
เจ๊มินท์ : ผู้หญิงสูงอายุนะคะไม่ใช่ยาเสพติด

(เป็นต่อ, 13 มกราคม 2554: สองทุ่มนะคะ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการบรรยายผิดปกติ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อแซวตัวละครที่ชื่อนุว่าตอนอยู่มัธยมศึกษาตอนปลายเคยแอบชอบคุณครูสอนภาษาอังกฤษที่อายุมากกว่าตนเอง ตัวละครพี่หมอนเลยแซวว่าแท้จริงแล้วนุชอบผู้หญิงสูงวัย นุจึงตอบกลับไปว่าตอนนี้ไม่ได้ชอบแล้ว เพราะไปเลิกที่ถ้ำกระบอก ซึ่งความจริงแล้วถ้ำกระบอกเป็นสถานที่ของคนที่ต้องการเลิกยาเสพติด ไม่ใช่เลือกชอบคนสูงอายุ

ตัวอย่างที่ 7

พี่หมอน : เดี๋ยวๆ พวกแกกล้าสั่งอาหารร้านที่พึ่งมาเปิดข้างล่างหรอ มันแพงมากเลยนะเว้ย
วอก : โห พี่หมอน มีตังค์ๆ ปั๊ดโธ่เว้ย เนื้อมัตสึสะกะเขาขายกรัมละ 50 บาท ผมสั่งมากิโลหนึ่งครับพี่
พี่หมอน : โลหนึ่ง
พี่อู๊ด : ช่าย พี่จะตกใจทำไมครับพี่น้องครับ เนื้อมัตสึสะกะกรัมหนึ่งมันก็แค่ 50 บาท สั่งไปโลหนึ่งมันก็ 100 กรัม รวมทั้งหมดก็แค่ 5 พันเองครับ
พี่หมอน : มึงเรียนหนังสือมาจากไหน กิโลหนึ่งมี 1,000 กรัมเว้ย แล้วเนื้อที่พวกแกสั่งมามัน 5 หมื่นบาท

(เป็นต่อ, 3 กุมภาพันธ์ 2554: ขอบคุณครับพี่)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการบรรยายผิดปกติ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดเข้าใจว่า 1 กิโลกรัม มี 100 กรัม จึงสั่งเนื้อมัตสึสะกะไป 1 กิโลกรัม เขาขายกรัมละ 50 บาท เข้าใจว่าต้องจ่ายแค่ 5,000 บาท แต่แท้ที่จริงแล้ว 1 กิโลกรัมมี 1,000 กรัม แล้วเงินที่ต้องจ่ายจริงๆ คือ 50,000 บาท

ตัวอย่างที่ 8

วอก : คืนนี้เรา 2 คนสวมบทนักสืบไปสืบที่ห้องไอ้พี่ยม ถ้ามันมีเด็กอยู่ในห้อง กูจะเอาไปฟ้องสรยุทธ์ให้เอาไปออกในรายการตี 10 เลย

พี่อู๊ด : ตี 10 ของคุณวิทวัส

(เป็นต่อ, 24 กุมภาพันธ์ 2554: บะ บะ โอ้ บะ อีกแล้วครับพี่น้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการบรรยายผิดปกติ ในบริบทตัวละครที่ชื่อวอกพูดว่าถ้าหากจับได้ว่าตัวละครที่ชื่อพี่ยมมีสาวๆ อยู่ในห้องโดยที่ไม่ยอมบอกให้เพื่อนๆ ได้รู้ วอกก็จะเอาพฤติกรรมของพี่ยมไปบอกคุณสรยุทธ์ให้เอาไปออกรายการตี 10 ซึ่งแท้ที่จริงแล้วคุณสรยุทธ์อยู่รายการเรื่องเด่นเย็นนี้ ส่วนรายการตี 10 เป็นของ คุณวิทวัส สุนทรวิเนตร

ตัวอย่างที่ 9

กิ่ง : นิ่งทำไม ถ้ารักกันจริงก็ต้องจูบกันได้ดิ

เป็นต่อ : เชื่อยังครับ

กิ่ง : น่าเกลียดที่สุด ทนดูไม่ได้ ทุเรศ ทำไมต้องทำกับกิ่งแบบนี้ ไอ้พวกผิดเพศ

ทุกคน : หะ

ก๊อบ : ตกลงว่าน้องเขาไปเรียนเพศศึกษาที่ไหนมาคะเนี่ย พี่ว่าน้องเขาเข้าใจอะไรผิดๆ นะคะ

(เป็นต่อ, 16 มิถุนายน 2554: เขวี้ยงสาวไม่พ้นคอ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการบรรยายผิดปกติ ในบริบทตัวละครที่ชื่อต้องซึ่งเป็นทอมมาขอร้องให้เป็นต่อช่วยเล่นละครเป็นแฟน เพื่อต้องการให้แฟนเก่าที่ชื่อกิ่งเชื่อว่าต้องกลายเป็นผู้หญิงแล้ว เมื่อกิ่งมาเห็นจึงให้ต้องกับเป็นต่อจูบกันให้ดูเพราะกิ่งไม่เชื่อว่าต้องจะชอบผู้ชาย และเมื่อต้องกับ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นต่อจูบกันแล้ว กิ่งก็ด่าว่าต้องกับเป็นต่อเป็นพวกผิดเพศ ซึ่งความจริงแล้วต้องกับเป็นต่อจูบกัน ไม่ใช่เรื่องผิดเพศ เพราะต้องเป็นผู้หญิง ส่วนเป็นต่อเป็นผู้ชาย เป็นคู่ที่ถูกต้องเพราะเพศหญิงก็ต้องคู่กับเพศชาย แต่กิ่งเข้าใจผิดว่าการที่ผู้หญิงคบกับผู้ชายเป็นเรื่องผิดเพศ ซึ่งเป็นการบรรยายที่ผิดปกติ

ตัวอย่างที่ 10

ก๊อบ : น้องทิพย์น้องพอใจคะ จิ๊กซอว์ที่มี่ซื้อเมื่อ 3 เดือนที่แล้ว พี่ต่อเสร็จแล้วนะคะ
ทิพย์ : ปกติจิ๊กซอว์เดือนเดียวก็ต่อเสร็จแล้วนะคะ
ก๊อบ : 3 เดือนถือว่าเก่งแล้วนะคะ ข้างๆ กล่องเขาเขียนเอาไว้สำหรับ 8 ปีขึ้นไป
พอใจ : เขาหมายถึงเด็กอายุ 8 ปีค่ะ

(เป็นต่อ, 24 มีนาคม 2554: หนุ่มๆ ของหมอน)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการบรรยายผิดปกติ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบซื้อจิ๊กซอว์มาต่อแล้วเข้าใช้ว่าคำอธิบายที่บอกว่า “สำหรับ 8 ปีขึ้นไป” หมายถึง ระยะเวลาการต่อจิ๊กซอว์ ซึ่งความจริงแล้วหมายถึงอายุของผู้ที่ต่อต้องเป็นผู้ที่อายุ 8 ปีขึ้นไป

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาด้วยการบรรยายอย่างผิดปกติ เป็นการบรรยายสิ่งที่ควรจะเป็นจากความเป็นจริง หรือผิดจากความเชื่อ ค่านิพี่ยมของคนในสังคม ซึ่งการบรรยายอย่างผิดปกตินี้เกิดจากความตั้งใจบรรยายผิดเพื่อให้เกิดอารมณ์ขันในบทสนทนา

การพูดโพล่งๆ

การพูดโพล่งๆ คือ การพูดออกไปโดยไม่คิดให้รอบคอบ เป็นการพูดผิดจนดูเหมือนคนโง่ ก่อให้เกิดการหักมุม

ตัวอย่างที่ 1

พี่ยม : แล้วม้าไปบนอะไรไว้อะ
เจ๊มินท์ : ก็ไม่ได้บนไง เลยมาถามป๊าว่าไปบนอะไรไว้บ้าง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม : ไม่มีนะ คิดก่อนๆ นึกออกแล้ว เมื่อ 2 อาทิตย์ก่อนไง ป๊าไม่ได้บน ไอ้วอกบน คือพวกป๊าไปอำอีเจินจนมันร้องไห้แล้วลงจากรถหายไป แล้วพวกป๊าก็ตามหาแต่หาไม่เจอ แล้วไอ้วอกก็เลยบนไว้ถ้าเจินกลับมาปลอดภัยจะแก้ผ้าวิ่งรอบสวนสาธารณะ

เจ๊มินท์ : แก้ผ้าเลยหรอ เฮ้ยบนอะไรไปไม่คิดวะ

พี่ยม : แล้วทีม้าบนว่าจะขี่จักรยานไปเชียงใหม่ นี่คิดแล้วหรอ

(เป็นต่อ, 7 กรกฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเจ๊มินท์ต่อว่าตัวละครที่พี่ยมที่ไปพูดแก้บนด้วยวิธีแก้ผ้าวิ่งรอบสวนสาธารณะ ซึ่งเป็นความคิดที่พูดออกไปโดยไม่ได้คิดเช่นเดียวกับเจ๊มินท์ที่เคยไปบนว่าจะขี่จักรยานไปเชียงใหม่ ซึ่งสิ่งที่ทั้งสองคนได้บนเอาไว้ ถ้าหากสำเร็จจะมาแก้ด้วยวิธีที่พูดไว้ แต่สิ่งที่พูดนั้นไม่มีความเป็นไปได้เลย เป็นคำพูดที่พูดโพล่งๆ ออกมาเพื่อเกิดอารมณ์ขันแก่ผู้ฟัง

ตัวอย่างที่ 2

พี่หมอน : ไอ้วอกนี่มันทำตัวยังไง เหมือนเด็กๆ ไปได้ จะมีลูกน้องฉันสักกี่คนที่จะปกติเหมือนคนอื่นบ้างมั้ย

ออ : ก็หนูไงคะพี่หมอน

พี่หมอน : ออ แกเนี่ยตัวผิดปกติเลย ดีใจ เสียใจ ยิ้ม หัวเราะ ร้องไห้ หน้าเดียวกันตลอด

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนรู้สึกว่าลูกน้องของตนเองไม่เหมือนคนปกติ จึงพูดบ่นออกมาว่าในบริษัทนี้จะมีลูกน้องคนไหนบ้างที่ปกติ ตัวละครที่ชื่อออซึ่งเป็นพนักงานในบริษัทพูดว่าออกมาว่าตนเองเป็นคนปกติ แต่ในความจริงแล้วตัวของออเองที่เป็นคนไม่ปกติมากๆ เนื่องจากใบหน้าของเธอไม่เคยแสดงอาการใดๆ ไม่ว่าจะเป็นดีใจ เสียใจ หรือร้องไห้ หน้าของเธอจะเฉยๆ อยู่ตลอดเวลา แต่เธอกลับพูดว่าเธอเป็นคนปกติ ถ้าคนที่ปกติเขาจะแสดงออกไปตามอารมณ์และความรู้สึกผ่านออกมาทางสีหน้า ซึ่งสิ่งที่เธอพูดทำให้เกิดอารมณ์ขัน เพราะมันเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความเป็นจริง แต่เธอพูดออกมาเพื่อให้เกิดอารมณ์ขันในวงสนทนา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 3

วอก : ยังไงๆ จำวันเกิดกันได้ นี่ยังมีใจกันอยู่อะเปล่า
พี่อู๊ด : พี่น้องครับ เขาบอกว่าร้อยทั้งเก้าสิบ ผู้หญิงที่จำวันเกิดแฟนเก่าได้อะ มีใจชัวร์ครับพี่น้องครับ
พี่ยม : มึงไปเอามาจากไหนไอ้เตี้ย
พี่อู๊ด : แอ๊ดบาวโพลล์ไง

(เป็นต่อ, 8 กันยายน 2554: วันเกิดเรื่อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดอ้างว่าการที่แฟนเก่าของตัวละครที่ชื่อพี่ยมจำวันเกิดได้นั้น เป็นเพราะว่าเขายังมีใจให้กับพี่ยมอยู่ แล้วพี่ยมก็ถามว่าสิ่งที่พี่อู๊ดอ้างมานั้นมาจากแหล่งข้อมูลใด พี่อู๊ดก็ตอบว่า “แอ๊ดบาวโพลล์” ซึ่งความจริงแล้ว “แอ๊ดบาวโพลล์” ไม่มีอยู่จริง แต่เป็นสิ่งที่พูดขึ้นมาเพื่อให้เกิดอารมณ์ขันเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 4

พี่อู๊ด : นอนนิ่งๆ นะจ่านะ เดี๋ยวอู๊ดพาไปส่งบ้าน
พี่ยม : โห ไอ้เตี้ย ปัญญาอ่อนเปล่าเนี่ย จ่าเฉยไม่มีชีวิต มึงคุยกับเขาได้ไงเนี่ย
พี่อู๊ด : แล้วโทรศัพท์ไม่เห็นมีชีวิตเลย กูเห็นมึงคุยทุกวันอะ
พี่ยม : พี่ผมไม่ได้คุยกับโทรศัพท์ ผมคุยกับคนที่อยู่ในสายโทรศัพท์

(เป็นต่อ, 25 สิงหาคม 2554: ฝากตำรวจไว้กับบ้าน)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดพูดกับจ่าเฉยเหมือนกับจ่าเฉยมีชีวิต แต่แท้ที่จริงแล้วจ่าเฉยคือหุ่นตำรวจเท่านั้น ตัวละครที่ชื่อพี่ยมเห็นว่าพี่อู๊ดคุยกับจ่าเฉยก็เลยว่าพี่อู๊ดว่าปัญญาอ่อนไปคุยกับหุ่นที่ไม่มีชีวิตได้อย่างไร พี่อู๊ดจึงตอบสวนกลับไปว่าแล้วที่พี่ยมคุยกับโทรศัพท์ทำไมยังคุยกันรู้เรื่อง ทั้งๆ ที่โทรศัพท์ก็ไม่มีชีวิต สิ่งที่พี่อู๊ดพูดสวนกลับนั้นเป็นการพูดโพล่งๆ ที่ทำให้ดูว่าสิ่งที่พูดนั้นดูเหมือนคนโง่ เพราะคนทั่วไปก็รู้ว่าจริงๆแล้วไม่ได้คุยกับโทรศัพท์ แต่คุยกับคนที่อยู่ในสายโทรศัพท์ พี่อู๊ดพูดสวนกลับเพื่อให้เกิดอารมณ์ขันในวงสนทนา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 5

พี่หมอน : เจ๊มินท์เป็นอะไรอะ เมื่อกี้ยังเฮฮาปาร์ตี้อยู่เลย อยู่ดีๆ ทำไมถึงร้องไห้
ก๊อบ : ก๊อบว่ามีเหตุผลเดียวละค่ะที่ทำให้เจ๊มินท์ร้องไห้
พอใจ : อะไรเหรอคะ
ก๊อบ : ไมค์ดูดปาก จริงๆ นะคะ พี่เคยโดนไมค์ดูดปาก จี๊ดจนน้ำตาเล็ดเลยค่ะ

(เป็นต่อ, 22 กันยายน 2554: ล่อใจล่อโจร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเจ๊มินท์กำลังร้องเพลงอยู่ดีๆ แล้วจู่ๆ ก็ร้องไห้ออกมา ตัวละครที่อยู่รอบข้างก็ตกใจถามว่าเจ๊มินท์เป็นอะไรถึงร้องไห้ แต่เจ๊มินท์ก็ไม่ได้ตอบ ตัวละครที่ชื่อก๊อบก็พูดออกมาว่าสงสัยจะโดนไมค์ดูดปาก ซึ่งสิ่งที่ก๊อบพูดออกมานั้นเป็นการพูดโพล่งๆ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่เป็นจริง ไม่มีใครร้องเพลงแล้วไมค์จะดูดปากได้ เป็นการพูดโพล่งๆ เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน เพราะในสถานการณ์ขณะนั้นกำลังเครียดอยู่กับเรื่องที่ทำให้เจ๊มินท์ร้องไห้

ตัวอย่างที่ 6

พอใจ : พี่นัทคะเป็นตำรวจเคยจับผู้ร้ายปะคะ
วอก : น้องพอใจเป็นตำรวจก็ต้องจับผู้ร้ายดิ หรือจะให้จับเป็ดหรือไง

(เป็นต่อ, 20 มกราคม 2554: กลัวที่ไหนอะ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทตัวละครที่ชื่อพอใจถามตัวละครที่ชื่อนัท ซึ่งเป็นตำรวจว่าเคยจับผู้ร้ายมั้ย ซึ่งสิ่งที่พอใจถามนั้นเป็นการพูดโพล่งๆที่ดูเหมือนเป็นการถามแบบโง่ๆ ไม่ได้คิด เพราะคนที่เป็นตำรวจก็ต้องเคยจับผู้ร้าย เนื่องจากเป็นหน้าที่ของตำรวจ

ตัวอย่างที่ 7

พอใจ : โอ้ยพี่วอกไม่ขนาดนั้นหรอกมั้งคะ พอใจบอกให้ปันปันไปเล่นคอมพิวเตอร์ก็ยังเดินไปเล่นอยู่นะ ว่าง่ายดีออก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วอก : หรอ หันไปดูก่อนไหม
พอใจ : ปันปันทำอะไรครับ
ปันปัน : เล่นคอมไงครับ ก็บอกว่าเล่นได้ ปันปันก็เลยเอามาเขี่ยเล่น
พอใจ : ปันปันครับ คอมพิวเตอร์ไม่ได้เล่นแบบนี้ครับ

(เป็นต่อ, 2 มิถุนายน 2554: 3 แพร่ง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทตัวละครที่ชื่อพอใจบอกให้ตัวละครที่ชื่อปันปัน ซึ่งเป็นหลานของพี่หมอนที่เอามาฝากให้พอใจเลี้ยงไปเล่นคอมพิวเตอร์ แต่การเล่นคอมพิวเตอร์ของปันปัน คือ การเอาคอมพิวเตอร์ลงกับพื้นแล้วใช้เท้าเขี่ย เมื่อพอใจมาเห็นถึงถามปันปันว่าทำไมเล่นคอมแบบนี้ ปันปันจึงตอบว่าก็บอกว่าเล่นคอม ฉะนั้น จะเล่นอย่างไรก็ได้ ซึ่งการตอบของปันปันเป็นการพูดโพล่งๆ ที่ดูเหมือนเป็นคนโง่ๆ เพราะในความเป็นจริงแล้วไม่มีคนใดที่เล่นคอมแบบปันปัน เป็นการสร้างอารมณ์ขันจากคำพูดโพล่งๆ ของเด็กๆ

ตัวอย่างที่ 8

วอก : พอใจเย็นนี้ทอดปลาทับทิมใช่มั้ย
พอใจ : ช่ายค่ะ รู้ได้ไงคะ
วอก : มันลอยอยู่ในชักโครกอะ
พอใจ : หะ เฮ้ยปลาอยู่ในชักโครกจริงๆ ด้วยอะพี่ต่อ
เป็นต่อ : ปันปันครับทำไมอยู่ดีถึงเอาปลาทั้งตัวไปอยู่ในชักโครก
ปันปัน : ปลาก็ต้องอยู่ในน้ำซิครับ

(เป็นต่อ, 2 มิถุนายน 2554: 3 แพร่ง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกเข้าไปในห้องน้ำแล้วเจอปลาทับทิมที่ตัวละครพอใจเตรียมไว้ทำอาหารเย็นลอยอยู่ในชักโครกจึงออกมาบอกพอใจ พอใจก็รู้ว่าเป็นฝีมือของปันปันจึงถามปันปันว่าทำไมปลาทับทิมถึงไปอยู่ในชักโครก ปันปันจึงตอบว่า “ปลาก็ต้องอยู่ในน้ำ” ซึ่งสิ่งที่ปันปันตอบเป็นการพูดโพล่งๆที่ไม่ได้คิด เป็นการพูดที่ดูเหมือนคนโง่ เพราะในความเป็นจริงปลาก็ต้องอยู่ในน้ำ แต่น้ำที่ปลาจะอยู่ได้นั้นได้แก่ แม่น้ำ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คลอง บึง อ่างเลี้ยงปลา เท่านั้น ไม่ใช่จะอยู่ได้ในทุกๆที่ที่มีน้ำเหมือนกับในชักโครก การพูดโพล่งๆ ของปันปันเป็นการสร้างอารมณ์ขันที่เกิดจากความโง่เขลาของเด็ก

ตัวอย่างที่ 9

พี่หมอน : แหวนพี่หายอะ
พี่อู๊ด : แหวนพี่หายไปไหนอะครับพี่น้องครับ
พี่หมอน : ถ้ารู้ว่าหายไปไหน เขาจะเรียกว่าหายไหมอีอู๊ด

(เป็นต่อ, 17 พฤศจิกายน 2554: สะใภ้แม่)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนทำแหวนหาย จึงได้บอกกับคนอื่นๆ ว่าแหวนของตนหาย เพื่อต้องการให้ช่วยกันหา แต่ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดกลับพูดว่า “แหวนหายไปไหน” ซึ่งการพูดของพี่อู๊ดเป็นการพูดโพล่งๆ พูดผิดจนดูเหมือนคนโง่ เพราะแหวนหายก็คือการที่ไม่รู้ว่าแหวนไปที่ไหน ถ้ารู้ว่าแหวนอยู่ไหนเขาก็ไม่ได้เรียกว่าหาย สิ่งที่พี่อู๊ดพูดเป็นการสร้างอารมณ์ขันในกับผู้ชม

ตัวอย่างที่ 10

เจ๊มินท์ : ครบตามจำนวนพอดีเลย
พอใจ : ต่อไปเราทำอะไรเลี้ยงผู้ประสบภัยดีอะคะ
เจ๊มินท์ : ฉู่ฉี่จระเข้ดีมั้ยคะ ก็เห็นจับได้เยอะ เราก็ชิงกินมันก่อน ก่อนที่มันจะกินเรา

(เป็นต่อ, 24 พฤศจิกายน 2554: น้ำไม่เคยท่วมใจ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครพอใจถามเจ๊มินท์ว่าจะทำเมนูอาหารอะไรไปเลี้ยงผู้ประสบภัยน้ำท่วม เจ๊มินท์กลับตอบว่าฉู่ฉี่จระเข้ การตอบของเจ๊มินท์เป็นการพูดโพล่งๆ ที่เหมือนกับการพูดแบบคนโง่ เพราะไม่มีใครเอาเนื้อจระเข้มาทำอาหารให้คนจำนวนมากทาน เนื่องจากจระเข้เป็นสัตว์ใหญ่ และเป็นสัตว์ที่ไม่นิยมนำมาประกอบอาหาร แต่การพูดของเจ๊มินท์เป็นการพูดเพื่อสร้างอารมณ์ขันเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์น้ำท่วมที่มักจะมีจระเข้หลุดออกมาจากฟาร์มที่เลี้ยง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 11

เจิน : พี่ๆ เราเอากระสอบทรายมากั้นแค่นี้จะพอกันน้ำได้เหรอ
พี่อู๊ด : ไม่ต้องห่วงครับพี่น้อง ถ้าไอ้ตรงนั่นมันโว่ เราก็เอาตรงโน้นมาอุด ถ้าตรงโน้นมันโว่ ก็เอาตรงนี้ไปอุด
พี่ยม : ไอ้บ้า

(เป็นต่อ, 24 พฤศจิกายน 2554: น้ำไม่เคยท่วมใจ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเจินถามตัวละครที่ชื่ออู๊ดว่าเอากระสอบทรายมากั้นน้ำแค่นี้จะพอกันน้ำได้หรอ พี่อู๊ดตอบว่าถ้าไม่พอหรือตรงไหนมันโว่ก็เอาตรงนี้ไปอุดตรงโน้น แล้วถ้าตรงนี้โว่ก็เอาตรงโน้นไปอุดตรงนี้ เป็นการพูดโพล่งๆ ที่พูดแบบผิดๆ จนดูเหมือนคนโง่ เพราะการที่กระสอบทรายเกิดช่องโว่ก็ต้องเอากระสอบมาอุดเพิ่ม ไม่ใช่เอาจากตรงโน้นมาอุดตรงนี้ เพราะถ้าทำอย่างนั้นน้ำก็เข้ามาอยู่ดี เป็นการพูดโพล่งๆ เพื่อสร้างอารมณ์ขันเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 12

พี่อู๊ด : เนื่องจากวันนี้เป็นวันเกิดของน้องชายสุดที่รักของผม ผมขอยืนขึ้นเพื่อร้องเพลงอวยพรให้น้องชายผมซักนิดนึง
จวบ : เดี๋ยวๆ พี่อู๊ด นี่ยืนแล้วเหรอ ตัวยังไม่พ้นโต๊ะเลยพี่ ผมว่ายืนบนเก้าอี้เลยดีกว่า
พี่อู๊ด : ไม่ต้องหรอกครับ ผมเป็นโรคกลัวความสูงครับพี่น้องครับ
วอก : ตกลงที่พี่เตี้ยอยู่ทุกวันนี้ เพราะพี่กลัวความสูงหรอเนี่
พี่อู๊ด : ใช่ เนี่ยถ้ากูไม่กลัวความสูง ป่านนี้กูสูง 190 แล้ว

(เป็นต่อ, 8 กันยายน 2554: วันเกิดเรื่อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดต้องการยืนร้องเพลงอวยพรวันเกิดในกับพี่ยม แต่ตัวละครที่ชื่อจวบเห็นว่าพี่อู๊ดยืนแล้วก็เหมือนไม่ได้ยืน เนื่องจากพี่อู๊ดเป็นคนตัวเตี้ย จึงบอกให้พี่อู๊ดยืนบนเก้าอี้ แต่พี่อู๊ดบอกว่าไม่ยืนบนเก้าอี้เพราะตนเองเป็นโรคกลัวความสูง ซึ่งสิ่งที่พี่อู๊ดพูดนั้นเป็นการพูดโพล่งๆ เป็นการพูดผิดจนดูเหมือนคนโง่ เพราะคนที่กลัว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความสูงนั้นคือคนที่กลัวความสูงที่มีความสูงมากๆ หลายๆ เมตร ไม่ใช่กลัวความสูงแค่ความสูงของเก้าอี้ที่สูงไม่ถึง 1 เมตร แล้วพี่อู๊ดยังพูดว่าถ้าตนไม่กลัวความสูงป่านนี้ก็คงสูง 190 เซนติเมตร ซึ่งการพูดเช่นนั้นเป็นการพูดโพล่งๆ แบบคนโง่ เพราะมันไม่เป็นความจริงเลย แต่พูดเพื่อให้เกิดอารมณ์ขันเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 13

พี่อู๊ด : พี่น้องครับ คนมี 2 ตากับคนมีตาเดียว ใครเห็นมากกว่ากันครับ
วอก : ก็ 2 ตาดิ
พี่อู๊ด : ผิด คนมีตาเดียวเห็นมากกว่าครับพี่น้อง เดี๋ยวกูปิดตาให้ดู กูปิดตาข้างหนึ่ง กูเห็นมึง 2 ตา แต่มึงมี 2 ตา แต่เห็นตากูข้างเดียว

(เป็นต่อ, 10 มีนาคม 2554: แววตาที่หายไป)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการพูดโพล่งๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดถามตัวละครที่ชื่อวอกว่าคนที่มีตาเดียวกับคนที่มี 2 ตา ใครจะมองเห็นได้มากกว่ากัน ซึ่งสิ่งที่พี่อู๊ดเฉลยก็คือ คนที่มีตาเดียวเพราะคนที่มีตาเดียวสามารถเห็นคนอื่นมี 2 ตา แต่คนที่มี 2 ตาสามารถเห็นคนที่มีตาเดียวได้แค่ 1 ตาเท่านั้น ซึ่งสิ่งที่พี่อู๊ดตอบมานั้นเป็นการพูดโพล่งๆ เป็นการพูดผิดๆ แบบดูเหมือนคนโง่ เป็นการพูดเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาด้วยการพูดโพล่งๆ พบว่า เป็นการพูดแบบไม่ได้ตั้งใจ เป็นการพูดแบบที่ไม่ได้คิดก่อนที่จะพูด อยู่ดีๆ ก็พูดออกไป ทำให้ผู้ฟังรู้สึกว่าผู้พูดนั้นเป็นคนโง่ เพราะสิ่งที่พูดออกมานั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ หรือเป็นความคิดที่ไม่มีใครเข้าคิดที่จะกระทำแบบนั้น เป็นการสร้างอารมณ์ขันจากความโง่ของตัวละครนั้นๆ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การแสดงนัยกลับ

การแสดงนัยกลับ คือ การย้อนทางกับสิ่งที่เป็นปกติ ทำให้ผิดไปจากความคาดหมาย รวมถึงการลองเชิง หรือเสียรู้

ตัวอย่างที่ 1

ก๊อบ : เมื่อเช้านะคะพี่ตื่นตั้งแต่เช้าไปซื้อกับข้าว แล้วก็ตักบาตร พอตักบาตรเสร็จพี่ก็ไปวัดต่อเลย

พอใจ : โอโห้ดีจังเลยค่ะ นี่พี่ก๊อบอยากทำบุญจริงๆ เหรอคะเนี่ย

ก๊อบ : เปล่า พี่เผลอทำกับข้าวตัวเองใส่ไปในบาตร เลยตามไปทวงคืน

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับที่ทำให้ผิดไปจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบบอกว่าเมื่อเช้าตื่นมาตักบาตร หลังจากที่ตักบาตรเสร็จก็ไปที่วัดต่อ ตัวละครที่ชื่อพอใจได้ยินก็นึกว่าก๊อบอยากทำบุญจริงๆ เลยจะตามไปฟังธรรมต่อที่วัด แต่ความจริงแล้วก๊อบตามไปวัด เพราะว่าเมื่อเช้าเผลอหยิบถุงแกงที่เป็นอาหารของตนเองใส่ลงไปในบาตรพระ เลยต้องตามไปทวงคืนที่วัด

ตัวอย่างที่ 2

ก๊อบ : น้องทิพย์น้องพอใจคะ นี่ๆ วันหยุดคราวหน้า เราหาเวลาไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยดีมั้ยคะ เมื่อปีที่แล้วพี่ไปอีสานมา เชื่อมั้ยคะ มีอยู่หมู่บ้านหนึ่ง กันดารมาก นั่งรถข้ามเขาไป 3 ลูก เดินเท้าเปล่าอีก 3 กิโล

จวบ : โห หมู่บ้านมันอยู่ไกลขนาดนั้นเลยเหรอพี่ก๊อบ

ก๊อบ : เปล่า กูหลงทาง ขับวนอยู่นั้นอะ แต่ถ้าไม่หลงทางขับรถชั่วโมงเดียวก็ถึง แล้วนี่ตอนขับรถไปถึง ยังไม่ทันเปิดประตูรถลงเลยนะคะ พวกชาวบ้านวิ่งกรี๊ดกร๊าดเข้ามากันใหญ่เลยคะ

ทิพย์ : เขาคงดีใจที่พี่ก๊อบไปหานะคะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ก๊อบ : ไฟไหม้หมู่บ้าน เขาหนีตายมาทางนั้นพอดี ยังไม่ทันได้บริจาคช่วยเหลือ ต้องมาช่วยดับไฟแทน

(เป็นต่อ, 4 สิงหาคม 2554: ไม่เป็นไร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับที่ทำให้ผิดไปจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบ เล่าถึงเหตุการณ์ที่เคยไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่ต่างจังหวัดว่ามีความยากลำบากมาก ต้องเดินทางหลายชั่วโมง ซึ่งตัวละครที่ได้ฟังก็นึกว่าหมู่บ้านที่ช่วยเหลือนั้นอยู่ไกลมากจึงต้องเดินทางหลายชั่วโมง แต่ความจริงแล้วก๊อบขับรถหลงทางจึงทำให้เสียเวลาในการเดินทางหลายชั่วโมง และเมื่อไปถึงหมู่บ้านชาวบ้านต่างก็วิ่งกรี๊ดกร๊าดกันออกมา ตัวละครที่ได้ฟังก็นึกว่าชาวบ้านดีใจที่มีคนเข้าไปช่วยเหลือ แต่ความจริงแล้วชาวบ้านวิ่งหนีไฟไหม้ออกมา เป็นการสร้างอารมณ์ขันจากการผิดความคาดหมายจากเดิม

ตัวอย่างที่ 3

พี่อู๊ด : วันก่อนผมไปดูคอนเสิร์ตพี่แอ๊ด คาราบาว คนดูเป็นหมื่น พี่แอ๊ดยังรู้เลยครับว่าผมอยู่ตรงไหน
เจิน : โอโห้ พี่อู๊ดเด่นขนาดนั้นเลยเหรอ
พี่อู๊ด : จะไม่เด่นได้ไงครับพี่น้อง กูปืนเสาไฟฟ้าดูครับ

(เป็นต่อ, 11 สิงหาคม 2554: ตู้ซ่อนแม่)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในการผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดเล่าเรื่องให้ฟังว่าไปดูคอนเสิร์ตคาราบาวมีคนดูเยอะมาก แต่พี่แอ๊ดคาราบาวยังเห็นว่าพี่อู๊ดยืนอยู่ตรงไหน ตัวละครที่ได้ยินนั้นก็คิดว่าพี่อู๊ดเป็นคนที่สำคัญมาก และต้องอยู่ในตำแหน่งที่พิเศษที่สามารถเห็นพี่แอ๊คได้อย่างชัดเจน แต่ความจริงแล้วพี่อู๊ดไม่ได้ยืนอยู่ในตำแหน่งที่เป็นที่สำหรับคนสำคัญ แต่พี่อู๊ดปีนเสาไฟฟ้าดู ซึ่งในความเป็นจริงแล้วไม่มีใครทำแบบนี้จะเห็นได้ว่าเป็นการสร้างอารมณ์ขันจากการทำให้ผิดไปจากความคาดหมายเดิม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 4

พี่อู๊ด : วันหยุดที่จะถึงนี้ ครอบครัวผมมีโหวตแบบประชาธิปไตย ว่าใครจะไปเที่ยวไหนดี อีช้างโหวตไปเที่ยวน้ำตก ผมกับลูก 3 คนโหวตไปทะเลกัน ผลคะแนนโหวตออกมาอีช้างได้ไปเที่ยวน้ำตก อีช้างชนะ

นุ่น : อ้าว น้าบอกน้าโหวตแบบประชาธิปไตยใช่มั้ย 3 เสียงเลือกไปทะเล 1 เสียงเลือกไปน้ำตก แล้วทำไมพี่แพ้อะ

พี่อู๊ด : มันบอกว่าไม่ได้ชนะที่เสียงโหวต มันเอาน้ำหนักข้างมากชนะครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 1 กันยายน 2554: ปาร์ตี้ชุดนอน)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดเล่าถึงการโหวตสถานที่ท่องเที่ยวของครอบครัวตน เป็นการโหวตแบบประชาธิปไตย ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 659) ให้ความหมายว่า ระบอบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่ หรือการถือเสียงข้างมากเป็นใหญ่ โดยพี่อู๊ดและลูก 3 คนโหวตไปเที่ยวทะเล ส่วนเมียของพี่อู๊ดโหวตไปเที่ยวน้ำตก ปรากฏว่าผลโหวตออกมาเมียของพี่อู๊ดชนะ ตัวละครที่ได้ฟังก็เกิดความสงสัยว่าทำไมเมียของพี่อู๊ดถึงชนะ พี่อู๊ดจึงบอกว่าสาเหตุที่เมียของพี่อู๊ดชนะเพราะวัดจากน้ำหนัก ไม่ได้วัดจากเสียงโหวต ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ผิดจากความคาดหมายของตัวละครที่ยิน เพราะไม่คิดว่าจะมีการโหวตที่ใช้น้ำหนักในการตัดสิน

ตัวอย่างที่ 5

พี่อู๊ด : นี่ไอ้วอก มึงไม่แยกกัน กูจะเอามีดแยกให้นะครับพี่น้องครับ แต่จะว่าไปแล้วเห็นไอ้วอกกับน้องชมพูแล้วอยากกลับไปหาอีช้างเร็วๆ ครับพี่น้องครับ

พี่หมอน : เกิดคิดถึงเมียขึ้นมาว่างั้น

พี่อู๊ด : จะกลับไปฆ่ามันให้ตายแล้วผมจะได้หาเมียใหม่ผมแดงแถวนี้ครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 27 ตุลาคม 2554: อังกฤษหนาวมาก)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงผิดจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกบอกว่าเห็นคู่ของวอกกับแฟนแสดงความรักกัน ก็นึกถึงเมียของตนขึ้นมาและอยากกลับไปหาเร็วๆ ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนก็คิดว่าพี่อู๊ดคิดถึงเมีย แต่ความจริงแล้วพี่อู๊ดต้องการกลับไปฆ่าเมียให้ตายแล้วมาหาเมียใหม่ที่อังกฤษ ซึ่งคำพูดของพี่อู๊ดทำให้เกิดการผิดไปจากคาดหมายของพี่หมอน เพราะตอนแรกนึกว่าอยากไปกลับเมียเพราะคิดถึงเมียจริงๆ แต่ความจริงแล้วไม่ใช่อย่างที่ตนเองคิดเลย

ตัวอย่างที่ 6

ก๊อบ : น้องทิพย์น้องพอใจคะ นี่ๆ พี่มีเรื่องจะเม้าส์ เรื่องนังซูซี่ไปทำงานอยู่ซาอุมา 10 ปี เมื่อวานพึ่งมาถึงเมืองไทย พอมาถึงปั๊บ นั่งทรุดลงกับพื้น ร้องห่มร้องไห้ใหญ่เลยค่ะ

ทิพย์ : เขาคงจะคิดถึงเมืองไทยมากเลยนะคะพี่ก๊อบ

ก๊อบ : เปล่า ตำรวจตรวจเจอกัญชา ยังไม่ทันไหว้แม่ก็ไปนอนในคุกซะแล้ว

(เป็นต่อ, 15 กันยายน 2554: หัวใจจะวาย)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงทำให้ผิดไปจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบเล่าถึงเพื่อนคนหนึ่งที่ไปทำงานที่ประเทศซาอุดิอาระเบียเป็นระยะเวลา พอได้กลับมาเมืองไทย ขณะที่เครื่องลงจอดที่เมืองไทยก็ร้องไห้แล้วทรุดลงกับพื้น ตัวละครที่ได้ฟังก็คาดเดาว่าเพื่อนของก๊อบคงคิดถึงบ้านที่เมืองไทย แต่ความจริงแล้วไม่ใช่เลย เพื่อนก๊อบร้องไห้เพราะถูกจับเนื่องจากมีกัญชาในครอบครอง

ตัวอย่างที่ 7

จวบ : พวกพี่เท่ห์วะได้ทำงานเป็นสายให้ตำรวจด้วย ผมเคยเห็นในหนังฝรั่งเรื่องหนึ่ง เป็นสายให้ตำรวจ ตอนจบสุดยอดมากเลยพี่

พี่อู๊ด : ผู้ร้ายตายหมดเลย

จวบ : คนร้ายไหวตัวทัน ยิงสายตำรวจตายเกลี้ยง พอดีพระเอกมันเป็นโจร

(เป็นต่อ, 22 กันยายน 2554: ล่อใจล่อโจร)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงผิดจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อจวบกล่าวชมตัวละครที่ชื่อวอกกับพี่อู๊ดที่ไปเป็นสายให้กับตำรวจในการจับคนร้าย โดยบอกว่าทำอาชีพแบบนี้เท่ห์มาก เหมือนกับที่เคยดูในหนังฝรั่ง ในความคาดหมายของพี่อู๊ด คือ ตอนจบคนร้ายตายหมด แต่จวบบอกว่าเปล่าคนที่ตายคือตำรวจเพราะพระเอกเป็นผู้ร้ายยิงตำรวจตายหมด

ตัวอย่างที่ 8

พี่อู๊ด : นี่พี่น้องครับ ถ้าสมมติในชีวิตหนึ่ง เราได้รับตำแหน่งรัฐมนตรี จะนั่งเก้าอี้กระทรวงไหนกันครับพี่น้องครับ

เป็นต่อ : ของผมเนี่ย ผมคงนั่งกระทรวงต่างประเทศ ถ้าเกิดมีงานทูตขึ้นมา จะได้เดินทางไปทางประเทศ แล้วจะได้แวะหาแม่ผมด้วย

พี่อู๊ด : พูดดีมีเหตุผล ส่วนผมครับ จะดำรงตำแหน่งกระทรวงศึกษาธิการครับพี่น้องครับ

เป็นต่อ : อันนี้ถูกต้อง เพราะก่อนที่คนเราจะเป็นอะไรได้ เราต้องพัฒนาความรู้ก่อน

พี่อู๊ด : เปล่า ครูที่โรงเรียนแถวบ้านสวย อยากขอเบอร์ครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 29 กันยายน 2554: ผัวข้าใครอย่าแตะ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงทำให้ผิดไปจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดถามตัวละครอื่นๆ ว่า ถ้าสมมติว่าได้เป็นรัฐมนตรีอยากจะเป็นรัฐมนตรีกระทรวงอะไร ตัวละครอื่นๆ ก็ตอบพร้อมกับทั้งอธิบายเหตุผลที่เหมาะสม แต่พี่อู๊ดกลับตอบว่าอยากเป็นรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ตัวละครอื่นๆ ที่ได้ยินก็นึกว่าพี่อู๊ดอยากให้ครูช่วยกันปลูกฝังเด็กๆ ให้พัฒนาความรู้แล้วก็จะได้เอามาพัฒนาประเทศชาติ แต่ความจริงแล้วที่พี่อู๊ดอยากทำงานกระทรวงนี้ก็เพราะต้องการจะใช้อำนาจหน้าที่ขอเบอร์คุณครูแถวบ้าน เนื่องจากคุณครูสวย

ตัวอย่างที่ 9

พี่อู๊ด : ดีมากเลยครับพี่น้องครับ พาน้องพอใจไปดูที่เสร็จ ไปดูที่ช่วยผมด้วยนะครับพี่น้องครับ จะซื้อเป็นของขวัญวันเกิดให้อีช้างครับพี่น้องครับ

พี่ยม : โอโห ไอ้นี่ผัวระดับเหรียญทองเลยนะเนี่ย นี่ขนาดโดนเมียซ้อมเช้าซ้อมเย็น พี่ยังมีอารมณ์ซื้อที่ดินให้เป็นของขวัญเมียอีกเหรอ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด : ไม่ใช่ที่ดิน ที่ฝารองนั่งชักโครกครับพี่น้องครับ มันนั่งแตกมาหลายวันแล้ว หนีบตูดกูเป็นวงพระจันทร์แล้วเนี่ย

(เป็นต่อ, 13 ตุลาคม 2554: เซ้งเซ็ง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงผิดจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดบอกกับตัวละครอื่นๆ ว่า หลังจากเสร็จจากการดูที่ทำร้านขายเสื้อผ้าให้น้องพอใจแล้ว ช่วยไปดูที่เป็นเพื่อนตนหน่อย เพราะตนจะซื้อเป็นของขวัญให้เมีย ตัวละครอื่นๆ ที่ได้ยินก็คาดเดาว่าพี่อู๊ดจะซื้อที่ดินให้เมีย แต่ความจริงแล้วพี่อู๊ดจะซื้อที่รองนั่งชักโครกอันใหม่ให้เมีย เนื่องจากอันเก่าเมียนั่งจนหักไปแล้ว

ตัวอย่างที่ 10

พี่อู๊ด : อะไรของพี่หมอนวะ แค่นี้บนร้อนแล้วหรอครับพี่น้อง แถวบ้านร้อนกว่านี้ 18 เท่า บ้านกูเปิดพัดลมเบอร์ 3 ยังร้อนอยู่เลยครับพี่น้องครับ

วอก : อ้าว เปิดเบอร์ 3 แล้วทำไมยังร้อนอยู่อีกอะ

พี่อู๊ด : เมียกูนอนตะแคง บังพัดลมมิด

(เป็นต่อ, 20 ตุลาคม 2554: ประหยัดไฟไปกินฟรี)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงผิดจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดบอกว่าตอนที่อยู่บ้านเปิดพัดลมเบอร์ 3 ยังไม่หายร้อนเลย ตัวละครที่ชื่อวอกได้ยินดังนั้นก็สงสัยว่าทำไมเปิดพัดลมเบอร์ 3 ซึ่งเป็นเบอร์สุดท้ายที่แรงที่สุด ในความเป็นจริงต้องเย็นแล้ว จึงคิดว่าพัดลมอาจจะตัวเล็กไป หรือฝุ่นเกาะใบพัด แต่ในความคิดของพี่อู๊ดที่พัดลมไม่เย็นก็เพราะว่าเมียของพี่อู๊ดซึ่งตัวใหญ่นอนบังพัดลมเลยทำให้พี่อู๊ดไม่เย็น

ตัวอย่างที่ 11

พี่อู๊ด : พี่น้องครับ ถ้าหากพี่น้องเป็นคนหนึ่งที่ไม่ชอบระบบเผด็จการ และถ้าหากพี่น้องคนใดไม่ชอบใช้กำลังรุนแรงในการตัดสินปัญหา เชิญทางนี้ครับ เชิญมาลงชื่อในสมุดเล่มนี้ครับ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นต่อ : พี่อู๊ดจะมารวบรวมรายชื่อไปถอดถอนใครเนี่ย
พี่อู๊ด : ถอดถอนเมียผมให้ออกจากสถาบันหัวหน้าครอบครัวครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 17 กุมภาพันธ์ 2554: อกหักดักเสียบ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงทำให้ผิดไปจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อเห็นตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดกำลังรวบรวมรายชื่อก็คิดว่าพี่อู๊ดจะไปถอดถอนรัฐมนตรีคนไหน แต่แท้ที่จริงแล้วพี่อู๊ดกำลังรวบรวมรายชื่อเพื่อไปถอดถอนเมียของตนเองให้ออกจากสถาบันหัวหน้าครอบครัว

ตัวอย่างที่ 12

วอก : พอใจ พี่มีเรื่องจะเม้าส์ให้ฟัง เมื่อกี้ไปเยี่ยมเพื่อนที่รังสิตมา ปรากฏว่าขากลับแวะกินก๋วยเตี๋ยวเรือเจ้าหนึ่ง เชื่อมั้ย วอกออกมาแป๊บนึงทนไม่ไหวต้องกลับไปกินอีกรอบ
พอใจ : มันอร่อยขนาดนั้นเลยหรอคะ
วอก : เปล่า หิว มันให้น้อยร้านนั้นอะ

(เป็นต่อ, 2 มิถุนายน 2554: 3 แพร่ง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงทำให้ผิดไปจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกเล่าให้ตัวละครที่ชื่อพอใจฟังว่าตนไปกินก๋วยเตี๋ยวเรือที่รังสิตร้านหนึ่ง พอกินเสร็จแล้วก็ต้องกลับไปอีก พอใจได้ฟังก็คิดว่าก๋วยเตี๋ยวร้านนั้นต้องอร่อยมากๆ ถึงได้กลับเข้าไปกินอีก เพราะว่าติดใจ แต่ความจริงแล้ววอกกลับเข้าไปเพราะร้านนี้ให้น้อย จึงต้องกลับเข้าไปกินอีกรอบหนึ่ง

ตัวอย่างที่ 13

พี่อู๊ด : พี่น้องครับ ไปวัดแล้วก็คิดถึงเมียนะครับ อยากให้มันมาวัดบ้างจังเลยครับ
ทิพย์ : จะให้พี่ลูกน้ำมานั่งวิปัสสนา จิตใจจะได้สงบ แล้วเลิกซ้อมพี่อู๊ดใช่มั้ยคะ
พี่อู๊ด : เปล่าครับ ให้มันลงมานอนแล้วให้พระสวดอะครับพี่น้องครับ กุสะลา ธรรมา

(เป็นต่อ, 31 มีนาคม 2554: ศัตรูที่รัก)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงทำให้ผิดไปจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดไปนั่งวิปัสสนาที่วัดแล้วนึกอยากจะให้เมียของตนมาที่วัดบ้าง ตัวละครที่ชื่อทิพย์ได้ยินสิ่งที่พี่อู๊ดพูดจึงคิดว่าพี่อู๊ดอยากให้เมียมานั่งวิปัสสนาจะได้ทำให้จิตใจสงบ แต่แท้ที่จริงแล้วที่พี่อู๊ดต้องการให้เมียมาวัด เพราะต้องการให้เมียกลายเป็นศพแล้วให้พระสวด ซึ่งการทำให้ผิดไปจากความคาดหมายนี้สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างที่ 14

พี่หมอน : ไปเมาที่ไหนมา
พี่อู๊ด : ไปเมาที่บ้านที่แอ็ดมาครับ
พี่หมอน : ไปเมาบ้านพี่แอ๊ด เมาขนาดนี้ แล้วพี่แอ็ดไม่ว่าเหรอ
พี่อู๊ด : พี่แอ็ดไม่อยู่บ้าน นั่งเมาอยู่หน้าบ้าน อาศัยฟุตบาท นั่งดูไก่

(เป็นต่อ, 19 พฤษภาคม 2554: สวยฉึกฉึก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงทำให้ผิดไปจากความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดบอกว่าตนไปเมาอยู่ที่บ้านพี่แอ๊ด คาราบาว ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนจึงสงสัยว่าพี่อู๊ดสนิทสนมกับพี่แอ๊ดถึงขั้นเชิญพี่อู๊ดเข้าไปกินเหล้าในบ้านเลยหรอ แต่ความจริงแล้วพี่อู๊ดไม่ได้เข้าไปเมาในบ้านของพี่อู๊ด แต่เมาอยู่หน้าบ้านของพี่แอ๊ดแทนเนื่องจากพี่แอ็ดไม่อยู่บ้าน

ตัวอย่างที่ 15

เป็นต่อ : เฮ้ยไอ้วอก ที่ลพบุรีน้ำท่วมไม่ใช่เหรอ บ้านเป็นไงบ้าง
วอก : โห ก็หนักเลยอะพี่ สงสารแต่พวกนักมวย ตั้งแต่น้ำท่วมมายังไม่ได้ซ้อมกันเลย
เป็นต่อ : ทำไมอะ
วอก : เขาเอากระสอบทรายไปกั้นน้ำ

(เป็นต่อ, 17 พฤศจิกายน 2554: สะใภ้แม่)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงนัยกลับในเชิงเสียรู้ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อถามตัวละครที่ชื่อวอกว่าบ้านที่ลพบุรีโดนน้ำท่วมเป็นอย่างไรบ้าง วอกตอบว่าสงสารนักมวยไม่ได้ซ้อมมวยกันเลย เป็นต่อได้ยินก็คิดว่าบ้านของนักมวยโดนน้ำท่วมเลยทำให้มาซ้อมไม่ได้หรือเปล่า แต่ความจริงแล้วที่นักมวยซ้อมไม่ได้เพราะไม่มีกระสอบทราย แต่สิ่งที่วอกตอบกลับมานั้นเป็นการเล่นมุข เพราะน้ำท่วมคนต้องการกระสอบทราย ฉะนั้นกระสอบทรายจึงไม่มีให้นักมวยซ้อมชกมวย

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาด้วยการแสดงนัยกลับนั้นเป็นการทำให้ผิดจากความคาดหมายเดิม กล่าวคือ มีตัวละครที่ 1 เล่าเรื่องให้ตัวละครที่ 2 ฟัง แล้วตัวละครที่ 2 ก็คิดตามสิ่งที่ตัวละครที่ 1 เล่าแล้วก็คาดเดาว่าตอนจบจะต้องเป็นไปตามที่ตนคิดเอาไว้ แต่ปรากฏว่าตอนจบเรื่องกลับกลายเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ตรงกับที่ตัวละครที่ 2 คิดเอาไว้ โดยเกิดจากการพูดเพื่อให้ผู้ฟังคาดหมายผิด เพื่อให้เกิดอารมณ์ขันเมื่อผู้ฟังรู้เรื่องราวตอนจบ

การใช้คำภาษาต่างประเทศ

การใช้คำภาษาต่างประเทศ คือ การยืมคำอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทยมาใช้ อาจเขียนตรงตามรูปศัพท์เดิม หรือนำมาเขียนโดยการทับศัพท์ ในการวิเคราะห์การใช้คำภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อนั้น เป็นการนำเอาคำภาษาต่างประเทศมาออกเสียงให้เปลี่ยนแปลงไปสำเนียงของภาษาเดิม หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความหมายของคำภาษาต่างประเทศนั้น

ตัวอย่างที่ 1

พี่หมอน : ก๊อบ ฉันว่าอันที่จริงน้องแอ้มเนี่ยไม่ได้สวยอะไรเท่าไร หน้าตาก็**พื้นๆ floor floor**

ก๊อบ : พี่หมอนคะ ตบก๊อบทีหนึ่งซิคะ

พี่หมอน : ทำไมยะ

ก๊อบ : ถ้าหน้าอย่างน้องแอ้ม**พื้นๆ** หน้าพี่หมอนก็สถุลเลยละค่ะ

(เป็นต่อ, 18 สิงหาคม 2554: หมาของเจ๊)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้คำภาษาต่างประเทศ คือ คำว่า “floor” สำราญ คำยิ่ง (2548: 285) ให้ความหมายว่า พื้น ซึ่งตัวละครที่ชื่อพี่หมอนได้มีการเล่นเสียงคำภาษาต่างประเทศด้วยการพูดทั้งคำภาษาต่างประเทศ และคำแปลที่เป็นภาษาไทย โดยพูดว่า “พื้นๆ floor floor” เป็นการพูดเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม เนื่องจากปกติถ้าพูดว่า “พื้นๆ” ผู้ชมก็จะเข้าใจว่าหมายถึง ธรรมดา แต่พี่หมอนได้เอาคำศัพท์ภาษาต่างประเทศคำเดิมมาประกอบการพูดด้วย เป็นการเน้นย้ำความหมายของคำๆ นั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 2

พี่อู๊ด : Hello everybody morning how are you **I’m fine** thank you and you?
พี่ยม : No. I ไม่ใช่ฟาย I เป็นคน แต่ you เป็นฟาย
พี่อู๊ด : การศึกษาต่ำ นี่พี่น้องครับ I’m fine ภาษาอังกฤษ หมายถึง สบายดี โธ่! ไอ้ฟาย

(เป็นต่อ, 27 ตุลาคม 2554: อังกฤษหนาวมาก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้คำภาษาต่างประเทศ คือ คำว่า “I’m fine” สำราญ คำยิ่ง (2548: 277) ในความหมายของภาษาอังกฤษ หมายถึง ฉันสบายดี แต่ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมมีการเล่นเสียงของคำๆ นี้โดยการเปลี่ยนแปลงความหมาย เนื่องจากพี่ยมได้ยินว่า “แอมฟาย” นึกว่าหมายถึง คำว่า “ไอ้ควาย” ในภาษาไทย แต่หลีกเลี่ยงการพูดจาตรงๆ ก็มีการเปลี่ยนเสียงจาก “ควาย” เป็น “ฟาย” พี่ยมก็นึกว่าคำที่พี่อู๊ดพูดว่า “I’m fine” หมายถึงว่า ฉันเป็นควาย จากบริบทข้างต้นเป็นการเล่นตลกกับคำภาษาต่างประเทศ โดยการดัดแปลงให้เข้ากับเสียงภาษาไทย และเมื่อดัดแปลงแล้วก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม ทำให้เวลาพูดเกิดอารมณ์ขันได้เช่นเดียวกับคำว่า “fine” ที่นึกว่าหมายถึงคำว่า “ควาย” ในภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 3

พี่อู๊ด : Are you ready everybody follow me นะ เอ้า **วัน เดือน ปี**
วอก : **วัน ทรู ทรี**

(เป็นต่อ, 15 กันยายน 2554: หัวใจจะวาย)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้คำภาษาต่างประเทศ คือคำว่า “0ne Two Three” เป็นการนับเลขในภาษาอังกฤษ อ่านว่า วัน ทรู ทรี ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดมีการเล่นตลกกับคำภาษาอังกฤษคำนี้ด้วยการเปลี่ยนแปลงคำให้เกิดอารมณ์ขัน จากเดิมอ่านออกเสียงว่า “วัน ทรู ทรี” แต่พี่อู๊ดได้เปลี่ยนเป็นคำว่า “วัน เดือน ปี” เป็นการออกเสียงคำแรกเหมือนกัน แต่เปลี่ยนแปลงเสียงของคำอื่น เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน โดยเปลี่ยนเป็นคำในอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งลักษณะเช่นนี้ก็สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เพราะเนื่องจากพี่อู๊ดพูดประโยคภาษาอังกฤษมาตั้งแต่แรก แต่ประโยคจบท้ายกลับพูดภาษาไทยด้วยการดัดแปลงคำภาษาอังกฤษให้เข้ากับคำที่มีอยู่ในภาษาไทย ทำให้เกิดอารมณ์ขันเมื่อได้ยิน

ตัวอย่างที่ 4

วอก : ถามจริงเหอะ เพื่อน้องพอใจ ต้องทำกับกูถึงขนาดนี้เลยเหรอ
พี่ยม : เพื่อให้มันสมจริงไอ้ตี๋ The show must go on
วอก : ห่วงแต่ **The show must go on** มึงไม่ห่วงชีวิตกูจะ **The end** เลย

(เป็นต่อ, 13 ตุลาคม 2554: เซ้ง เซ็ง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้คำภาษาต่างประเทศ คือ “The show must go on” สำราญ คำยิ่ง (2548: 1117) ให้ความหมายว่า ทุกอย่างต้องดำเนินต่อไป มักจะใช้ในการแสดงที่ผู้แสดงตื่นเต้น แต่การแสดงก็ต้องแสดงต่อไป ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมและวอกต้องแสดงละครเป็นพวกอันธพาลตบตาคนที่จะมาเช่าร้านตัดหน้าพอใจ เพื่อให้พวกเขาตกใจกลัวแล้วไม่อยากเช่าร้านนั้น แล้วท้ายที่สุดร้านนั้นก็จะกลายเป็นของพอใจ แต่วอกเกิดสงสัยว่าทำไมถึงต้องชกต่อยกันจริงขนาดนี้ พี่ยมเลยบอกว่าพวกเราเป็นนักแสดงต้อง The show must go on ไม่ว่าจะเกิดอะไรก็ต้องแสดงต่อไป วอกเลยพูดกลับว่าพี่ยมมัวแต่ห่วงเรื่องการแสดง แต่ไม่ห่วงชีวิตของวอกเลย โดยวอกมีการเล่นคำภาษาต่างประเทศคำว่า The show must go on กับคำว่า The end เป็นการโยงความหมายให้สอดคล้องกัน ในความหมายของวอกหมายถึงว่ามัวแต่ห่วงว่า The show must go on แต่ลืมไปว่า ชีวิตของวอกกำลังจะ The end กำลังจะตายเพราะทนแรงของพี่ยมไม่ไหว จากบริบทเป็นการเล่นตลกจากความหมายของคำภาษาอังกฤษ โดยที่ทั้งสองคำมีคำขึ้นต้นเหมือนกันคือคำว่า “The” แต่ใจความในคำนั้นต่างกันอย่างสิ้นเชิง เป็นการเล่นตลกกับภาษาต่างประเทศเพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขันเมื่อได้ยิน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 5

วอก : กิน แต่ผมไม่สำรองเงินก่อนนะจะบอกให้
พี่ยม : ไม่ต้อง พี่สามารถ **Audition** ได้ตอนนี้เลย
วอก : เขาเรียก **Connection Audition** มึงจะไป The Star 7 เหรอไง

(เป็นต่อ, 13 มกราคม 2554: สองทุ่มนะคะ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้คำภาษาต่างประเทศ คือ คำว่า “Connection” กับคำว่า “Audition” ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมใช้คำผิดความหมาย คือ ตัวละครที่พี่ยมต้องการจะใช้คำว่า “Connection” สำราญ คำยิ่ง (2548:126) หมายถึง การเชื่อมต่อ การติดต่อ โดยพี่ยมต้องการบอกว่าพี่ยมมีความสัมพันธ์ที่ดีกับร้านนี้ดีอยู่แล้ว ไม่ต้องกลัวว่าจะไม่มีเงินจ่าย แต่พี่ยมกลับเลือกใช้คำว่า “Audition” สำราญ คำยิ่ง (2548: 49) ให้ความหมายว่า การทดสอบการแสดง ซึ่งพี่ยมใช้คำผิดเนื่องจากเสียงของคำท้ายออกเสียงเหมือนกัน จึงทำให้เกิดการเข้าใจผิดไม่รู้ว่าต้องเลือกใช้คำใดเลือกใช้คำผิด ทำให้ประโยคดังกล่าวมีใจความที่ผิด และการเลือกใช้คำผิดนี้เองทำให้เกิดอารมณ์ขันเนื่องมาจากความผิดพลาดของตัวละครนั่นเอง

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาด้วยการใช้คำภาษาต่างประเทศ พบว่า มีการนำเอาคำภาษาต่างประเทศมาใช้ทับศัพท์ แต่มีการดัดแปลงให้เข้ากับการออกเสียงในภาษาไทย อีกทั้งมีการดัดแปลงเสียงจากภาษาต่างประเทศ กลายเป็นคำอีกหนึ่งคำในภาษาไทย เพื่อให้เกิดอารมณ์ขันเมื่อสนทนา

การใช้คำภาษาถิ่น

การใช้คำภาษาถิ่น คือ การใช้ภาษาถิ่นต่างๆ ได้แก่ ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นใต้ ภาษาถิ่นอีสาน ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในเรื่องความหมาย และการใช้ระดับเสียงที่ผิด

ตัวอย่างที่ 1

หญิงสาว : ท่าทางไม่ได้ข่มขืนผู้หญิง นี่มันข่มขืนผู้ชาย
วอก : โดนแล้ว แม่จ๋า โดนแล้ว **ข้อย**โดนแล้ว

(เป็นต่อ, 7 กรกฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้คำภาษาถิ่น คือ คำว่า “ข้อย” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 175) ให้ความหมายว่า คำใช้แทนตัวผู้พูด เป็นสรรพนามบุรุษที่ 1 ในภาษาถิ่นอีสาน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกโดนตำรวจจับเนื่องจากมาแก้บนด้วยการแก้ผ้าวิ่งรอบสวนสาธารณะ แต่มีคนไปเห็นเลยนึกว่าเป็นพวกโรคจิตจึงไปแจ้งตำรวจให้มาจับ พวกไม่อยากเข้าไปนอนในคุก จึงเกิดพูดออกมาว่า “โดนแล้ว ข้อยโดนแล้ว” หมายถึง โดนแล้ว ฉันโดนตำรวจจับแล้ว แต่คำพูดของวอกมีการเอาคำภาษาถิ่นอีสานเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มสีสันในขณะการพูด และเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี โดยเอาคำภาษาถิ่นมาพูดรวมกับภาษากลางมาตรฐานเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านคำและเกิดอารมณ์ขันเมื่อได้ยิน

ตัวอย่างที่ 2

เสือ : ผมเป็นคนขอนแก่นครับ
พี่อู๊ด : ว้าย ขอนแก่น**บ่ อ้าย**ก็ขอนแก่นคือกัน มีให้ยืม 500 บ่
เสือ : มี 5 บาทได้บ่ครับ
พี่อู๊ด : 5 บาท ซื้อข้าวให้หมากินยังบ่ได้เลยครับ

(เป็นต่อ, 27 มกราคม 2554: เอาอีกแล้วนะพ่อ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้คำภาษาถิ่น เป็นการใช้คำภาษาถิ่นอีสาน เนื่องจากในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเสือบอกกับตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดว่าตนเองเป็นคนจังหวัดขอนแก่น พี่อู๊ดได้ยินว่าเสือเป็นคนขอนแก่นซึ่งเป็นคนจังหวัดเดียวกับตน จึงเปลี่ยนจากพูดภาษากลางมาตรฐานมาพูดภาษาถิ่นอีสาน สังเกตได้จากมีคำว่าภาษาถิ่นอีสานปรากฏได้แก่ คำว่า “บ่” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 601) ให้ความว่า ไม่ และคำว่า “อ้าย” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1366) ให้ความหมายว่า คำประกอบคำอื่นบอกให้รู้ว่าเป็นเพศชาย จะเห็นได้ว่ามีการนำเอาภาษาถิ่นอีสานมาสร้างอารมณ์คำขณะที่พูดทำให้ผู้ชมเกิดความตลกอันเนื่องจากมาจากการเปลี่ยนภาษาพูดจากเดิมเป็นภาษากลางเป็นภาษาถิ่นอีสาน ซึ่งปกติมักจะไม่ค่อยได้ยินขณะที่ชมละครโทรทัศน์ จึงนับได้ว่าเป็นการสร้างสีสันและสร้างอารมณ์ขันจากภาษาที่แตกต่างจากภาษาพูดปกติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 3

เป็นต่อ : นั่นสิทำไมวันนี้ถึงมาญาติดีกันได้ หรือว่าเป็นผัวเมียกันแล้ว
ก๊อบ : ต่อไปนี้เรา 2 คนจะไม่ตีกันแล้ว จริงมั้ย**บักหำน้อย**
ไหล : **แม่นแล้ว**

(เป็นต่อ, 24 กุมภาพันธ์ 2554: บะบะ โอ้ บะ อีกแล้วครับพี่น้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้คำภาษาถิ่น เป็นการใช้คำภาษาถิ่นอีสาน เนื่องจากในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบและไหลได้กลับมาพูดจากันดีๆ ไม่ทะเลาะกันเหมือนแต่ก่อน เป็นต่อเห็นว่า 2 คนนี้กลับมาพูดจากันดีๆ ก็นึกสงสัยว่าเป็นเพราะอะไร ก๊อบจึงบอกว่าก็ตนกับไหลเป็นคนอีสานเหมือนกันก็ต้องรักกัน เพราะคนที่อยู่ภาคเดียวกันย่อมจะเข้าใจกัน และช่วยเหลือกันเสมอ โดยมีการพูดภาษาถิ่นอีสานเพื่อทำให้รู้ว่าตนเป็นคนภาคอีสานจริงได้แก่ คำว่า “บักหำน้อย” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 612) ให้ความหมายคำเรียกชายที่เสมอกันหรือต่ำกว่า ตรงกับคำว่า อ้าย ใช้เฉพาะในภาษาถิ่นอีสาน และคำว่า “แม่นแล้ว” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 879) ให้ความว่า หมายถึง เที่ยง ถูกต้อง จะเห็นได้ว่า มีการนำเอาภาษาถิ่นอีสานมาสร้างอารมณ์คำขณะที่พูด ทำให้ผู้ชมเกิดความตลกอันเนื่องจากมาจากการเปลี่ยนภาษาพูดจากเดิมเป็นภาษากลางเป็นภาษาถิ่นอีสาน ซึ่งปกติมักจะไม่ค่อยได้ยินขณะที่ชมละครโทรทัศน์ จึงนับได้ว่าเป็นการสร้างสีสันและสร้างอารมณ์ขันจากภาษาที่แตกต่างจากภาษาพูดปกติ

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาถิ่นเพื่อสร้างอารมณ์ขัน พบว่า การนำมาภาษาถิ่นมาใช้ในบทสนทนาเป็นการใช้ในลักษณะที่ต้องการทำให้เรื่องสนุกสนาน และบางทีก็ใช้เป็นคำด่า หรือคำบ่น เพื่อไม่ให้ผู้ฟังได้รู้ความหมายของภาษาถิ่นคำนั้น ผู้ฟังจะสามารถเข้าใจความหมายของคำๆ นั้น ได้ต้องมีประสบการณ์หรือมีความรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่นนั้นด้วย จึงจะทำให้ได้อรรถรสในอารมณ์ขันนั้นมากขึ้น

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์” ด้านการใช้คำเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบว่า มีการนำเอาคำมาดัดแปลงด้วยวิธีต่างๆ โดยเป็นการดัดแปลงให้เปลี่ยนไปจากเดิม เพื่อทำให้เกิดอารมณ์ขันเมื่อได้ยิน ถือได้ว่าเป็นการสร้างสรรค์การใช้คำที่มีความแปลกใหม่และมีความน่าสนใจ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นอย่างมาก ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์มาสรุปเป็นตารางการใช้ภาษาด้วยการใช้คำเพื่อสร้างอารมณ์ขันที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการใช้ภาษาด้านการใช้คำเพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

ประเภทของการใช้คำ	จำนวนถ้อยคำที่ปรากฏ	ร้อยละ
1. การเล่นเสียงของคำ	64	19.81
2. การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ	33	10.22
3. การบรรยายอย่างผิดปกติ	13	4.02
4. การพูดโพล่งๆ	24	7.43
5. การแสดงนัยกลับ	176	54.49
6. การใช้คำภาษาต่างประเทศ	9	2.49
7. การใช้คำภาษาถิ่น	4	1.24
รวม	**323**	**100**

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาด้านการใช้คำในการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้คำที่แสดงนัยกลับมากเป็นอันดับ 1 พบจำนวน 176 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 54.49 อันดับ 2 การเล่นเสียงของคำพบจำนวน 64 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 19.81 อันดับ 3 การดัดแปลงส่วนประกอบของคำพบจำนวน 33 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 10.22 อันดับ 4 การพูดโพล่งๆ พบจำนวน 24 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 7.43 อันดับ 5 การบรรยายอย่างผิดปกติ พบจำนวน 13 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 4.02 อันดับ 6 การใช้คำภาษาต่างประเทศพบจำนวน 9 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ2.79 และ อันดับ 7 การใช้คำภาษาถิ่นพบจำนวน 4 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 1.24

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การใช้ภาษาด้านสำนวนในละครตลกสถานการณ์

สำนวน คือ คำพูดเป็นขั้นเชิง ไม่ตรงไม่ตรงมา แต่ใช้มีความหมายในคำพูดนั้นๆ ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยพบใช้สำนวนที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ 2 ประเภท ได้แก่ สำนวนเก่า และสำนวนใหม่

สำนวนเก่า

สำนวนเก่า คือ คำพูดที่เป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมา แต่ให้มีความหมายในคำพูดนั้นๆ ผู้ฟังอาจเข้าใจความหมายทันที หรืออาจจะไม่เข้าใจความหมายโดยทันที ต้องคิดจึงจะเข้าใจ หรือบางทีคิดแล้วเข้าใจอย่างอื่นก็ได้ หรือไม่เข้าใจเลยก็ได้ เป็นสำนวนที่ปรากฏในหนังสือสำนวนไทย ของ สง่า กาญจนาคพันธุ์ เท่านั้น

ตัวอย่างที่ 1

รับเชิญ : เถียงกันมาให้จบคะ แล้วค่อยมาคุยกันทีหลัง
พี่ยม : ไปเลย นี่ถามจริงเหอะ สกัดกูแรงขนดนี้ มึงคิดว่าจะมึงเป็นร๊อบบี้ ฟาวเลอร์เหรอ ไอ้ตี๋เอ้ย **หมูเขาจะหาม ดันเอาคานเข้ามาสอด**ซะงั้น
ก๊อบ : แต่หมูตัวนี้ยินดีให้สอดตลอดเลย สอดข้างนอกไม่ได้ สอดข้างในดีกว่า
พี่ยม : สอดเสร็จปั๊บถีบปั๊บ อีก๊อบ หน้าตามึงไม่เหมาะสำหรับคานหรอก หน้าตาอย่างมึงเหมาะสำหรับแข้งเสียบ

(เป็นต่อ, 11 สิงหาคม 2554: ตู้ซ่อนแม่)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนเก่า คือ สำนวน “หมูจะหาม เอาคานเข้ามาสอด” สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515: 436) ให้ความหมายว่า การที่เข้าไปขัดขวางผลประโยชน์ หรือกิจการของคนอื่นที่เขากำลังจะสำเร็จอยู่แล้ว ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกและตัวละครที่ชื่อพี่ยมกำลังเถียงเรื่องที่จะจีบหญิงสาวคนหนึ่ง โดยที่วอกพยายามขัดขวางไม่ให้พี่ยมจีบหญิงสาวได้สำเร็จ พี่ยมจึงว่าวอกว่า “หมูจะหาม เอาคานเข้ามาสอด” และขณะนั้นตัวละครที่ชื่อก๊อบเข้ามาได้ยินสำนวนที่พี่ยมพูดกับวอก ก๊อบเลยเอาสำนวนดังกล่าวมาพูดเป็นเรื่องอารมณ์ขัน โดยใจความของสำนวนไปให้เรื่องเกี่ยวกับเพศ เพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 2

พี่ยม : คุณแม่ครับ จะว่าไปนะครับ คุณแม่ยังไม่แก่เลยนะครับ ยังสาวอยู่เลยนะครับ คุณแม่

แม่ก๊อบ : อุ๊ย แหม ก็แม่เป็นคนมือยาวนี่ลูก

พี่ยม : มือยาวแล้วมันเกี่ยวกับความสาวยังไงครับแม่

แม่ก๊อบ : นี่ไม่เคยได้ยินคำสุภาษิตหรอ ไอ้ที่เขาบอกว่า **มือใครยาวสาวได้สาว**เอานะ

(เป็นต่อ, 11 สิงหาคม 2554: ตู้ซ่อนแม่)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนเก่า สำนวนที่ใช้ คือ “มือใครยาวสาวได้สาวเอา” สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515: 110) ให้ความหมายว่า ต่างคนต่างฉวยโอกาสแสวงหาประโยชน์ใส่ตัวโดยไม่นึกถึงคนอื่น ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมชมแม่ของก๊อบว่าขนาดอายุมากแล้วแต่ยังดูสาวอยู่ แม่ของก๊อบก็เลยสร้างอารมณ์ขันจากสำนวนด้วยการเปลี่ยนใจความของสำนวน โดยบอกว่าที่แม่ยังสาวอยู่นั้นเป็นเพราะว่ามือยาว พี่ยมก็สงสัยกว่าสาเหตุที่แม่ยังสาวเกี่ยวอะไรกับมือยาว แม่ของก๊อบเลยบอกว่า “มือใครยาวสาวได้สาวเอา” ซึ่งแท้ที่จริงแล้วความหมายของสิ่งที่แม่ของก๊อบพูดไม่ได้ตรงกับความหมายของสำนวนนั้นเลย เพียงแต่แม่ของก๊อบนำสำนวนนั้นมาประกอบเพื่อสร้างอารมณ์ขันในบทสนทนานั่นเอง

ตัวอย่างที่ 3

เจ๊มินท์ : กำลังโมโหเรื่องหมาอยู่อะซิ เจ้าของเก่ามันมีหมาใหม่ ไอ้เราก็สงสารก็เลยเอามาเลี้ยง ตอนนี้เจ้าของเก่าทำท่าจะกลับเอาไปเลี้ยงซะงั้น มันน่าโมโหมั้ย

พี่อู๊ด : เฮ้ย พี่น้องครับ ไอ้เรื่องแบบนี้มันยอมไม่ได้

เจ๊มินท์ : ยอมไม่ได้ใช่มั้ย เออใช่ เสียทองเท่าหัว ไม่ยอมเสียหมาให้ใครเว้ย

วอก : เฮ้ย มันมีแต่**เสียทองเท่าหัว ไม่ยอมเสียผัว**ให้ใครไม่ใช่เหรอ

เจ๊มินท์ : ก็รักหมามากกว่าผัวไง

(เป็นต่อ, 18 สิงหาคม 2554: หมาของเจ๊)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนเก่า สำนวนที่ใช้ คือ สำนวน “เสียทองเท่าหัว ไม่ยอมเสียผัวให้ใคร” สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515: 399) ให้ความหมายว่า ไม่ยอมยกสามีให้หญิงอื่นแม้จะแลกกับทรัพย์สินเงินทองจำนวนมากก็ตาม ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเจ๊มินท์กำลังโมโหที่น้องครีมแฟนเก่าของพี่ยมกำลังจะกลับมาคบกับพี่ยม เพราะตอนนี้เจ๊มินท์กำลังคบกับพี่ยมเป็นอยู่ พี่อู๊ดเห็นอาการโมโหของเจ๊มินท์จึงนึกสงสัยว่าเจ๊มินท์โมโหเรื่องอะไร เจ๊มินท์เลยโกหกพี่อู๊ดว่าที่โมโหเป็นเพราะหมาที่เก็บมาเลี้ยงมันกำลังจะกลับไปหาเจ้าของเก่า ซึ่งเจ๊มินท์ไม่ยอม เพราะรักหมาตัวนี้มากเลยพูดกับพี่อู๊ดว่า “เสียทองเท่าหัว ไม่ยอมเสียหมาให้ใคร” ทันใดนั้นวอกได้ยินก็นึกแปลกใจว่าสำนวนนี้จริงๆ แล้วมัน คือ “เสียทองเท่าหัว ไม่ยอมเสียผัวให้ใคร” เจ๊มินท์เลยบอกว่าก็รักหมามากกว่าผัว ในบทสนทนานี้เจ๊มินท์มีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการดัดแปลงสำนวนจากเดิม คือ การพูดถึงเรื่อง “ผัว” กลายเป็นเรื่องของ “หมา” เพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม

ตัวอย่างที่ 4

ทิพย์ : นี่ทำอะไรกันอะคะ
พอใจ : พวกเรากำลังขนกระสอบทรายมาไว้หน้าร้านค่ะ เพราะว่าพี่ก๊อบบอกว่ากลางซอยน้ำท่วม พอใจว่าอีกแป๊บนึงก็น่าจะท่วมร้านแล้วนะคะ
ทิพย์ : หะ น้ำท่วม เข้าใจผิดกันรึเปล่า เมื่อกี้พี่ทิพย์ขับรถกลับมานะคะ เห็นคนงานเขาเจาะถนนแล้วมันคงจะพลาดไปโดนท่อน้ำประปา น้ำมันเลยทะลักออกมา
พี่ยม : ยังไงๆ
ไหล : เกิดมาเคยได้ยินแต่**กระต่ายตื่นตูม** พึ่งเคยเจอกะเทยตื่นตูมนี่แหละ

(เป็นต่อ, 27 ตุลาคม 2554: อังกฤษหนาวมาก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนเก่า สำนวนที่ใช้ คือ สำนวน “กระต่ายตื่นตูม” สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515: 28) ให้ความหมายว่า เมื่อได้ยินได้ฟังข่าวร้ายใดๆ ก็ตื่นตกใจเพราะเชื่อทันที โดยไม่พิจารณาเสียก่อนว่าเป็นจริงหรือไม่ ถ้าเชื่อโดยไม่ได้พิจารณาให้ถ่องแท้ อาจทำให้เกิดความเสียหายได้ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบเห็นน้ำเอ่อล้นออกมาตรงบริเวณกลางซอย ประกอบกับช่วงนั้นมีเหตุการณ์น้ำท่วมในหลายพื้นที่จึงตกใจเพราะคิดว่าน้ำกำลังจะท่วม จึงรีบมาบอกพอใจ พี่ยม ไหล ให้รีบกันไปขนกระสอบทรายมาเตรียมกั้นน้ำไม่ให้เข้าร้านมินิมาร์ท ขณะนั้นทิพย์วนรถกลับมาข้าวของที่ร้าน เห็นพวกก๊อบ พอใจ พี่ยม ไหลกำลังขนกระสอบทราย ก็เลยคิดว่าน่าจะมีเรื่องเข้าใจผิดกัน เลยเล่าความจริงให้ฟังว่าน้ำที่เอ่อล้นออกมานั้นไม่ใช่น้ำท่วม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แต่เป็นเพราะเขาเจาะถนนแล้วพลาดไปโดนท่อประปาเลยทำให้น้ำทะลักออกมา ไหลและทุกคนจึงคิดว่าก๊อบเป็นพวกกระต่ายตื่นตูม ไม่ยอมดูให้แน่ใจก่อนว่าความจริงมันคืออะไร โดยไหลได้มีการเล่นตลกสำนวนดังกล่าว เปลี่ยนจากคำว่า “กระต่าย” เป็นคำว่า “กะเทย” เพราะต้องการว่าก๊อบว่าเป็น “กะเทยตื่นตูม” เป็นการเปลี่ยนแปลงสำนวนที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม

ตัวอย่างที่ 5

เจ๊มินท์ : ไม่ทราบว่าคุณพอจะรู้ไหมคะว่าคุณเนี่ยเป็นผู้โชคดี เพราะว่าคุณกำลังจะเดินเข้าร้านเป็นคนที่ 1999 ทางร้านเราก็เลยมีอะไรพิเศษๆ จะสมนาคุณสักหน่อยนะค่ะ
รับเชิญ : แล้วผมจะได้อะไรหรอครับ
เจ๊มินท์ : ก็จะได้สาวสวยอารมณ์ดีอย่างเจ๊ไงคะ
พี่หมอน : แล้วก็จะได้สาวเซ็กซี่ขยี้ใจอย่างน้องอะค่ะ
รับเชิญ : เออ ไม่เอาทั้งคู่ ฝากทิ้งด้วยนะครับ
พี่หมอน : ฝากทิ้ง ไอ้เด็กใจไม่ถึง ไม่กล้าเล่นกับไฟ อะโธ่!
ก๊อบ : เขาไม่กล้า**เล่นกับไฟ** หรือไม่กล้าเล่นกับยายอะ

(เป็นต่อ, 22 กันยายน 2554: ล่อใจล่อโจร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนเก่า คือ “เล่นกับไฟ” สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515: 275) ให้ความหมายว่า ลองดีเสี่ยงกับสิ่งที่รู้ว่าจะเป็นอันตราย ตัวละครที่ชื่อก๊อบได้มีการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของสำนวนด้วยการเปลี่ยนคำจากเดิม คือ คำว่า “ไฟ” เป็นคำว่า “ยาย” เพราะอันตรายที่ว่านั้นก็คือ พี่หมอนกับเจ๊มินท์ซึ่งเป็นสาวแก่แล้ว แต่ก๊อบเรียกว่ายาย เพื่อให้รู้สึกว่าแก่มาก จากสำนวนเดิม คือ “เล่นกับไฟ” กลายเป็น “เล่นกับยาย” เป็นการเปลี่ยนแปลงสำนวนเพื่อให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้ฟัง

ตัวอย่างที่ 6

เจ๊มินท์ : มันเป็นอะไรของมันวะ มาหงุดหงิดอะไร ไป**กินรังแตน**ที่ไหนมา
จวบ : แบบนี้ไม่ใช่รังแตนหรอก รังตัวเหี้ยเลยละ

(เป็นต่อ, 10 กุมภาพันธ์ 2554: Valentine’s Day)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนเก่า สำนวนที่ใช้ คือ สำนวน “กินรังแตน” สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515: 76) ให้ความหมายว่า มีอารมณ์เสียแล้วเอะอะโวยวายเกินกว่าเหตุ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมแกล้งทำตัวหงุดหงิดใส่เจ๊มินท์เพื่อไม่ให้คนอื่นๆ สงสัย เพราะก่อนที่เจ๊มินท์กับพี่ยมจะเป็นแฟนกัน ทั้งสองคนชอบพูดจาทะเลาะกันบ่อยๆ โดยครั้งนี้พี่ยมแกล้งเล่นละครตบตาคนอื่น ด้วยการทำตัวเหมือนหงุดหงิดอะไรบางอย่าง แล้วมาโวยวายใส่เจ๊มินท์ เจ๊มินท์ก็เลยหาว่าพี่ยมไปกินรังแตนมา แต่จบซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยกลับเล่นตลกกับสำนวนดังกล่าว โดยเปลี่ยนสำนวนจาก “กินรังแตน” เป็น กินรังตัวเหี้ย” เพราะต้องการประชดว่าสิ่งที่พี่ยมทำมันเป็นสิ่งที่ไม่ดี และการเปลี่ยนแปลงสำนวนดังกล่าวก็สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างที่ 7

ก๊อบ : ดูคู่นี้ซิคะ ขนาดจะจากกันยังอาลัยอาวรณ์ขนาดนี้ แถวบ้านพี่นะคะมีลูกหัวปีท้ายปีแน่ๆ เลยคะ

พี่อู๊ด : แต่ก่อนก็แบบนี้ละครับ ผมไม่อยากจะให้อีช้างไปไหนซักนิดเดียวเลยครับพี่น้องครับ

ก๊อบ : แล้วตอนนี้ละ

พี่อู๊ด : มีโอกาสจากได้จากให้เร็วที่สุด คู่น้องต่อกับคุณสาเขาเป็น**ข้าวใหม่ปลามัน** ส่วนคู่ผมมันข้าวบูดปลาเน่าอะครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 3 พฤศจิกายน 2554: คนใกล้ที่ไม่เห็น)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนเก่า สำนวนที่ใช้ คือ สำนวน “ข้าวใหม่ปลามัน” สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515: 136) ให้ความหมายว่า อะไรที่เป็นของใหม่ก็ถือว่าดี นิพี่ยมเรียกช่วงเวลาที่สามีภรรยาเพิ่งแต่งงานกันใหม่ๆ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดอิจฉาคู่รักของเป็นต่อกับน้องสาที่ดูรักกันดี เหมือนกับคู่รักที่พึ่งแต่งงานกันใหม่ๆ ดังสำนวนที่ว่า “ข้าวใหม่ปลามัน” โดยพี่อู๊ดยกตัวอย่างว่าแต่ก่อนคู่ของตนกับภรรยาก็เป็นแบบเป็นต่อและน้องสา แต่ตอนนี้มันเปลี่ยนไปแล้ว ไม่ได้อยากอยู่ใกล้กับภรรยา ซึ่งพี่อู๊ดได้เปลี่ยนแปลงสำนวนเดิมเป็นข้าวบูดปลาเน่า เปรียบเทียบคู่ของตนกับภรรยา เป็นการเปลี่ยนแปลงสำนวนที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากการวิเคราะห์การใช้สำนวนเก่า พบว่า มีการนำเอาสำนวนเก่ามาใช้ในการพูดเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน ด้วยการเปลี่ยนคำในสำนวน โดยเลือกใช้คำที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน แต่ความหมายของสำนวนยังคงเหมือนเดิม นอกจากนี้มีการนำเอาสำนวนมาเปลี่ยนแปลงความหมายใหม่ เพื่อให้เกิดอารมณ์ขันด้วยการแปลความหมายตรงตามคำที่ใช้ในสำนวน ไม่ใช่แปลด้วยความหมายแฝงตามคำนิยามของคำว่าสำนวน เพื่อให้เกิดการเข้าใจผิด และเกิดอารมณ์ขันขณะสนทนา

สำนวนใหม่

สำนวนใหม่ คือ เป็นสำนวนที่คนไทยใช้กันอยู่ทุกวันนี้ ถ้อยคำเหล่านี้ฟังไม่นุ่มนวลเหมือนประเภทแรก แต่เป็นที่รู้และเข้าใจกันทั่วไปเมื่อเอ่ยถึง

ตัวอย่างที่ 1

พอใจ : ส่วนพอใจเนี่ยถ้าตัดเรื่องความกระดี๊กระด๊าของพี่ต่อที่เกินงามเนี่ย พอใจก็โอเคกับครูนภาตั้งนานแล้ว

เป็นต่อ : จบเลย ถ้างั้นในเมื่อสภาได้**ลงมติไว้วางใจ**ครูนภาแล้วเนี่ย เป็นต่อก็จะเดินหน้าจีบครูนภาอย่างจริงจังเลยครับ

(เป็นต่อ, 4 สิงหาคม 2554: ไม่เป็นไร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนใหม่ สำนวนที่ใช้ คือ สำนวน “ลงมติไว้วางใจ” สำนวนนี้มีที่มาจากวงการการเมือง มาจากกรณีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ คือ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมากเป็นสมาชิกฝ่ายค้านกระทำเมื่อเห็นว่าการทำงานของรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีไม่เป็นที่พอใจ ในกรณีนี้สมาชิกมีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติไม่ไว้วางใจ ถือเป็นวิธีการหนึ่งในการควบคุมและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล วิธีอื่นนอกจากนี้ได้แก่ การตั้งกระทู้ถาม การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน การถอดถอนจากตำแหน่ง การอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นวิธีที่เห็นผลชัดเจนที่สุด ซึ่งจะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่ไว้วางใจ ถ้าเห็นว่าการทำงานของคณะรัฐมนตรีไม่เป็นที่พอใจ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็จะมีสมาชิกที่ลงมติไว้วางใจก็คือลงความเห็นคณะรัฐมนตรีนั้นทำหน้าที่เป็นที่พอใจอยู่แล้ว ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อถามความคิดเห็นจากคนอื่นๆ ว่าถ้าหากตนจะจีบครูนภาเป็นแฟนจะมีใครขัดข้องหรือไม่ ซึ่งทุกคนก็ไม่มีใครขัดข้อง เป็นต่อจึงใช้สำนวน “ลงมติไว้วางใจ” มาใช้ในกรณีนี้ เพื่อสร้างอารมณ์ขันว่า

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เรื่องที่เป็นต่อถามนั้นเป็นเรื่องสำคัญระดับประเทศชาติที่ต้องมีลงมติถามความเห็นชอบ ถือได้ว่าเป็นการเอาสำนวนมาสร้างอารมณ์ขันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากสามารถนำเอาสำนวนจากวงการการเมืองมาปรับประยุกต์ใช้เป็นมุขในการสนทนาในชีวิตประจำวันได้

ตัวอย่างที่ 2

บุรุษไปรษณีย์ : เอาของมาส่งครับ
ก๊อบ : อุ๊ย หล่อจังเลยค่ะ โดนใจกะเทยอะ เออน้องคะ น้องส่งแต่ของเหรอคะ ส่งพี่**ขึ้นสวรรค์**ได้มั้ยอะ
เป็นต่อ : เอานี่น้อง คัตเตอร์ เอาปาดคอมันเลย เดี๋ยวมันก็จะได้**ขึ้นสวรรค์**เองอะ

(เป็นต่อ, 11 สิงหาคม 2554: ตู้ซ่อนแม่)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนใหม่ สำนวนใช้ คือ “ขึ้นสวรรค์” หมายถึง การไม่มีความทุกข์ ไม่มีเรื่องกังวลใจใดๆ ใช้กับคนที่ตายไปแล้ว โดยความเชื่อของคนไทยมีความเชื่อว่าคนตายถ้าทำความดีไว้เยอะๆ ตายไปจะได้ไปสวรรค์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบเห็นหน้าของบุรุษไปรษณีย์แล้วเกิดความชอบเนื่องจากบุรุษไปรษณีย์หน้าตาดี จึงพูดแซวว่าส่งแต่ของอย่างเดียวหรอ ส่งตนขึ้นสวรรค์ได้มั้ย ความหมายของก๊อบ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ เป็นต่อซึ่งยืนอยู่ตรงนั้นได้ยินจึงพูดแซวว่า อยากขึ้นสวรรค์ก็ให้น้องเขาเอาคัตเตอร์ปาดคอเดี๋ยวก็ได้ขึ้นสวรรค์ ความหมายของเป็นต่อก็คือ ตาย นั่นเองถึงจะได้ขึ้นสวรรค์ โดยบทสนทนาดังกล่าวเป็นต่อเปลี่ยนใจความของสำนวนให้ดูเป็นเรื่องตลก

ตัวอย่างที่ 3

พี่อู๊ด : กล้วยทอดแล้วครับพี่น้องครับ อีช้างน้ำเมื่อคืนไม่อยู่บ้าน บอกให้กูอย่าลืมไปส่งตอนเช้าที่โรงเรียนด้วย
ไพศาล : คุณนี่ใช้ไม่ได้จริงๆ นะ เหลวไหล
เป็นต่อ : อย่างนี้ใช่มั้ยครับที่เขาว่า อยู่บ้านเมียด่า ออกมาจ่าจับ
พี่อู๊ด : โห ด่าอย่างเดียวที่ไหน มันกระทืบกูด้วยครับพี่น้องครับ
วอก : เขามีแต่**ชิมไปบ่นไป** ไอ้นี่ด่าไปกระทืบไป

(เป็นต่อ, 25 สิงหาคม 2554: ฝากตำรวจไว้กับบ้าน)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนใหม่ สำนวนที่ใช้ คือ “ชิมไปบ่นไป” สำนวนนี้มีที่มาจากชื่อรายการ “ชิมไปบ่นไป” เป็นรายการโทรทัศน์ประเภทการทำอาหาร ซึ่งดำเนินรายการโดย สมัคร สุนทรเวช จุดเด่นของรายการนี้พิธีกรคือคุณสมัครจะพาไปชิมอาหารในสถานที่ต่างๆ โดยท่านจะชิมอาหารไปด้วย แล้วก็จะติชมอาหารไปด้วย จึงเป็นวลีประจำตัวของท่าน ถ้าจะเอ่ยถึงท่านก็จะต้องนึกถึงรายการ “ชิมไปบ่นไป” นี้เสมอ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดเมาจนลืมว่าเมียของตนได้สั่งให้ไปส่งลูกตอนเช้า แต่พี่อู๊ดลืมเนื่องจากเมา พี่อู๊ดจึงคิดว่าถ้าเมียของตนกลับมาต้องด่าตนอย่างแน่นอน และไม่ใช่แค่ด่าอย่างเดียวแต่จะกระทืบตนด้วย วอกซึ่งยืนอยู่ข้างๆก็เลยพูดแซวว่าเคยได้ยินแต่ “ชิมไปบ่นไป” แต่สำหรับพี่อู๊ดต้อง “ด่าไปกระทืบไป” คำพูดของวอกเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม โดยการดัดแปลงสำนวนที่ผู้ชมคุ้นเคยให้เข้ากับสถานการณ์ในเรื่องได้อย่างเหมาะสม

ตัวอย่างที่ 4

พี่อู๊ด : ตรงๆ เลยนะครับพี่น้องครับ เห็นน้องๆ พวกนี้แล้วเนี่ย อยากจะสั่งก๋วยเตี๋ยวเรือมานั่งกินจังเลยครับพี่น้องครับ

นุ : ทำไมวะพี่อู๊ด เกี่ยวไรกับก๋วยเตี๋ยวเรือ

พี่อู๊ด : ก๋วยเตี๋ยวเรือมันใส่ เล็ก ชิน สด ตับ แต่ผมจะสั่งเน้น**กินตับ**ๆๆ ครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 1 กันยายน 2554: ปาร์ตี้ชุดนอน)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนใหม่ สำนวนที่ใช้ คือ “กินตับ” สำนวนนี้มีที่มาจากนักแสดงตลกชื่อ หม่ำ จ๊กม๊ก ที่อยู่ในชิงร้อย ชิงล้าน เวลามีสาวๆดารารับเชิญมา หม่ำจะชอบพูดว่าโหยถ้าได้แบบนี้เป็นแฟนนะ ตับๆ ตับๆ เลย “กินตับ” วัยรุ่น จังเอามาพูดตามว่า “กินตับ” หรือ “น่าพาไปกินตับ” หมายถึง น่าพาไปมีเพศสัมพันธ์ หรือเป็นการชักชวนว่าไปมีเซ็กส์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดได้พูดสำนวนว่า “กินตับ” เมื่อเห็นสาวๆ สวยๆ ที่นุ่งเสื้อผ้าสั้นและบางที่อยู่ในงานปาร์ตี้ชุดนอน ในความหมายของพี่อู๊ด หมายถึง เห็นสาวๆ แล้วอยากพาไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย โดยสำนวน “กินตับ” นั้น เป็นคำพูดที่ใช้แทนความหมายว่าอยากมีเพศสัมพันธ์ เป็นการหลีกเลี่ยงคำที่ไม่สุภาพหรือคำลามกอนาจาร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 5

พี่หมอน : เลือกมาซักอัน หักเงินเดือนหรือพักงาน
วอก : ไม่น่าเลือกซักอันเลย กูอยาก **No Vote**

(เป็นต่อ, 28 กรกฎาคม 2554: ยังมีต่อ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้สำนวนใหม่ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนต้องการลงโทษตัวละครที่ชื่อวอกที่ทำความผิด โดยให้วอกเลือกว่าจะเอาการลงโทษแบบไหน ระหว่างหักเงินเดือนกับพักงาน แต่วอกไม่อยากถูกลงโทษด้วยวิธีใดๆ เลย วอกเลยพูดว่า No Vote ซึ่งหมายถึง ไม่ขอออกเสียง เป็นสำนวนที่มาจากวงการการเมือง ในช่วงที่มีการเลือกตั้งได้มีกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งตั้งตนว่าเป็นกลุ่ม No Vote คือ ไม่ขอออกเสียง หรือใช้สิทธิ์ในการเลือกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง สำนวนนี้จึงถูกนำมาใช้ในบริบทที่ไม่ต้องการออกเสียงหรือเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากการวิเคราะห์การใช้สำนวนใหม่ในการสร้างอารมณ์ขัน พบว่า เป็นการใช้สำนวนใหม่ที่เกิดขึ้นในวงการต่างๆ ได้แก่ วงการการเมือง วงการสื่อโทรทัศน์ วงการเศรษฐกิจ เป็นต้น เป็นการนำสำนวนที่กำลังเป็นที่นิยมอยู่ขณะนั้นมาใช้ในบทสนทนาเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน และกระตุ้นให้ผู้ฟังเกิดการติดตาม เนื่องจากเป็นสำนวนที่อยู่ใกล้ตัว สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์” ด้านการใช้สำนวนเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบว่า ลักษณะการสร้างอารมณ์ขันที่ปรากฏโดยการใช้สำนวนส่วนใหญ่เป็นการดัดแปลงสำนวน เพื่อให้เกิดอารมณ์ขันด้วยการเปลี่ยนแปลงคำในสำนวนให้เข้ากับสถานการณ์และบทสนทนา เพื่อเป็นการทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องและเกิดอารมณ์ขันขณะชมละครตลกสถานการณ์ด้วย ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์มาสรุป เป็นตารางการใช้ภาษาด้านการใช้สำนวนเพื่อสร้างอารมณ์ขันที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 2 แสดงการใช้ภาษาด้านการใช้สำนวนเพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

การใช้ภาษาด้านสำนวน	จำนวนสำนวนที่ปรากฏ	ร้อยละ
1. สำนวนเก่า	25	60.98
2. สำนวนใหม่	16	39.02
รวม	**41**	**100**

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นการใช้ภาษาด้านการใช้สำนวนเพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้สำนวนเก่ามากที่สุดพบจำนวน 25 สำนวน คิดเป็นร้อยละ 60.98 และพบการใช้สำนวนใหม่จำนวน 16 สำนวน คิดเป็นร้อยละ 39.02

การใช้ภาษาด้านภาพพจน์ในละครตลกสถานการณ์

ในการวิเคราะห์การใช้ภาษาด้านภาพพจน์ในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ผู้วิจัยพบการใช้ภาพพจน์การเปรียบเทียบในการสร้างอารมณ์ขัน 6 ประเภทได้แก่ 1) อุปมา 2) อุปลักษณ์ 3) บุคลาธิษฐาน 4) สาธก 5) การเปรียบเทียบวิเคราะห์ 6) การเปรียบต่าง ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็นแต่ละประเภท ดังต่อไปนี้

อุปมา

อุปมา คือ เป็นความเปรียบที่ใช้เปรียบเทียบสิ่งสองสิ่งให้เหมือนกันโดยมีคำบอกการเปรียบเทียบปรากฏอยู่ เช่น ราวกับ เหมือน ประหนึ่ง ดุจ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ต้องการอธิบายดียิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 1

พี่หมอน : ตกลงไอ้แพลงกิ้งคืออะไรเหรอคะน้องพอใจ
พอใจ : อธิบายง่ายๆ เลยนะคะ แพลง แปลว่า ไม้กระดาน แพลงกิ้งก็คือ การทำตัวให้เหมือนไม้กระดานค่ะ
พี่หมอน : น้องพอใจยืนเฉยๆ ก็**เหมือน**ไม้กระดานแล้วนะคะ ไม่เห็นต้องทำแพลงกิ้งเลย

(เป็นต่อ, 7 กราฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปมา ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนถามตัวละครที่ชื่อพอใจว่า “แพลงกิ้ง” คืออะไร พอใจก็เลยอธิบายว่าคือการทำตัวให้แข็งและแบนราบเหมือนไม้กระดาน พี่หมอนได้ยินที่พอใจอธิบายก็เลยพูดแซวด้วยการเปรียบเทียบว่า แค่พอใจยืนเฉยๆ ก็เหมือนไม้กระดานแล้ว เพราะพอใจนั้นมีรูปร่างผอมบางเหมือนกับไม้กระดาน คือ ไม่มีส่วนเว้าส่วนโค้งส่วนนูนอะไรเลย จากบริบทพี่หมอนใช้ภาพพจน์แบบอุปมาเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม

ตัวอย่างที่ 2

พี่หมอน : เป็นไงไอ้อู๊ด เด็กแกเกือบทำร้านพังแล้วมั้ยละ
วอก : รู้งี้จ้างเจ๊มินท์ดีกว่า ลูกค้าจะได้ไม่อยากมายุ่งตัว
พี่อู๊ด : มึงก็พูดไม่คิด สภาพอย่างอีเจ๊ไม่เหมาะกับลานเบียร์ของเราหรอกครับพี่น้องครับ ซุ้มยาดองก็หรูแล้ว ถ้าจะเรียบร้อยหน่อยก็เด็กเสิร์ฟร้านอาหารป่าอะ เพราะเจ๊เขา**เหมือน**สัตว์ป่าสงวน

(เป็นต่อ, 6 มกราคม 2554: ลานเบียร์)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปมา ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนและวอกต่อว่าตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ด ที่พาเด็กเสิร์ฟหน้าตาสวยมาทำงานที่ร้านจนเกิดเรื่องชกต่อยกันขึ้น โดยวอกบอกว่าถ้ารู้ว่าจะต้องมีเรื่องเกิดขึ้นแบบนี้จะจ้างเจ๊มินท์มาช่วยเสิร์ฟดีกว่า เพราะลูกค้าไม่กล้ามายุ่ง พี่อู๊ดตอบกลับไปว่าอย่างเจ๊มินท์ไม่เหมาะกับลานเบียร์ หน้าตาอย่างเจ๊มินท์น่าจะเหมาะกับร้านอาหารป่า โดยพี่อู๊ดเปรียบเทียบเจ๊มินท์ว่าเหมือนกับสัตว์ป่าสงวน เนื่องจาก “สัตว์ป่าสงวน” เป็นสัตว์ป่าที่หายากใกล้จะสูญพันธุ์แล้ว พี่อู๊ดนำเจ๊มินท์ไปเปรียบเทียบกับสัตว์ป่าสงวนก็เพราะเจ๊มินท์เป็นผู้หญิงที่แก่ต้องอนุรักษ์เอาไว้ ซึ่งความเปรียบของพี่อู๊ดได้สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เพราะทำให้ผู้ชมเห็นภาพมากขึ้นและเกิดอารมณ์ขันกับสิ่งที่นำมาเปรียบด้วย

ตัวอย่างที่ 3

พี่ยม : พี่หมอนครับ เมื่อเช้าตักบาตรได้กรวดน้ำรึเปล่าครับพี่
พี่หมอน : ทำไมอะ
พี่ยม : มีสัมภเวสีตามจ้องพี่อยู่ที่ข้างหลังอะครับ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่หมอน : ว้าย
พี่ยม : ไอ้วอก ทำไมสภาพ**เหมือน**กับผีตายซากแบบนี้ละ

(เป็นต่อ, 3 พฤศจิกายน 2554: คนใกล้ที่ไม่เห็น)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปมา ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมเห็นตัวละครที่ชื่อวอกที่มีลักษณะซึมเศร้า หน้าตาซีดเซียว เนื่องจากแฟนของวอกไปมีคนอื่น วอกจึงซึมเศร้าไม่ร่าเริง พี่ยมเลยเปรียบเทียบว่าลักษณะของวอกตอนนี้เหมือนกับ “สัมภเวสี” และ “ผีตายซาก” คือ คนตายที่ยังไปหาที่เกิดไม่ได้ โดยพี่ยมต้องการเปรียบเทียบให้เห็นลักษณะของวอกว่ามีลักษณะที่น่ากลัวเหมือนกับพวกผีหรือสัมภเวสีที่ยังไม่ยอมไปเกิด ยังอาลัยอาวรณ์อยู่กับสิ่งที่เดิมๆ ซึ่งสิ่งที่พี่ยมเปรียบเทียบลักษณะของวอกเหมือนกับสัมภเวสีและผีตายซากนั้นสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม อีกทั้งทำให้ผู้ชมเห็นภาพและเข้าใจลักษณะอาการของวอกได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างที่ 4

พี่อู๊ด : พี่น้องครับผมทนเห็นกะเทยไทยใจตะวันโดนรังแกไม่ได้แล้วครับ
พี่ยม : ทำไมอีเตี่ยมึงจะไปช่วยเขาหรอ คิดดีๆ นะมึงดูจมูกเพื่อนอีก๊อบนั้นก่อน **เหมือน**กับเครื่องสูบน้ำ อยากโดนดูดเข้าไปหรอไง
พี่อู๊ด : กูมีวิธีของกูละกันครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 30 มิถุนายน 2554: มะรุมมะตุ้มรุมรักพี่ก๊อบ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปมา ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดสงสารตัวละครที่ชื่อก๊อบที่ถูกเพื่อนที่เป็นกะเทยรุมด่า พี่อู๊ดจึงคิดที่จะเข้าไปช่วยแต่พี่ยมห้ามเอาไว้ โดยบอกว่าไม่กลัวเพื่อนของก๊อบหรอไง โดยพี่ยมเปรียบเทียบว่าจมูกของเพื่อนก๊อบนั้นเหมือนกับเครื่องสูบน้ำ เพราะว่าใหญ่จนน่ากลัวเกินกว่าจมูกของคนทั่วไป พี่ยมบอกว่าถ้าพี่อู๊ดเข้าไปอาจจะถูกดูดเข้าไปในจมูกของเพื่อนก๊อบก็เป็นได้ ซึ่งความเปรียบของพี่ยมที่เปรียบจมูกของเพื่อนก๊อบเหมือนกับเครื่องสูบน้ำนั้นเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม อีกทั้งทำให้ผู้ชมสามารถจินตนาการตามไปได้ด้วยจมูกของเพื่อนก๊อบนั้นมีลักษณะที่ใหญ่และน่ากลัวอย่างไร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 5

พี่หมอน : คุณนุรับเช็คแล้วหรอ
นุ : ครับ ขอบคุณพี่หมอนนะครับ
พี่หมอน : ไม่ต้องขอบคุณหรอก คุณนุทำงานให้พี่คุ้มสมควรได้รับค่าตอบแทนที่ดี ไม่**เหมือน**พวกกเพวรากแถวนี้ ที่ทำอะไรก็ไม่ได้เรื่องสักอย่าง

(เป็นต่อ, 28 กรกฎาคม 2554: ยังมีต่อ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปมา ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อนุขอบคุณตัวละครที่ชื่อพี่หมอนที่ให้ค่าตอบแทนในงานที่ตนทำ พี่หมอนบอกว่านุทำงานได้ดี ไม่เหมือนกับพวกกเพวรากแถวๆ นี้ที่ทำงานไม่ได้เรื่อง “พวกกเพวราก” พี่หมอน หมายถึง พี่ยม วอก และพี่อู๊ด ที่ทำงานไม่ได้เรื่อง โดยพี่หมอนได้เอาพี่ยม วอก พี่อู๊ด ไปเปรียบเป็น กเพวราก ซึ่งหมายถึง ซากศพ โดยต้องการจะเปรียบว่าเป็นพวกที่ไม่ได้เรื่อง

ตัวอย่างที่ 6

เจ๊มินท์ : นี่ไงจ๊ะ มันถึงได้มีคำพูดที่พูดไว้ว่า มีผัวดี**เหมือน**ถูกลอตเตอรี่รางวัลที่ 1
ก๊อบ : แล้วเจ๊ถูกลอตเตอรี่รียังอะ
เจ๊มินท์ : ถูกแล้ว
ก๊อบ : อ้าว เจ๊ไปมีผัวตอนไหนอะ
เจ๊มินท์ : ถูกกินคะ ถูกกินทุกงวด
ก๊อบ : อย่าให้รู้นะว่าได้ผัวแล้วไม่ยอมบอกกันนะ

(เป็นต่อ, 29 ธันวาคม 2554: แสบมาก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปมา ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเจ๊มินท์บอกกับทุกคนๆ ว่า “การได้ผัวดีนั้น เหมือนกับการถูกลอตเตอรี่” เจ๊มินท์ได้พูดการมีผัวที่ดีนั้นเป็นเรื่องที่ยากและมีโอกาสน้อยมาก โดยนำมาเปรียบว่าการมีผัวดีนั้นเหมือนกับการถูกลอตเตอรี่รางวัลที่ 1 เพราะโอกาสถูกนั้นมีน้อยมาก เป็นการนำเอาโอกาสน้อยที่จะได้รับมาของสองสิ่งมาเปรียบเทียบกัน เพื่อทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารได้อย่างชัดเจน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 7

พี่ยม : พี่ยมมาแล้ว
พี่หมอน : ไอ้ยม หายปวดเก๊าส์แล้วเหรอแก
พี่ยม : หายตั้งแต่เมื่อวานแล้วพี่
พี่หมอน : แหม ทำตัว**เหมือน**หมาวิ่งหลุดจากกรง

(เป็นต่อ, 6 ตุลาคม 2554: อยู่ด้วยกันนานๆ นะ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปมา ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมทำท่าทางดีใจเมื่อได้เจอสาวๆ โคโยตี้ที่มาเต้นที่บางบาร์ ซึ่งตอนแรกก่อนที่โคโยตี้จะมานั้น พี่ยมทำตัวซึมเศร้าโดยบอกกับคนอื่นๆ ว่าตนปวดเก๊าส์ แต่พอโคโยตี้มากลับเปลี่ยนท่าทางเป็นร่าเริง กระดี๊กระด๊ากับสาวๆ พี่หมอนซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยจึงพูดเปรียบเทียบพฤติกรรมของพี่ยมที่กระดี๊กระด๊าเมื่อเจอสาวๆ โคโยตี้ว่าเหมือนกับหมาที่วิ่งหลุดจากกรงด้วยความดีใจ เนื่องจากจะได้ออกไปวิ่งเล่นอย่างอิสระ

จากการวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์แบบอุปมาในการสร้างอารมณ์ขันนั้น เป็นการสร้างการเปรียบเทียบที่สร้างอารมณ์ขันด้วยการนำสิ่งที่ไม่น่าจะนำมาเปรียบเทียบได้มาเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และสร้างอารมณ์ขันได้อีกด้วย

อุปลักษณ์

อุปลักษณ์ คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่ง เป็นสิ่งหนึ่ง มักมีคำว่า เป็น คือ เป็นคำเปรียบเป็นการเปรียบเทียบที่ลึกซึ้งกว่าอุปมา เพราะเป็นการนำลักษณะอาการของสิ่งหนึ่งโอนไปใช้กับอีกสิ่งหนึ่งที่ไม่เหมือนกันเลย การเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์นั้นเป็นการนำคุณสมบัติของสิ่งของมาเปรียบเทียบกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 1

พี่ยม : กูไม่เข้าใจจริงๆ กู**เป็น**อาร์ตไดร์เรคเตอร์ หรือกู**เป็น**ชาวนา กูจะมายืนหว่านหญ้าทำไม พอยังครับคุณเป็นต่อ

เป็นต่อ : ยังไม่พอหรอกพี่ หว่านเข้าไปอีก อะนี่ชามผัก เอาไป

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมเปรียบการกระทำของตนเองที่เป็นต่อสั่งให้เอาหญ้า เอาผัก มาหว่านเพื่อทำให้บ้านดูรก เนื่องจากเป็นต่อต้องการแกล้งพอใจที่ไม่ยอมดูแลเป็นต่อเหมือนแต่ก่อน โดยพี่ยมเปรียบสิ่งที่ตนเองกำลังทำเหมือนกับการกระทำของชาวนาที่กำลังจะหว่านเมล็ดข้าวเพื่อปลูก เป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้ชมเห็นภาพชัดเจน และสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมในการกระทำของตนที่ดูขัดจากความเป็นจริง เพราะไม่มีใครเอาหญ้ามาหว่านเพื่อทำให้บ้านรก แต่ที่พี่ยมต้องทำเพราะเป็นต่อบังคับ จึงเปรียบเทียบว่าการที่ตนยืนหว่านหญ้าเหมือนกับตนเป็นชาวนาที่กำลังปลูกข้าวนั่นเอง

ตัวอย่างที่ 2

หมอน : พาซ้อนมอไซค์ด้วยนะ

ทุกคน : โอโห

วอก : ไม่เอาอะพี่ ถ้าพี่ขึ้นมอไซค์ผม เดี๋ยวคนอื่นเขาคิดว่าพี่เป็นแม่ย่านางรถ

(เป็นต่อ, 4 สิงหาคม 2554: ไม่เป็นไร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ ในบริบทนี้ตัวละครพี่หมอนบอกให้วอกพาตนไปซ้อนมอเตอร์ไซค์เพื่อว่าจะได้แฟนเหมือนกับตอนที่วอกได้เด็กสก็อยมาเป็นแฟน เพราะแค่ขี่มอเตอร์ไซค์เท่านั้นวอกก็ได้ผู้หญิงมาเป็นแฟน แต่วอกได้เปรียบว่าถ้าพี่หมอนซ้อนมอเตอร์ไซค์ของตน คนอื่นที่เขาเห็น เขาจะคิดว่าพี่หมอนเป็น “แม่ย่านางรถ” คือ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คนไทยเคารพนับถือว่าคอยคุ้มครองปกป้องกันภัย ให้แก่พาหนะ เช่น รถ เรือ หรือเชื่อว่าสิงสถิตอยู่ในรถ ในเรือ และให้คุณให้โทษแก่ผู้ขับขี่โดยสารได้ โดยวอกเปรียบพี่หมอนเป็นแม่ย่านางรถ เนื่องจากพี่หมอนเป็นคนแก่ แล้วก็มีความน่ากลัว เป็นบุคคลที่ทุกคนต้องเคารพนับถือ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ซึ่งการเปรียบของวอกสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เป็นการเอาลักษณะของพี่หมอนกับลักษณะของแม่ย่านางมาเปรียบเทียบกัน เพื่อทำให้ผู้ชมเข้าใจความหมายของคำว่า “แม่ย่านาง” ได้อย่างชัดเจน

ตัวอย่างที่ 3

ก๊อบ : ตั้งแต่น้องเสือมาเป็นนางกวัก ชะนีแน่นร้านเลยอะ คนโน้นก็ปิ๊ง คนนี้ก็ปิ๊ง
เสือ : ไม่ถึงขนาดนั้นหรอกครับ

(เป็นต่อ, 3 กุมภาพันธ์ 2554: ขอบคุณครับพี่)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปมา ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบบอกว่าตั้งแต่ตัวละครที่ชื่อเสือมาเฝ้าร้านมินิมาร์ททำให้ลูกค้าแน่นร้านมากๆ เพราะถูกใจในหน้าตาของเสือ จึงเปรียบเทียบว่าเสือเป็นนางกวัก คือ รูปเคารพที่ไว้กราบไว้บูชาเพื่อให้การค้าเจริญ มักวางไว้หน้าร้าน เพื่อเรียกลูกค้า โดยก๊อบได้เปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจมากขึ้นว่า เสือเป็นคนที่ดึงดูดให้ลูกค้าเข้ามาซื้อของที่ร้านมินิมาร์ท ซึ่งสิ่งที่ก๊อบนำมาเปรียบนั้นก็ทำให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อเรื่องในบริบทนั้น อีกทั้งยังสร้างอารมณ์ขันได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างที่ 4

นุ่น : น้อยๆ หน่อย เพื่อนฉันมีแฟนแล้วนะ
เกด : ไม่มี ฉันเลิกแล้ว แป็บนึงนะคะ ฮัลโหลอุ้ยหรอ เราเลิกกัน โอเคค่ะ หนูโสดแล้วค่ะ
วอก : สุดยอด พูดจริงทำจริง สมัยหน้าขอให้น้องได้เป็นนายก

(เป็นต่อ, 17 กุมภาพันธ์ 2554: อกหักดักเสียบ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกต้องการจะจีบตัวละครที่ชื่อเกดซึ่งเป็นของนุ่น รุ่นน้องที่บริษัทของวอก โดยนุ่นไม่อยากให้วอกมายุ่งกับเกด เพราะเกดมีแฟนแล้ว แต่เกดได้ยินจึงบอกว่าตนไม่มีแฟนแล้ว ตนโสด โดยเธอโทรศัพท์ไปบอกเลิกกับแฟนต่อหน้าวอกและนุ่น การกระทำของเกดทำให้วอกชื่นชมว่าเธอเป็นคนที่พูดจริงทำจริง ซึ่งวอกได้เอาการกระทำของเกดไปเปรียบเทียบกับการกระทำของนายกว่า “ เป็นคนพูดจริงทำจริง”

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องจากคนที่เป็นนายกนั้นจะต้องเป็นคนที่พูดจริงทำจริง แล้วการกระทำของเกดก็เหมือนกับการกระทำของนายก วอกจึงพูดแซวว่า ถ้ามีการเลือกตั้งสมัยหน้าขอให้เกดได้เป็นนายก ซึ่งการเปรียบเทียบของวอกนั้นสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม เนื่องจากเป็นการเอาคำพูดไปเปรียบเทียบกับเรื่องการเมือง เป็นเรื่องที่ทุกคนให้ความสนใจอยู่ในขณะนั้น

จากการวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์เพื่อสร้างอารมณ์ขันนั้น ส่วนใหญ่เป็นการนำลักษณะอาการของสิ่งหนึ่งโอนไปใช้กับอีกสิ่งหนึ่งที่ไม่เหมือนกันเลย การเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์นั้นเป็นการนำคุณสมบัติของสิ่งของมาเปรียบเทียบกัน โดยมีคำว่า “เป็น” และ “คือ” เป็นคำที่กำกับการเปรียบเทียบ ทำให้ผู้ชมเข้าใจว่าเปรียบอะไรกับอะไร

บุคลาธิษฐาน

บุคลาธิษฐาน คือ การเปรียบเทียบซึ่งเกิดจากการนำความคิด ลักษณะ และความรู้สึกของบุคคลไปใส่ให้แก่สิ่งที่ไม่มีชีวิตหรือนามธรรม

ตัวอย่างที่ 1

วอก : เมื่อกี้ผมจะขับมอไซค์ไปหาพี่อู๊ดที่บางบาร์ มีมอไซค์มันออกจากบางบาร์มา มันตัดหน้าผม ผมตกใจ ผมเลยเบรก แต่มันตกใจ มันแฉลบลงข้างทาง กลิ้งคลุกๆ เลยอะ ผมผิดเปล่าพี่

พี่ยม : ไม่ผิดหรอก แต่มึงไม่ลงไปดูเขาก่อนอ่ะ

วอก : ลงไปดูบ้าอะไร แค่ชะโงกหน้าไปก็เห็นมันชักแงกๆ แล้วก็นิ่ง อุ๊ย! แต่ไม่เป็นไรหรอก มันอาจจะไม่ใช่คนก็ได้ ลักษณะมันป้อมๆ เหมือนหมาอ่ะพี่

พี่ยม : หมาบ้านป้ามึงขี่มอไซค์ได้เหรอ

(เป็นต่อ, 29 กันยายน 2554: ผัวข้าใครอย่าแตะ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์เปรียบเทียบแบบบุคคลวัติ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกเล่าให้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมฟังว่า ตนเองได้ขี่รถมอเตอร์ไซค์ไปชนกับมอเตอร์ไซค์อีกคันหนึ่ง แล้วคนขี่มอเตอร์ไซค์กลิ้งลงพื้นถนน พี่ยมถามว่าวอกว่าได้ลงไปดูรึเปล่า วอกตอบกลับว่าเปล่า เพราะคิดว่าอาจจะไม่ใช่คนก็ได้ เพราะลักษณะที่กลิ้งลงบนพื้นถนนมันมีลักษณะป้อมเหมือนกับ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หมา ซึ่งสิ่งที่วอกตอบนั้นเป็นการเปรียบเทียบลักษณะของสิ่งที่ได้เห็นว่ามีลักษณะเหมือนหมา แต่ในความเป็นจริงแล้วสิ่งที่วอกชนนั้นไม่ใช่หมา เพราะสิ่งที่วอกชนนั้นเป็นมอเตอร์ไซด์ ฉะนั้น สิ่งที่กลิ้งลงบนพื้นก็ต้องเป็นคน เพราะคนเท่านั้นที่ขี่มอเตอร์ไซด์ได้เท่านั้น สัตว์ไม่สามารถกระทำกิจกรรมการขี่มอเตอร์ไซด์ได้ สิ่งที่วอกพูดเป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดอารมณ์ขันเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 2

เป็นต่อ : ยังไม่ได้ออกจากสนามบินเลยนะ ก็สร้างเรื่องซะแล้ว พี่หมอนครับ พี่จะสัญญากับพวกนี้ได้มั้ยครับว่าพี่จะไม่เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นที่สนามบินให้ใครฟัง

หมอน : น้องต่อลืมสมญานามพี่ไปแล้วหรอ

เป็นต่อ วอก พี่อู๊ด : หมอนรู้ โลกรู้

(เป็นต่อ, 27 ตุลาคม 2554: อังกฤษหนาวมาก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐาน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อขอร้องให้ตัวละครพี่หมอนอย่าเล่าเรื่องที่ตัวละครวอก และพี่อู๊ดโดนสวนก้น เนื่องจากพนักงานที่สนามบินเข้าผิดว่าวอกและพี่อู๊ดมียาเสพติดในร่างกาย พี่หมอนจึงบอกว่าสมญานามของตน คือ หมอนรู้ โลกรู้ หมายความว่า ถ้าพี่หมอนรู้เรื่องอะไร คนทั้งโลกก็ต้องรับรู้เช่นเดียวกัน โดยพี่หมอนได้ใช้บุคลาธิษฐานมาเปรียบเทียบให้เป็นต่อ วอก และพี่อู๊ดฟังว่า ถ้าตนรู้เรื่องอะไร โลกก็ต้องรู้ แต่คำว่า “โลกรู้” นั้นเป็นการใช้บุคลาธิษฐานเข้ามาเปรียบเทียบเพื่อทำให้เห็นภาพ โดยให้ “โลก” ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตทำกริยาของมนุษย์ ในที่นี้ คือ การรับรู้ แต่ในความหมายของพี่หมอนนั้นเป็นการเปรียบ “โลก” คือ “ทุกคน” โดยใช้ความเปรียบแบบนี้เพื่อทำให้ผู้ชมเข้าใจในสิ่งที่พี่หมอนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ลักษณะการเปรียบของพี่หมอนสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นความเปรียบที่ไม่ค่อยมีคนนำมาเปรียบ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้วก็รู้สึกว่าทำให้เนื้อเรื่องในบทสนทนานั้นมีความสนุกสนานและชัดเจนมากขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 3

พอใจ : นี่ถ้าพอใจมีลูกสาวนะคะ พอใจจะตั้งชื่อลูกว่า น้องน้ำ
ทิพย์ : ทำไมละคะ
พอใจ : ก้อดูซิคะ น้องน้ำเข้าเรียนเก่งมาก เพราะเข้าธรรมศาสตร์ มหิดล เกษตรศาสตร์ น้องน้ำเข้าได้หมดเลยค่ะ

(เป็นต่อ, 24 พฤศจิกายน 2554: น้ำไม่เคยท่วมใจ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐาน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพอใจพูดกับทิพย์ว่าถ้าหากพอใจมีลูกจะตั้งชื่อว่าน้องน้ำ เพราะว่าน้องน้ำเขาต้องเรียนเก่งเพราะเข้าธรรมศาสตร์ มหิดล และเกษตรศาสตร์ได้ ในที่นี้หมายถึง “น้ำ” ซึ่งความหมายของพอใจ หมายถึงน้ำที่ท่วมเข้ามหาวิทยาลัยต่างๆ โดยมีการเอามาน้ำมาเปรียบเป็นคนว่าสามารถเข้ามหาวิทยาลัยต่างๆ ได้เพราะเขาเก่ง สามารถสอบเข้าได้ แต่ที่จริงแล้วน้ำไม่สามารถทำกริยาอย่างนั้นได้ เป็นการเปรียบเทียบเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับสถานการณ์น้ำท่วมในขณะนั้น

จากการวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐานเพื่อสร้างอารมณ์ขันนั้นเป็นการนำเอาสิ่งที่ไม่มีชีวิต และสิ่งที่เป็นนามธรรมให้กระทำพฤติกรรมของมนุษย์ บุคลาธิษฐาน จึงสามารถสร้างอารมณ์ ความรู้สึกให้เกิดขึ้น ทำให้เราสัมผัสได้ลึกซึ้งขึ้น ทำให้เกิดภาพที่ชัดเจน แต่ถ้าสมมติให้สิ่งเหล่านี้มีชีวิตเฉกเช่นมนุษย์ ก็จะทำให้เกิดอรรถรสมากยิ่งขึ้น แม้เราจะรู้ว่ามันเป็นไม่ได้ที่สิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่มนุษย์จะรู้สึกนึกคิดเช่นนั้น แต่นั่นคือวิธีทำให้เรื่องให้น่าสนใจ และเกิดอารมณ์ขันมากยิ่งขึ้น

สาธก

สาธก คือ การเปรียบเทียบอย่างยาวใช้วิธีการยกเรื่องมาเล่าเพื่อใช้ความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่องนั้นเป็นเครื่องอธิบายความคิดบางอย่าง

ตัวอย่างที่ 1

พี่ยม : น้องครีมครับ พี่ว่าใจเย็นๆ ดีกว่าเนอะ
วอก : นี่พี่อู๊ด เมื่อกี้ยังคุยกันดีๆ อยู่เลย พูดเรื่องสามี ปี่แตกซะงั้น หรือผัวน้องเขาตาย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด : ฤย! ไอ้บ้า คนที่ผัวตายเขามานั่งกินเหล้าเหรอ บ้าเปล่า
วอก : มีดิพี่ก็ป้าผมไง ผัวแกตาย แกเมา 7 วัน 7 คืนจริงๆ นะพี่
พี่อู๊ด : แสดงว่า แกต้องเสียใจมากเลย ถึงได้เมาเพื่อลืมผัวไง
วอก : เปล่า แกเมาฉลอง เพราะว่าผัวแกทิ้งมรดกไว้ให้ 10 ล้าน

(เป็นต่อ, 18 สิงหาคม 2554: หมาของเจ๊)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบสาธก ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อน้องครีมซึ่งเป็นแฟนเก่าของพี่ยมมาหาพี่ยมที่ร้านบางบาร์แล้วกินเหล้าไปร้องไห้ไป วอกซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยก็พูดว่าน้องครีมอาจจะร้องไห้เพราะผัวตาย พี่อู๊ดได้ยินที่วอกพูดก็แปลกใจ ถ้าผัวตายของน้องเขาตายจริงเขาก็ต้องอยู่บ้านไม่ใช่มานั่งกินเหล้า วอกเลยยกตัวอย่างเปรียบเทียบว่า การกระทำของน้องครีมเหมือนกับการกระทำของป้าของวอกที่ตอนนั้นสามีตายไปแล้วป้าของวอกก็มานั่งกินเหล้าเนื่องจากดีใจที่ผัวทิ้งมรดกไว้ให้ 10 ล้าน วอกเลยคิดว่าน้องครีมอาจจะกำลังเจอเหตุการณ์แบบป้าของวอกก็เป็นได้ ซึ่งการเปรียบเทียบด้วยการยกตัวอย่างของวอกนั้นสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นการยกตัวอย่างเปรียบเทียบที่ไม่คาดคิดว่าจะมีคนเหมือนอย่างกับป้าของวอกที่ผัวตายแล้วมานั่งกินเหล้า เนื่องจากโดยปกติถ้าเกิดมีคนใกล้ตัวตายที่เรารู้จักตาย เราก็ต้องรู้สึกเศร้าเสียใจ

ตัวอย่างที่ 2

พี่ยม : ไอ้ต่อไปแจ้งตำรวจมาจับพวกเรารึเปล่าวะ
พี่อู๊ด : โธ่ไอ้บ้า มึงนี่คิดสร้างสรรค์หน่อยไม่ได้เหรอไงครับพี่น้องครับ มันจะแจ้งตำรวจมาจับเพื่อนทำไม เป็นมึงๆ ทำหรอไง
วอก : คนอย่างพี่ยมทำอยู่แล้ว มึงยังเคยเอาตำรวจมาจับแผ่นผีกูเลย กูจำได้

(เป็นต่อ, 7 กรกฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบสาธก ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมพูดว่าตัวละครที่ชื่อเป็นต่ออาจจะเป็นคนไปแจ้งตำรวจมาจับตน พี่อู๊ดและวอกที่กำลังวิ่งแก้บนด้วยการวิ่งแก้ผ้ารอบสวนสาธารณะ วอกได้ยินสิ่งที่พี่ยมพูดก็ตอบไปว่าเป็นต่อไม่ใช่คนแบบพี่ยมที่จะแจ้งตำรวจมาจับ โดยวอกยกตัวอย่างเรื่องครั้งก่อนที่พี่ยมไปแจ้งตำรวจมาจับแผ่นผีของวอก โดยวอก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บอกว่าคนที่แจ้งตำรวจมาจับเพื่อนได้ก็มีแต่พี่ยมเท่านั้นที่ทำ ไม่มีใครเขาทำแบบพี่ยม เพราะเรื่องความคิดชั่วๆมักจะมาจากพี่ยมเสมอ ซึ่งตัวอย่างที่วอกยกมาเปรียบเทียบนั้นสร้างอารมณ์ขันให้ผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากในความเปรียบที่ยกตัวอย่างมาพูดนั้นเป็นการแฝงด้วยการด่าพี่ยมด้วย และความเปรียบนี้ก็ทำให้พี่ยมรู้สึกอายเพราะตนทำสิ่งที่วอกพูดทั้งหมด

ตัวอย่างที่ 3

ทิพย์ : วอกคะ ถ้าเกิดเขารักกันจริง วอกจะไปห้ามเขาไม่ให้รักกันได้เหรอ
วอก : ไม่ได้ก็ต้องได้อะพี่ทิพย์ ผมห่วงน้องผม ไม่เชื่อหรอกว่าหน้าอย่างไอ้โอ๊ตมันจะมีปัญญาเลี้ยงน้องผมได้
พี่ยม : ใช่ เหมือนกับที่พ่อน้องชมพูเขาคิดไง เขาถึงไม่ยอมยกน้องชมพูให้เป็นแฟนกับแกไงไอ้วอก

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบสาธก ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกไม่อนุญาตให้น้องสาวของตนแต่งงานกับแฟน เพราะคิดว่าแฟนของน้องสาวตนไม่มีทางจะดูแลน้องสาวตนได้ พี่ยมซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยจึงยกตัวอย่างเปรียบเทียบการกระทำของวอกว่าเหมือนกับที่พ่อของน้องชมพูแฟนของวอก ไม่อนุญาตให้วอกเป็นแฟนกับน้องชมพู เพราะพ่อของน้องชมพูก็มีความคิดเช่นเดียวกับวอกในขณะนี้ ซึ่งการยกตัวอย่างเปรียบเทียบของพี่ยมสร้างอารมณ์ขันให้ผู้ชมได้เป็นอย่างดี เพราะสิ่งที่พี่ยมยกตัวอย่างเปรียบเทียบนั้นแฝงด้วยการด่าวอกว่าสิ่งที่วอกทำนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง โดยพูดให้วอกคิดกลับไปถึงเหตุการณ์เช่นนี้ที่วอกเคยเจอมา

ตัวอย่างที่ 4

พอใจ : ถ้าพี่ต่อไม่ได้เป็นคนเอามา แล้วจ่าเฉยจะมายืนอยู่ที่นี่ได้ยังไง
พี่อู๊ด : มันเดินมาเองรึเปล่าครับพี่น้องครับ
พี่ยม : มันเดินมาเอง ไอ้บ้า จ่าเฉยเป็นหุ่น มันจะเดินมาเองได้ยังไงวะ
พี่อู๊ด : ทำไมจะเดินไม่ได้ไอ้ยม มึงไม่เคยดูหรอไง ละครห้องหุ่น

(เป็นต่อ,. 25 สิงหาคม 2554: ฝากตำรวจไว้กับบ้าน)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบสาธก ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพอใจถามตัวละครที่ชื่อเป็นต่อซึ่งเป็นพี่ชายว่าจ่าเฉยมาอยู่ที่ร้านมินิมาร์ทได้อย่างไร ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดบอกว่าจ่าเฉยเดินมาเอง ตัวละครที่ชื่อพี่ยมได้ยินพี่อู๊ดก็บอกว่าจ่าเฉยเป็นหุ่น แล้วหุ่นเป็นสิ่งไม่มีชีวิตจะเดินมาได้อย่างไร พี่อู๊ดเลยยกตัวอย่างมาเปรียบเทียบว่าจ่าเฉยก็เหมือนกับละครห้องหุ่นที่หุ่นในละครเรื่องนั้นสามารถเดินได้ สามารถทำกริยาเหมือนกับมนุษย์ทุกอย่าง โดยสิ่งที่พี่อู๊ดยกตัวอย่างมาเปรียบเทียบนั้นสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เพราะสิ่งที่พี่อู๊ดนำมาเปรียบนั้นมันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากละครห้องหุ่น มันเป็นละคร เป็นสิ่งที่แต่งขึ้นมาเพื่อสร้างความบันเทิงเท่านั้น ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นจริง แต่พี่อู๊ดกลับยกมาเปรียบเทียบเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับตัวละครอื่นๆ ที่ขณะนั้นกำลังอยู่ในสถานการณ์เคร่งเครียด

ตัวอย่างที่ 5

พี่ยม : จะกลัวทำไมวะ ถ้าพวกเราทุกคนสามัคคีกัน น้องๆ มานี่มาหาพี่ พี่รักทุกคน เคยฟังเรื่องกิ่งไม้มั้ย กิ่งไม้นะเว้ย ถ้าเป็นกิ่งเล็กๆ กิ่งเดียวใครจะหักก็หักได้ แต่ถ้าพวกเราเป็นกิ่งเล็กๆ แบบที่เอามารวมกันเป็นกำ ใครจะหักเราไม่ได้ เพราะฉะนั้นพวกเราต้องสามัคคีกันไม่ทิ้งกัน

วอก : เฮ้ย พี่หมอนมา

พี่หมอน : ไอ้พวกชั่ว จะหนีไปไหน กลับมาเดี๋ยวนี้นะ

พี่อู๊ด : เฮ้ย ไอ้พวกสารเลว ไหนมึงบอกจะไม่ทิ้งกันไง เราจะสามัคคีกัน พอพี่หมอนมามึงหนีไปกันหมดเลยครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 20 ตุลาคม 2554: ประหยัดไฟไปกินฟรี)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบสาธก ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมบอกว่าให้ทุกคนในบริษัทไม่ต้องกลัวว่าพี่หมอนจะลงโทษ เรื่องที่ทำให้หม้อแปลงไฟในออฟฟิศระเบิด โดยพี่ยมได้ยกตัวอย่างมาเปรียบเทียบ เรื่องที่พี่ยมยกมาเปรียบเทียบเป็นเรื่องกิ่งไม้เล็กๆ ที่อยู่รวมกันเป็นมัดๆ ถ้าใครจะมาหักกิ่งไม้นี้ก็จะไม่สามารถหักได้ เพราะว่ามันแข็งแรง ก็เหมือนกับความสามัคคีของพวกเราที่จะไม่ทิ้งกันถ้าพี่หมอนลงโทษ แต่ทันทีที่พี่หมอนเดินเข้ามาจากที่ทุกคนเข้าใจเรื่องที่พี่ยมยกตัวอย่างว่าจะต้องอยู่รวมกัน สามัคคีกันไว้ ก็พากันวิ่งหนีเพราะกลัวพี่หมอนจะลงโทษ ซึ่งสิ่งที่พี่ยมยกตัวอย่างมาเปรียบเทียบนั้นสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม เนื่องจากสิ่งที่พี่ยมยกตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เปรียบเทียบเพื่อต้องการให้ทุกคนรักและสามัคคีกัน แต่พอเจอสถานการณ์จริงทุกคนต่างวิ่งหนีเอาตัวรอดกัน แม้กระทั่งตัวของพี่ยมที่เป็นคนพูดเรื่องนี้เอง

จากการวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์แบบสาธกในการสร้างอารมณ์ขัน เป็นการยกตัวอย่างประกอบ หรือกล่าวอ้างอิงในข้อความที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร อาจเป็นการกล่าวพาดพิงก็ได้ ด้วยคำที่ยกมาเป็นหลักธรรม ภาษิต คำพังเพย ตำนาน นิทาน หรือเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว เป็นการเพิ่มน้ำหนักของเรื่องที่ต้องการจะสื่อสารมากยิ่งขึ้น

การเปรียบเทียบวิเคราะห์

การเปรียบเทียบวิเคราะห์ คือ เป็นการเปรียบแบบอุปมาที่ขยายความให้ยาวขึ้น โดยการวิเคราะห์คุณสมบัติหรือลักษณะที่เหมือนกันของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบหลายแง่

ตัวอย่างที่ 1

วอก : โดนแล้วๆ แง่ๆๆๆ ฮือๆๆๆ วอกไม่อยากติดคุก ช่วยด้วยๆๆๆ
พี่ยม : จะร้องไรหนักหนา โรงพักนะเว้ยไม่ใช่โรงฆ่าสัตว์ ร้องโวยวายอย่างกับจะถูกเชือด

(เป็นต่อ, 7 กรกฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบเปรียบเทียบวิเคราะห์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกร้องไห้โวยวายที่ตัวเองต้องไปโรงพัก เนื่องจากถูกตำรวจจับในข้อหาแก้ผ้าต่อที่สาธารณะ ตัวละครที่พี่ยมซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยเกิดความรำคาญ และเปรียบว่าการที่วอกร้องไห้โวยวายเหมือนกับเป็นสัตว์ที่กำลังจะถูกส่งไปโรงฆ่าสัตว์ เสียงร้องไห้โวยวายของวอกเหมือนกับเสียงของสัตว์ที่กำลังจะถูกเชือด ร้องโวยวายจนน่ารำคาญ โดยการเปรียบเทียบวิเคราะห์ของพี่ยมนั้นสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เพราะสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบวิเคราะห์นั้นทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจลักษณะอาการของวอกที่ไม่อยากไปโรงพักได้ดี ทำให้ผู้ชมเห็นภาพว่าอาการโวยวายของวอกนั้นเหมือนกับสัตว์ที่กำลังจะถูกเชือดที่ร้องโวยวายเพื่อขอชีวิตจากคนที่กำลังจะฆ่ามัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 2

พี่ยม : จะไปทำงานอย่างนี้เหรอ ถุงเท้าก็ไม่ใส่ เดี๋ยวเหมือนป๊าเทพ โพธิ์งามนะเว้ย
เป็นต่อ : อิตาเลียน
พี่ยม : อ๋อเหรอ อิตาเลียน โอเค ไอ้เท้าเปล่า

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบเปรียบเทียบวิเคราะห์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อหาถุงเท้าไม่เจอ เลยจะไปทำงานทั้งๆ ที่ไม่ได้สวมถุงเท้า ตัวละครที่ชื่อพี่ยมซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยจึงเปรียบเทียบลักษณะที่เป็นต่อไม่ได้สวมถุงเท้าว่าเหมือนกับ เทพ โพธิ์งาม เนื่องจาก เทพ โพธิ์งาม จะมีเอกลักษณ์การแต่งตัว คือ จะไม่สวมถุงเท้า เมื่อเป็นต่อได้ยินสิ่งที่พี่ยมเปรียบเทียบก็ได้ขยายความการที่ตนเองไม่ได้สวมถุงเท้าว่าเหมือนกับคนอิตาเลียน สิ่งที่เป็นต่อและพี่ยมนำมาเปรียบเทียบกับการที่ไม่ได้สวมถุงเท้านั้น ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจลักษณะของคนที่ไม่ได้สวมถุงเท้าก่อนสวมรองเท้าจะมีลักษณะเป็นอย่างไร โดยมีการเปรียบเทียบ 2 อย่าง คือ 1) เทพ โพธิ์งาม 2) คนอิตาเลียน เพื่อเป็นการขยายความถ้าหากว่าผู้ชมเข้าใจสิ่งที่นำมาเปรียบในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และการเปรียบเทียบวิเคราะห์นี้สร้างอารมณ์ขันให้ผู้ชมได้เป็นอย่างดี เป็นการเปรียบเทียบที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจลักษณะของคนไม่สวมถุงเท้าก่อนสวมรองเท้าว่า จะเหมือนกับสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ ซึ่งผู้ชมสามารถนำไปพูดหรือไปล้อเมื่อเจอกับสถานการณ์เหมือนกับตัวอย่างข้างต้น

ตัวอย่างที่ 3

วอก : อย่าพึ่งรีบปิดร้านซิเจ๊ ยังหัวค่ำอยู่เลย
เจ๊มินท์ : หัวค่ำบ้าอะไร นี่มันตี 2 แล้วเว้ย นี่เจ๊เปิดร้านเหล้า ไม่ได้เปิดร้านข้าวต้มกุ๊ยนะเว้ย จะได้เปิดถึงเช้า

(เป็นต่อ, 25 สิงหาคม 2554: ฝากตำรวจไว้กับบ้าน)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบเปรียบเทียบวิเคราะห์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกเมาจนไม่ได้สติ คิดว่าเวลาตอนนั้นพึ่งจะเป็นช่วงเวลาหัวค่ำ แต่ความจริงแล้วเป็นเวลาตี 2 ซึ่งเป็นเวลาที่ร้านกำลังจะปิด และวอกได้บอกกับเจ๊มินท์เจ้าของร้านว่าอย่าพึ่งปิดร้าน เจ๊มินท์จึงเปรียบเทียบให้วอกฟังว่า ร้านของตนเป็นร้านเหล้า เขาอนุญาตให้เปิดได้ถึงตี 2 ไม่ใช่ร้านข้าวต้มกุ๊ยที่จะได้เปิดตั้งแต่หัวค่ำจนถึงเช้า การเปรียบเทียบของเจ๊มินท์ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขัน เนื่องจากมีการขยายความเพื่อทำให้ผู้ชมเข้าใจ และสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบวิเคราะห์นั้นไม่ค่อยมีผู้นิยมนำมาเปรียบเทียบ การพูดเปรียบเทียบเป็นการสอนเพื่อให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ขันแล้วก็นึกภาพตามเป็นการอธิบายที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย

ตัวอย่างที่ 4

พี่อู๊ด : พี่น้องครับ จะยืนกอดกันอีกนานมั้ยครับ เดี๋ยวผมขอตัวไปนั่งก่อนนะครับ ยืนนานเดี๋ยวไส้มันไหลออกมาครับ รู้สึกว่าหูรูดผมจะเสียเลยครับพี่น้องครับ ถ้าเปรียบเป็นรถ ก็คือ รถตู้ ไอ้ข้างหลังประตูหลังใส่ของใหญ่มากครับพี่น้องครับ

เป็นต่อ : ค่อยๆ นั่งนะพี่อู๊ด

(เป็นต่อ, 27 ตุลาคม 2554: อังกฤษหนาวมาก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบเปรียบเทียบวิเคราะห์ ในบริบทนี้ตัวละครพี่อู๊ดรู้สึกว่าเจ็บก้นมาก เนื่องจากเมื่อสักครู่พี่อู๊ดถูกเจ้าหน้าที่สนามบินพาไปสวนก้น เพราะคิดว่าเป็นพวกที่มียาเสพติดในครอบครอง โดยพี่อู๊ดได้บรรยายอาการหลังจากที่โดนสวนก้นว่าเหมือนกับหูรูดจะเสีย ไม่สามารถทำงานได้เหมือนเดิม หูรูด ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1299) ให้ความหมายว่า ปากช่องทวารหนักที่กระหมิบเข้าแล้วคล้ายปากถุง และได้มีการขยายความว่าลักษณะอาการเหมือนไส้ข้างในจะไหลออกมา นอกจากนี้พี่อู๊ดยังมีการเปรียบเทียบวิเคราะห์อาการของตนว่าถ้าเปรียบกับรถ ก็เหมือนกับรถตู้ ตรงที่ประตูด้านหลังสามารถเก็บของได้มาก เนื่องจากมันกว้างและใหญ่มาก โดยเปรียบกับลักษณะอาการก้นของตนว่ารูก้นกว้างมากจนไม่สามารถเก็บอะไรได้เลย การเปรียบเทียบวิเคราะห์ของพี่อู๊ดเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจลักษณะอาการที่พี่อู๊ดเป็นขณะนั้นได้เป็นอย่างดี เป็นความเปรียบเทียบที่ทำให้เห็นภาพได้ชัดเจน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 5

พี่ยม : ไอ้เตี้ย ไม่ต้องขำเลย มึงดูหนังแอ็คชั่นมากเกินไปรึเปล่า มึงคิดว่าเป็นบรูซ วิลลิสเหรอ โดดจากรถไม่เป็นไรอะนะ

พี่อู๊ด : อ้าว กูดูในหนังครับพี่น้องครับ 3-4 ตลบ กูเห็นมันเดินเฉยเลย ดูกูซิครับพี่น้อง พอลงปุ๊บ นับ 1 ยังไม่ถึง 3 เลย

วอก : นี่ จังหวะมันกระโดดลงไป ผมชะโงกไปดู มันกลิ้งเป็นลูกข่างเลย

(เป็นต่อ, 22 กันยายน 2554: ล่อใจล่อโจร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบเปรียบเทียบวิเคราะห์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดกระโดดลงจากรถของคนร้าย ตัวละครที่ชื่อพี่ยมเห็นการกระทำของพี่อู๊ดก็เปรียบเทียบว่าพี่อู๊ดทำเหมือนดาราหนังแอ็คชั่นที่ชื่อ บรูซ วิลลิส มีชื่อเสียงจากภาพยนตร์แนวแอ็คชั่นเรื่อง เรื่อง Die Hard โดยมีการเปรียบเทียบวิเคราะห์ว่าในหนังมีการตีลังกา 3-4 รอบแล้วยังสามารถลุกขึ้นมายืนได้เหมือนเดิม เพราะเขาใช้เทคนิคพิเศษช่วย แต่สำหรับพี่อู๊ดเป็นแค่คนธรรมดาจะไปตามแบบในหนังนั้นไม่ได้ เนื่องจากในหนังเขามีอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยที่ดี แต่พี่อู๊ดไม่มีอะไรเลย มีแค่ตัวเปล่าๆ แต่ยังจะกล้าทำเหมือนกับตัวเองเป็นดาราในหนังแอ็คชั่น นอกจากนี้วอกยังเปรียบเทียบลักษณะการกระโดดลงจากรถของพี่อู๊ดว่า เหมือนกับลูกข่างที่กลิ้งลงบนแล้วกระเด็นแล้วกลิ้งๆ ไปตกอยู่ข้างๆ พื้น จากการเปรียบเทียบวิเคราะห์การกระทำของพี่อู๊ดที่กระโดดลงจากรถของพี่ยมและวอกสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี ทำให้เห็นภาพพี่อู๊ดกระโดดลงจากรถได้ชัดเจน

จากการวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์แบบเปรียบวิเคราะห์ เป็นการใช้วิธีการเปรียบเทียบแบบอุปมา แต่จะมีการขยายความต่อท้ายคำอุปมานั้น เพื่ออธิบายสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบให้ผู้ฟังได้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น โดยที่ผู้ฟังไม่ต้องไปตีความอีกชั้นหนึ่ง สามารถทราบความหมายในสิ่งที่เปรียบเทียบได้จากคำอธิบายต่อท้ายคำอุปมานั้นได้ทันที

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การเปรียบต่าง

การเปรียบต่าง คือ การอธิบายเปรียบเทียบชนิดตรงกันข้ามคือ อธิบายสิ่งหนึ่งโดยเทียบกับสิ่งที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตัวอย่างที่ 1

ก๊อบ : แหม พี่ว่าอันที่จริงนะคะ น้องต่อไม่ต้องไปหาสาวอื่นสาวไกลเลย สาวใกล้ตัวยัยชีนี่ไงคะ จัดหนักไปเลย
พอใจ : นั่นนะซิ
เป็นต่อ : เออ ยุดี
ทิพย์ : ไม่อยากตกนรกอีก
เป็นต่อ : โธ่ทิพย์ ไป**นรก**ตกไหน ไปกับต่อนี้เรียกว่าขึ้น**สวรรค์**เลยนะ

(เป็นต่อ, 18 สิงหาคม 2554: หมาของเจ๊)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบการเปรียบต่าง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ก๊อบบอกให้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อหันมามองสาวๆ ใกล้ตัวก็คือ ทิพย์ ซึ่งเป็นแฟนเก่าของเป็นต่อ ทิพย์ได้ยินที่พี่ก๊อบพูดเลยปฏิเสธไปว่าไม่อยากตกนรกอีก ในที่นี้ทิพย์ได้มีการเปรียบเทียบว่าการคบกับเป็นต่อเหมือนกับการตกนรก เพราะต้องทนทุกข์ทรมาน ไม่มีความสุข ด้านเป็นต่อเมื่อได้ยินพูดเปรียบเทียบเช่นนั้นก็พูดกลับไปว่า การที่ทิพย์มาคบกับตนนั้นเปรียบได้กับการขึ้นสวรรค์ต่างหาก เพราะว่าตนจะทำให้ทิพย์มีความสุขทุกวัน ซึ่งจากความเปรียบทั้ง 2 อย่างนั้นเป็นการเปรียบต่างที่นำสิ่ง 2 สิ่งที่มีความต่างกันมาเปรียบเทียบในบริบทเดียวกัน เป็นการสร้างอารมณ์ขันที่เกิดจากความขัดแย้งของบทสนทนา ซึ่งความต่างของความเปรียบเทียบนี้ทำให้ผู้ชมเห็นภาพใน 2 แง่มุม

ตัวอย่างที่ 2

พอใจ : พี่ก๊อบคะ จุ๊ๆ **ละครเวที**จะเริ่มเล่นแล้ว เวลาเขาเล่นห้ามส่งเสียงดังนะคะ
ก๊อบ : น้องพอใจคะ พี่รู้จักมารยาทในการดูค่ะ พี่ดู**ลิเก**มาเยอะ

(เป็นต่อ, 7 เมษายน 2554: ลุ้นทั้งผี ลุ้นทั้งเพื่อน)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้ภาพพจน์แบบการเปรียบต่าง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบส่งเสียงดังในโรงละครเวที ตัวละครที่ชื่อพอใจบอกให้ก๊อบอย่าส่งเสียงดังถ้าละครเวทีเริ่มเล่น ก๊อบเคยตอบพอใจว่าไม่ต้องกังวลเพราะตนรู้จักมารยาทในการดู โดยเปรียบเทียบว่าการดูละครเวทีก็เหมือนกับการดูลิเก ซึ่งสิ่งที่ก๊อบนำมาเปรียบเทียบมีลักษณะที่แตกต่างกัน “ละครเวที” เป็นการแสดงประเภทหนึ่งที่เน้นการร้องมากกว่าการพูด ผู้ชมต้องใช้ความเงียบในการชม เนื่องจากผู้แสดงต้องใช้สมาธิในการแสดงเป็นอย่างมาก ส่วน “ลิเก” เป็นละครเพลงชนิดหนึ่งของไทย มีบทขับร้องมีการแสดง ผู้แสดงสามารถมาเล่นกับผู้ชมได้ ซึ่งสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบกันนั้นมีลักษณะที่แตกต่างกัน แต่ก๊อบก็นำมาเปรียบเทียบกัน เนื่องจากคิดว่าเป็นการแสดงละครเหมือนกัน ลักษณะเนื้อหา และข้อปฏิบัติในการชมก็คงคล้ายกัน ซึ่งการนำสิ่งที่แตกต่างกันมาเปรียบเทียบกันนั้นเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เพราะ 2 สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบนั้นมีลักษณะที่ไม่น่าจะเอามาเปรียบเทียบกันได้ แต่ตัวละครก็สามารถนำมาเปรียบเทียบเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมเป็นการตลกจากความไม่เอากันของสิ่งที่เปรียบเทียบ

จากการวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์แบบเปรียบต่างเพื่อสร้างอารมณ์ขันนั้นเป็นการนำเอาสิ่งสองสิ่งที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน หรือตรงกันข้ามกันมาเปรียบเทียบกับ และความแตกต่างของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบนั้นก็สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม เนื่องจากเกิดจากความไม่เข้าใจนั่นเอง

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์” ด้านการใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบว่าภาพพจน์แบบเปรียบเทียบ ในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อส่วนใหญ่ใช้เพื่อขยายความสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารด้วยการให้ผู้ชมจินตนาการไปตามบทสนทนาของตัวละคร อีกทั้งสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบนั้นก็มักจะเป็นความเปรียบที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม เนื่องจากเป็นความเปรียบที่ไม่ค่อยคุ้นเคย เป็นการนำสิ่งที่ใกล้ๆ ตัว หรือสิ่งที่ผู้ชมคาดไม่ถึงว่าจะสามารถจะนำมาเปรียบได้มาใช้ในการเปรียบเทียบในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์มาสรุปเป็นตารางการใช้ภาษาด้วยการใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างอารมณ์ขันที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 3 แสดงการใช้ภาษาด้านการใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

การใช้ภาษาด้านภาพพจน์	จำนวนถ้อยคำที่ปรากฏ	ร้อยละ
1. อุปมา	28	20.59
2. อุปลักษณ์	7	5.14
3. บุคลาธิษฐาน	3	2.21
4. สาธก	11	8.09
5. การเปรียบเทียบวิเคราะห์	85	62.50
6. การเปรียบต่าง	2	1.47
รวม	**136**	**100**

จากตารางที่ 3 พบการใช้ภาษาด้านการใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้ภาพพจน์แบบการเปรียบเทียบวิเคราะห์มากเป็นอันดับ 1 พบจำนวน 85 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 62.50 อันดับ 2 อุปมาพบจำนวน 28 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 20.59 อันดับ 3 สาธกพบจำนวน 11 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 8.09 อันดับ 4 อุปลักษณ์พบจำนวน 7 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 5.14 อันดับ 5 บุคลาธิษฐานพบจำนวน 3 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 2.21 และอันดับ 6 การเปรียบต่างพบจำนวน 2 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ1.47

การใช้ภาษาด้านโวหารในละครตลกสถานการณ์

จากการวิเคราะห์การใช้โวหารสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ผู้วิจัยพบการใช้โวหารทั้งหมด 3 ประเภทได้แก่ 1) โวหารประชดประชัน 2) โวหารขัดแย้ง 3) โวหารกล่าวเกินจริง

โวหารประชดประชัน

โวหารประชดประชัน คือ โวหารที่ใช้ถ้อยคำสำนวนเพื่อเสียดสีเยาะเย้ย แดกดัน กระทบกระแทกให้รู้สึกอับอาย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 1

พี่หมอน : มานอนเล่นอะไรตรงนี้ แล้วทำไมนอนคว่ำหน้าแบบนี้ละ
ไหล : เขาเรียกว่าทำแพลงกิ้งอ่ะครับ
เจ๊มินท์ : เออเนี่ยวัยรุ่นเข้าฮิตกันจะตาย อย่าบอกนะไม่รู้จักอะป้า
พี่หมอน : รู้จัก จะบ้าหรอทำไมจะไม่รู้จัก เรื่องแค่นี้ โหย มันคืออะไรอะคะน้องพอใจ
เจ๊มินท์ : รู้จักแล้วไปกระซิบถามคนอื่นเขาทำไม อย่าบอกนะวันๆ มัวแต่เล่นหมากเก็บอยู่บ้านพักคนชรา หัดออกมาดูโลกภายนอกซะบ้างป้า

(เป็นต่อ, 7 กรกฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารประชดประชัน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเจ๊มินท์ว่าตัวละครที่ชื่อพี่หมอนที่ไม่รู้ว่าตอนนี้เขากำลังฮิตทำแพลงกิ้ง โดยเจ๊มินท์ใช้คำพูดประชดประชันเหน็บแหนมว่าพี่หมอนเป็นคนแก่ที่อยู่ในบ้านพักคนชรา เนื่องจากไม่รู้เรื่องที่กำลังเกิดขึ้นในสังคม เพราะคนแก่ที่อยู่ในบ้านพักคนชรานั้นก็จะอยู่ในสังคมของคนชราซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน ไม่มีโอกาสได้รับเรื่องราวของโลกภายนอก ซึ่งคำพูดของเจ๊มินท์สร้างความอับอายให้กับพี่หมอนที่ถูกกล่าวหาว่าตนเองแก่ โวหารประชดประชันดังกล่าวสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากพฤติกรรมของพี่หมอนก็เป็นจริงอย่างที่เจ๊มินท์ว่าประชด

ตัวอย่างที่ 2

พอใจ : เฮ้อ มีพี่ชายกับเขาคนหนึ่ง ดูซิเหมือนพ่อใจเลี้ยงลูกเลยอะ
ก๊อบ : โอ้ย ไม่เหมือนหรอกมั้งคะ นี่ถ้าน้องต่อเป็นลูกน้องพอใจจริงๆ อกแฟ้บๆ แบบนี้จะเอานมที่ไหนให้ลูกกินละคะ

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารประชดประชัน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพอใจบ่นให้ตัวละครที่ชื่อก๊อบฟังว่าตนต้องดูแลพี่ชายเหมือนกับตนเลี้ยงลูก เพราะต้องคอยทำอะไรให้ทุกอย่าง ก๊อบได้ยินที่พอใจบ่นก็พูดแซวว่าพอใจเป็นแม่คนไม่ได้ เนื่องจากพอใจเป็นคนไม่มีหน้าอก ถ้าพอใจมีลูกแล้วจะเอานมที่ไหนให้ลูกกิน โวหารประชดประชันที่ก๊อบพูดนั้นต้องการจะเสียดสีว่าพอใจ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นผู้หญิงที่ไม่มีหน้าอก ซึ่งโวหารสร้างความอับอายให้กับพอใจ เนื่องจากสิ่งที่ก๊อบพูดนั้นเหมือนเป็นการล้อปมด้อยของตน โวหารดังกล่าวสามารถสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากโวหารนั้นเป็นจริงอย่างที่ก๊อบพูด

ตัวอย่างที่ 3

นภา : ถ้างั้นนภาขอตัวกลับก่อนนะคะ
เป็นต่อ : เดี๋ยวผมขับรถไปส่งครับ
นภา : จะขับรถไปส่งทำไมละคะ นภาขับรถมาเองค่ะ
เป็นต่อ : ก็ใช่ไงครับ ก็เดี๋ยวขับรถไปส่งคุณนภา
นภา : แล้วคุณเป็นต่อจะกลับมาที่นี่ยังไงละคะ
เป็นต่อ : คุณนภาก็ขับรถมาส่งผมที่นี่ไงละครับ
ก๊อบ : โอ้ย ตายแล้ว ขับรถส่งกันไปส่งกันมา ถามจริงเถอะค่ะที่บ้านกลั่นน้ำมันขายเองเหรอคะ

(เป็นต่อ, 4 สิงหาคม 2554: ไม่เป็นไร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารประชดประชัน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อจะขับรถไปส่งคุณนภา แต่คุณนภาขับรถมาเอง เป็นต่อบอกว่าไม่เป็นไรเดี๋ยวจะขับไปส่ง แล้วตอนกลับก็ให้คุณนภาขับมาส่งตนอีกรอบ ตัวละครที่ชื่อก๊อบซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นก็พูดประชดขึ้นว่าขับรถส่งกันไปส่งกันมาแบบนี้ที่บ้านผลิตน้ำมันขายเองหรอ เพราะสิ่งที่เป็นต่อพูดนั้นทำให้เสียค่าน้ำมันรถเยอะมาก เนื่องจากขับรถไปรับส่งกันในเรื่องที่ไร้สาระ ซึ่งสิ่งที่ก๊อบพูดประชดนั้นทำให้เป็นต่อเกิดความอับอาย เนื่องจากสิ่งที่ก๊อบพูดเป็นความจริง การกระทำของเป็นต่อนั้นเป็นสิ่งที่ไร้สาระจริง

ตัวอย่างที่ 4

พี่อู๊ด : เดี๋ยวครับสาวๆครับ วางช้อนส้อมก่อนซะนิดนึง มีอะไรจะให้ดูครับพี่น้องครับ นี่คือผลงานแกะสลักผลไม้จากสบู่ของลูกชายผมเองครับพี่น้องครับ
ป้อม : โอโห น้องต้นน้ำแกะสลักเองเลยเหรอคะพี่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด : เป็นไงบ้างครับพี่น้องครับ เรียกว่าได้เลือดศิลปินจากพ่อไปเต็มตัวเลยครับพี่น้องครับ

เจิน : ดีนะพวกเราที่น้องต้นน้ำอะเขาได้แต่เลือดศิลปินจากพ่อ ไม่ได้ความสูงของพ่อไปด้วย ไม่งั้นนะน้องต้นน้ำคงเป็นคนที่โตไม่เต็มตัว เพราะพ่อมีอยู่ครึ่งตัว

(เป็นต่อ, 11 สิงหาคม 2554: ตู้ซ่อนแม่)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารประชดประชัน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดนำผลงานการแกะสลักสบู่ของลูกชายตนมาอวดให้เพื่อนๆ ร่วมงานได้ชม โดยบอกว่าลูกชายของตนได้เลือดศิลปินจากตนไปเต็มๆ ตัวละครที่ชื่อเจินได้ยินที่พี่อู๊ดพูดจึงพูดแซวว่า ดีที่ลูกชายของพี่อู๊ดได้แค่เลือดศิลปินดีที่ไม่ได้ความเตี้ยจากพี่อู๊ดไปด้วย คำพูดของเจินเป็นการใช้โวหารประชดประชันว่าพี่อู๊ดว่าเป็นคนที่เตี้ย เป็นการพูดเสียดสีปมด้อยของพี่อู๊ด เนื่องจากพี่อู๊ดเป็นคนที่เตี้ยมาก และได้มีการขยายความว่าถ้าลูกพี่อู๊ดได้ความเตี้ยของพี่อู๊ดไปด้วย ลูกของพี่อู๊ดอาจจะมีแค่ครึ่งตัว เพราะพี่อู๊ดก็ตัวเล็กแล้ว ถ้าลูกของพี่อู๊ดได้ยีนส์ด้อยในเรื่องของความเตี้ยของพี่อู๊ด ลูกของพี่อู๊ดก็จะเตี้ยไปกว่าความสูงของพี่อู๊ดตอนนี้ลงไปอีก ซึ่งโวหารประชดประชันดังกล่าวสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นการนำเอาปมด้อยของตัวละครมาล้อ ลักษณะเช่นนี้เป็นส่วนหนึ่งในกลวิธีการสร้างอารมณ์

ตัวอย่างที่ 5

ก๊อบ : นี่ๆ หล่อจังเลยอะ เรียนอยู่รึเปล่าคะ เดี๋ยวพี่จ่ายค่าเทอมให้เอามั้ย

ชายหนุ่ม : นี่ ฉันเรียนจบปริญญาโทมา 3 ปีแล้วยะ เอาเงินที่จะให้ฉันเนี่ยไปส่งตัวเองก่อนดีกว่ามั้ย จะได้ฉลาดขึ้น แล้วจะได้รู้ว่าคนไหนผู้ชาย คนไหนเก้งกว้างอย่างแกอะ

(เป็นต่อ, 15 กันยายน 2554: หัวใจจะวาย)

ตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารประชดประชัน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบไปพูดแซวลูกค้าผู้ชายที่หน้าตาดี โดยแซวว่าเดี๋ยวจะจ่ายค่าเทอมให้ ลูกค้าคนดังกล่าวได้ยินจึงพูดตอบก๊อบด้วยโวหารประชดประชัน โดยบอกให้ก๊อบเก็บตังค์ไปส่งตัวเองเรียนสูงๆ ดีกว่า จะได้ฉลาดขึ้นแล้วจะได้แยกออกว่าใครเป็นผู้ชายแท้ๆ หรือผู้ชายเทียม เนื่องจากลูกค้าคนดังกล่าวเป็นผู้ชายเทียม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เขาสนใจผู้ชายแท้ๆ ไม่ได้สนใจผู้ชายที่เป็นเก้ง กวาง หรือตุ๊ดแบบก๊อบ ซึ่งทำพูดของลูกค้าเป็นคำพูดประชดประชันที่ทำให้ก๊อบรู้สึกอับอายจนพูดอะไรไม่ออก และการที่ก๊อบเข้าใจผิดเรื่องดังกล่าวเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม เพราะเป็นการถูกเสียดสีในสิ่งที่ทำผิด ลักษณะเช่นนี้เป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน

ตัวอย่างที่ 6

พี่หมอน : อะแฮ่ม มีแฟนรึยังจ๊ะพ่อหนุ่ม
ก๊อบ : โอโห้ เรียกพ่อหนุ่ม เรียกซะอย่างกับเกิดรุ่นเดียวกับอาแอ๊ด สมบัติ เมทะนีอย่างงั้นแหละ
บอล : ใช่ครับ ถามอย่างเดียวกันกับตอนที่เพื่อนคุณแม่ผมแซวผมเลยครับ

(เป็นต่อ, 29 กันยายน 2554: ผัวข้าใครอย่าแตะ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารประชดประชัน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนพูดแซวบอล ซึ่งเพื่อนของพอใจเหมือนกับตนเป็นคนรุ่นเดียวกับเขา แต่ความจริงแล้วตนเองมีอายุมากกว่าบอลอยู่หลายสิบปี ตัวละครที่ชื่อพี่ก๊อบซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยจึงพูดประชดประชันว่าพี่หมอนพูดจากับบอลเหมือนคนอายุรุ่นเดียวกัน โดยบอกว่ารุ่นของพี่หมอนเป็นรุ่นเดียวกับ สมบัติ เมทะนี ดาราผู้สูงอายุ อีกทั้งบอลก็พูดเสริมขึ้นอีกว่า สิ่งที่พี่หมอนพูดแซวตนนั้นเหมือนกับตอนที่เพื่อนของแม่ตนเคยพูดแซว ในความหมายของบอลเป็นการประชดประชันว่าพี่หมอนนั้นแก่จนมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับแม่ของตน การพูดของก๊อบและบอลเป็นโวหารประชดประชันที่เสียดสีว่าพี่หมอนเป็นคนที่แก่ เป็นคนละวัยกับพวกตน ซึ่งโวหารดังกล่าวสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากโวหารที่ประชดประชันนั้นเป็นเรื่องจริง พี่หมอนนั้นเป็นคนมีอายุแล้ว แต่ยังทำตัวพูดคุยกับบอลเหมือนกับอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 7

พี่หมอน : วอกเป็นอะไร กลับมาเป็นแกคนเก่าที่ร่าเริง นั่งซึมกะทือไม่พูดไม่จาแบบนี้พวกเราเป็นห่วงนะเว้ย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม : ใช่ถูกต้องเลยครับพี่หมอน แกจะเศร้าไปทำไมวะไอ้วอก ลองคิดซิ วอกเคยมีแฟนนะ ไม่เหมือนพี่หมอน อย่าว่าแต่ผัวเลย แฟนยังไม่เคยได้สัมผัสกับเขาเลย เกิดมาคนเดียว ตายไปคนเดียวแบบเฉยๆ ไม่มีใครอะ

พี่หมอน : ไอ้ยมนี่แกจะปลอมไอ้วอก หรือแกหลอกด่าฉันกันแน่

(เป็นต่อ, 3 พฤศจิกายน 2554: คนใกล้ที่ไม่เห็น)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารประชดประชัน ในบริบทนี้ตัวละครที่พี่หมอนเห็นตัวละครที่ชื่อวอกซึ่งมีอาการซึมมาหลายวันแล้วเนื่องจากถูกแฟนทิ้ง พี่หมอนจึงพูดปลอบใจวอก และพี่ยมซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยก็พูดปลอบใจวอก แต่สิ่งที่พี่ยมพูดนั้นเป็นการเสียดสีพี่หมอน โดยเสียดสีว่าวอกนั้นยังเป็นคนที่โชคดีที่มีแฟน มีคนให้รัก แต่ต่างกับพี่หมอนที่ไม่เคยมีแฟน ไม่เคยมีคนให้ได้รัก เกิดมาแล้วตายไปก็อยู่คนเดียว สิ่งที่พี่ยมพูดเสียดสีพี่หมอนนั้นสร้างความอับอายให้กับพี่หมอน เพราะพี่ยมเสียดสีพี่หมอนว่าเป็นสาวแก่ที่ไม่มีใครเอา ไม่มีใครสนใจน่าสงสาร โวหารประชดประชันดังกล่าวสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากตอนแรกพี่ยมพูดเหมือนจะปลอบใจวอกแต่ตอนท้ายกับพูดเสียดสีพี่หมอนเพื่อให้วอกเกิดอารมณ์ขันให้ลืมเรื่องที่กำลังเศร้าอยู่

จากการวิเคราะห์การใช้โวหารประชดประชันในการสร้างอารมณ์ขัน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้พูดใช้โวหารประชดประชันในการเสียดสี เยาะเย้ย ถากถาง ตำหนิในปมด้อย หรือการทำผิดพลาดของผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกอับอาย จนเกิดอารมณ์ขันในวงสนทนา นอกจากนี้ยังเป็นการเตือนสติเพื่อให้ผู้ฟังปรับปรุงในสิ่งที่ถูกประชดประชัน

โวหารขัดแย้ง

โวหารขัดแย้ง คือ โวหารที่ใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกันมาเทียบเคียงเข้าคู่ขนานกัน เป็นการขัดแย้งระหว่างคำ 2 คำ สำนวน 2 สำนวน ระหว่างประโยค 2 ประโยค รวมถึงสวนทางกับความจริงและความเชื่อของคนทั่วไปด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 1

ก๊อบ : ก๊อบว่านะคะ ครูนภาก็ดูเรียบร้อยน่ารัก เหมาะสมกับน้องต่อดีนะคะ

ทิพย์ : ใช่ ทิพย์ก็เห็นด้วยนะต่อ ครูนภาเขาดูเป็นคนดี น่ารัก เรียบร้อย ส่วนต่อก็ดูเป็นคนไม่ดี เจ้าชู้ กะล่อน คบกันไปดูสมดุลกันดีนะ

(เป็นต่อ, 4 สิงหาคม 2554: ไม่เป็นไร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารขัดแย้ง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบแสดงความคิดเห็นว่าเป็นต่อและครูนภาเป็นคู่รักที่เหมาะสมกันดี โดยตัวละครที่ชื่อทิพย์ซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยก็พูดสนับสนุนคำพูดของก๊อบว่าครูนภาเป็นคนดี เรียบร้อย เหมาะกับกับเป็นต่อเป็นอย่างมาก เพราะเป็นต่อมีเป็นคนไม่ดี เจ้าชู้และกะล่อน ซึ่งสิ่งที่ทิพย์พูดนั้นเป็นการใช้โวหารที่ขัดแย้งกัน เนื่องจากทิพย์พูดว่าครูนภาเป็นคนดีส่วนเป็นต่อเป็นคนไม่ดี เป็นคู่ที่เหมาะสมกัน ในความจริงแล้วคนดีกับคนไม่ดีไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ เพราะเป็นอยู่กันคนละฝ่าย แต่โวหารขัดแย้งที่ทิพย์พูดนั้นสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นการสวนทางกับความจริงที่ว่า คนดีต้องคู่กับคนดี คนชั่วต้องคู่กับคนชั่ว

ตัวอย่างที่ 2

ชายหนุ่ม : เดี๋ยวครับ คุณจะเรียกชื่อหัวหน้าของผมลอยๆอย่างนี้ไม่ได้นะครับ เขาชื่อคุณสมร เก่งงานครับ ผมกับเขานี่สนิทกันมากเลยนะครับ

ทิพย์ : พี่ก๊อบคะ ท่าทางเขาจะสนิทสนมกับพี่หมอนมากๆ เลยนะคะ ขนาดพี่หมอนยืนอยู่ตรงหน้ายังไม่รู้จักเลย

(เป็นต่อ, 8 กันยายน 2554: วันเกิดเรื่อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารขัดแย้ง ในบริบทนี้ตัวละครชายหนุ่มคนหนึ่งอ้างตัวว่าเป็นพนักงานในบริษัท BKL โดยบอกว่าตนรู้จักและสนิทกับเจ๊าของคือพี่หมอนเป็นอย่างดี แต่เขากลับไม่รู้ว่าคนที่เขาบอกว่าสนิทด้วยนั้นกำลังยืนอยู่ตรงหน้า ถ้าสนิทก็ต้องทักทายกับพี่หมอน แต่เขากลับทำเหมือนไม่รู้จักพี่หมอนเลย ตัวละครที่ชื่อทิพย์ซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยจึงพูดว่าดูท่าทางชายหนุ่มคนนั้นจะสนิทกับพี่หมอนมาก ขนาดพี่หมอนยืนอยู่ตรงหน้าเขายังไม่รู้จักเลย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สิ่งที่ทิพย์พูดนั้นเป็นโวหารขัดแย้ง เนื่องจากถ้าสนิทกับพี่หมอนมากก็ต้องรู้จักกับพี่หมอนตัวจริงที่ยืนอยู่ตรงหน้าของเขา แต่นี้เขากลับไม่มีท่าทีที่เหมือนจะรู้จักพี่หมอน แล้วยังจะมาพูดว่าสนิทกันมาก สงสัยการบอกว่าสนิทมากของชายหนุ่มคงหมายถึงการที่ไม่รู้จักกันเลย โวหารขัดแย้งดังกล่าวเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เพราะสิ่งที่ชายหนุ่มพูดนั้นสวนทางกับความเป็นจริง

ตัวอย่างที่ 3

พี่อู๊ด : ไอ้วอก ทำไมมึงถึงเลือกกอดแต่สาวๆละครับพี่น้องครับ
วอก : อ้าว ก็แล้วบริษัทนี้ส่วนใหญ่มันมีแต่สาวๆ เนี่ย ก็ต้องกอดสาวๆดิ แล้วพี่จะมาจับผิดผมทำไมเนี่ย
พี่หมอน : เออ ไอ้อู๊ดก็จับผิดไอ้วอกทำไม มองมันในแง่ร้ายได้อย่างไร ถึงแม้ไอ้วอกมันจะดูเป็นคนชั่ว ถึงแม้ว่ามันจะดูเป็นคนบ้ากาม โรคจิต ผิดมนุษย์มานา แต่ลึกๆ แล้วมันอาจจะมีจิตสำนึกของการเป็นคนดีอยู่บ้างก็ได้

(เป็นต่อ, 10 กุมภาพันธ์ 2554: Valentine's Day)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารขัดแย้ง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดต่อว่าตัวละครที่ชื่อวอกว่าทำไมต้องแสดงความรักด้วยการกอดแต่สาวๆ ทำไมถึงไม่แสดงความรักกับทุกเพศทุกวัย ตัวละครที่ชื่อวอกจึงพูดว่าทำไมพี่อู๊ดต้องมาจับผิดตน ตัวละครพี่หมอนซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยก็พูดว่าทำไมพี่อู๊ดต้องมองวอกในแง่ร้าย โดยพี่หมอนพูดอธิบายว่า ถึงแม้วอกจะดูเป็นคนไม่ดี เป็นคนบ้ากาม แต่ลึกๆ แล้วก็อาจจะมีจิตสำนึกของการเป็นคนดีอยู่บ้างก็ได้ ซึ่งสิ่งที่พี่หมอนพูดนั้นเป็นโวหารขัดแย้ง เนื่องจากสิ่งที่พี่หมอนมันเกิดความขัดแย้ง ในตอนต้นพี่หมอนพูดเพื่อไม่ให้พี่อู๊ดมองวอกในแง่ร้าย แต่ตอนท้ายพี่หมอนกลับพูดถึงแต่สิ่งที่ไม่ดีของวอกทั้งนั้น แทนที่จะพูดถึงเรื่องดีที่จะมาสนับสนุนคำพูดที่ไม่อยากให้พี่อู๊ดมองในแง่ร้าย คำพูดของพี่หมอนจึงเกิดโวหารที่ขัดแย้งกันเอง และความขัดแย้งนี้เองที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม เนื่องจากเป็นการพูดสวนทางกับความเป็นจริง

จากการวิเคราะห์การใช้โวหารขัดแย้งในการสร้างอารมณ์ขัน พบว่า ผู้พูดจะใช้โวหารที่มีคำ 2 คำ สำนวน 2 สำนวน ที่มีลักษณะที่แตกต่างกันนำมาใช้พูดในบทสนทนานั้น เพื่อให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ขัน เนื่องจากเป็นการนำเอาสิ่งที่ตรงกันข้ามมาทำให้มีใจความคล้อยตามกันไป แต่ถ้าลอง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คิดตามผู้พูดก็จะพบว่าโวหารที่พูดนั้น มีความขัดแย้งในเรื่องของความหมายและใจความสำคัญ ซึ่งผู้พูดตั้งใจที่จะใช้โวหารที่ขัดแย้งกันในบทสนทนาเพื่อต้องการให้บทสนทนานั้นน่าสนใจ และเกิดความขบขัน

โวหารเกินจริง

โวหารเกินจริง คือ การใช้ถ้อยคำที่เหลือเชื่อ เป็นไปไม่ได้ ใช้สำหรับแสดงอารมณ์ต่างๆ

ตัวอย่างที่ 1

พี่ยม : เมื่อไรจะเลิกแย่งเก้าอี้ผมซักทีนะไอ้เตี้ย
พี่อู๊ด : เมื่อไรมึงจะเลิกเลื่อนเก้าอี้แกล้งกูซะที วันหลังกูไม่นั่งเก้าอี้ที่มึงจะนั่งก็ได้ เดี๋ยวกูไปนั่งเก้าอี้ในสภาก็ได้ ว่างอีกเยอะ

(เป็นต่อ, 28 เมษายน 2554: สามวันจากนารีเป็นอื่น)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารเกินจริง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมชอบแกล้งตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดเวลาที่พี่อู๊ดจะนั่งเก้าอี้ตัวไหน พี่ยมจะแกล้งเลื่อนเก้าอี้ออกแล้วให้พี่อู๊ดนั่งลงแล้วก้นไปกระแทกกับพื้น พี่อู๊ดจึงโมโหเลยพูดออกไปว่าครั้งต่อไปจะไม่นั่งเก้าอี้ที่พี่ยมจะนั่ง โดยบอกว่าตนจะไปนั่งเก้าอี้ในสภาเพราะมีที่ว่างเยอะ สิ่งที่พี่อู๊ดพูดว่าจะไปนั่งเก้าอี้ในสภานั้นเป็นการใช้โวหารเกินจริง เนื่องจากเก้าอี้ในสภานั้นเป็นที่นั่งสำหรับคณะรัฐมนตรี สส. และ สว. ใช้สำหรับอภิปรายกัน ไม่ใช่ที่นั่งที่คนภายนอกจะสามารถเข้าไปนั่งได้ง่ายๆ จะต้องเป็นบุคคลที่มีตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น ซึ่งพี่อู๊ดเป็นคนคอลัมน์นิสต์ของนิตยสารไม่มีสิทธิที่จะเข้าไปนั่งเก้าอี้ในสภาได้ แต่พี่อู๊ดพูดว่าตนจะไปนั่งเก้าอี้ในสภา สิ่งที่พี่อู๊ดพูดจึงเป็นโวหารเกินจริง ไม่สามารเกิดขึ้นจริงได้ เป็นโวหารที่พูดขึ้นเพื่อสร้างอารมณ์ขันขณะสนทนาเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 2

พี่อู๊ด : พี่น้องครับ มันอ้วกเป็นเลือดด้วยครับ โคตรหลอนเลย
น้าเหงี่ยม : สงสัยจะกินของเซ่นเกินกำหนด กูไม่เคยเจอผีเมา

(เป็นต่อ, 2 มิถุนายน 2554: 3 แพร่ง)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารเกินจริง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดและน้าเหงี่ยมเข้าใจผิดว่าคนเมาที่ขึ้นรถตู้ตนนั้นเป็นผี โดยคนเมานี้ได้อ้วกออกมาเป็นสีแดง พี่อู๊ดนึกว่าผีอ้วกออกเป็นเลือด ส่วนน้าเหงี่ยมก็เดาว่าสงสัยผีตัวนี้จะกินของเซ่นที่หมดอายุ ซึ่งความจริงแล้วสิ่งที่พี่อู๊ดและน้าเหงี่ยมพูดนั้นเป็นโวหารเกินจริง เพราะถ้าคนเมานั้นเป็นผีจริงๆ จะไม่กระทำลักษณะอาการที่เหมือนกับคนอย่างที่ทั้งสองเห็น เนื่องจากผีเป็นกลุ่มวิญญาณที่มาปรากฏตัวให้เห็นเพียงแค่ชั่วครู่ ไม่ได้มาปรากฏตัวอยู่เป็นระยะเวลานานอย่างที่ทั้งคู่เห็น และสิ่งที่ทั้งคู่คาดเดานั้นเป็นสิ่งที่พูดเกินจริง มันเป็นไปไม่ได้ เป็นการพูดเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 3

วอก : พี่ทิพย์ คือ เรื่องนี้ผมอธิบายได้ พวกผู้หญิงพวกนี้เขาอาจจะเมามาจากห้องอื่นแล้วก็เลยมานอนที่ห้องเราก็ได้

พี่อู๊ด : โห ไอ้ตี๋ แถลขนาดนั้นทำไมมึงไม่บอกไปเลยว่าไอ้ผู้หญิงพวกนี้คือ พี่หมอนใส่วิกมานอนที่นี่

วอก : ใช่เลย ผู้หญิงพวกนี้ คือ พี่หมอน แล้วไปฉีดสเตมเซลล์ให้หน้าเด็กลง แล้วเขาก็พาเพื่อนมาด้วย

(เป็นต่อ, 9 มิถุนายน 2554: ปาร์ตี้วีดีโอฉาว)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารเกินจริง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกพยามยามถึงสาเหตุที่มีผู้หญิงมานอนที่ห้องของเป็นต่อ โดยวอกพูดว่าผู้หญิงพวกนี้คือ พี่หมอนที่ไปฉีดสเตมเซลล์ทำให้หน้าเด็กลง แล้วก็เพื่อนๆ ของพี่หมอน ซึ่งสิ่งที่วอกพูดนั้นเป็นโวหารเกินจริง เนื่องจากพี่หมอนเป็นคนแก่ ใบหน้าต้องมีริ้วรอย ถ้าไปฉีดสเตมเซลล์มาจริงต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรถึงจะทำให้หน้าดูเด็กลงได้ แต่การฉีดสเตมเซลล์นั้นไม่ได้ทำให้โครงหน้าเปลี่ยนได้ แต่ผู้หญิงที่วอกอ้างว่าเป็นพี่หมอนและเพื่อนๆ นั้นไม่ได้มีโครงหน้าเหมือนพี่หมอนเลย ฉะนั้น สิ่งที่วอกพูดจึงเป็นโวหารที่เกินจริง เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ วอกพูดขึ้นมาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในบทสนทนา เนื่องจากสถานการณ์ตอนนั้นกำลังอยู่สถานการณ์ที่ตึงเครียดเนื่องจากไม่รู้จะอธิบายให้ทิพย์ฟังอย่างไรจึงจะไม่ถูกว่า

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 4

ก๊อบ : โอโห สวยจังเลยคะ น้องต้องแต่งตัวเป็นผู้หญิงแบบนี้ไม่เหลือคาบความเป็นแมนเลยอะ

พอใจ : ฝีมือพอใจซะอย่าง นี่ถ้าหากมีเวลาให้พอใจมากกว่านี้นะ พอใจสามารถแปลงต้องให้สวยมากกว่านี้อีกนะคะ

ก๊อบ : กรี๊ด แปลงเก่งจังเลยอะ ช่วยมาแปลงเพศให้พี่ทีได้มั้ยคะ

(เป็นต่อ, 16 มิถุนายน 2554: เขวี้ยงสาวไม่พ้นคอ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารเกินจริง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบชมว่าพอใจสามารถเปลี่ยนแปลงให้ต้องซึ่งเป็นทอมกลายเป็นผู้หญิงที่สวยได้ โดยก๊อบพูดว่าถ้าพอใจมีเวลาช่วยมาแปลงเพศให้ตนจากผู้ชายกลายเป็นผู้หญิง ซึ่งสิ่งที่ก๊อบพูดมานั้นเป็นโวหารเกินจริง เนื่องจากเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เพราะพอใจไม่ใช่หมอศัลยกรรมจึงไม่สามารถแปลงเพศจากผู้ชายเป็นผู้หญิงได้ แต่ที่พอใจเปลี่ยนต้องจากที่เป็นทอมให้กลายเป็นผู้หญิงได้นั้น เป็นเพราะว่าต้องนั้นแท้ที่จริงแล้วเป็นผู้หญิงเพียงแต่ชอบแต่งตัวและทำกริยาเหมือนผู้ชายเท่านั้น จึงไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอะไรมากมาย สิ่งที่ก๊อบพูดมานั้นเป็นการสร้างอารมณ์ขันในบทสนทนาเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 5

ก๊อบ : ทุกคนคะก๊อบคิดว่าก๊อบไม่เก็บตังค์ทำนมแล้วค่ะ เก็บตังค์ทำมดลูกเลยดีกว่าเพื่อจะได้มาตรวจภายในกับหมอทศ

พี่หมอน : โอโห อีก๊อบดูพูดเข้า

(เป็นต่อ, 17 กุมภาพันธ์ 2554: อกหักดักเสียบ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้โวหารเกินจริง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อก๊อบเห็นหมอทศซึ่งเป็นหมอที่ตรวจภายในสำหรับผู้หญิงหน้าตาดี จึงพูดกับพอใจ ทิพย์ และพี่หมอนว่าตนจะไม่เก็บตังค์ไว้ไปทำนมเหมือนกับที่กะเทยทุกคนตั้งใจจะทำ แต่ตนจะเก็บตังค์ไปทำมดลูกเพื่อที่จะได้มาให้หมอทศตรวจภายใน ซึ่งสิ่งที่ก๊อบพูดเป็นโวหารที่เกินจริง เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากมดลูกไม่สามารถสร้างขึ้นมาเองได้ มดลูกมีได้เฉพาะผู้หญิงเท่านั้น กะเทยที่ต้องการแปลงเพศไม่สามารถ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สร้างมดลูกให้เหมือนกับผู้หญิงที่แท้จริงได้ สิ่งที่ก๊อบพูดจึงสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นสิ่งที่พูดขึ้นมาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในบทสนทนาเท่านั้น

จากการวิเคราะห์การใช้โวหารเกินจริงในการสร้างอารมณ์ขัน พบว่า ผู้พูดนำเอาสิ่งที่ไม่สามารถเกิดขึ้นจริงได้ หรือสิ่งที่เป็นไปไม่ได้มาพูดเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ของผู้พูด และเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ฟังได้อีกด้วย

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์” ด้านการใช้โวหารเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบว่า เป็นการใช้โวหารเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม เป็นการนำเอาโวหารยั่วล้อ โวหารเกินจริง และโวหารขัดแย้งมาใช้ในบทสนทนา เพื่อเพิ่มอรรถรสในการสร้างอารมณ์ขันสำหรับเรื่องที่ต้องการจะพูดมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์มาสรุปเป็นตารางการใช้ภาษาด้วยการใช้โวหารเพื่อสร้างอารมณ์ขันที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงการใช้ภาษาด้านการใช้โวหารสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

การใช้ภาษาด้านโวหาร	**จำนวนถ้อยคำที่ปรากฏ**	**ร้อยละ**
1. โวหารประชดประชัน	64	68.82
2. โวหารขัดแย้ง	10	10.75
3. โวหารเกินจริง	19	20.43
รวม	93	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นการใช้ภาษาด้านการใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้โวหารประชดประชันเป็นอันดับ 1 พบจำนวน 64 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 68.82 อันดับ 2 โวหารเกินจริงพบ จำนวน 19 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 20.43 อันดับ 3 โวหารขัดแย้งพบจำนวน 10 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ10.75

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยตามเกณฑ์ที่ประมวลเอาไว้ โดยผู้วิจัยพบการใช้กลวิธีทั้งหมด 7 กลวิธีได้แก่ 1) กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ 2) กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องเกินจริง 3) กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน 4) กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม 5) กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ 6) กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง 7) กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยทำให้เรื่องผิดไปความคาดหมาย

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ คือ การพูดเสียดสี ประชดประชัน ตำหนิ หรือเหน็บแนม พฤติกรรมของตัวละครที่เป็นปมด้อย หรือการกระทำที่ผิดพลาด เพื่อทำให้เกิดความอับอายพร้อมกับสร้างอารมณ์ขัน และชี้แนะให้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

ตัวอย่างที่ 1

เจ๊มินท์ : นี่หมอนดูแล้วก็ห่วงสังขารตัวเองบ้างเถอะ อย่าไปทำตามรู้มั้ย ทุกวันนี้นะ อย่าว่าแต่ทำแพลงกิ้งเลย แค่เดินขึ้นฟุตบาทก็ยังบ่นปวดเข่าอยู่เลย

พี่หมอน : นี่เจ๊มินท์เธอกับฉันก็ไม่ได้ต่างกันเท่าไรหรอกยะ

(เป็นต่อ, 7 กรกฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊ำม้าขอร้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการยั่วล้อ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเจ๊มินท์พูดเสียดสีตัวละครที่ชื่อพี่หมอนว่าอย่าคิดที่จะไปทำแพลงกิ้งแบบวัยรุ่น เนื่องจากพี่หมอนเป็นคนแก่ร่างกายไม่เหมือนกับคนหนุ่มสาว ความแข็งแรงของร่างกายไม่เท่ากับคนหนุ่มสาว โดยเหน็บแนมต่ออีกว่าแค่เดินขึ้นฟุตบาทของถนนยังบ่นว่าปวดเข่าอยู่เลย การพูดของเจ๊มินท์ที่เสียดสี เหน็บแนมพี่หมอนนั้นทำให้พี่หมอนเกิดความอับอายเนื่องจากเจ๊มินท์ไปล้อว่าพี่หมอนเป็นคนแก่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 2

พี่อู๊ด : ผมพอจำได้ครับพี่น้องครับ คือ เมื่อวานนี้ก่อนออกจากบ้านตอนเช้า กูทะเลาะกับเมียอย่างหนักเลยครับพี่น้องครับ

พี่ยม : หรอ เช้าไป ย้อนซะไกลเลยไอ้บ้า ทำไมพี่ไม่ย้อนตั้งแต่เป็นผีพุ่งใต้วิ่งเข้าไปในท้องแม่พี่เลยอะ

(เป็นต่อ, 25 สิงหาคม 2554: ฝากตำรวจไว้กับบ้าน)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดพยายามนึกว่าก่อนที่ตนเองและเพื่อนๆ จะเมาแล้วตื่นขึ้นมามีจ่าเฉยมาอยู่ในห้องด้วยเกิดเหตุการณ์อะไรบ้าง โดยพี่อู๊ดพูดย้อนกลับไปตั้งแต่ตอนเช้าที่ตนทะเลาะกับเมีย ซึ่งการนึกย้อนกลับไปของพี่อู๊ดเป็นการนึกย้อนที่ไกลไป เนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พี่อู๊ดนึกย้อนกลับไปเลย พี่ยมซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยจึงเสียดสีพี่อู๊ดว่า ถ้าพี่อู๊ดจะนึกย้อนเรื่องราวไปไกลขนาดนั้น ทำไมถึงไปนึกย้อนไปตอนที่พี่อู๊ดกำลังจะมาเกิดในท้องแม่ของพี่อู๊ด การเสียดสีของพี่ยมต้องการจะว่าพี่อู๊ดว่าการกระทำของพี่อู๊ดนั้นไร้สาระ เนื่องจากในสถานการณ์นั้นเขากำลังเคร่งเครียด แต่พี่อู๊ดกลับพูดเรื่องที่ไร้สาระ พี่ยมต้องการเสียดสีว่าพี่อู๊ไม่รู้จักกาลเทศะ

ตัวอย่างที่ 3

เจ๊มินท์ : โน้ตบุ๊คใหม่หรอคะน้องพอใจ

พอใจ : ใช่ค่ะ รุ่นนี้เนี่ย ทั้งบางและเบา แถวแบตอยู่ได้ตั้ง 13 ชม. เลยนะคะ

เจ๊มินท์ : ไหนดูซิคะ จริงด้วยน้องพอใจ เบามากๆ

จวบ : นั่นสิครับน้องพอใจ แต่เจ๊ซิทั้งหน้าทั้งหนังไม่รู้จะอยู่ได้ถึง 13 ชม.รึเปล่า

พี่ยม : มึงหลอกด่าเจ๊มินท์ทำไมไอ้จวบ ไงหะอีเหี่ยว อีแก่

(เป็นต่อ, 27 ตุลาคม 2554: อังกฤษหนาวมาก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ ในบริบทนี้บุ๊คของพอใจ เนื่องจากเจ๊มินท์แก่แล้ว ทุกอย่างก็ต้องร่วงโรยไปตามวัย และพี่ยมซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยก็พูดตำหนิเจ๊มินท์ว่าเป็นอีแก่ อีเหี่ยว เป็นการพูดเสียดสีประชดประชันว่าเจ๊มินท์นั้นเป็นสาวแก่ที่มีใบหน้าเหี่ยว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 4

พี่หมอน : น้องใจดีถ้าพี่ไม่เจ้าชู้ พี่ดูๆ ก็ท่าทางโอเค น้องยินดีถ้าพี่ไม่โลเล พี่เกเรน้องก็คงเซย์โน

ก๊อบ : พี่หมอนคะ ถ้ารุ่นพี่หมอนใช้แทนตัวเองว่าน้อง ผู้ชายก็คงเป็นเพื่อนกับปู่หนูอะ

(เป็นต่อ, 22 กันยายน 2554: ล่อใจล่อโจร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนกำลังร้องเพลง โดยเพลงนี้เป็นเพลงของวัยรุ่น ซึ่งพี่หมอนเอามาร้องและในเพลงนั้นก็มีการใช้คำแทนว่าเองว่า “น้อง” พี่หมอนก็ร้องเพลงตามต้นฉบับ ก๊อบซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยเห็นพี่หมอนร้องเพลงซึ่งไม่ใช่เพลงที่เหมาะกับวัยของพี่หมอน อีกทั้งยังมีการใช้คำแทนตัวเองว่า “น้อง” ก๊อบเลยพูดเสียดสีพี่หมอนว่า ถ้าวัยของพี่หมอนใช้คำเรียกตัวแทนว่า “น้อง” ซึ่งหมายถึงหญิงสาววัยรุ่นที่อายุยังน้อย ผู้ชายที่เหมาะกับพี่หมอนก็คงต้องเป็นรุ่นปู่ของก๊อบ คำพูดนี้เป็นการเสียดสีว่าพี่หมอนเป็นสาวแก่ เป็นวัยที่น่าจะอยู่ในรุ่นเดียวกับปู่ของก๊อบ ซึ่งเป็นวัยชรา มีอายุมากแล้ว เป็นการเสียดสีว่าไม่ใช่แค่สาวแก่ธรรมดาแต่เป็นสาวที่แก่มาก อย่างวัยของพี่หมอนน่าจะเรียกว่าย่า หรือยายได้แล้ว

ตัวอย่างที่ 5

พี่ยม : วอก ลำพังน้องพอใจก็ทำให้เข้าถึงตัวน้องพริ้งยากพออยู่แล้ว เราจะทำยังไงดีวะ

วอก : เรื่องแบบนี้ต้องให้คนชั่วๆ อย่างพี่คิด

พี่ยม : เออพี่ลืมไป พี่ชั่วตัวพ่อนี่หว่า

วอก : ใช่เลย ดวงของพี่เขาเรียกดวงเมืองมาร เวลาตกฟากของพี่อะดาวโจร พี่เกิดมาเพื่อทำแต่เรื่องชั่ว คนอย่างพี่นี่มีเกล็ดอะใช่เลย

พี่ยม : เฮ้ยเกินไปละไอ้วอก ด่ากูว่าเป็นตัวเหี้ย

(เป็นต่อ, 19 พฤษภาคม 2554: สวยฉึกฉึก)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมและวอกต้องการหาวิธีเข้าใกล้น้องพริ้งเพื่อนของน้องพอใจเพื่อต้องการจะจีบ แต่พอใจกันท่าไม่อยากให้ทั้ง 2 คนเข้าใกล้เพื่อน วอกและพี่ยมจึงมาปรึกษากันว่าจะหาวิธีเข้าใกล้น้องพริ้งอย่างไร วอกจึงพูดเสียดสีพี่ยมว่าเรื่องคิดแผนชั่วๆ ต้องให้พี่ยมคิด เพราะพี่ยมเป็นคนชั่วมาตั้งแต่เกิด โดยพูดเสียดสีว่าตอนเกิดมาพี่ยมเกิดมาจากดาวโจร เกิดมาแล้วก็ทำแต่เรื่องที่ไม่ดี การพูดของวอกสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม เนื่องจากเป็นการต่อว่าพี่ยมว่าเป็นคนชั่วมาตั้งแต่กำเนิด เป็นการเอาความบกพร่องในตัวของพี่ยมมาพูดและเน้นให้ดูเป็นเรื่องน่าขัน

จากผลการวิเคราะห์พบว่ากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการยั่วล้อนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการเสียดสี ประชดประชัน ตำหนิในสิ่งที่เป็นปมด้อยของตัวละคร หรือสิ่งที่ตัวละครทำผิด โดยนำมายั่วล้อเพื่อให้เกิดความอับอาย เป็นการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อปมด้อยของตัวละคร มักจะมีการนำเอาโวหารประชดประชัน ภาพพจน์แบบอุปมา ภาพพจน์เปรียบเทียบวิเคราะห์ ภาพพจน์อุปลักษณ์ และสำนวนเก่ามาใช้ประกอบในการสร้างกลวิธีการยั่วล้อ

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องเกินจริง

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องเกินจริง คือ การเล่าเรื่องที่เหลือเชื่อ หรือเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ เพื่อทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดอารมณ์ขัน

ตัวอย่างที่ 1

วอก : น้องพอใจโดนยิงอะ
พี่อู๊ด : กูรู้ละครับพี่น้องครับ แต่กูอยากให้มึงขี่เร็วกว่านี้หน่อยได้มั้ยครับพี่น้องครับ
วอก : นี่กูบิดเต็มที่แล้วนะเนี่ย
พี่อู๊ด : เนี่ยหรอเต็มที่ของมึงอ่ะ จักรยานยังขี่แซงมึงเลยครับพี่น้องครับ นี่ถ้ามึงช้ากว่านี้เต่าวิ่งไล่กัดยางมึงทันแล้วนะเนี่ย

(เป็นต่อ, 6 ตุลาคม 2554: อยู่ด้วยกันนานๆ นะ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการกล่าวเกินจริง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดและวอกขี่มอเตอร์ไซด์ไปโรงพยาบาล เนื่องจากทราบว่าน้องพอใจโดนยิง แต่วอกนั้นขี่มอเตอร์ไซด์ช้ามาก พี่อู๊ดเลยพูดประชดประชันว่าถ้าวอกจะขี่มอเตอร์ไซด์แค่นี้ รถจักรยานยังขี่แซงไปได้เลย แล้วเผลอๆ เต่าอาจจะวิ่งมากัดยางรถได้ทันด้วย เป็นการพูดให้วอกรู้สึกว่าควรจะต้องขี่ให้เร็วกว่าเดิม โดยสิ่งที่พี่อู๊ดพูดนั้นเป็นการกล่าวเกินจริง เพราะรถจักรยานไม่มีทางที่จะขี่ได้ทันมอเตอร์ไซด์ เนื่องจากจักรยานต้องใช้แรงจากการถีบ แต่มอเตอร์ไซด์ใช้แรงจากการบิด ความเร็วของมอเตอร์ไซด์ต้องเร็วกว่าจักรยานเสมอ และประโยคที่บอกว่า “ถ้าช้ากว่านี้เต่าวิ่งไล่กัดยางทันแล้ว” ประโยคนี้เป็นการกล่าวเกินจริง ในความเป็นจริงเต่าเป็นสัตว์ที่มีการเคลื่อนไหวช้ามาก ไม่มีทางที่เต่าจะสามารถเคลื่อนไหวมาได้ทันการขี่มอเตอร์ไซด์ จากการพูดของพี่อู๊ดเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมเพื่อทำให้เห็นว่าวอกนั้นขี่รถมอเตอร์ไซด์ได้ช้ามาก

ตัวอย่างที่ 2

เมียพี่อู๊ด : ไอ้อู๊ด กลับไปเจอกันตอนเย็นที่บ้าน ห้ามลืมซื้อน้ำปลาโหลหนึ่ง หนูลาแล้วค่ะพี่หมอน สวัสดีค่ะ
พี่ยม : ซื้อไปทำไมตั้งโหลหนึ่งอะ
พี่อู๊ด : คงจะตีกูให้ตายแล้วดองเค็มเก็บไว้ดูเล่นที่บ้านมั้งครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 16 มิถุนายน 2554: เขวี้ยงสาวไม่พ้นคอ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการกล่าวเกินจริง ในบริบทนี้ตัวละครที่เป็นเมียพี่อู๊ดจับได้ว่าพี่อู๊ดมีสาวคนอื่นเลยบอกให้พี่อู๊ดกลับไปเคลียร์เรื่องนี้กันที่บ้านตอนเย็น และก่อนเข้าบ้านสั่งให้พี่อู๊ดซื้อน้ำปลาเข้าไปด้วยหนึ่งโหล ตัวละครที่ชื่อพี่ยมซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยได้ยินจึงสงสัยว่าเมียพี่อู๊ดจะเอาน้ำปลาไปทำอะไรตั้งหนึ่งโหล พี่อู๊ดจึงตอบว่าหลังจากที่มันซ้อมตนจนตาย แล้วมันคงจะดองเค็มตนเก็บไว้ดูเล่นที่บ้าน ซึ่งคำพูดของพี่อู๊ดเป็นการกล่าวเกินจริง เนื่องจากการดองเค็มนั้นไว้ทำกับอาหารเพื่อเก็บไว้กินนานๆ หรือสัตว์ที่ต้องการเก็บเอาไว้เพื่อศึกษาระบบโครงสร้างทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น ไม่มีใครนำเอาคนไปดอง คำพูดของพี่อู๊ดเป็นการพูดที่เป็นไปไม่ได้ พูดเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมเท่านั้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 3

พี่ยม : ไม่ผิดหวังจริงๆ ที่ยืมรถไอ้นุ่นมาขับ ขับดีจริงๆ เลยวะ
พี่อู๊ด : ทำไมหรอครับพี่น้องครับ
พี่ยม : ขนาดผมหลับมาตลอดทางยังไม่ชนใครสักคันเลย

(เป็นต่อ, 23 มิถุนายน 2554: ปลวกก็มีหัวใจนะ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการกล่าวเกินจริง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมชมว่ารถของนุ่นที่ตนยืมมาขับนั้นดีจริงๆ ขนาดหลับตนหลับแล้วยังไม่ไปชนกับรถคันอื่นเลย ซึ่งการพูดของพี่ยมนั้นเป็นการกล่าวเกินจริง รถยนต์ที่ขับดีนั้นไม่ได้เป็นเพราะว่าเวลาขับแล้วหลับไปจะไม่ไปชนกับรถยนต์คันอื่นๆ เป็นการกล่าวถึงสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากไม่มีใครที่หลับแล้วจะยังขับรถตรงทางโดยไม่ไปชนกับรถคันอื่นได้ การที่บอกว่ารถนั้นดีขึ้นอยู่กับสมรรถนะของรถยนต์ ไม่ได้เกี่ยวกับการขับรถที่หลับแล้วยังขับได้อยู่ การพูดของพี่ยมเป็นการกล่าวเกินจริงเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 4

พี่หมอน : อุ๊ย แม่เจ้าโวย นี่มันโคโยตี้มาเต้นหรือยังไงกัน ดูมันสะบัดซะไม่กลัวไส้ติ่งแตกกันมั้งเลยนะ
พี่ยม : อิจฉาน้องๆ เขาละซิหมอนเอ้ย

(เป็นต่อ, 6 ตุลาคม 2554: อยู่ด้วยกันนานๆ นะ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการกล่าวเกินจริง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนเห็นโคโยตี้ที่มาเต้นที่ร้านบางบาร์เต้นสะบัดแรงมาก พี่หมอนจึงพูดว่าพวกโคโยตี้นั้นเต้นกันไม่กลัวไส้ติ่งแตกกันเลยหรอไง ซึ่งสิ่งที่พี่หมอนพูดเป็นการกล่าวเกินจริง เนื่องจากไส้ติ่งจะแตกนั้นไม่ได้เกิดจากสาเหตุที่เต้นแรงๆ แต่สาเหตุไส้ติ่งแตกนั้นเกิดจากอุดตันภายในของรูไส้ติ่ง เช่น มีเศษอาหาร อุจจาระ พยาธิ เนื้องอก อุดตันทำให้มีการติดเชื้อแล้วเกิดการอักเสบขึ้น ไม่ได้เกี่ยวกับการเต้นแรงๆ การพูดของพี่หมอนเป็นใช้ถ้อยคำที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เป็นการพูดเพื่อสร้างอารมณ์ขันเท่านั้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 5

พี่ยม : พี่อ๋องครับ ผมเปลี่ยนจากเหล้าเป็นน้ำขิงสักแก้วได้มั้ยครับ คือใจผมสั่นมากครับ หัวใจจะวาย รู้สึกเหมือนเบาหวานจะขึ้นแทนพ่อครับตอนนี้

พี่อู๊ด : ส่วนของผมขอเป็นยาดมหรือยาหอมก็ดีครับ

(เป็นต่อ, 1 กันยายน 2554: ปาร์ตี้ชุดนอน)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการกล่าวเกินจริง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมและพี่อู๊ดตกใจกับเหตุการณ์ที่พี่อ๋องแกล้งว่าจะฆ่าพวกพี่ยมและเพื่อนๆ โดยพี่ยมบอกว่าตอนนี้ไม่อยากกินเหล้าแล้วแต่ขอเปลี่ยนเป็นน้ำขิงแทน เนื่องจากรู้สึกว่าใจสั่นและ เบาหวานขึ้นแทนพ่อ ซึ่งประโยคที่ว่า “เบาหวานขึ้นแทนพ่อ” ประโยคนี้เป็นการกล่าวเกินจริง เนื่องจากโรคเบาหวานเป็นโรคที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม เป็นโรคประจำตัว แต่สิ่งที่พี่ยมพูดว่าเบาหวานขึ้นแทนพ่อนั้นเป็นไปไม่ได้ ถ้าเบาหวานจะขึ้นก็ต้องเป็นเฉพาะตัวบุคคล ไม่สามารถเกิดอาการเบาหวานขึ้นแทนได้ เนื่องจากในขณะนั้นพ่อของพี่ยมไม่ได้อยู่ด้วย ฉะนั้น พ่อของพี่ยมไม่มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นเลย สิ่งที่พี่ยมพูดจึงเป็นการกล่าวเกินจริงเพื่อสร้างอารมณ์ขันในวงสนทนาเพียงเท่านั้น

จากการวิเคราะห์การใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการกล่าวเกินจริง โดยผู้พูดมักจะนำเอาโวหารเกินจริงมาใช้ประกอบในการพูด เพื่อทำให้เรื่องราวมีความน่าสนใจและเกิดอารมณ์ขัน เนื่องจากความเป็นไปไม่ได้ของเรื่องราวที่เกิดขึ้น เป็นการใช้เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ฟังเชื่อหรือรู้สึกในสิ่งที่เดียวกับที่ผู้พูดกล่าวถึง

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน คือ การเล่าเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องเพศได้แก่ การพูดถึงอวัยวะเพศ พฤติกรรมทางเพศ เป็นเรื่องที่ไม่สมควรจะนำมาพูดในที่สาธารณะ แต่เป็นเรื่องที่ทุกคนสนใจและพร้อมที่รับรู้และรู้สึกขำได้ทันทีเมื่อมีผู้ชี้แนะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 1

พี่ยม : ถ้าป่วยก็บอกนะ เดี๋ยวไปฉีดยาให้
เจ๊มินท์ : ป๊าเนี่ย ทะลึ่งจริงเลย ม้าจะบอกอะไรให้นะป๊า ความรักเนี่ยนะป๊า มันไม่ใช่แค่เรื่องบนเตียงนะจ๊ะ
พี่ยม : เหรอ
เจ๊มินท์ : ไปที่ระเบียงบ้างก็ได้

(เป็นต่อ, 18 สิงหาคม 2554: หมาของเจ๊)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมและเจ๊มินท์กำลังพูดคุยถึงเรื่องกิจกรรมทางเพศ โดยไม่ได้พูดกันตรงๆ แต่ใช้คำพูดเป็นเชิงนัยในเรื่องแบบนั้นได้แก่ คำว่า “ฉีดยา” และ “เรื่องบนเตียง” ล้วนแล้วแต่เป็นคำที่สื่อไปถึงเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ เป็นเรื่องสัปดนที่ไม่นิพี่ยมนำมาพูดในที่สาธารณะ แต่ตัวละครได้กลับนำมาพูดโดยใช้คำที่เป็นนัยในเรื่องดังกล่าว ไม่ได้กล่าวตรงๆ โดยใช้เป็นการพูดคุยในเชิงเรื่องตลกขบขัน

ตัวอย่างที่ 2

วอก : นี่ไม่ต้องตกใจ เป็นโอกาสดีของสาวๆ เลยนะ ถ้าใครได้จ่าเฉยไปเป็นผัวรับรองลูกดก
พี่อู๊ด : ทำไมวะไอ้วอก
วอก : ก็จะไม่ให้ลูกดกได้ไง จ่าเฉยแกแข็งตลอด

(เป็นต่อ, 25 สิงหาคม 2554: ฝากตำรวจไว้กับบ้าน)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกบอกกับพนักงานสาวๆในบริษัทว่า ถ้าใครได้จ่าเฉยไปเป็นสามีจะมีลูกเยอะ เนื่องจากจ่าเฉยเป็นคนที่สามารถทำให้สาวๆมีลูกได้ง่าย ซึ่งคำพูดของวอกเป็นคำพูดที่ส่อไปในเรื่องของกิจกรรมทางเพศ เป็นเรื่องสัปดนที่ไม่นิพี่ยมนำมาพูดในที่สาธารณะ แต่ตัวละครได้กลับนำมาพูดโดยใช้คำที่เป็นนัยในเรื่องดังกล่าว ไม่ได้กล่าวตรงๆ มักจะเลี่ยงพูดด้วยคำสั้นๆ คนที่จะสามารถ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เข้าใจเรื่องที่ตัวละครนั้นพูด จะต้องเป็นคนที่รู้นัยความหมายที่ตัวละครต้องการจะสื่อ ส่วนใหญ่มักใช้เป็นการพูดคุยในเชิงเรื่องตลกขบขัน

ตัวอย่างที่ 3

เป็นต่อ : นี่จำไว้นะเว้ย เวลาออกกำลังกายเนี่ยนะ เราควรจะต้องแต่งตัวให้น้อยที่สุด
วอก : อ๋อใช่ เพราะเวลาเราเคลื่อนไหวร่างกายจะได้สะดวกใช่มั้ย
เป็นต่อ : ไม่ใช่เว้ย เวลาถอดจะได้ไวๆ ไง

(เป็นต่อ, 15 กันยายน 2554: หัวใจจะวาย)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อ วอกกำลังจะไปออกกำลัง โดยเป็นต่อบอกว่าการออกกำลังกายนั้นควรจะใส่เสื้อผ้าให้น้อยชิ้นที่สุด วอกได้ยินที่เป็นต่อพูดก็นึกว่าเป็นต่อหมายถึงเวลาเคลื่อนไหวจะได้สะดวกไม่ดูเกะกะ แต่ในความหมายที่เป็นต่อต้องการจะสื่อนั้นไม่ใช่อย่างที่วอกเข้าใจ เป็นต่อหมายถึงการออกกำลังในที่ร่ม การออกกำลังที่ว่าคือการทำกิจกรรมบนเตียง เป็นเรื่องสัปดนที่ไม่นิพี่ยมนำมาพูดในที่สาธารณะ แต่ตัวละครได้กลับนำมาพูดโดยใช้คำที่เป็นนัยในเรื่องดังกล่าว ไม่ได้กล่าวตรงๆ โดยใช้วิธีเปลี่ยนใจความของเรื่องที่กำลังพูดโยงไปถึงเรื่องสัปดน คนที่จะสามารถเข้าใจเรื่องที่ตัวละครนั้นพูด จะต้องเป็นคนที่รู้นัยความหมายที่ตัวละครต้องการจะสื่อ ส่วนใหญ่มักใช้เป็นการพูดคุยในเชิงเรื่องตลกขบขัน

ตัวอย่างที่ 4

พี่ยม : นี่ๆ วันนี้รีบทำงานให้เสร็จเร็วๆ นะ ฉันอยากกลับบ้านเร็วอย่างคืนอื่นเขาบ้าง
พี่อู๊ด : อือหือ พูดเหมือนง่ายนะครับพี่น้องครับ ทำงานนะเว้ย ไม่ได้ทำการบ้านให้ลูกจะได้เสร็จไว
พี่ยม : แล้วทำการบ้านให้เมียนี่เสร็จไวมั้ย
พี่อู๊ด : นานเลยอะ
พี่ยม : ใช้เวลานานเลยเหรอ
พี่อู๊ด : นานแล้วที่ไม่ได้ทำ

(เป็นต่อ, 6 มกราคม 2554: ลานเบียร์)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมบอกให้ทุกคนในบริษัทรีบๆทำงานให้เสร็จไวๆ จะได้รีบกลับบ้านให้ตรงเวลาเหมือนกับคนอื่นๆ พี่อู๊ดซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยจึงพูดว่าทำงานไม่ใช่การทำการบ้านให้ลูกจะได้แป็บเดียวเสร็จ เพราะงานมันยาก พี่ยมได้ยินคำว่า “ทำการบ้าน” ก็นึกไปถึงความหมายนัยที่สื่อไปถึงเรื่องกิจกรรมทางเพศ จากนั้นพี่ยมและพี่อู๊ดก็เปลี่ยนประเด็นจากที่พูดเรื่องการทำงานไปพูดเรื่องทำการบ้านที่หมายถึงกิจกรรมทางเพศ เป็นเรื่องสัปดนที่ไม่นิพี่ยมนำมาพูดในที่สาธารณะ แต่ตัวละครได้กลับนำมาพูดโดยใช้คำที่เป็นนัยในเรื่องดังกล่าว ไม่ได้กล่าวตรงๆ โดยใช้วิธีเปลี่ยนใจความของเรื่องที่กำลังพูดโยงไปถึงเรื่องสัปดน คนที่จะสามารถเข้าใจเรื่องที่ตัวละครนั้นพูดจะต้องเป็นคนที่รู้นัยความหมายที่ตัวละครต้องการจะสื่อ ส่วนใหญ่มักใช้เป็นการพูดคุยในเชิงเรื่องตลกขบขัน

ตัวอย่างที่ 5

พี่ยม : ม้า ทำไมอยากดูหนังผีเรื่องเล่าคืนเฝ้าผีละ ถ้าอยากดูหนังผีไปห้องป๊าซิ
เจ๊มินท์ : ห้องป๊ามีหนังผีด้วยหรอ
พี่ยม : เปล่า ป๊าหมายถึง ผีผ้าห่ม เล่นเองกำกับเอง

(เป็นต่อ, 7 เมษายน 2554: ลุ้นทั้งผี ลุ้นทั้งเพื่อน)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างเรื่องสัปดน ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมถามเจ๊มินท์ว่าทำไมอยากดูหนังผีไม่ไปดูที่ห้องของตน เจ๊มินท์ได้ยินที่พี่ยมพูดก็เข้าใจว่าที่ห้องของพี่ยมมีแผ่นหนังผี แต่ในความหมายของพี่ยมหมายถึง “หนังผีผ่าห่ม” ที่หมายถึงกิจกรรมทางเพศ เป็นเรื่องสัปดนที่ไม่นิพี่ยมนำมาพูดในที่สาธารณะ แต่ตัวละครได้กลับนำมาพูดโดยใช้คำที่เป็นนัยในเรื่องดังกล่าว ไม่ได้กล่าวตรงๆ โดยใช้วิธีเปลี่ยนใจความของเรื่องที่กำลังพูดโยงไปถึงเรื่องสัปดน คนที่จะสามารถเข้าใจเรื่องที่ตัวละครนั้นพูด จะต้องเป็นคนที่รู้นัยความหมายที่ตัวละครต้องการจะสื่อ ส่วนใหญ่มักใช้เป็นการพูดคุยในเชิงเรื่องตลกขบขัน

จากการวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยเรื่องสัปดนนั้น ส่วนใหญ่จะการกล่าวถึงเรื่องเพศได้แก่ อวัยวะเพศ กิจกรรมทางเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องห้ามในวงสนทนา ไม่ควรนำมาพูด แต่ผู้พูดจะพูดถึงเรื่องนี้โดยนำมาสร้างเป็นเรื่องตลกขบขัน ด้วยการใช้คำที่สื่อไปถึงเรื่องเพศ โดยผู้พูดจะมีการชี้แนะด้วยคำพูดบางคำ นอกจากนี้ผู้พูดและผู้ฟังจะต้องมีประสบการณ์ร่วมหรือ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มีการรับรู้ร่วมกันเพื่อจะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อได้ดียิ่งขึ้น นิพี่ยมใช้ภาษาประเภทภาพพจน์แบบอุปมา และเปรียบเทียบวิเคราะห์ประกอบในการสร้างอารมณ์ด้วยกลวิธีสร้างเรื่องสัปดน เนื่องจากเป็นเรื่องที่ไม่สามารถพูดได้อย่างเปิดเผย จึงต้องใช้การแทนสิ่งหนึ่งด้วยอีกสิ่งหนึ่งที่จะสามารถสื่อถึงเรื่องสัปดนได้ อาจจะใช้คำที่สื่อถึงลักษณะ หรือความหมายที่เกี่ยวกับเรื่องสัปดนนั้น

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม คือ การนำเอาเรื่องราวที่เป็นปัญหาในขณะนั้น ได้แก่เรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมมาสร้างเป็นเรื่องราวเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ตัวอย่างที่ 1

พี่ยม : นี่สรุปว่าต้องจ่ายค่าพนันพันหนึ่ง ค่าทำแผลอีก 2 พัน แล้วต้องไปจ่ายให้อีน้ำแข็ง อีก 2 พัน โอ๊ยๆ กูจะบ้า

พี่อู๊ด : เดี๋ยวไอ้ยม จ่ายให้มันทำไมครับ มันตีหัวมึงนะเว้ย

พี่ยม : กูจ้างมาให้ไอ้วอก

เป็นต่อ : ถึงขั้นไปจ้างเลยหรอวะ จำไว้นะเว้ย ความรักไม่เข้าใครออกใคร เวลามันจะมาหรือไป เราไม่ค่อยรู้ตัวหรอก แต่ตอนนี้ my money quick quick

พี่ยม : OK I get you want money No, I have

พี่อู๊ด : IMF

พี่ยม : เกี่ยวไรกับ IMF ไอ้นั้นมีแต่กู้ให้ชาติล่มจม ไอ้บ้า

(เป็นต่อ, 10 พฤศจิกายน 2554: เพื่อน้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมบ่นว่าตนนั้นต้องจ่ายค่าพนันที่พนันกับเป็นต่อว่าจะทำให้วอกชอบผู้หญิงที่ตนพามา แต่ผู้หญิงคนนั้นกลับทำเสียแผน ผู้หญิงคนนั้นเมาแล้วคุมสติตนเองไม่ได้ใช้ขวดเหล้าตีหัวพี่ยมจนเย็บไป 4 เข็ม เป็นต่อจึงบอกว่าเรื่องของความรักเป็นเรื่องที่เราไปกำหนดเองไม่ได้ แล้วเป็นต่อก็รีบทวงเงินจากพี่ยม โดยพี่ยมบอกว่าไม่มีเงินให้ พี่อู๊ดจึงพูดว่าให้พี่ยมไปกู้ IMF สมบัติ จำปาเงิน (2551: 333) กล่าวว่า IMF คือ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (สหประชาชาติ) พี่ยมจึงบอกว่า IMF กู้แล้วทำให้ชาติล่มจม ประโยคนี้เป็นการเสียดสีเศรษฐกิจของประเทศไทย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ผู้นำรัฐบาลต้องไปกู้เงินจากกองทุนระหว่างประเทศ IMF เพื่อมาบริหารประเทศ ซึ่งเปรียบเสมือนความล้มเหลวของรัฐบาลในการบริหารเศรษฐกิจของประเทศ สิ่งที่พี่ยมพูดเป็นการเสียดสีการบริหารของรัฐบาล เป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมด้วยการนำเรื่องความผิดพลาดของรัฐบาลมาล้อเลียน

ตัวอย่างที่ 2

พี่อู๊ด : เรื่องคุณนุเนี่ยผมเคลียร์ให้ฟังอยู่แล้วครับพี่น้องครับ แต่เจ๊มินท์ครับผมขอถามอะไรสักอย่างครับ

เจ๊มินท์ : อะไร

พี่อู๊ด : ผมไม่เข้าใจว่าทำไมประเทศไทยถึงเกิดภาวะขาดแคลนน้ำมันครับ วิกฤตน้ำมันรถผมพอจะเข้าใจครับ แต่วิกฤตน้ำมันพืชเนี่ยผมไม่เข้าใจครับ

เจ๊มินท์ : แล้วพี่จะไปเดือดร้อนอะไรกับเขา พี่ขายของทอดหรอไง

พี่อู๊ด : เจ๊ฟังผมนะ ผมไม่ได้คนขายของทอด แต่ผมชอบกินไข่เจียว ถ้าไม่มีน้ำมันเจียวไข่แล้วผมจะกินไข่เจียวยังไงครับพี่น้องครับ

เจ๊มินท์ : โอเค งั้นเดี๋ยวเจ๊ให้น้ำมันพืชฝาชมพู 2 ขวด โอเคมั้ย

(เป็นต่อ, 31 มีนาคม 2554: ศัตรูที่รัก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดพูดถึงเรื่องวิกฤตน้ำมันพืชที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เป็นวิกฤตที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน พี่อู๊ดต้องการเสียดสีการบริหารงานของรัฐบาลที่ทำให้เกิดภาวะขาดแคลนน้ำมันพืชต้องนำเข้าจากต่างประเทศทั้งที่ประเทศไทยผลิตน้ำมันปาล์มได้มากที่สุด สาเหตุนี้เกิดขึ้นเพราะการคอรัปชั่นของผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลระบบคลังสินค้า เป็นการนำเรื่องที่กำลังเป็นประเด็นในสังคมมาล้อเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 3

พี่อู๊ด : คนเราต้องอยู่กันแบบมีสติ เวลาเราเกิดเหตุการณ์อะไรร้ายๆ ขึ้นมา เราจะได้เตรียมตัวรับมือกับมันได้ทัน ดูอย่างประเทศญี่ปุ่นซิครับพี่น้อง ประชากรเขาเป็นคนมีระเบียบวินัย ขนาดไปรับของบริจาคยังเข้าแถวเป็นระเบียบ แต่ดูบ้านเราครับ เดือนก่อนแย่งกันไปซื้อน้ำมันปาล์ม ฆ่ากันจะเป็นจะตาย ไม่รู้จะเอาไปทำไม

พี่หมอน : แกเห็นแล้วทำไมไม่ห้ามละ

พี่อู๊ด : ห้ามได้ไงอ่ะครับ เมียผมไปแย่งกับเขาด้วย แถมแย่งก็ไม่ได้ แย่งมาได้แต่ฝา ยังมาด่ากูอีก ทำไมไม่ไปช่วยกูแย่ง

(เป็นต่อ, 5 พฤษภาคม 2554: เฮฮาบาร์เบียร์)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดพูดถึงความไม่มีระเบียบวินัยและความเห็นแก่ตัวของคนในสังคม โดยพี่อู๊ดพูดถึงเรื่องเหตุการณ์สึนามิที่ประเทศญี่ปุ่น ประชาชนประเทศญี่ปุ่นต่างช่วยเหลือกันแม้กระทั่งตอนที่มารับของบริจาคก็มีการต่อแถวรับของด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งพี่อู๊ดพูดว่าต่างกับประชาชนในประเทศไทยขณะแค่เกิดวิกฤตน้ำมันพืชยังแย่งกันไปซื้อน้ำมันมากักตุนไว้ แย่งกันจะเป็นจะตายจนถึงขั้นทะเลาะกันก็มี สิ่งที่พี่อู๊ดเป็นการเสียดสีสภาพสังคมไทยว่าความเป็นระเบียบและความเห็นแก่ตัวยังมีอยู่มาก เป็นสิ่งที่น่าอาย ไม่ควรจะเกิดเหตุการณ์แบบนี้ เวลาเกิดเหตุการณ์ร้ายๆ ในประเทศทุกคนควรจะมีสติและช่วยเหลือสามัคคีกัน ไม่ใช่ต่างคนต่างเอาตัวรอด

ตัวอย่างที่ 4

พี่อู๊ด : ทำไมไอ้พี่ยม มึงจะอะไรกันหนักกันหนากับน้องชมพู ทำไมถ้าน้องชมพูเขามีแฟนใหม่ บ้านเมืองจะดีขึ้น เจริญขึ้นหรอไง หรือว่าจะทำให้รัฐบาลบริหารประเทศได้ดีขึ้นหรอไง หรือว่าจะทำให้ราคาน้ำมันถูกลง

พี่ยม : ไม่ใช่อย่างงั้นพี่ ผมจะได้ปลอมใจไอ้วอกได้ถูก

(เป็นต่อ, 26 พฤษภาคม 2554: เซอร์ไพร์ส)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม ในบริบทนี้ตัวละครพี่อู๊ดพูดจาเสียดสีการทำงานของรัฐบาล โดยในเรื่องตัวละครที่ชื่อพี่ยมชอบพูดแซวอกว่าน้องชมพูแฟนของวอกมีแฟนใหม่เป็นฝรั่งไปแล้ว ซึ่งได้พูดแซวจนทำให้วอกเกิดอาการกระวนกระวาย พี่อู๊ดซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยก็เกิดความรำคาญที่พี่ยมไปแกล้งวอกจนทำให้วอกกระวนกระวายจนทำให้ไม่มีสมาธิทำงาน พี่อู๊ดจึงด่าพี่ยมว่าถ้าน้องชมพูมีแฟนใหม่แล้วพี่ยมจะไปเดือดร้อนอะไรด้วย หรือถ้าน้องชมพูมีแฟนใหม่จริงประเทศชาติจะเจริญขึ้นหรอไง รัฐบาลจะบริหารประเทศได้ดีขึ้นหรอไง หรือว่าจะทำให้ราคาน้ำมันถูกลง ซึ่งสิ่งที่พี่อู๊ดประชดนั้นเป็นการเสียดสีรัฐบาลว่ารัฐบาลไม่มีความสามารถให้การบริหารประเทศ ทำให้ประเทศชาติไม่เจริญเหมือนประเทศอื่นๆ อีกทั้งยังเกิดภาวะน้ำมันแพงเกิดขึ้น ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่กำลังเป็นที่ถกเถียงอยู่ในขณะนั้น

ตัวอย่างที่ 5

วอก : นี่พี่หมอนครับ เมื่อไรน้ำจะลดสักที ผมอยากกลับออฟฟิศเราแล้วเนี่ย เบื่อ
พี่หมอน : อย่าหวังขนาดน้ำลดเลย ขอแค่มันไม่ท่วมเพิ่มขึ้นก็พอใจแล้วเว้ย
วอก : มันไม่เพิ่มหรอกพี่ เขาเอาอยู่

(เป็นต่อ, 1 ธันวาคม 2554: น้ำท่วม ไฟตัด งูกัด จระเข้ดุ อย่าอยู่เลยแม่)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการล้อสังคม ในบริบทนี้เป็นการเสียดสีเรื่องเหตุการณ์น้ำท่วมที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในสังคมขณะนั้น โดยตัวละครที่ชื่อวอกถามตัวละครที่ชื่อพี่หมอนซึ่งเป็นเจ้านายว่าเมื่อไรน้ำจะลด พี่หมอนตอบว่าตอนนี้ขอแค่ไม่ให้น้ำเพิ่มก็พอใจแล้ว วอกตอบกลับพี่หมอนไปว่าน้ำไม่ท่วมเพิ่มหรอก เอาอยู่ ซึ่งคำทิ้งท้ายของวอก คือ คำว่า “เอาอยู่” เป็นการล้อเลียนเสียดสีคำพูดของนายกรัฐมนตรีที่มักจะพูดอยู่เสมอเมื่อนักข่าวสัมภาษณ์ถึงสถานการณ์น้ำท่วมอยู่ขณะนี้ นายกรัฐมนตรีก็จะตอบว่า “เอาอยู่” เป็นคำตอบที่พูดให้กำลังใจแก่ประชาชน แต่ในความจริงเมื่อนายกรัฐมนตรีพูดคำๆ นั้น สถานการณ์น้ำท่วมกลับรุนแรงและขยายวงกว้างเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมทุกที

จากการวิเคราะห์การสร้างอารมณ์ขันด้วยกลวิธีการล้อสังคมนั้น ผู้พูดจะนำเอาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมมาล้อเลียนด้วยการเสียดสี ส่วนใหญ่มักจะนำเอาเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมมาล้อ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ทุกคนในความสนใจ เพราะเป็นเรื่องที่มีผลต่อความเป็นอยู่ของทุกคนในประเทศ เรื่องการเมืองมักเสียดสีการทำงานของรัฐบาล หรือคำพูดของนักการเมืองที่มี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อเสียง เรื่องเศรษฐกิจมักเสียดสีภาวะการเงินที่มีการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น การเป็นหนี้ของประชาชน เรื่องสังคมมักเสียดสีค่านิยมที่กำลังได้รับความสนใจขณะนั้นได้แก่ กิจกรรม เทคโนโลยี สื่อโทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้กำลังเกิดขึ้น ณ สังคมในขณะนั้น โดยถูกนำมาล้อเลียนเพื่อเป็นการตอกย้ำว่า ณ สังคมตอนนี้เกิดเหตุการณ์อะไรที่ควรให้ความสนใจ และเรื่องล้อเลียนนั้นยังทำให้เกิดอารมณ์ขันได้อีกด้วย นิยมใช้ภาษาประเภทภาพพจน์แบบเปรียบเทียบวิเคราะห์ โวหารประชดประชัน และสำนวนใหม่มาใช้ประกอบในการสร้างอารมณ์ขันด้วยวิธีการล้อสังคม

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ คือ การหาสิ่งหนึ่งมากล่าวแทนอีกสิ่งหนึ่ง เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงความไม่สุภาพ การขัดต่อค่านิยมทางสังคม หรือผิดกฎหมาย

ตัวอย่างที่ 1

เจ๊มินท์ : ป๊าไปแก้บนเถอะนะ เพื่อความสบายใจของม้า
พี่ยม : ม้าจะบ้าหรอ จะให้ป๊าไปวิ่งแก้ผ้ารอบสวนสาธารณะ ม้าอยากให้ทุกคนเห็นอนาคอนด้าน้อยของป๊าเหรอ
เจ๊มินท์ : ป๊าๆ ฟังม้านะ อะไรพวกนั้น เขาเห็นเขาก็เอาไปไม่ได้ ป๊าเข้าใจรึเปล่า

(เป็นต่อ, 7 กรกฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมพูดกับเจ๊มินท์ว่าตนไม่อยากไปแก้บนด้วยการวิ่งแก้ผ้ารอบสวนสาธารณะ เพราะอายที่ทุกคนจะต้องเห็นร่างกายของตน โดยเฉพาะของสงวนของผู้ชาย ซึ่งพี่ยมได้ใช้สัญลักษณ์คำว่า “อนาคอนด้าน้อย” แทน “ของสงวนของผู้ชาย” เพื่อการหลีกเลี่ยงที่จะพูดคำไม่สุภาพ เป็นเรื่องที่ไม่ควรพูดในที่สาธารณะ การใช้สัญลักษณ์ของพี่ยมเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 2

พี่ยม : ไอ้ต่อเสร็จรึยัง
เป็นต่อ : เออๆ เสร็จแล้วพี่ พอใจขอร้องได้มั้ย ทำไมวันนี้ไม่ยอมเตรียมชุดทำงานให้พี่ ต้องให้พี่เลือกเอง แล้วพอใจไปไหนเนี่ยพี่ก๊อบ
ก๊อบ : ไม่รู้เหมือนกันคะ มาก็ไม่เห็นตั้งแต่เช้าแล้ว
พี่ยม : อ้าว อีก๊อบนี่มึงเป็นขี้ข้าประสาอะไร เจ้านายไปไหน ทำไมมึงไม่รู้
ก๊อบ : เป็นแม่บ้านนะคะ ไม่ใช่กุมารทอง จะได้รู้ทุกเรื่อง

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อถามตัวละครที่ชื่อก๊อบซึ่งเป็นแม่บ้านว่าพอใจน้องสาวของตนไปไหน เพราะปกติตอนเช้าพอใจจะต้องเตรียมชุดทำงานและทำอาหารเอาไว้ให้ ก๊อบจึงตอบเป็นต่อว่ายังไม่เห็นตั้งแต่เช้าเหมือนกัน พี่ยมซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยก็ต่อว่าก๊อบว่าเป็นแม่บ้านอย่างไรถึงไม่รู้ว่าเจ้านายหายไปไหน ก๊อบจึงพูดสวนไปว่า เป็นแม่บ้านไม่ได้เป็นกุมารจะได้รู้ทุกเรื่อง โดยการพูดของก๊อบเป็นการใช้สัญลักษณ์ “กุมารทอง” แทนลักษณะของคนที่รู้เรื่องทุกเรื่อง กุมารทอง ฝ่ายวิชาการภาษาไทย (2553: 125) ให้ความว่า ผีเด็กที่เลี้ยงไว้ใช้งาน ได้จากทารกที่ตายทั้งกลม นำมาทำพิธีปลุกเสก พร้อมทั้งบริกรรมคาถาลงรักปิดทองจนทั่วตัว

ตัวอย่างที่ 3

พี่อู๊ด : อยากเอามีดอีโต้ไปสับผัวเมียให้ขาดครึ่ง อยากได้เมียหุ่นแบบนี้ ไม่ใช่หุ่นแบบถังแก๊ซ LPG ที่บ้านครับพี่น้องครับ
วอก : วัยแกของตาลุงคนนั้นไม่น่าออกกำลังกาย น่าจะอยู่บ้านเลี้ยงหลานมากกว่า

(เป็นต่อ, 15 กันยายน 2554: หัวใจจะวาย)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดได้ใช้สัญลักษณ์ “ถังแก๊ซ LPG” แทนลักษณะของคนอ้วน เนื่องจากลักษณะของถังแก๊ซ LPG มีลักษณะที่ใหญ่กลม ไม่มีส่วนเว้าหรือส่วนโค้งอะไรเลย และมีน้ำหนักมาก พี่อู๊ด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จึงเอามาใช้เป็นสัญลักษณ์แทนคนที่มีรูปร่างอ้วน เช่นเดียวกับเมียของพี่อู๊ดที่หุ่นใหญ่เหมือนกับช้าง พี่อู๊ดจึงมักเรียกว่าอีช้าง ซึ่งการใช้สัญลักษณ์เป็นที่เข้าใจของคนทั่วไปในสังคม เป็นการใช้สัญลักษณ์ที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม

ตัวอย่างที่ 4

เจ๊มินท์ : ได้ข่าวว่ามาตามหาพ่อ ไปหาที่ห้องเจ๊มั้ย
เป็นต่อ : เจ๊เดี๋ยวก็โดนตำรวจจับเอาหรอก
เจ๊มินท์ : ทำไม น้องเสือเขา 18 แล้ว เจ๊ไม่โดน
เป็นต่อ : ไม่ใช่เจ๊ เสือนั่นแระที่จะโดนจับ ข้อหากระทำชำเราวัตถุโบราณ

(เป็นต่อ, 21 เมษายน 2554: พี่ก็เสือ น้องก็เสือ)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อเป็นต่อใช้สัญลักษณ์ “วัตถุโบราณ” แทนลักษณะของคนแก่ เนื่องจากฝ่ายวิชาการภาษาไทย (2553: 1021) ให้ความหมายของวัตถุโบราณ คือ สิ่งที่คนโบราณประดิษฐ์ขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง ตกทอดถึงปัจจุบัน คนยุคปัจจุบันก็ยึดถือกันไปตามๆ กัน มีอายุเก่าแก่ โดยเป็นต่อบอกว่าเจ๊มินท์เหมือนกับวัตถุโบราณ เนื่องจากเจ๊มินท์เป็นสาวแก่ที่ยังไม่มีแฟน เปรียบว่าเป็นของที่เก่าแก่ ควรจะทะนุถนอม เนื่องจากเป็นของที่มีอายุเก่าแก่ จะทำอะไรต้องใช้ความระมัดระวังเพราะกลัวว่าจะเป็นอะไร ซึ่งสิ่งที่เป็นต่อใช้ “วัตถุโบราณ” แทน “คนแก่” นั้น เป็นสัญลักษณ์ที่คนในสังคมรับรู้และเข้าใจร่วมกัน เป็นความเปรียบที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างที่ 5

วอก : นี่พี่หมอนอยากให้พวกผมมาปาร์ตี้ ทำไมพี่หมอนไม่ตามพวกเราไปที่บางบาร์ละพี่
พี่หมอน : ก็ฉันขี้เกียจออกจากบ้าน
พี่อู๊ด : พี่ครับ พี่ขี้เกียจออก แต่หลอกเราว่าพี่ไม่สบาย เพื่อมาจัดปาร์ตี้ที่บ้านพี่ พี่นี่มันงูพิษชัดๆ เลยครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 24 มีนาคม 2554: หนุ่มๆ ของหมอน)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ ในบริบทนี้พี่อู๊ดต่อว่าพี่หมอนว่าเหมือน “งูพิษ” เนื่องจากพี่หมอนหลอกน้องๆ ว่าตนเองไม่สบายเพื่อต้องการให้ทุกคนมาหาตนที่บ้าน มาจัดปาร์ตี้ที่บ้านของตนเพราะตนไม่อยากออกจากบ้าน โดยพี่อู๊ดใช้สัญลักษณ์ “งูพิษ” แทนความคิดที่หมายถึง คนที่ไว้ใจไม่ได้ ซึ่งการใช้สัญลักษณ์นี้เป็นสัญลักษณ์ที่คนทั่วไปในสังคมรับรู้และเข้าใจในความหมายเดียวกัน ทำให้เวลาที่ผู้ชมได้ยินการใช้สัญลักษณ์ดังกล่าวก็สามารถตีความและเข้าใจในเนื้อเรื่องตอนนั้นได้

ตัวอย่างที่ 6

วอก : พี่จวบ ว่างๆ เอายามาฉีดปลวกหน่อยนะเพียบเลย
จวบ : ในร้านมีปลวกด้วยเหรอ
วอก : มี ยืนเต้นกันเป็นฝูงเลย พวกอีปลวก

(เป็นต่อ, 31 มีนาคม 2554: ศัตรูที่รัก)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกเห็นพวกพนักงานผู้หญิงที่บริษัทยืนเต้นกันอยู่หน้าเวที เลยใช้ความเปรียบว่าพวกผู้หญิงพวกนั้นเหมือนกับปลวก โดยวอกใช้สัญลักษณ์ “ปลวก” แทนลักษณะของคนที่หน้าตาเหมือนปลวก แล้วยังทำตัวเป็นปลวก คอยสร้างโน้นสร้างนี้ไม่หยุด หมายถึง พวกอยู่ที่ไม่อยู่นิ่งชอบสร้างจุดเด่นให้ตัวเอง เหมือนปลวกที่ชอบสร้างรังตลอดเวลา มักจะใช้เรียกพวกผู้หญิงที่มีลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น โดยจะใช้สัญลักษณ์แทนว่า “อีปลวก” ซึ่งปัจจุบันใช้เป็นคำด่า คนในสังคมจะรับรู้และเข้าใจได้ทันทีถ้ามีการใช้คำนี้เกิดขึ้น ส่วนใหญ่มักจะได้ยินพวกเพศที่สามใช้เรียกแทนผู้หญิงที่มีลักษณะดังที่กล่าวมา

ตัวอย่างที่ 7

เป็นต่อ : สวัสดีครับ พี่ต่อครับ แหม แหล่มเลยๆ ว่าไงพี่
เจ๊มินท์ : เป็นต่อเซินเจิ้น เจอเป็นต่อตัวจริง อึ้งเลยดิ

(เป็นต่อ, 30 มิถุนายน 2554: มะรุมมะตุ้มรุมรักพี่ก๊อบ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้สัญลักษณ์ ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกปลอมตัวเป็นตัวละครที่ชื่อเป็นต่อเพื่อไปหลอกสาวๆ ให้หันมาสนใจตน และเมื่อเป็นต่อตัวจริงรู้แผนการของวอกจึงแก้เผ็ดด้วยการปลอมเป็นวอก แล้วเดินเข้ามาหาวอก วอกเห็นเป็นต่อก็ตกใจจนพูดอะไรไม่ออก เจ๊มินท์ซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยเลยพูดว่าเป็นต่อเซินเจิ้น เจอเป็นต่อตัวจริง คำพูดของเจ๊มินท์ได้มีการใช้สัญลักษณ์คำว่า “เซินเจิ้น” แทน “สิ่งที่ไม่ใช่ของจริง สิ่งที่ทำเลียนแบบขึ้นมา” ที่มาของคำว่าเซินเจิ้นมาจากชื่อเมืองในประเทศจีนเป็นเมืองแห่งสินค้าลอกเลียนแบบที่ขึ้นชื่อที่สุด คือ ทั้งเมืองไม่สามารถหาของแท้ได้เลย คำว่า “เซินเจิ้น” จึงเป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งที่ไม่ใช่ของแท้หรือสิ่งที่เลียนแบบขึ้นมา สัญลักษณ์นี้เป็นที่รับรู้และเข้าใจของคนในสังคม

จากการวิเคราะห์การสร้างอารมณ์ขันด้วยกลวิธีการใช้สัญลักษณ์ เป็นการใช้สิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่งหนึ่ง การใช้สัญลักษณ์มักจะถูกนำมาใช้เมื่อไม่สามารถกล่าวถึงสิ่งๆ หนึ่งได้อย่างเปิดเผย แต่จะใช้สัญลักษณ์เป็นตัวสื่อความหมายแทน และสัญลักษณ์นี้จะต้องเป็นที่รับรู้ของผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อที่จะทำให้ผู้พูดและผู้ฟังสามารถเข้าใจสิ่งที่ต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง มักจะนำเอาการใช้ภาษาแบบภาพพจน์อุปมา อุปลักษณ์ และเปรียบเทียบวิเคราะห์มาใช้ประกอบในการสร้างกลวิธีนี้

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง คือ การสร้างเรื่องให้ตัวละครทำพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับการแสดงออก หรือขัดแย้งต่อข้อเท็จจริง

ตัวอย่างที่ 1

พอใจ : โอ้ยพี่วอกไม่ขนาดนั้นหรอกมั้งคะ พอใจบอกให้ปันปันไปเล่นคอมพิวเตอร์ก็ยังเดินไปเล่นอยู่นะ ว่าง่ายดีออก
วอก : เหรอ หันไปดูก่อนไหม
พอใจ : ปันปันทำอะไรครับ
ปันปัน : เล่นคอมไงครับ ก็บอกว่าเล่นได้ ปันปันก็เลยเอามาเขี่ยเล่น
พอใจ : ปันปันครับ คอมพิวเตอร์ไม่ได้เล่นแบบนี้ครับ

(เป็นต่อ, 2 มิถุนายน 2554: 3 แพร่ง)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้งในบริบทตัวละครที่ชื่อพอใจบอกให้ตัวละครที่ชื่อปันปัน ซึ่งเป็นหลานของพี่หมอนที่เอามาฝากให้พอใจเลี้ยงไปเล่นคอมพิวเตอร์ แต่การเล่นคอมพิวเตอร์ของปันปันคือการเอาคอมพิวเตอร์ลงกับพื้นแล้วใช้เท้าเขี่ย เมื่อพอใจมาเห็นถึงถามปันปันว่าทำไมเล่นคอมแบบนี้ ปันปันจึงตอบว่าก็บอกว่าเล่นคอม ฉะนั้น จะเล่นอย่างไรก็ได้ ซึ่งการตอบของปันปันนั้นเป็นสิ่งที่พอใจคาดไม่ถึง เพราะไม่คิดว่าจะมีเด็กที่มีความคิดแบบปันปันที่เอาคอมพิวเตอร์มาเล่นเหมือนเป็นลูกบอล เอาเท้ามาเขี่ย เนื่องจากปกติการเล่นคอมพิวเตอร์ คือ การนั่งเล่นอยู่กับโต๊ะ แต่สิ่งที่ปันปันพูดและกระทำนั้นเป็นสิ่งที่สร้างความขัดแย้งกับความเป็นจริง เพราะไม่มีใครที่จะทำพฤติกรรมแบบปันปัน

ตัวอย่างที่ 2

วอก : พอใจเย็นนี้ทอดปลาทับทิมใช่มั้ย
พอใจ : ใช่ค่ะ รู้ได้ไง
วอก : มันลอยอยู่ในชักโครกอะ
พอใจ : หะ เฮ้ยปลาอยู่ในชักโครกจริงๆ ด้วยอ่ะพี่ต่อ
เป็นต่อ : ปันปันครับทำไมอยู่ดีถึงเอาปลาทั้งตัวไปอยู่ในชักโครก
ปันปัน : ปลาก็ต้องอยู่ในน้ำซิครับ

(เป็นต่อ, 2 มิถุนายน 2554: 3 แพร่ง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้งในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อวอกเข้าไปในห้องน้ำแล้วเจอปลาทับทิมที่ตัวละครพอใจเตรียมไว้ทำอาหารเย็นลอยอยู่ในชักโครกจึงออกมาบอกพอใจ พอใจก็รู้ว่าเป็นฝีมือของปันปันจึงถามปันปันว่าทำไมปลาทับทิมถึงไปอยู่ในชักโครก ปันปันจึงตอบว่า “ปลาก็ต้องอยู่ในน้ำ” ซึ่งสิ่งที่ปันปันตอบเป็นการพูดโพล่งๆ ที่ไม่ได้คิด เป็นการพูดที่ดูเหมือนคนโง่ เพราะในความเป็นจริงปลาก็ต้องอยู่ในน้ำ แต่น้ำที่ปลาจะอยู่ได้นั้นได้แก่ แม่น้ำ คลอง บึง อ่างเลี้ยงปลา เท่านั้น ไม่ใช่จะอยู่ได้ในทุกๆ ที่ที่มีน้ำเหมือนกับในชักโครก การตอบของปันปันและการกระทำของปันปันเป็นสิ่งที่ขัดแย้งจากความเป็นจริง เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น เพราะไม่มีใครทำอย่างที่ปันปันทำ สิ่งที่ปันปันทำลงไปนั้นไม่ได้เกิดจากความไม่รู้ แต่เป็นความตั้งใจที่จะกระทำสิ่งนั้นเอง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 3

เจ๊มินท์ : เฮ้ยไอ้จวบ เสียงอะไรอะ
จวบ : ก็พี่หมอนนะซิ ไปแพลงกิ้งบนป้ายไฟหน้าร้านแล้วป้ายไฟหล่นทับพี่หมอน ไปช่วยกันพี่หมอนกันหน่อยเร็ว
ทิพย์ พอใจ : ตายแล้ว

(เป็นต่อ, 7 กรกฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่หมอนท้าก๊อบและเจ๊มินท์ว่าถ้าใครทำแพลงกิ้งได้เจ๋งกว่าทุกคน คนนั้นจะต้องเป็นเจ้ามือเลี้ยงข้าวทุกคน พี่หมอนเลยไปทำแพลงกิ้งบนป้ายไฟหน้าร้านบางบาร์แล้วจู่ๆ ป้ายไฟนั้นก็หล่นมาทับพี่หมอน จากเห็นการกระทำของพี่หมอนเป็นการสร้างความขัดแย้งกับความเป็นจริง เนื่องจากไม่มีใครกล้าไปทำแพลงกิ้งบนสถานที่เสี่ยงๆ ประกอบกับวัยของพี่หมอนที่อายุมากแล้วด้วย ดังนั้น สิ่งที่พี่หมอนทำจึงเป็นสิ่งที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นจริง เพราะไม่มีใครคาดคิดว่าพี่หมอนจะทำการกระทำนั้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวขัดกับพฤติกรรมของพี่หมอนที่เป็นคนเรียบร้อย ไม่ชอบความเสี่ยงที่โลดโผน เป็นคนสุภาพ แต่กลับทำการกระทำเช่นนั้นจึงเป็นเรื่องที่ขัดแย้งที่ช่วยสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี

จากการวิเคราะห์การสร้างอารมณ์ขันด้วยการสร้างความขัดแย้ง เป็นการนำเอาสิ่ง 2 สิ่งที่มีความขัดแย้งกันในเรื่องความหมายมาใช้ร่วมกัน และการกระทำที่ขัดจากสิ่งที่เป็นปกติ โดยการสร้างความขัดแย้งนั้น ทำให้เกิดอารมณ์ขันอันเนื่องมาจากความไม่เข้ากันของความหมายที่ต้องการจะสื่อหรือความไม่เข้ากันของพฤติกรรมตัวละคร นิยมใช้ภาษาด้วยการบรรยายอย่างผิดปกติ การพูดโพล่งๆ โวหารขัดแย้ง และการเปรียบต่าง ล้วนแล้วแต่เป็นการใช้ภาษาที่เกิดจากความขัดแย้งในเรื่องของความหมาย ซึ่งมีผลทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิด และความเข้าใจผิดก็เป็นบ่อเกิดของอารมณ์ขัน

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย คือ การทำให้เรื่องที่เล่านั้นมีผลที่คาดหมายว่าจะได้กลับกลายเป็นผิดคาดเป็นอย่างอื่นไป เป็นการเปลี่ยนทิศทางของการจบเรื่องให้ผิดจากความคาดหมายของผู้ฟัง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 1

พี่ยม : อ้าว พี่อู๊ด ไอ้วอกอะ
พี่อู๊ด : ไม่รู้ซิครับพี่น้องครับ เมื่อกี้เราวิ่งหนีหมา มันจะงับขากู กูเลยถีบสันหลังไปโดนหมาเต็มๆ ครับพี่น้องครับ
วอก : มึงไม่ได้ถีบหมา มึงถีบกู วอกจะฆ่ามึง

(เป็นต่อ, 7 กรกฎาคม 2554: แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมถามตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดว่าตัวละครที่ชื่อวอกหายไปไหน เนื่องจากเมื่อกี้ก็วิ่งหนีหมาและตำรวจมาพร้อมๆ กัน พี่อู๊ดตอบว่าไม่รู้ว่าวอกไปไหน เพราะตนมัวแต่ถีบหมาที่กำลังจะมากัดขา แล้วสักพักวอกก็เดินมาหาพี่ยมและพี่อู๊ด โดยวอกบอกกับพี่อู๊ดว่าที่พี่อู๊ดคิดว่าพี่อู๊ดถีบหมานั้นความจริงมันไม่ใช่หมา แต่มันคือวอกที่วิ่งตามพี่อู๊ดมาแล้วมาสะกิดพี่อู๊ด พี่อู๊ดตกใจเลยหันไปถีบเพราะคิดว่าเป็นหมาของตำรวจ

ตัวอย่างที่ 2

ทิพย์ : ช่วงนี้ดีจังเลยนะคะที่พี่ก๊อบไม่ค่อยวุ่นวายเรื่องผู้ชาย
พอใจ : ลักษณะจะเข็ดแล้วละซิ
ก๊อบ : ใครเข็ดคะ พี่ไม่ได้เข็ดนะคะ ตอนนี้กะเทยกำลังเก็บตังค์รอให้ผู้ชายมาหลอกอยู่ จะว่าไปถ้าผู้ชายมาหลอกแล้วไม่มีเงินให้ เดี๋ยวจะเสื่อมเสียชื่อเสียงวงการกะเทยหมดค่ะ

(เป็นต่อ, 21 กรกฎาคม 2554: ช่วยตัวเอง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อทิพย์เห็นตัวละครที่ชื่อก๊อบขยันทำงานไม่ค่อยสนใจเรื่องผู้ชาย ทิพย์และพอใจก็คิดว่า ก๊อบอาจจะเข็ดหลาบเรื่องความรักจากผู้ชายเลย ทำให้ไม่สนใจยุ่งเรื่องผู้ชายมากเหมือนแต่ก่อน แต่ความจริงแล้วก๊อบบอกว่าช่วงนี้ที่ตนไม่ค่อยวุ่นวายเรื่องผู้ชาย เนื่องจากช่วงนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ต้องทำงานเก็บเงินเพื่อเอาไปเลี้ยงผู้ชาย เพราะถ้าไม่มีเงินเลี้ยงผู้ชายก็จะเสียชื่อวงการกะเทย ดังนั้น จะเห็นว่าความคิดของก๊อบเป็นความคิดที่ผิดไปจากความคาดหมายของทิพย์กับพอใจ

ตัวอย่างที่ 3

พี่ยม : คือแบบนี้ครับคุณแม่ คุณแม่เข้าไปอยู่ในกล่องนี้อะครับ แล้วผมก็จะขึ้นไปรอบนห้อง หลังจากนั้นผมก็จะให้รุ่นน้องของผมเนี่ยเข็นกล่องขึ้นไปส่งบนห้อง ผมก็จะอำพี่ก๊อบว่า ผมส่งหางบัตรไปชิงโชค แล้วก็ได้ตู้เย็นมาเครื่องหนึ่ง แต่ผมมีอยู่แล้ว ผมใจดีก็เลยจะยกให้พี่ก๊อบ พอพี่ก๊อบเปิดดูปั๊บ เจอหน้าแม่ก็จะเซอร์ไพร์ส ที่นี่แระครับ พี่ก๊อบก็จะซึ้งใจจนน้ำตาไหลเลยครับแม่

แม่ก๊อบ : แม่ยังซึ้งเลยเนี่ย

วอก : ฮือๆๆ

พี่ยม : ไอ้วอก ซึ้งใจแทนพี่ก๊อบใช่มั้ย

วอก : เปล่า แม่พี่ก๊อบเหยียบตีน

(เป็นต่อ, 11 สิงหาคม 2554: ตู้ซ่อนแม่)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมอธิบายแผนการที่จะเซอร์ไพร์สก๊อบให้แม่ของก๊อบฟัง ซึ่งแผนการของยมครั้งนี้จะทำให้ก๊อบซึ้งใจที่ได้เจอแม่ และแม่ของก๊อบก็คิดว่าแผนการนี้ซึ้งใจมาก ส่วนตัวละครที่ชื่อวอกที่อยู่ในเหตุการณ์นั้นอยู่ๆ ก็ร้องไห้ขึ้นมา พี่ยมก็คิดว่าวอกฟังแผนการเซอร์ไพร์สแล้วต้องซึ้งใจเหมือนกับที่ตนอยากให้เป็น แต่แท้จริงแล้วที่วอกร้องไห้นั้นเป็นเพราะแม่ของก๊อบเหยียบเท้าของวอกอยู่ ไม่ได้ร้องไห้เกี่ยวกับแผนการเซอร์ไพร์สของพี่ยมเลย

ตัวอย่างที่ 4

ทิพย์ : เป็นไงกันบ้างคะ วอกนี่จริงๆ เลยนะ ทำไมถึงทำแบบนี้ ชวนน้ำเหงี่ยมคนที่ตั้งใจจะงดเหล้าเข้าพรรษา แตกกลางพรรษาแบบนี้ บาปจริงๆ นะคะ

เจ๊มินท์ : จะบาปได้ยังไง ที่น้ำเหงี่ยมกินมันไม่ใช่เหล้า มันเป็นน้ำชา

(เป็นต่อ, 1 กันยายน 2554: ปาร์ตี้ชุดนอน)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อทิพย์ต่อว่าตัวละครที่ชื่อวอกที่ชวนน้าเหงี่ยมซึ่งกำลังงดเหล้าเข้าพรรษามานั่งกินเหล้าเป็นเพื่อน เนื่องจากวอกกำลังเกิดอาการเซงๆ โดยทิพย์คิดว่าน้าเหงี่ยมแตกพรรษาแล้วหันกลับไปกินเหล้าเหมือนเดิมเพราะเห็นน้าเหงี่ยมชนแก้วเหล้ากับวอก แต่เจ๊มินท์บอกทิพย์ว่าน้าเหงี่ยมไม่ได้แตกพรรษา น้าเหงี่ยมยังงดเหล้าเข้าพรรษาอยู่ โดยอธิบายว่าในแก้วของน้าเหงี่ยมนั้นไม่ใช่เหล้าแต่เป็นน้ำชา เนื่องจากน้าเหงี่ยมไม่อยากทำลายความตั้งใจที่จะงดเหล้าเข้าพรรษาและก็ไม่อยากทำลายน้ำใจของวอกที่อุตส่าห์พามาเลี้ยงเหล้า จึงให้จวบไปชงน้ำชามาแทน เพราะสีของน้ำชาเหมือนกับสีของเหล้า เพื่อไม่ให้วอกสงสัย

ตัวอย่างที่ 5

พี่ยม : โทษทีครับ ช้านิดนึง พอดีทะเลาะกับแท็กซี่อยู่นะครับ มันจอดขวางทาง ผมจะมาก็มาไม่ได้ บีบแตรมันก็ไม่ยอมหลบ ผมก็เลยเปิดประตูไปเคาะกระจกด่ามันซักนิดนึง

จวบ : เฮ้ย เดี๋ยวเขาก็ต่อยเอาหรอกพี่ยม

พี่ยม : ต่อยบ้าอะไร ไม่มีคนขับ

(เป็นต่อ, 15 กันยายน 2554: หัวใจจะวาย)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่ยมอธิบายถึงสาเหตุที่มาถึงที่นัดช้า เนื่องจากทะเลาะกับรถแท็กซี่ที่จอดขวางทางรถของพี่ยม โดยพี่ยมบอกว่าตนทั้งบีบแตรแล้วแต่ไม่ยอมขยับรถ พี่ยมเลยลงจากรถไปด่าเจ้าของรถคันนั้น จวบซึ่งฟังพี่ยมเล่ามาก็พูดว่าพี่ยมไม่กลัวเจ้าของรถคันนั้นต่อยเอาหรือไงที่พี่ยมไปด่าเขา พี่ยมจึงตอบจวบไปว่า จะมีเหตุการณ์ต่อยกันได้อย่างไรก็รถคันที่จอดขวางนั้นไม่มีคนขับ ซึ่งการพูดของพี่ยมในตอนแรกทำให้จวบคิดว่าพี่ยมจะไปมีเรื่องชกต่อยกับเจ้าของรถ แต่ปรากฏว่ารถคันนั้นไม่มีรถขับ เป็นรถที่จอดทิ้งไว้เฉยๆ การพูดของพี่ยมทำให้ผิดความคาดหมายของจวบในตอนแรก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างที่ 6

อุ้ม : ไม่ต้องห่วงนะ ฉันเคยขับรถหนีตำรวจมาแล้วรอบหนึ่ง ถ้าตำรวจตามมาทัน ฉันฝากหน่อยละกัน
พี่อู๊ด : ฝากให้ผมขับแทนเหรอครับพี่น้องครับ
อุ้ม : ฝากยิงสกัดหน่อย

(เป็นต่อ, 22 กันยายน 2554: ล่อใจล่อโจร)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่ออุ้ม ซึ่งเป็นโจรบอกกับพี่อู๊ดที่ปลอมเป็นสายตำรวจโดยปลอมเป็นพวกเดียวกันกับอุ้มบอกพี่อู๊ดว่าไม่ต้องกลัวตำรวจ เพราะตนเคยขับรถหนีตำรวจมาแล้ว โดยอุ้มบอกว่าถ้าตำรวจตามพวกเรามาทันฝากให้พี่อู๊ดจัดการที ในความคิดของพี่อู๊ดก็คิดว่าที่อุ้มพูดบอกว่าจัดการให้ทีนั้นหมายถึง ให้มาขับรถแทนตน แต่ความจริงแล้วที่สิ่งอุ้มหมายถึงคือ ให้พี่อู๊ดยิงสกัดตำรวจแทนตน เดี๋ยวตนจะเป็นคนขับรถหลบหนีตำรวจเอง

ตัวอย่างที่ 7

พอใจ : หนุ่มๆ หิวข้าวกันรึเปล่าวคะ พอใจทำข้าวต้มไว้ให้ ทานมั้ย เดี๋ยวพอใจไปตักให้
พี่อู๊ด : เฮ้ย ข้าวต้มใครจะเอาก็เอาเถอะครับ แต่ผมขอหยุดไว้ก่อนได้มั้ยครับพี่น้อง ทานติดต่อกันหลายวันแหละครับ เบื่อมาก
เป็นต่อ : ทำไมวะพี่อู๊ด มันอร่อยมากขนาดนั้นเลยหรอ ต้องกิน 3 วันซ้อน
พี่อู๊ด : ไม่อร่อยหรอกครับพี่น้องครับ เพื่อนผมตาย ผมเลยไปเฝ้าศพเพื่อน 3 วัน เจ้าภาพเลี้ยงข้าวต้ม 3 วันติด ไม่คิดจะเปลี่ยนเมนูให้กูเลยครับพี่น้องครับ

(เป็นต่อ, 13 ตุลาคม 2554: เซ้งเซ็ง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพอใจชวนพี่อู๊ดทานข้าวต้มที่ตนทำ แต่พี่อู๊ดบอกว่าไม่ทานดีกว่า เพราะทานมาหลายวันแล้ว เป็นต่อซึ่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยคิดว่าที่พี่อู๊ดไม่ทานเพราะเมียพี่อู๊ดทำให้กินแล้วมันอร่อยพี่อู๊ดเลยกินทุกวัน แต่ความจริงแล้วที่พี่อู๊ดบอกว่าทานมาหลายวันแล้วนั้นไม่ใช่เพราะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชอบหรืออร่อย สิ่งที่พี่อู๊ดบอกว่าที่ทานมาหลายวันนั้นเป็นเพราะว่าไปช่วยงานศพเพื่อนแล้วเจ้าภาพเลี้ยงข้าวต้ม 3 วันติด พี่อู๊ดก็เลยทานจนเบื่อแล้ว

ตัวอย่างที่ 8

นุ : ฮัลโหล
พอใจ : พี่นุ ไหนบอกว่าจะไปช่วยเพื่อนตกแต่งงานแต่งงานให้ลูกค้าไม่ใช่หรอคะ ทำไมกลับมาเร็วจังคะ
นุ : ก็เจ้าบ่าวกับเจ้าสาวเขาตกลงกันไม่ได้เรื่องดอกไม้ ตีหัวร้างข้างแตกเลย
พอใจ : แค่เรื่องดอกไม้ประดับในงานเนี่ยนะคะ
นุ : บังเอิญมันเป็นดอกไม้ที่กิ๊กเก่าของเจ้าบ่าวเขาส่งมาให้อะจ๊ะ

(เป็นต่อ, 10 กุมภาพันธ์ 2554: Valentine's Day)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพอใจถามตัวละครที่ชื่อนุแฟนของตนว่าทำไมถึงกลับมาเร็ว เพราะนุบอกว่าจะไปช่วยเพื่อนตกแต่งงานแต่งงาน นุบอกว่าเจ้าบ่าวกับเจ้าสาวทะเลาะกันเรื่องดอกไม้ พอใจคิดว่าแค่เรื่องดอกไม้ทำไมต้องทะเลาะกันใหญ่โตด้วย นุเลยบอกว่าก็ดอกไม้ที่เป็นปัญหานั้นเป็นดอกไม้ที่มาจากกิ๊กเก่าของเจ้าบ่าว ซึ่งคำตอบของนุกับความคาดเดาของพอใจนั้นต่างกัน ตอนแรกพอใจคิดว่าอาจจะเป็นเพราะว่าเจ้าบ่าวและเจ้าสาวชอบดอกไม้ไม่เหมือนกันเลยตกลงกันไม่ได้ แต่ความจริงแล้ว คือ เรื่องดอกไม้ที่มาจากกิ๊กเก่าของเจ้าบ่าว

ตัวอย่างที่ 9

พี่อู๊ด : มึงดูหน้ากูนะเว้ย กูจริงจังนะครับ ต่อให้วันนี้กูหิ้วผู้หญิงไปนอนที่บ้าน อีช้างก็ไม่กล้ากระทืบกูหรอกครับพี่น้องครับ
วอก : เดี๋ยวนี้พี่ข่มพี่ลูกน้ำได้ขนาดนี้เลยหรอ
พี่อู๊ด : เปล่า วันนี้มันไปนอนบ้านแม่มัน

(เป็นต่อ, 24 กุมภาพันธ์ 2554: บะ บะ โอ้ บะอีกแล้วครับพี่น้อง)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดพูดกับตัวละครที่ชื่อวอกว่าวันนี้ถ้าตนเอาผู้หญิงไปนอนที่บ้าน เมียของตนก็ไม่กล้าว่าหรือกระทบตน วอกได้ยินที่พี่อู๊ดพูดก็คิดว่าเดี๋ยวนี้เมียของพี่อู๊ดไม่กล้าข่ม พี่อู๊ดแล้วหรอ แต่ความจริงแล้วไม่ใช่อย่างที่วอกคิด พี่อู๊ดบอกว่าวันนี้เมียของตนไปนอนบ้านแม่ยาย ต่อให้พี่อู๊ดเอาผู้หญิงไปนอนบ้านหรือออกไปเที่ยว เมียของตนก็ไม่รู้และก็ไม่สามารถมาว่าตนได้

ตัวอย่างที่ 10

พี่อู๊ด : นี่พี่น้องหลี่เจินครับ เห็นร้องไห้มาตั้งนานละ แกจะฟูมฟายอะไรหนักหนาวะ เรามาจากงานศพเพื่อนออนะ ไม่ใช่งานศพเพื่อนแกซักหน่อย

เจิน : ก็ใครว่าเจินเศร้าเรื่องเพื่อนออละ รู้มั้ยว่าตอนจะไปเผาศพวางดอกไม้จันทน์อ่ะ มือหนึ่งก็ถือดอกไม้ อีกมือก็ถือโทรศัพท์ แต่ตอนจะวางใครก็ไม่รู้โทรเข้ามา มันก็เลยตกใจโยนมือถือเข้าเตาไปเลยอะ

(เป็นต่อ, 2 มิถุนายน 2554: 3 แพร่ง)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ในบริบทนี้ตัวละครที่ชื่อพี่อู๊ดถามตัวละครที่ชื่อเจินว่าทำไมถึงยังร้องไห้เสียใจอยู่ คนที่ควรจะร้องไห้เสียใจน่าจะเป็นตัวละครที่ชื่อออ เนื่องจากงานศพที่ไปเผาเป็นเพื่อนของออไม่ใช่เพื่อนของเจิน พี่อู๊ดคิดว่าสงสัยเจินจะเสียใจแทนออ แต่ความจริงแล้วที่เจินร้องไห้นั้นเป็นเพราะว่าเจินเผลอทำโทรศัพท์มือถือของตนหล่นลงไปในเตาเผาขณะที่ตนไปวางดอกไม้จันทน์ เนื่องจากตนถือโทรศัพท์มือถือไว้มือหนึ่ง อีกมือหนึ่งถือดอกไม้จันทน์ แล้วขณะที่กำลังจะวางดอกไม้จันทน์มีโทรศัพท์เข้ามา ตนตกใจเลยโยนโทรศัพท์มือถือเข้าเตาไปแทนดอกไม้จันทน์

จากการวิเคราะห์การสร้างอารมณ์ขันด้วยการทำให้ผิดความคาดหมาย ด้วยการที่ผู้พูดเล่าเรื่องบางเรื่องให้ผู้ฟัง แล้วผู้ฟังก็คิดตามสิ่งที่ผู้พูดเล่า และขณะนั้นผู้ฟังก็จะคาดหมายว่าตอนจบของเรื่องนี้จะต้องเป็นอย่างที่ตนคิดไว้ แต่พอถึงตอนจบเรื่องราวกลับกลายเป็นอีกอย่างหนึ่ง ไม่ใช่สิ่งที่ผู้ฟังคาดหมายเอาไว้ หรือเรียกว่าจบเรื่องแบบหักมุม นิยมใช้ภาษาด้วยการใช้คำแบบแสดงนัยกลับ การเล่นคำ การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ และการใช้คำภาษาต่างประเทศ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์” ด้านการใช้กลวิธีเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบว่า กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันส่วนใหญ่เป็นการยั่วล้อ การสร้างเรื่องเกินจริง การสร้างเรื่องสัปดน การล้อสังคม การใช้สัญลักษณ์ การสร้างความขัดแย้ง และการทำให้ผิดความหมาย ซึ่งแต่ละกลวิธีจะมีส่วนช่วยทำให้บทสนทนาเกิดอรรถรสมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์มาสรุปเป็นตารางกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์ ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน	จำนวนถ้อยคำที่ปรากฏ	ร้อยละ
1. กลวิธีการยั่วล้อ	149	32.89
2. กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง	19	4.19
3. กลวิธีการสร้างเรื่องสัปดน	23	5.08
4. กลวิธีการล้อสังคม	17	3.75
5. กลวิธีการใช้สัญลักษณ์	15	3.31
6. กลวิธีการสร้างความขัดแย้ง	23	5.08
7. กลวิธีการทำให้ผิดความคาดหมาย	207	45.70
รวม	**453**	**100**

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ด้วยกลวิธีทำให้ผิดความคาดหมายมากเป็นอันดับ 1 พบจำนวน 207 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 45.70 อันดับ 2 กลวิธีการยั่วล้อพบจำนวน 149 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 32.89 อันดับ 3 กลวิธีการสร้างเรื่องสัปดนพบจำนวน 23 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 5.08 อันดับ 4 กลวิธีการสร้างความขัดแย้งพบจำนวน 23 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ5.08 อันดับ 5 กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริงพบจำนวน 19 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 4.19 อันดับ 6 กลวิธีการล้อสังคมพบจำนวน 17 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 3.75 และอันดับ 7 กลวิธีการใช้สัญลักษณ์พบจำนวน 15 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 3.31

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์” เป็นการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์จากละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากผลสำรวจของบริษัท AC Nielsen (Thailand) ผลิตโดยบริษัท ซีเนริโอ จำกัด โดยใช้บทสนทนาของละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 จำนวนทั้งสิ้น 51 ตอน มาวิเคราะห์แล้วได้ข้อมูลเพื่อใช้สรุปและอภิปรายผลดังนี้

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ และเพื่อศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ เกณฑ์ที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ได้แก่ การใช้คำ การใช้สำนวน การใช้ภาพพจน์ การใช้โวหาร และกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน 7 วิธีได้แก่ กลวิธีการยั่วล้อ กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง กลวิธีการสร้างเรื่องสัปดน กลวิธีการล้อสังคม กลวิธีการใช้สัญลักษณ์ กลวิธีการสร้างความขัดแย้ง และกลวิธีการทำให้ผิดความคาดหมาย ที่ปรากฏในละครตลกสถานการณ์ โดยแบ่งผลการศึกษาวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

จากการศึกษาบทสนทนาของละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้คำ ด้านการใช้สำนวน ด้านการใช้ภาพพจน์ และด้านการใช้โวหาร โดยสามารถสรุปผลการศึกษาวิเคราะห์ได้ดังนี้

จากการศึกษาการใช้ภาษา ด้านการใช้คำในการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้คำที่แสดงนัยกลับมากเป็นอันดับ 1 พบจำนวน 176 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 54.49 อันดับ 2 การเล่นเสียงของคำพบจำนวน 64 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 19.81 อันดับ 3 การดัดแปลง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนประกอบของคำพบจำนวน 33 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 10.22 อันดับ 4 การพูดโพล่งๆ พบจำนวน 24 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 7.43 อันดับ 5 การบรรยายอย่างผิดปกติพบจำนวน 13 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 4.02 อันดับ 6 การใช้คำภาษาต่างประเทศพบจำนวน 9 ถ้อยคำคิดเป็นร้อยละ2.79 และอันดับ 7 การใช้คำภาษาถิ่นพบจำนวน 4 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 1.24

จากการศึกษาการใช้ภาษา ด้านการใช้สำนวนเพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้สำนวนเก่ามากที่สุดพบจำนวน 25 สำนวน คิดเป็นร้อยละ 60.98 และพบการใช้สำนวนใหม่จำนวน 16 สำนวน คิดเป็นร้อยละ 39.02

จากการศึกษาการใช้ภาษา ด้านการใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้ภาพพจน์แบบการเปรียบเทียบวิเคราะห์มากเป็นอันดับ 1 พบจำนวน 85 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 62.50 อันดับ 2 อุปมาพบจำนวน 28 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 20.59 อันดับ 3 สาธกพบจำนวน 11 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 8.09 อันดับ 4 อุปลักษณ์พบจำนวน 7 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 5.14 อันดับ 5 บุคลาธิษฐานพบจำนวน 3 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 2.21 และอันดับ 6 การเปรียบต่างพบจำนวน 2 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 1.47

จากการศึกษาการใช้ภาษา ด้านการใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้โวหารประชดประชันมากเป็นอันดับ 1 พบจำนวน 64 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 68.82 อันดับ 2 โวหารเกินจริงพบจำนวน 19 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 20.43 อันดับ 3 โวหารขัดแย้งพบจำนวน 10 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ10.75

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

จากการศึกษาวิเคราะห์ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยด้วยกลวิธี ทำให้ผิดความคาดหมายมากเป็นอันดับ 1 พบจำนวน 207 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 45.70 อันดับ 2 กลวิธีการยั่วล้อพบจำนวน 149 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 32.89 อันดับ 3 กลวิธีการสร้างเรื่องสัปดนพบจำนวน 23 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 5.08 อันดับ 4 กลวิธีการสร้างความขัดแย้งพบจำนวน 23 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ5.08 อันดับ 5 กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริงพบจำนวน 19 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 4.19 อันดับ 6 กลวิธีการล้อสังคมพบจำนวน 17 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 3.75 และอันดับ 7 กลวิธีการใช้สัญลักษณ์พบจำนวน 15 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 3.31

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อภิปรายผล

คนในสังคมปัจจุบันโดยเฉพาะสังคมคนในเมืองใหญ่ๆ มีการดำเนินชีวิตประจำวันด้วยความเคร่งเครียด รีบเร่ง และสับสน รายการบันเทิงทางโทรทัศน์เพื่อสื่ออารมณ์ขันสามารถบรรเทาความเครียดในชีวิตได้เป็นอย่างดี ดังนั้นรายการบันเทิงทางโทรทัศน์เพื่อสื่ออารมณ์ขันจึงเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อจิตใจ และเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้คนในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการบันเทิงโทรทัศน์ประเภทละครตลกสถานการณ์ที่กำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นละครตลกชวนหัว หรือประเภทเสียดสีสังคม เป็นการแสดงที่สร้างสถานการณ์ผูกเรื่องให้มีความตลกขบขัน เนื้อหาเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว หรือภายในสังคม จุดเด่นของละครตลกสถานการณ์ คือ การใช้ภาษาที่สร้างอารมณ์ขัน เพื่อให้ผู้ชมได้รับความสนุกสนานและเกิดความขบขันไปพร้อมกับการนำเสนอเรื่องราว ภาษาอารมณ์ขันถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับละครตลกสถานการณ์ เป็นภาษาที่ไม่ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันจริงในชีวิตประจำวัน คือ ภาษาพูดนั่นเอง

ผู้วิจัยได้เรื่องศึกษาละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ เพราะเป็นละครตลกสถานการณ์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด จากผลสำรวจความนิยมในการบริโภคสื่อโทรทัศน์ประเภทละครตลกสถานการณ์ ของบริษัท AC Nielsen (Thailand) โดยได้รับความนิยมมากที่สุดในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นละครที่จำลองสถานการณ์และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้เคียงกับการดำรงชีวิตประจำวัน

การใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ จะถูกสื่อสารผ่านทางบทสนทนาของตัวละคร มีทั้งเรื่องการใช้คำ การใช้สำนวน การใช้ภาพพจน์ และการใช้โวหาร ลักษณะการใช้ภาษาในด้านต่างๆ จะแตกต่างจากภาษาทั่วไป เนื่องจากภาษาอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์นั้น จะมีการดัดแปลงภาษาเดิมให้มีลักษณะที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันเมื่อสนทนากัน จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ การใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ พบว่า มีการใช้ภาษาที่แตกต่างจากภาษาประเภทอื่นๆ การใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันที่พบประกอบด้านการใช้คำ สำนวน ภาพพจน์ และโวหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ สุวรรณวิทย์ (2539) ที่ได้ศึกษาเรื่องอารมณ์ขันในวรรณกรรมของ ไมตรี ลิมปิชาติ ที่พบว่า การใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันนั้นจะต้องประกอบไปด้วยการใช้เสียง คำ หรือกลุ่มคำ สำนวน และภาพพจน์ เป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างบทสนทนาเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การใช้ภาษาที่สร้างอารมณ์ขันไทยได้อย่างโดดเด่นในละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ มีทั้งการเล่นคำด้วยใช้คำผวน การใช้คำพ้องเสียง การดัดแปลงสำนวน การใช้ภาพพจน์เปรียบเทียบ การใช้ภาษาที่พิสดารเหล่านี้มาจากเสน่ห์ของภาษาไทยที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ดังที่ อันธิยา หล่อเรืองศิลป์ (2549: 4) ได้กล่าวว่า ภาษาไทยนั้นร่ำรวยในเรื่องเสียง การสร้างคำ และความหมายที่สลับซับซ้อนเป็นศิลปะเฉพาะตัว การนำภาษามาเป็นเครื่องมือในการสร้างอารมณ์ขันนับว่าเป็นการรักษาและเพิ่มเติมภาษาไทยให้งอกงามเป็นความเจริญทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง

ในส่วนของกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยที่ผู้วิจัยได้ศึกษา พบว่า มีกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยทั้งหมด 7 ประเภทได้แก่ ยั่วล้อ เกินจริง เรื่องสัปดน ล้อสังคม ใช้สัญลักษณ์ สร้างความขัดแย้ง และทำให้ผิดความคาดหมาย เป็นกลวิธีที่ได้ถูกนำมาใช้ในการสร้างสรรค์บทสนทนาให้มีความน่าสนใจและเกิดอารมณ์ขัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (2521) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องอารมณ์ขันในวรรณกรรมร้อยแก้วของไทย ระหว่าง พ.ศ. 2453-2516 พบว่าการสร้างตัวละครให้มีพฤติกรรมน่าขัน การวางโครงเรื่องให้ผู้อ่านคาดเดาผิด สร้างเนื้อเรื่องด้วยวิธีเหน็บแนม เสียดสี ล้อสังคม สร้างเรื่องสัปดน สร้างเรื่องเกินจริง ใช้สัญลักษณ์ และใช้ตรรกวิทยาแบบผิดๆ เป็นกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันที่มักจะพบในวรรณกรรมประเภทต่างๆ และส่งอิทธิพลมาถึงการสร้างสรรค์บทละครประเภทละครตลกสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษางานวิจัยการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ไทยในละครตลกสถานการณ์ พบว่า ในละครตลกสถานการณ์ยังมีประเด็นที่ควรศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาด้านเนื้อหาของเรื่องขบขันสะท้อนชีวิตของคนในสังคมในละครตลกสถานการณ์

2 . ศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในภาพยนตร์แนวตลก

3. ศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์เรื่องอื่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กนกวรรณ สุวรรณวิทย์. 2539. **อารมณ์ขันในวรรณกรรมของ ไมตรี ลิมปิชาติ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

กรรณิการ์ เวียงเพิ่ม. 2539. **การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์แบบซิทคอม เรื่อง "คู่ชื่นชุลมุน"**. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. 2553. **อารมณ์ขันในการสอน** (Online). www.thairath.co.th/content/edu/86165, 25 สิงหาคม 2554.

กัญญา นาคสิทธิวงษ์. 2533. **วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในบทขำขันจากนิตยสารขายหัวเราะ ฉบับกระเป๋าและต่วยตูน ฉบับพ็อกเก็ตบุค ปี พ.ศ. 2530**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

กาญจนา เจริญเกียรติบวร. 2548. **การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องตลกภาษาไทย**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กาญจนา แก้วเทพ. 2544. **ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. 2545. **ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศาลาแดง.

_____. 2547. **การวิเคราะห์สื่อ แนวคิดและเทคนิค: Media Analysis Concept and Techniques**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กุหลาบ มัลลิกะมาส. 2518. **วรรณกรรมไทย**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เครือศรี วิเศษสุวรรณภูมิ. 2538. “สอนชีววิทยาด้วยอารมณ์ขัน”. **วารสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์** 10 (1): 20-25.

จันจิรา จิตตะวิริยะพงษ์. 2548. **คู่มือ entrance ระบบใหม่ภาษาไทย ม.4-5-6**. กรุงเทพมหานคร: พ.ศ. พัฒนา.

จิรศุภา ปล่องทอง. 2550. **การศึกษาลักษณะภาษาสื่ออารมณ์ขันในมุมขำขันของหนังสือการ์ตูนขายหัวเราะ และมหาสนุก**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิ่มสำราญ. 2548. **ภาษากับการสื่อสาร**. นครปฐม: โครงการตำราและหนังสือคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จุลศักดิ์ อมรเวช. 2536. **วิธีคิดอารมณ์ขัน**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์ข่าวฟ้าง จำกัด.

เจือ สตะเวทิน. 2521. **ประวัตินวนิยายไทย**. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ.

ชฎารัตน์ สุนทรธรรม. 2544. **เรื่องสั้นและนวนิยาย: ทักษะการใช้ภาษาไทย**. เชียงใหม่: หจก. เชียงใหม่ บี.เอส. การพิมพ์.

ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต. 2528. **อักขรวิธีและการใช้ภาษาของฮิวเมอริสต์**. ผลงานวิจัยลำดับที่ 8 ฉลอง 700 ปี ลายสือไทย. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชำนาญ รอดเหตุภัย. 2522. **สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร: กรุงสยามการพิมพ์.

ชิต ภิบาลแทน. 2520. **พจนานุกรมไทยฉบับคำพ้อง**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดอักษรบัณฑิต.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดวงมน จิตร์จำนงค์. 2527. **หลังม่านวรรณศิลป์**. กรุงเทพมหานคร: เทียนวรรณ.

ตุ้ย ชุมสาย, ม.ล. 2516. **วรรณกรรมพินิจเชิงจิตวิทยา.** กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ทฤษฎี เสมา. 2541. **การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการแต่งเรื่องสั้นแนวสยองขวัญของ เหม เวชกร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์. 2521**. อารมณ์ขันในวรรณกรรมร้อยแก้วของไทยระหว่าง พ.ศ. 2453-2516**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ธิดา โมสิกรัตน์. 2526. **วรรณคดีสื่ออารมณ์ขัน.** เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 4: วรรณคดีไทย หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ธิติสรณ์ ศรีธาดา. 2542. **การใช้ภาษาในการแสดงตลก: การศึกษาวิเคราะห์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นราพร สังข์ชัย. 2551. **เอกสารประกอบการสอน: ศิลปะการแสดงเพื่องานโทรทัศน์**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

นฤมล เจริญมา. 2525. “ภาษากับเรื่องขำขัน”. **วารสารคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน**. 6 (1): 87-93.

นวรัตน์ อนุสรณ์ศรีเจริญ. 2543. **วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในบทขำขันจากนิตยสารขายหัวเราะรายสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2541**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร**.**

นววรรณ พันธุเมธา. 2553. **ไวยากรณ์ไทย**. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นารีรัตน์ บุญช่วย. 2540. **“การเสนอความตลก” ในศาสตร์แห่งภาษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

น้าชาติ ประชาชื่น (นามแฝง). 2551. “หลักการเขียนเรื่องสั้น”. **ข่าวสด**. 22 (กันยายน 2551): 22.

_____. 2552. “ซิทคอม”. **ข่าวสด**. 10 (ตุลาคม 2552): 22.

นิภาพรรณ ศรีพงษ์. 2548. **ทักษะการใช้ภาษา**. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.

นิศารัตน์ สุทธิวรรณ์. 2543. **วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในบทขำขันเรื่องเพศจากอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ http://www. sanook.com/jokes.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บรรจง โกศลวัฒน์. 2545. **ศิลปะการแสดงภาพยนตร์ โทรทัศน์ และละคร**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2529. **วิเคราะห์รสวรรณคดีไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ปนัดดา ธนสถิต. 2531. **ละครโทรทัศน์ไทย**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประไพ ศรีสุข. 2541. **ศึกษาเรื่องภาพสะท้อนในเรื่องสั้นและนวนิยายของชาติ กอบจิตติ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ประยุทธ์ กุยสาคร. 2527. **ภาษาไทยเชิงภาษาศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศาสนา.

ปรีชา ช้างขวัญยืน. 2525. **ความรู้พื้นฐานสำหรับการใช้ภาษา**. กรุงเทพมหานคร: วิชาการ.

_____. 2525. **ศิลปะการเขียน**. กรุงเทพมหานคร: วิชาการ.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปิ่นอนงค์ อำปะละ. 2548. **ภาพสะท้อนสังคมในนวนิยายของโบตั๋นตามแนววาทกรรมวิเคราะห์**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฝ่ายวิชาการภาษาไทย. 2553. **พจนานุกรม ฉบับทันสมัยและสมบูรณ์**. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

เพชรศิริ โยคะสิงห์. 2543. **แนวคิดสตรีนิพี่ยมในเรื่องสั้นของนักเขียนหญิงร่วมสมัย (พ.ศ. 2533-2540).** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภรพัสุ สร้อยระย้า. 2542. **การวิเคราะห์ภาษาในงานเขียนสารคดีของมนันยา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

มงคล พูนเพิ่มสุขสมบัติ. 2524. **วิเคราะห์เรื่องสั้นของ อิศรา อมันตกุล**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 2540. **สวนดุสิตโพลมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต** (Online). www. dusitpoll.dusit.ac.th/pages/home.php, 30 มิถุนายน 2554.

มัทนี ตุลยาทร. 2533. **สำนวนไทย**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

มารศรี สอทิพย์. 2542. **ลีลาเสียดสีในวรรณกรรมของลาว คำหอม**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.** กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊ค.

_____. 2550. **พจนานุกรมคำใหม่เล่ม1**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ราชบัณฑิตยสถาน. 2552. **พจนานุกรมคำใหม่เล่ม 2**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.

วรรณวรพงษ์ หงส์จินดา. 2538. "การ์ตูนการเมืองเรื่อง SERIOSหรือขำขัน". **ศิลปวัฒนธรรม** 16 (9): 59-66.

วรรธนะรัตน์ ไชยวงศ์. 2550. **การวิเคราะห์กลวิธีการแต่งและคุณค่าของนวนิยายแปลการค้นคว้าแบบอิสระ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วลัยกร วิริยะนันต์ศิริ. 2552. **การแปลมุขตลกในละครโทรทัศน์ประเภทตลกสถานการณ์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาสนา ไชยรัตน์. 2534. **การวิเคราะห์เรื่องสั้นของสุรชัย จันทิมาธร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี. 2547. **ละครซิทคอม** (Online). www.th.wikipedia.org/wiki/ ซิตคอม, 29 กรกฎาคม 2554.

_____. 2547. **เป็นต่อ** (Online). www.th.wikipedia.org/wiki/เป็นต่อ, 21 สิงหาคม 2554.

วีรรัตน์ เวทีประสิทธิ์. 2543. **ศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมของหยก บูรพา**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2515. **สำนวนไทย**. พระนคร: รวมสาส์น.

สดใส พันธุมโกมล. 2524. "องค์ประกอบของละคร". **นิตยสารรายการโทรทัศน์ช่อง 3**. 6 (มิถุนายน 2524): 90.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมบัติ จำปาเงิน. 2551. **อักษรานุกรม อักษรย่อ**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สถาพรบุ๊ค จำกัด.

สายทิพย์ นุกูลกิจ. 2537. **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สำราญ คำยิ่ง. 2548. **Dictionary in Action English-Thai by Example Usage**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.เจ.พริ้นติ้ง.

สิทธา พินิจภูวดล. 2537. "ภาษาบันเทิงคดี"**. เอกสารการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 7.** พิมพ์ครั้งที่ 11. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สิริวรรณ นันทจันทูล. 2549. **ภาษาไทยในสื่อมวลชน**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา. 2548. **เจิมจันทน์กังสดาล: ภาษาวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย**. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดารัตน์ บัวศรี. 2547. **การศึกษาภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันจากเรื่องขบขันในนิตยสารแพรวและนิตยสารชีวจิต.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุดารัตน์ เสรีวัฒน์. 2522. **วิวัฒนาการของเรื่องสั้นในเมืองไทยตั้งแต่แรกจนถึง พ.ศ. 2475**. กรุงเทพมหานคร: เทพนิมิตการพิมพ์.

สุธา ศาสตรี. 2529. **รายงานผลการวิจัย เรื่อง โครงสร้างของการเสนอความตลกในบทละครนอก.** กรุงเทพมหานคร: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. 2531. **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุนิสสา ศิวกุล. 2541. **การวิเคราะห์เรื่องสั้นของ ปกรณ์ ปิ่นเฉลียว**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร์. 2517. **พระอภัยมณี: การศึกษาในเชิงวรรณคดีวิจารณ์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศยาม.

สุวรรณา ตั้งทีฆะรักษ์. 2552. **ภาษาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

อวยพร พานิช, อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโฆษิต, อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์ และไศลทิพย์ จารภูมิ. 2543. **ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อันธิยา หล่อเรืองศิลป์. 2549. **การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่องบางรักซอย9**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. 2536. **อารมณ์ขันในสื่อมวลชน**. กรุงเทพมหานคร: โครงการหนังสือชุดวิจัยและพัฒนานิเทศศาสตร์.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. 2548. **หลักภาษาไทย (อักขรวิธี วจีวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์)**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ก

เรื่องย่อละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 เรื่องย่อละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
1	6 มกราคม 2554	ลานเบียร์	- ฉากที่ 1 วอก พี่ยมและพี่อู๊ดร่วมหุ้นกันเปิดลานเบียร์แล้วลูกค้ามีเรื่องยกพวกตีกันในร้านจนโดนตำรวจสั่งปิดร้าน - ฉากที่ 2 พี่ก๊อบไปเจอฝรั่งชาวเยอรมันชื่อก๊อต และชวนพี่ก๊อบไปอยู่ด้วยที่เยอรมันแต่พี่ก๊อบไม่ไป
2	13 มกราคม 2554	สองทุ่มนะคะ	- ฉากที่ 1 เป็นต่อชวนนุไปบางบาร์ ทำให้นุไปไม่ทันนัดกินข้าวกับพอใจ จนโดนพอใจมาตามที่บางบาร์ - ฉากที่ 2 พี่ยมคิดแผนกินเหล้าฟรีโดยพนันปาลูกดอกกับเพื่อนๆ ในบริษัท จนกระทั่งเสียเงินไป 6,000 บาท ให้กับออ ออให้พี่ยมหอมแก้มเพื่อเป็นการขอโทษที่เคยพูดสบประมาทและจะคืนเงินให้
3	20 มกราคม 2554	กลัวที่ไหนอ่ะ	- ฉากที่ 1 เป็นต่อได้เจอกับนัทเพื่อนสาวสุดห้าว นัทท้าเป็นต่อเล่นเกมเปิดไพ่ ใครชนะจะสามารถให้อีกฝ่ายทำอะไรก็ได้ เป็นต่อแพ้ จึงต้องแต่งเป็นหญิงตามที่นัทบอก แต่ภายหลังเป็นต่อจับได้ว่านัทโกงไพ่ - ฉากที่ 2 วอกท้าพนักงานบริษัทเล่นเกมเปิดไพ่ และได้เล่นกับพี่หมอนจนชนะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
4	27 มกราคม 2554	เอาอีกแล้วนะพ่อ	- ฉากที่ 1 เสือมาหาเป็นต่อและบอกว่าตัวเองเป็นน้องต่างมารดาของเป็นต่อ และได้มาอยู่ที่บ้านของเป็นต่อทำให้เป็นต่อกังวลว่าเสือจะเป็นโจรมาหลอกชิงทรัพย์ - ฉากที่ 2 วอกกับพี่อู๊ดขอพี่หมอนหลับก่อนที่จะปั่นต้นฉบับให้เสร็จทันเที่ยงคืน พี่หมอนอนุญาตแต่มีแผนแก้เผ็ดคือตั้งเวลาทุกคนให้เร็วขึ้นตอนที่ทั้งสองคนหลับอยู่
5	3 กุมภาพันธ์ 2554	ขอบคุณครับพี่	- ฉากที่ 1 พ่อของเป็นต่อโทรมาบอกเป็นต่อว่าเสือไม่ได้เป็นลูกของพ่อ เสือรู้ข่าวจากแม่ของเสือและรู้สึกอยากตามหาพ่อให้เจอ จึงเขียนจดหมายลาเป็นต่อและพอใจแต่ทิ้งท้ายว่าจะกลับมาเยี่ยม - ฉากที่ 2 วอกและพี่อู๊ดสั่งเนื้อมัตซึซากะให้มาส่งที่ออฟฟิศและมารู้ทีหลังว่าเนื้อมีราคา 50,000 บาท ทุกคนจึงแกล้าทำเป็นถือศีลนุ่งขาวห่มขาว แต่เป็นต่อมาทำแผนเสีย
6	10 กุมภาพันธ์ 2554	Valentine’s Day	- ฉากที่ 1 พี่ยมมีของขวัญมาให้เจ๊มินท์ในวันวาเลนไทน์ แต่น้าเหงี่ยมมาขัดจังหวะอยู่เรื่อย สุดท้ายพี่ยมก็ได้ให้ดอกกุหลาบเจ๊มินท์ไป 9 ดอก - ฉากที่ 2 วอกใช้มุกของพี่อู๊ด เพื่อต้องการไปกอดสาวๆ ในออฟฟิศ - ฉากที่ 3 พี่ก๊อบผิดหวังที่ก๊อตต้าไปมีแฟนใหม่ พอใจเลยชวนให้พี่ก๊อบนั่งสมาธิเป็นเพื่อนตนจะได้สบายใจขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
7	17 กุมภาพันธ์ 2554	อกหักดักเสียบ	- ฉากที่ 1 พี่ยมต้องการแย่งวอกและพี่อู๊ดจีบสาวที่บางบาร์ จึงวางแผนให้ทั้งสองคนต้องมีเหตุให้กลับบ้าน รวมทั้งให้เจ๊มินท์กับเป็นต่อติดธุระด้วย แต่พี่ยมก็ถูกทุกคนจับได้ - ฉากที่ 2 พอใจปวดท้องมากจึงไปโรงพยาบาลและต้องตรวจภายในแต่โรงพยาบาลมีแต่หมอตรวจภายในที่เป็นผู้ชาย พอใจจึงอายและไม่อยากตรวจ
8	24 กุมภาพันธ์ 2554	บะ บะ โอ้ บะ อีกแล้วครับพี่น้อง	- ฉากที่ 1 วอกกับพี่อู๊ดสงสัยว่าพี่ยมปิดบังเรื่องผู้หญิงจึงไปสืบในห้องของพี่ยมและเข้าใจผิดว่าพี่ยมเป็นกิ๊กกับทิพย์ วอกกับพี่อู๊ดนำเรื่องนี้ไปบอกเจ๊มินท์ เจ๊มินท์โกรธมากจึงไปหาพี่ยมที่ห้องเพื่อทำความเข้าใจกัน พี่ยมพูดว่า "ฉันรักเจ๊" จากนั้นพี่ยมและเจ๊มินท์ได้มีความสัมพันธ์กัน - ฉากที่ 2 พี่ก๊อบโกหกทุกคนว่าไม่สบายแต่ที่จริงไปเต้นรูดเสายั่ววินมอเตอร์ไซต์
9	3 มีนาคม 2554	พูดไม่ค่อยเก่ง	- ฉากที่ 1 วอกกับพี่อู๊ดมาที่ห้องของพี่ยมโดยพลการ พี่ยมตกใจมากเพราะอยู่กับเจ๊มิ๊นท์ด้วยกันในห้อง - ฉากที่ 2 พอใจหลอกให้เป็นต่อให้เฝ้าร้านมินิมาร์ท ส่วนตัวเองหนีไปร้องคาราโอเกะบนห้องกับพี่ก๊อบและทิพย์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
10	10 มีนาคม 2554	แววตาที่หายไป	- ฉากที่ 1 พี่หมอนบอกกับลูกน้องทุกคนว่าทางบริษัทต้องการให้ปลดลูกน้องของพี่หมอนออก 1 คน พี่หมอนจึงให้ทุกคนเขียนความรู้สึกของตนเองในวันแรกที่เข้าทำงานแล้วมาอ่านให้พี่หมอนฟัง - ฉากที่ 2 มีผู้หญิงคนหนึ่งเอาลูกมาทิ้งไว้ที่ร้านของพอใจเพื่อให้พอใจรับเลี้ยงเพราะตัวเองยากจนไม่มีเงินเลี้ยงลูก
11	17 มีนาคม 2554	แพ้ทาง แพ้เธอ	- ฉากที่ 1 เพื่อนของเป็นต่อชื่อแนน เป็นเจ้าหน้าที่สรรพากรมาพบเป็นต่อที่ออฟฟิศเพื่อคุยเรื่องภาษี เป็นต่อชอบแนน เมื่อพบแนนจึงมีอาการประหม่า พี่ยมทำเซอร์ไพรส์ให้แนนมาพบเป็นต่อที่บางบาร์ - ฉากที่ 2 พี่หมอนได้บทสวดมนต์ที่เชื่อว่าคนไม่มีคู่สวดแล้วจะได้คู่ แต่ถ้ามีคู่อยู่แล้วจะทำให้พลัดพราก พี่หมอนชวนทิพย์เจ๊มินท์และพี่ก๊อบมาสวดด้วยกัน แต่เจ๊มินท์อิดออดไม่อยากสวดจึงแกล้งปวดท้อง
12	24 มีนาคม 2554	หนุ่มๆ ของหมอน	- ฉากที่ 1 พนักงานบริษัท BKL ไปเล่นเกมเปิดไพ่กันที่บ้านพี่หมอน ชนะได้เงินแพ้ต้องถอดผ้า 1 ชิ้น วอกเมาหลับไปจึงโดนเพื่อนแกล้ง ตอนหลังแม่พี่หมอนกลับบ้านมาเจอวอกแก้ผ้าในห้องนอน - ฉากที่ 2 พี่ก๊อบสาบานว่าจะไม่ยุ่งกับหวยอีกแล้วแต่เจ๊มินท์มายั่วว่ามีเลขเด็ด 12 ภายหลังเจ๊มิ๊นท์ถูกหวยทำให้พี่ก๊อบเสียดาย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
3	31 มีนาคม 2554	ศัตรูที่รัก	- ฉากที่ 1 พี่ยมไปจีบป๋อมแป๋ม และได้เล่าคอนเซ็ปต์ของงานชิ้นสำคัญให้ฟัง เมื่อถึงวันพรีเซ้นท์งานกับลูกค้า ปรากฏว่าป๋อมแป๋ม คือ หัวหน้าฝ่ายขายของบริษัทคู่แข่งและเอาคอนเซ็ปท์ของพพี่ยมมาพรีเซ็นท์เสียเอง - ฉากที่ 2 พี่อู๊ดสัมภาษณ์นุเรื่องความเจ้าชู้ของผู้ชายและเตี๊ยมกับนุตอบสัมภาษณ์ว่าตัวเองเป็นคนเจ้าชู้สุดๆ แต่ดันลืมเทปไว้ในร้านของพอใจ พี่ก๊อบเจอจึงนำเทปสัมภาษณ์ไปให้พอใจฟัง พอใจจึงโกรธนุมาก
14	7 เมษายน 2554	ลุ้นทั้งผี ลุ้นทั้งเพื่อน	- ฉากที่ 1 พี่ยมกับเจ๊มินท์ไปดูละครเวที “เรื่องเล่า คนเฝ้าผี” แต่เจอเป็นต่อ พอใจ ทิพย์ และพี่ก๊อบ ทั้งสองคนจึงพยายามแอบ แต่เจ๊มินท์ทำพาพันคอตกไว้ เป็นต่อรีบวิ่งเอามาคืนเจ๊มินท์แต่ไม่ทันเห็นว่าผู้ชายที่มากับเจ๊มินท์เป็นใคร - ฉากที่ 2 พี่อู๊ดต้องการกู้เงิน 10 ล้านบาทจากธนาคารเพื่อซื้อบ้านหลังใหม่ แต่กลัวว่าตัวเองไม่มีเครดิต วอกจึงวางแผนจัดฉากตอนที่พี่หมอนไม่อยู่ หลอกเจ้าหน้าที่ธนาคารว่าพี่อู๊ดเป็นผู้จัดการของบริษัท

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
15	14 เมษายน 2554	สวัสดีปีใหม่ไทย	- ฉากที่ 1 เจ๊มินท์จัดให้หน้าร้านบางบาร์เล่นน้ำสงกรานต์กัน มีฝรั่งมาจีบเจ๊มินท์และมีท่าทีลวนลาม พี่ยมหึงจึงทำร้ายฝรั่งคนนั้นและเกิดการชกต่อยกัน - ฉากที่ 2 พี่ก๊อบอยากเล่นน้ำสงกรานต์แต่น้ำประปาไม่ไหลจึงไปขโมยน้ำในถังของลูกค้าที่มาซื้อของที่ร้านมินิมาร์ท
16	21 เมษายน 2554	พี่ก็เสือ น้องก็เสือ	- ฉากที่ 1 เป็นต่อพาเสือไปที่บางบาร์ทั้งสองคนถูกใจสาวสองคนในร้านพอใจรู้เข้าจึงไม่พอใจที่เป็นต่อพาเสือมาที่บางบาร์แทนที่จะส่งเสือกลับหอ - ฉากที่ 2 นุนำงานนำงานมาใส่ซีดีให้พี่หมอนลงนิตยสารโดยฝากไว้กับพี่ยม พี่ยม วอก และพี่อู๊ดเล่นแกล้งกันจนทำให้ซีดีหัก พี่ยมจึงวาดภาพใหม่เพื่อใช้หลอกพี่หมอน
17	28 เมษายน 2554	สามวันจากนารีเป็นอื่น	- ฉากที่ 1 น้องจ๊ะเอ๋อยากได้งานถ่ายโฆษณาและคิดว่าวอกจะช่วยได้จึงไปให้ท่าวอกพอรู้ว่าวอกช่วยไม่ได้จึงไปให้ท่าพี่ยมและเป็นต่อ จนเป็นต่อต้องโกหกว่าจบคือ เจ้าของสินค้าที่มาลงโฆษณากับนิตยสาร - ฉากที่ 2 พี่ก๊อบเข้าใจผิดคิดว่าลูกค้าประกันของทิพย์ทำทิพย์ท้องแล้วไม่รับผิดชอบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
18	5 พฤษภาคม 2554	เฮฮาบาร์เบียร์	- ฉากที่ 1 พี่ยมอยากให้พ่อของทิพย์ เลิกทำกิจการร้านขายเหล้ากลางคืนที่พัทยา จึงท้ากับพ่อของทิพย์เรื่องชกมวย พี่ยมได้ต่อยกับพ่อของทิพย์โดยถ้าพี่ยมชนะพ่อของทิพย์จะเลิกกิจการ - ฉากที่ 2 พี่อู๊ดกลัวเรื่องแผ่นดินไหวมาก พี่อู๊ดเห็นร้านบางบาร์สั่นแรงมาก จึงให้จวบบอกทุกคนในร้านว่าเกิดแผ่นดินไหว แต่ที่จริงเป็นการตอกเสาเข็มข้างร้าน
19	12 พฤษภาคม 2554	รู้ไหมว่าใครใหญ่	- ฉากที่ 1 มีลูกเจ๊าพ่อมาจีบพอใจ เสือต้องการปกป้องพอใจเพราะนุไม่อยู่จึงแกล้งทำทีเป็นแฟนของพอใจ แต่น้องปูเป้แฟนของเสือเข้ามาเห็นพอดีทำให้ลูกเจ๊าพ่อรู้ว่าไม่ได้เป็นแฟนกัน - ฉากที่ 2 มีผู้ชายมาจีบทิพย์ที่บางบาร์ แต่ทิพย์ไม่ชอบจึงให้พี่ยมแกล้งเป็นแฟนชั่วคราว
20	19 พฤษภาคม 2554	สวยฉึกฉึก	- ฉากที่ 1 มีเพื่อนของพอใจมาค้างที่บ้านวอกและพี่ยมมีท่าทีแต๊ะอั๋งเล็กน้อย แต่มารู้ภายหลังว่าเพื่อนของพอใจหนีคดีแทงเจ้านายที่มาลวนลามทำให้วอกและพี่ยมกลัวมาก - ฉากที่ 2 พี่อู๊ดรับเพื่อนมาร่วมโต๊ะด้วยที่ร้านบางบาร์และเพื่อนคนนั้นทำปืนลั่นในร้าน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
21	26 พฤษภาคม 2554	เซอร์ไพรส์	- ฉากที่ 1 น้องชมพูกลับมาจากอเมริกา และเซอร์ไพรส์วอกด้วยการแกล้งหลอกว่าคบกับพี่ยม แต่หลังจากที่เฉลยว่าไม่มีอะไรกันแล้ว วอกก็ยังสงสัยว่าน้องชมพูทำตัวเหมือนคบกับคนอื่นอยู่ - ฉากที่ 2 พี่ก๊อบมาที่ร้านบางบาร์และเห็นผู้ชายที่เจ๊มินท์เคยจ้างให้มาเป็นแฟนนั่งในร้านกับผู้หญิงอื่นจึงเข้าใจผิดคิดว่าแฟนของเจ๊มินท์นอกใจ
22	2 มิถุนายน 2554	3 แพร่ง	- ฉากที่ 1 พี่หมอนพาหลานมาฝากให้พอใจเลี้ยงหลานของพี่หมอนเป็นเด็กที่ซนมากจนทำให้ของใช้เสียหาย - ฉากที่ 2 น้าเหงี่ยม พี่อู๊ดและพนักงานหญิงของ BKL ขับรถกลับจากงานศพและเจอผู้ชายขึ้นรถผิด ทำให้คนบนรถเข้าใจผิดคิดว่าเป็นผี - ฉากที่ 3 พี่ก๊อบจับได้ว่าพี่ยมเป็นหนอนบ่อนไส้บอกความลับเรื่องเงินให้เจ๊มิ้นรู้
23	9 มิถุนายน 2554	ปาร์ตี้วีดีโอฉาว	- ฉากที่ 1 เป็นต่อและเพื่อนๆ จัดปาร์ตี้ที่บ้านเป็นต่อโดยพาสาวๆ มาด้วยสี่คน เพราะพอใจจะไม่อยู่หลายวัน แต่ปรากฏว่าพอใจกลับมาก่อนกำหนดทำให้ต้องซ่อนสาวๆ ทุกคนไม่ให้พอใจเห็นแต่ก็โดนทิพย์จับได้ - ฉากที่ 2 เจ๊มินท์ยืมกล้องวีดีโอแต่เช้าทำให้พี่ยมกลัวว่าเจ๊มินท์จะเห็นคลิปวีดีโองานปาร์ตี้เมื่อคืน พี่ยมจึงพยายามเอากล้องกลับคืน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
24	16 มิถุนายน 2554	เขวี้ยงสาวไม่พ้นคอ	- ฉากที่ 1 มีสาวที่พี่อู๊ดได้ไปคุยด้วยมาหาถึงออฟฟิศ แต่พี่ลูกน้ำก็มาที่ออฟฟิศด้วยพี่อู๊ดจึงให้พี่ยมเข้าไปคุยด้วยก่อน แต่เจ๊มินท์ก็มาที่ออฟฟิศด้วยเหมือนกัน - ฉากที่ 2 รุ่นน้องของเป็นต่อที่เป็นทอมเลิกกับแฟนแล้วและต้องการให้เป็นต่อเล่นละครให้แฟนเก่าได้เห็นว่าเป็นต่อได้เป็นแฟนกับตัวเองแล้ว แต่แฟนเก่าให้เป็นต่อและรุ่นน้องคนนั้นจูบกันเพื่อยืนยันความเป็นแฟน
25	23 มิถุนายน 2554	ปลวกก็มีหัวใจ	- ฉากที่ 1 พี่ยม พี่อู๊ดและวอกแซวหลี่เจินว่าขี้เหร่ ทำให้หลี่เจินเสียใจอย่างมากและลงจากรถวิ่งหนีหายเข้าไปในสวนสาธารณะตอนกลางคืน ทั้งสามคนตามหาแต่ไม่พบจึงบนบานว่าถ้าหาหลี่เจินพบจะแก้ผ้าวิ่งรอบสวนสาธารณะ - ฉากที่ 2 จวบร้อนเงินแล้วเจอกระเป๋าพี่ก๊อบตกอยู่ จวบจะเอาไปคืนแต่ก็ถูกสงสัยว่าเป็นขโมย
26	30 มิถุนายน 2554	มะรุมมะตุ้มรุมรักพี่ก๊อบ	- ฉากที่ 1 เพื่อนพี่ก๊อบที่ชื่อคิตตี้พาแฟนมาอวดพี่ก๊อบ พี่ยม พี่อู๊ดและนุจึงช่วยแกล้งเป็นแฟนพี่ก๊อบเพื่ออวดเพื่อนฉากที่ 2 วอกปลอมตัวเป็นเป็นต่อเพื่อให้สาวทั้งสองคนชอบตนเอง แต่สุดท้ายสาวๆทั้งสองคนกลับมีแฟนแล้ว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
27	7 กรกฎาคม 2554	แก้บนเถอะป๊า ม้าขอร้อง	- ฉากที่ 1 พี่ยม พี่อู๊ดและวอกไปแก้ผ้าวิ่งรอบสวนสาธารณะตามที่เคยบนไว้ในตอนปลวกก็มีหัวใจ แต่มีตำรวจเข้ามาตรวจพื้นที่พอดี ทำให้เข้าใจผิดคิดว่าเป็นพวกโรคจิตข่มขืนผู้ชาย - ฉากที่ 2 พี่หมอน เจ๊มินท์และพี่ก๊อบทำ Planking แข่งกัน พี่หมอนทำ Planking บนป้ายไฟจนโดนป้ายไฟล้มทับ
28	21 กรกฎาคม 2554	ช่วยตัวเอง	- ฉากที่ 1 พอใจต้องการให้เป็นต่อเตรียมชุดไปทำงานเอง ด้วยการไม่เตรียมให้เหมือนเคย เป็นต่อจึงประชดด้วยการทำให้ห้องรก - ฉากที่ 2 พี่อู๊ดอยากช่วยน้องโอ๊ต พูดกับวอกเรื่องการแต่งงานกับน้องสาวของวอก จึงบอกไปว่าโอ๊ตได้ทำน้องสาวของวอกท้อง
29	28 กรกฎาคม 2554	ยังมีต่อ	- ฉากที่ 1 เป็นต่อมีนัดกินข้าวกับน้องแยม แต่ทิพย์ไม่สบาย เป็นต่อดูแลทิพย์และเลิกกับน้องแยม - ฉากที่ 2 นุได้รับการว่าจ้างให้เพ้นท์ตัวสำหรับงานปาร์ตี้ วอกกับพี่อู๊ดได้คิดแผนชั่วขึ้นมาเพราะอยากเพ้นท์ตัวน้องแอ๊นบ้าง
30	4 สิงหาคม 2554	ไม่เป็นไร	- ฉากที่ 1 เป็นต่อจีบครูนภา และได้เป็นแฟนกัน ไม่นานแฟนเก่าของครูนภามาขอคืนดี แต่ครูนภาไม่สนใจ เป็นต่อบอกเลิกครูนภาเพราะครูนภาแค่ต้องการประชดแฟนเก่า - ฉากที่ 2 เด็กแว้นนึกว่าวอกแข่งมอเตอร์ไซค์ด้วย เด็กแว้นยกสก๊อยให้เพราะวอกขี่แซงได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
31	11 สิงหาคม 2554	ตู้ซ่อนแม่	- ฉากที่ 1 พี่ยม วอกและแม่ของพี่ก๊อบต้องการเซอร์ไพร์สพี่ก๊อบด้วยการให้แม่ของพี่ก๊อบเข้าไปในกล่องตู้เย็นแล้วให้ช่างเข็นขึ้นไปส่งให้พี่ก๊อบในห้อง - ฉากที่ 2 พี่อู๊ดนำสบู่ที่น้องต้นน้ำแกะสลักมาไปใส่รวมกับผลไม้แกะสลักและพิธีกรรายการเผลอกินมันเข้าไป
32	18 สิงหาคม 2554	หมาของเจ๊	- ฉากที่ 1 น้องครีมเคยเป็นแฟนกับพี่ยม แต่ได้ไปแต่งงานไปแล้วแต่กลับมาหาพี่ยมเพื่อขอคืนดี แต่พี่ยมปฏิเสธ เพราะพี่ยมรักและเป็นแฟนกับเจ๊มินท์ - ฉากที่ 2 พอใจชวนเพื่อนชื่อแอ้มมากินข้าวที่บ้านเพื่อให้ทำความรู้จักกับเป็นต่อเพื่อคบหา แต่แอ้มปฏิเสธเพราะไม่ใช่สเปค
33	25 สิงหาคม 2554	ฝากตำรวจ ไว้กับบ้าน	- ฉากที่ 1 พวกเป็นต่อกินเหล้าสูตรใหม่ที่บางบาร์ พอตื่นมาพบว่าตนเองอยู่ที่ร้านมินิมาร์ท พร้อมจ่าเฉย และจำไม่ได้ว่าเอาจ่าเฉยมาจากที่ไหน - ฉากที่ 2 พอใจจ้างแม่บ้านคนใหม่มาทำงานแทนพี่ก๊อบชั่วคราว เพราะพี่ก๊อบเมามากจนทำงานไม่ไหว
34	1 กันยายน 2554	ปาร์ตี้ชุดนอน	- ฉากที่ 1 พวกเป็นต่อไปงานปาร์ตี้ชุดนอนเป็นต่อจีบเด็กของมาเฟียจึงเกิดเรื่องพวกเป็นต่อถูกมาเฟียเอาปืนจ่อถามว่าใครเป็นคนจีบเด็กของมาเฟีย - ฉากที่ 2 วอกกำลังเครียดเรื่องน้องชมพูจึงชวนน้าเหงี่ยมไปกินเหล้า แต่น้าเหงี่ยมกำลังงดเหล้าเข้าพรรษาอยู่จึงหลอกวอกด้วยการกินน้ำชาเป็นเพื่อน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
35	8 กันยายน 2554	วันเกิดเรื่อง	- ฉากที่ 1 วันคล้ายวันเกิดพี่ยม น้องครีมเอาของขวัญมาให้ตอนที่พี่ยมคุยกับเจ๊มิ้นต์อย่างซีเรียสอยู่พอดี ภายหลังพี่ยมและเจ๊มินต์ยังปรับความเข้าใจไม่ได้ - ฉากที่ 2 มีมิจฉาชีพมาหลอกพอใจว่าจะลงโฆษณาร้านของพอใจในนิตยสาร BKL แล้วอ้างว่าสนิทกับพี่หมอนทั้งๆ ที่พี่หมอนยืนฟังอยู่ต่อหน้า
36	15 กันยายน 2554	หัวใจจะวาย	- ฉากที่ 1 วอกและพี่อู๊ดปลอมตัวเป็นครูสอนเต้นแอโรบิค เพราะครูสอนเต้นไม่มาด้วยท่าทีโลดโผนทำให้ลุงที่มาเต้นด้วยเป็นลม - ฉากที่ 2 พี่ยมเห็นเจ๊มินท์อยู่กับแฟนใหม่จึงมานั่งร้องไห้หน้าร้าน
37	22 กันยายน 2554	ล่อใจ ล่อโจร	- ฉากที่ 1 พี่ยม วอกและพี่อู๊ดมาเป็นสายให้ตำรวจล่อซื้อยาเสพติด เอเย่นต์ค้ายาเป็นสาวสวยสองคน แต่จบทำเสียแผนจนเกือบทำให้เอเย่นต์หนีไปได้ - ฉากที่ 2 เจ๊มิ้นต์และพี่หมอนมาร้องคาราโอเกะฉลองความโสดที่ห้องของพอใจ เจ๊มิ้นต์ร้องไห้เพราะเพลง “ไม่ขอก็จะให้” ที่พอใจร้องได้โดนใจเรื่องเลิกกับพี่ยม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
38	29 กันยายน 2554	ผัวข้าใครอย่าแตะ	- ฉากที่ 1 เจ๊มินท์รู้ความจริงเรื่องพี่ยมกับน้องครีม จึงตามไปง้อที่ออฟฟิศแต่พบพี่ยมอยู่กับผู้หญิงคนอื่น เจ๊มินท์จึงขอโทษพี่ยมและได้ตบเด็กของพี่ยมเพื่อแย่งพี่ยมคืน - ฉากที่ 2 คุณบอมบ์มาลงแอนตี้ไวรัสให้คอมพิวเตอร์ที่ร้านของพอใจ นุเกิดอาการหึงขึ้นมา พอใจจึงแกล้งนุให้หึงมากขึ้นจนนุต่อยคุณบอมบ์
39	6 ตุลาคม 2554	อยู่ด้วยกันนานๆ นะ	- ฉากที่ 1 กลุ่มเป็นต่อไปเที่ยวที่ร้านบางบาร์จนเมา พอใจตามมารับเป็นต่อ แต่มีในร้านเกิดเรื่องจนมีลูกค้าคนหนึ่งชักปืนขึ้นมายิงแต่พลาดไปโดนพอใจ พอใจเสียเลือดมากและเป็นต่อไม่สามารถให้เลือดได้เพราะพึ่งดื่มเหล้ามา สุดท้ายหมอบอกว่าพอใจเสียชีวิต ภายหลังเป็นต่อตื่นมาพบว่าตนฝันไป จึงลางานเพื่อจะอยู่กับพอใจ
40	13 ตุลาคม 2554	เซ้ง เซ็ง	- ฉากที่ 1 พอใจอยากเซ้งห้องเพื่อขายเสื้อผ้าแต่มีมาคนเซ้งไปก่อนแล้ว พี่ยมจึงช่วยพอใจด้วยการให้พี่อู๊ดปลอมเป็นซินแสและแสดงละครชกต่อยกับบวอก - ฉากที่ 2 พี่ก๊อบพาลูกของลูกค้าประกันทิพย์ไปเข้าห้องน้ำ จนลูกค้านึกว่าลูกหายไป พอเห็นพี่ก๊อบเดินมาพร้อมกับลูกจึงเข้าใจผิดนึกว่าพี่ก๊อบขโมยลูกไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
41	20 ตุลาคม 2554	ประหยัดไฟไปกินฟรี	- ฉากที่ 1 ออฟฟิศมีโครงการประหยัดไฟได้กินฟรี พี่ยมจึงปิดไฟปิดแอร์ทั้งออฟฟิต ส่วนพี่อู้ดเขี่ยมิเตอร์แต่พลาดโดนไฟช็อต - ฉากที่ 2 เพื่อนของพอใจชอบมายืมเงิน พอใจจึงแกล้งป่วยเป็นโรคลูคีเมีย แต่สุดท้ายก็โดนหลอกเอาเงินไป
42	27 ตุลาคม 2554	อังกฤษหนาวมาก	- ฉากที่ 1 พี่อู๊ด เป็นต่อ พี่หมอนและวอกไปสัมภาษณ์ตอเรสที่อังกฤษ วอกคิดที่จะเซอร์ไพร์สด้วยการไปหาน้องชมพูถึงที่ห้อง แต่กลับพบน้องชมพูอยู่กับผู้ชายคนอื่นจนทำให้วอกกับน้องชมพูเลิกกัน - ฉากที่ 2 พี่ก๊อบตื่นตระหนกเรื่องน้ำท่วมเกินไป จนทำให้คนอื่นเชื่อและเอากระสอบทรายมากั้นน้ำ
43	3 พฤศจิกายน 2554	คนใกล้ที่ไม่เห็น	- ฉากที่ 1 เป็นต่อได้เจอกับแฟนเก่าชื่อสา เป็นต่อไม่รู้สึกดีด้วยแล้ว สาอยากกลับมาคบกับเป็นต่อ แต่คบกันได้วันเดียวสาก็บอกเลิก เพราะคิดว่าตนกับเป็นต่อไปกันไม่ได้ - ฉากที่ 2 วอกเสียใจเรื่องน้องชมพูมาก จึงไปกินเหล้ากับพี่ยมและสาวสองคนที่บางบาร์ เจ๊มินท์หึงที่พี่ยมทำท่าจะเล่นเกมกับวอกด้วยการหอมแก้มสาวที่นั่งข้างๆ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
44	10 พฤศจิกายน 2554	เพื่อน้อง	- ฉากที่ 1 เป็นต่อ พี่ยมและพี่อู๊ดต้องการให้วอกร่าเริงจึงพนันกันว่าใครพาสาวมาแล้ววอกชอบจะชนะ วอกชอบสาวชื่อฟ้าคนที่เป็นต่อชวนมา แต่ฟ้าจะไปเรียนเมืองนอกวอกจึงตัดใจ - ฉากที่ 2 พี่ก๊อบเฝ้าร้านคนเดียวหลังตัดต้นกล้วยมาทำกระทง พอตื่นมาเจอนางนพมาศแล้วนึกว่าเป็นนางตานี
45	17 พฤศจิกายน 2554	สะใภ้แม่	- ฉากที่ 1 พี่ยมจะพาเจ๊มินท์มาพบแม่ในฐานะแฟน แต่วอกกับพี่ก๊อบมากับแม่พี่ยมด้วย พี่ยมจึงบอกแม่ไปว่าเจ๊มินท์เป็นเพื่อน - ฉากที่ 2 พี่หมอนลืมแหวนหายเพราะไว้หน้ากระจกในห้องน้ำ ทำให้ทุกคนต้องช่วยกันหา
46	24 พฤศจิกายน 2554	น้ำไม่เคยท่วมใจ	- ฉากที่ 1 พี่ยม วอกและพี่อู๊ดช่วยกันกั้นน้ำด้วยกระสอบทรายให้กับตึกออฟฟิตใหม่ที่เพิ่งย้ายมา แต่ถูกเจ้าถิ่นมาพังกระสอบทรายจนมีเรื่องกัน - ฉากที่ 2 เจ๊มินท์ไปช่วยทหารแจกจ่ายอาหารให้กับผู้ประสบภัยน้ำท่วมจึงได้รู้ว่าทหารนั้นต้องทำงานหนักแค่ไหน
47	1 ธันวาคม 2554	น้ำท่วม ไฟตัด งูกัด จระเข้ดุ อย่าอยู่เลยแม่	- ฉากที่ 1 น้ำท่วมบ้านหลี่เจินอย่างหนัก แต่แม่ของหลี่เจินไม่ยอมออกจากบ้าน พี่ก๊อบ พอใจและพี่หมอนจึงมาช่วยหลอกล่อและเกลี้ยกล่อมให้ย้ายออกจากบ้าน - ฉากที่ 2 วอกแกล้งดึงผ้าเช็ดตัวที่พี่ยมแขวนไว้ขณะอาบน้ำ แต่คนในห้องอาบน้ำเป็นพนักงานหญิงบริษัทอื่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ตอน	วันออกอากาศ	ชื่อตอน	เรื่องย่อ
48	8 ธันวาคม 2554	ต้นร้าย ปลายลุ้น	- ฉากที่ 1 เป็นต่อได้คบกับอลิซแต่เป็นต่อก็ยังรู้สึกว่าคนนี้ยังไม่ใช่ เป็นต่อรู้สึกไม่ดีที่ตนคบแล้วรู้สึกไม่ใช่บ่อยๆ ภายหลังเกิดมีความรู้สึกดีกับทิพย์ขึ้นมา - ฉากที่ 2 พี่ยมวางแผนจับโรคจิตในห้องน้ำหญิงได้ที่บางบาร์
49	15 ธันวาคม 2554	ต่อสัญญา	- ฉากที่ 1 เป็นต่อเจอกับเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัย เพื่อนเล่าเรื่องของเป็นต่อกับทิพย์สมัยเรียนให้ทุกคนฟัง - ฉากที่ 2 วอกเจอรุ่นน้องที่ไม่รู้จักเข้ามาทักรุ่นน้องรู้จักกับสาวสวยแต่ภายหลังไปหาเรื่องกับโต๊ะอื่นทำให้เกิดเรื่องชกต่อย
50	22 ธันวาคม 2554	ครั้งหนึ่ง	- ฉากที่ 1 เป็นต่อไปหาทิพย์ที่พัทยาพร้อมกับพี่อู๊ดและวอก, เจ๊มินท์กับพี่ยมไปเที่ยวพัทยาแล้วเจอพวกเป็นต่อ ทำให้ต้องหลบๆซ่อนๆ - ฉากที่ 2 พี่หมอนไม่สนุกกับปาร์ตี้ที่บางบาร์จึงไปนอนในรถคนเดียว
51	29 ธันวาคม 2554	แสบมาก	- ฉากที่ 1 พอใจไปหาพี่ทิพย์ที่พัทยาและเล่าเรื่องสาเหตุที่เป็นต่อกับทิพย์เลิกกัน - ฉากที่ 2 พี่ยมวางแผนโกงเงินจับสลากพิเศษจากพี่หมอนที่บางบาร์โดยชวนวอกกับพี่อู๊ดมาร่วมด้วย

ที่มา: วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี (2547)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างบทละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตัวอย่างบทละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ

ตัวอย่างบทละครตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ จำนวน 3 ตอนต่อไปนี้ เป็นตัวอย่างบทละครที่ทางบริษัท ซีเนริโอ จำกัด ได้คัดเลือกมาให้จากจำนวน 51 ตอน เพื่อนำมาประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ โดยคัดเลือกตอนที่ได้รับกระแสความนิยมมากที่สุดตลอดปี 2554

ตัวอย่างที่ 1 เป็นต่อ ปี 7 ตอน 336 "สามวันจากนารีเป็นอื่น" ร่างถ่ายทำ o/a 28 เม.ย.54

Prologue ออฟฟิศ/บ่าย (วันที่ 1)

- บรรยากาศออฟฟิศวันทำงาน / พี่ยมยืนคุยมือถืออยู่ในครัว

พี่ยม ตื่นแล้วเหรอม้าจ๋า... อะไรนะ ไปส่งเพื่อนที่สนามบินไม่ทันเลยเหรอ... โหยยย โทษทีน๊าเมื่อเช้าป๊ารีบอ่ะก็เลยลืมตั้งนาฬิกาปลุกไว้ให้... แน๊ะ! มาโทษว่าป๊าทำให้นอนดึกอีก (ยิ้มเจ้าเล่ห์) ก็บอกแล้วไงว่าป๊าพูดไม่เก่ง... เอาน่าม้า... คิดซะว่ารักกับป๊าก็เหมือนเล่นการพนัน มีได้เสียกันตลอดเวลา 5555! (เป็นต่อเดินมากินน้ำ)

เป็นต่อ หัวเราะร่วนเชียวนะ! (พี่ยมสะดุ้ง **เย้ยยย !**) ขำขนาดนี้คุยกับใคร? โก๊ะตี๋เหรอ?

พี่ยม กะจะซื้อแฟนไชส์ข้าวมันไก่เค้า...ฤย! คุยกับเพื่อนเว้ย! (กับมือถือ) แค่นี้ก่อนนะเพื่อน กูต้องไปทำงานแล้ว (วางสาย) โผล่มาไม่ให้ซุ่มให้เสียงตกใจหมด

เป็นต่อ งั้นคราวหน้าจะเคาะกะละมังนำมาแล้วกัน

พี่ยม แล้วคลุกข้าวให้กูกินด้วย...ฤย! กูไม่ใช่หมา (เป็นต่อขำๆ / ทั้งสองเดิน ออกมากลางออฟฟิศ/**วอก(ใส่เสื้อ HONDA)** นั่งทำงานอยู่/พี่อู๊ดกำลังจะลงนั่งที่พี่ยม / พี่ยมดึงเก้าอี้ออก พี่อู๊ดก้นจ้ำเบ้า) ที่ผม... เมื่อไหร่จะเลิกแย่งที่ผมนั่งเนี่ยห๊ะ ไอ้พี่เตี้ย

พี่อู๊ด โหยยย ไอ้ขี้งกเก้าอี้! ผมไปนั่งเก้าอี้ในสภาก็ได้ครับพี่น้อง น่าจะว่างเยอะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วอก อย่าไปเลยพี่ เดี๋ยวโดนเค้าด่าพ่อเอานะ 5555 (ทั้งหมดขำๆ กัน / พี่หมอนเดินออกมาจากห้อง)

พี่หมอน น้องต่อจ๊ะ วันนี้ขากลับบ้านพี่ฝากของไปให้น้องพอใจหน่อยนะ

เป็นต่อ จะฝากอะไรเหรอครับ?

พี่หมอน ไพ่น่ะ (ทุกคนงง **หือ??**) ไม่ใช่ไพ่ธรรมดานะ (หยิบโบว์ในกระเป๋ามาแปะบนหัว) ไพ่สะกี้... พี่สะใภ้... ฮี๊ววววว ! (ทุกคน **โว้ว!!!**)

พี่ยม แหมตัวเธอ... อยากเป็นพี่สะใภ้น้องพอใจ ดูจากวัยน่าเป็นยายคนโตมากกว่านะ 555 (ทุกคนขำกัน / พี่หมอนมองพี่ยมนิ่งๆ) เชิญลงทัณฑ์ครับ (ก้มหัวให้พี่หมอนตี / แต่พี่หมอนเอาแฟ้มตีจากข้างล่างเสยขึ้น เข้าหน้าผาก) เฮี๊ยกกก!

พี่หมอน นี่! วันนี้ได้ข่าวว่านัดน้องๆ สาวๆ มาแคสติ้งงานกัน ห้ามไปก้อร่อก้อติกกับเค้าล่ะ เข้าใจมั้ย! (ทุกคน **ครับ!!!**) ฉันรู้พวกแกก็ครับไปงั้นน่ะ เดี๋ยวพอฉันไม่อยู่ พวกแกก็แอบไปยุ่งกับน้องๆ เค้าอยู่ดีใช่มั้ย? (ทุกคน **ครับ!!!**) เฮ้ยยย! (ทุกคนรีบเปลี่ยน **ไม่ครับ!!!**) อย่าให้รู้นะ... (กับออร์) คุณนิพนธ์นัดประชุมชั้นไหน?

ออร์ 21 ค่ะ (พี่หมอนเดินออกจากออฟฟิศไป)

พี่ยม วอก ฮี่ๆๆ... เสร็จโจร...

เป็นต่อ ขอเป็นโจรด้วยเดะ (ทุกคน **ฮี๊ออ!**)

วอก เอากับเค้าด้วยเหรอพี่ต่อ

เป็นต่อ ล้อเล่น

พี่อู๊ด พี่น้องครับ ช่วยเก็บอาการบ้ากามกันหน่อยได้มั้ยครับ เดี๋ยวน้องๆ มาเห็นเข้าเค้าก็ไม่นับถือกันพอดี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นุ่น (เดินมา) น้องๆ ที่จะมาแคสติ้งงานมากันแล้วค่ะ (จ๊ะเอ๋ และ Extra สาวหน้าตาดี 2 คนเดินเข้ามา/เป็นต่อ พี่ยม พี่อู๊ด วอกยืนมองกันนิ่ง)

จ๊ะเอ๋ สวัสดีค่ะพี่ๆ หนูชื่อจ๊ะเอ๋นะคะ (ผายมือไปที่เพื่อน) นี่นิวแล้วก็อังค่ะ

พี่อู๊ด ป๊าดดดดด ป้าดๆๆๆๆๆ สวยคักสวยแท้แม่มึงเอ๊ยยยย (วิ่งจะไปกอดน้อง/ทุกคน **เว้ย !!!** / เป็นต่อดึงผมพี่อู๊ดไว้)

พี่ยม อื้อหืม แล้วมาบอกให้พวกกูเก็บอาการ หื่นแตกคนแรกเลยไอ้เตี้ย ! (พี่อู๊ดขำๆ/สาวๆ ยิ้มๆให้ทุกคน/ทุกคนยิ้มๆ ตอบ)

- จบ prologue -

ฉาก 1 ออฟฟิศ/บ่าย (ผ่านเวลา)

- เป็นต่อ วอก และสาวๆ ออฟฟิศนั่งทำงานกัน / **นุ่นชงเนสกาแฟ Red cup แบบขวดแล้วดื่ม (เห็นว่าตัก 2 ช้อนพูน)**/พี่อู๊ดเดินมาถอนหายใจหน้าเครียดๆ

พี่อู๊ด กลุ้มใจจริงๆ เลยครับพี่น้อง เมื่อกี๊ครูที่โรงเรียนโทรมาบอกว่าน้องต้นน้ำไปวิ่งไล่จับนมเพื่อน

วอก เรื่องธรรมดาพี่ เด็กวัยกำลังซุกซน มันก็เล่นอะไรพิเรนท์แบบนี้แหละ พี่อย่าไปเครียดเลย

พี่อู๊ด ไม่ให้กูเครียดได้ไง มันไล่จับนมเพื่อนผู้ชาย (ทุกคน **เย้ย !!!**)

เป็นต่อ ผมว่าถ้าลูกพี่เป็นแบบนี้ รีบพาไปหาหมอดีกว่านะ

พี่อู๊ด ไปพบจิตแพทย์ใช่มั้ยครับพี่น้อง

เป็นต่อ เปล่า ให้ไปพบศัลยแพทย์ ผ่านมเป็นตุ๊ดเต็มตัวไปเลย (พี่อู๊ดเซ็ง) ล้อเล่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วอก ว่าแต่น่าอิจฉาพี่ยมชะมัด ได้ยินว่าน้องๆ ต้องใส่ชุดว่ายน้ำด้วย แล้วแต่ละคนเซ็กซี่ทั้งนั้น! ไม่รู้เมื่อไหร่จะแคสต์เสร็จ

OS พี่ยม แคสต์เสร็จแล้ว (วอกหันไปเห็นพี่ยมยืนข้างหลัง มีทิชชู่ที่เปื้อนเลือดอุดจมูก)

วอก เย้ย น้องเค้าเซ็กซี่ ทำพี่เลือดหมูกออกเลยเหรอ!

พี่ยม เปล่า กูเดินชนประตู (ทุกคน **โว้ว!**) แต่ที่เดินชนประตู เพราะตามัวแต่มองดูมๆ น้องๆ เค้านี่แหละ (ทุกคน **อูยยยย...** / จ๊ะเอ๋ นิว อังเดินเข้ามา) วันนี้เรียบร้อยแล้วจ้ะ ยังไงเดี๋ยวพี่จะโทรบอกผลอีกทีว่าได้หรือไม่ได้นะจ๊ะ ขอบคุณน้องๆ มากนะที่มาแคสต์

จ๊ะเอ๋ ไม่เป็นไรค่ะ มีงานอะไรก็อย่าลืมนึกถึงพวกหนูบ้างนะคะ

วอก คืนนี้พี่มีงานแต่งน่ะ สนใจมาช่วยมั้ย

จ๊ะเอ๋ ช่วยแจกของชำร่วยเหรอคะ

วอก ช่วยเป็นเจ้าสาวน่ะ ฮื๊ววววว (พี่ยม พี่อู๊ด **โว้ว!!!**)

เป็นต่อ ก่อนไปงานแต่ง แกแวะมาช่วยฉันที่งานศพก่อนสิ

วอก ช่วยเสิร์ฟน้ำเหรอพี่

เป็นต่อ ช่วยเป็นศพน่ะ (วอก **เย้ย !!!**/ทุกคนขำๆ กัน / จ๊ะเอ๋ นิว อังเดินไปเก็บกระเป๋าตรงโต๊ะกลม)

พี่ยม เอ้อนี่ไอ้วอก งานน้ำหอมครั้งที่แล้วขอบใจมากนะที่แกแนะนำนางแบบมาให้ ลูกค้าชอบกันมากเลย

วอก แน่นอนอยู่แล้วพี่ คนอย่างป๋าวอกลองดันนางแบบคนไหน รับรองเกิดทุกราย! ถ้าวอกเปิดโมเดลลิ่งนะ เอ ศุภชัยไม่ได้เกิดหร๊อก (จ๊ะเอ๋มองๆ วอกแล้วคิดอะไรบางอย่าง/

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วอกจะเดินออกไปหน้าออฟฟิศ/นิว อังที่เก็บของเสร็จเดินออกไป/จ๊ะเอ๋ทำท่าเซๆ ล้มไปทางวอก/วอกรีบประคองไว้) เป็นอะไรรึเปล่าครับน้อง

จ๊ะเอ๋ รู้สึกหน้ามืดน่ะค่ะ ตั้งแต่เช้ายังไม่ได้ทานข้าวเลย พี่วอกพาหนูไปทานข้าวหน่อยได้มั้ยคะ

วอก อุ๊ย (หลบหน้าพูด) บ๊ะแล้ว บ๊ะแล้ว... (กับจ๊ะเอ๋) อยากทานที่ไหนเหรอจ๊ะ

จ๊ะเอ๋ ที่ไหนก็ได้ค่ะ ตามใจพี่วอกเลย

วอก แหม พูดแบบนี้ ถ้าพี่บอกว่าจะไปกินที่ห้องนอนพี่จะทำยังไงละจ๊ะ

จ๊ะเอ๋ อร่อยรึเปล่าล่ะคะ ถ้าอร่อยก็ไป

วอก อุ๊ย (หลบหน้าพูด) แสดงว่าดีเอ็นเอเกาหลีคงออกมาบนหน้าเยอะ รู้จักวอก บิ๊กแบงน้อยไปซะแล้ว (กับจ๊ะเอ๋) ไปจ้ะ (เดินออกไปกับจ๊ะเอ๋)

- ตัดไป -

ฉาก 2 มินิมาร์ท / เย็นใกล้ค่ำ (วันที่ 1)

- ไหล(ใส่เสื้อไทยประกันชีวิต) จัดของอยู่ / พอใจดูบัญชีอยู่ที่เคาท์เตอร์ / เจ๊มินท์เดินหิ้วถุงกับข้าวถุงใหญ่เข้ามา

พอใจ หิ้วของมาพะรุงพะรังเลย ไปไหนมาคะเจ๊มินท์

เจ๊มินท์ ไปเก็บแชร์ที่ตลาดมา แม่ค้าไม่มีเงินจ่ายดอก เซ็งเป็ดจริงๆ !!

ไหล เก็บดอกไม่ได้เกี่ยวอะไรกับเป็ดล่ะครับ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เจ๊มินท์ ไม่เกี่ยวได้ไง แม่ค้าให้ดอกมาเป็นเป็ดเนี่ย (ชูถุงเป็ดให้ดู / ทุกคน เย้ย !) ไปทีไรไม่เคยมีจ่ายดอกกูเป็นเงินซะที ให้เป็ดมากินจนจะเป็นเก๊าท์อยู่แล้ว ! (พอใจขำๆ / พี่ก๊อบวิ่งหน้าตาตื่นเข้ามา)

พี่ก๊อบ แย่แล้วค่ะ!! แย่แล้ว!! เกิดเรื่องใหญ่แล้ว!!

เจ๊มินท์ ทำไม นายกเค้าประกาศยุบสภาเหรอ

พี่ก๊อบ ไม่ใช่!

เจ๊มินท์ หรือว่าท่านเทพเทือกประกาศลาออก

พี่ก๊อบ ไม่ใช่!

เจ๊มินท์ หรือว่าคุณเนวินจัดตั้งรัฐบาลใหม่

พี่ก๊อบ เว้ย! เลิกยุ่งกับรัฐบาลซะทีได้มั้ยเนี่ย

พอใจ แล้วมีเรื่องอะไรเหรอพี่ก๊อบ

พี่ก๊อบ มีผู้ชายขับรถมาส่งน้องทิพย์ค่ะ (ทุกคน **โว้ว!!!**)

พอใจ แค่มีผู้ชายมาส่งพี่ทิพย์ ไม่เห็นจะน่าตกใจเลย

พี่ก๊อบ แต่หลังจากผู้ชายขับรถออกไป น้องทิพย์ก็ร้องไห้ใหญ่เลยนะคะ

พอใจ จริงเหรอคะ!

เจ๊มินท์ ผู้ชายเค้าขับรถทับตีนทิพย์รึเปล่า (พี่ก๊อบมองนิ่ง) เอ้า เจ็บนะ เคยโดนน้ำตาเล็ดเลย (ทุกคนมองนิ่ง) ไม่ขำ... เล่าต่อเลยพี่ก๊อบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ก๊อบ ก็เมื่อกี๊พี่กำลังยืนคุยกับยัยอ้อยร้านซักรีดอยู่ใช่มั้ย เห็นผู้ชายคนนึงขับรถมาจอด แล้วน้องทิพย์ก็เดินลงมา คุยอะไรกันสองสามคำไม่รู้ แล้วผู้ชายก็ขับรถออกไป แล้วพี่ก็เห็นน้องทิพย์ร้องไห้ (หันไปเห็นทิพย์เดินมา)

ทิพย์ สวัสดีจ้ะทุกคน (ทิพย์เดินไปนั่งที่โต๊ะคอม)

ไหล ไม่เห็นคุณทิพย์เค้าร้องเลย อีหมูมั่ว!

พี่ก๊อบ ถ้าไม่เชื่อที่พี่เล่าก็เข้าไปถามน้องทิพย์เลยดีกว่า ว่าเมื่อกี๊ร้องไห้รึเปล่าจะได้รู้กันไปเลย

พอใจ พอใจว่าอย่าดีกว่า ถ้าพี่ทิพย์เค้าร้องไห้จริง แต่ทำเฉยๆแบบนี้ก็แปลว่าเค้าไม่อยากให้เรารู้

พี่ก๊อบ แล้วน้องพอใจไม่อยากรู้เหรอคะ

พอใจ อยากสิ (พี่ก๊อบ **เอ๋า!**)

เจ๊มินท์ เจ๊ว่าเราลองตะล่อมๆ ถามอ้อมๆ ดูมั้ย เผื่อยัยชีจะหลุดอะไรมาบ้าง

พอใจ มันจะดีเหรอคะ

พี่ก๊อบ ดีค่ะ เดี๋ยวพี่เปิดให้เอง (เดินไปหาทิพย์ / พอใจ เจ๊มินท์เดินตาม) น้องทิพย์เป็นอะไร รึเปล่าคะ ดูตาแดงๆ เหมือนคนเพิ่งร้องไห้มา

ทิพย์ เปล่านี่คะ สงสัยฝุ่นเข้าตามั้ง

เจ๊มินท์ จมูกก็แดงๆ ด้วย เหมือนคนเพิ่งร้องไห้มา

ทิพย์ อ๋อ สงสัยเมื่อกี๊จะสั่งน้ำมูกแรงไป ไม่ค่อยสบายน่ะ

พี่ก๊อบ แก้มก็เปียกๆ นะคะ เหมือนคนเพิ่งร้องไห้มา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทิพย์ สงสัยจะเหงื่อมั้งคะ

พอใจ (ดึงพี่ก๊อบกับเจ๊มินท์มา) เว้ย ไหนบอกจะตะล่อมๆ ไง เจาะเรื่องร้องไห้กันจังเลย (ทุกคนหันไปเห็นทิพย์ก้มหน้าร้องไห้อยู่ / ทุกคน **อุ๊ย !**)

พี่ก๊อบ นี่ไง ร้องไห้จริงด้วย (ทุกคนอึ้งๆงงๆกันว่าเกิดอะไรขึ้นกับทิพย์)

- ตัดไป -

ฉาก 3 ออฟฟิศ / บ่าย (วันที่ 2)

- บรรยากาศพักเที่ยง สาวๆออฟฟิศกินขนมกัน / เป็นต่อ (ถือถุงสาคูไส้หมู) พี่ยม พี่อู๊ด กลับจากทานข้าวกลางวันกันมา / พี่หมอนเดินถือแฟ้มงานออกมาจากห้อง

เป็นต่อ พี่หมอนครับ...ผมซื้อสาคูเจ้าอร่อยที่พี่หมอนชอบมาฝากครับ

พี่หมอน (เกาะแขนเป็นต่อ) สาคูพี่ไม่อยากได้หรอก พี่อยากได้สามี

พี่ยม อย่างพี่ไม่เหมาะกับสามีหรอก อย่างพี่เหมาะกับศาลา 4 มากกว่า (พี่หมอนตบ **เป้ง!**) ฮื้อ!

พี่หมอน แล้วนี่ไอ้วอกไปไหนเนี่ย

พี่อู๊ด เห็นบอกว่าจะเอาเงินไปวัดน่ะครับพี่น้อง

พี่หมอน จริงเหรอ! มันเอาเงินไปทำบุญวัดไหนน่ะ?

พี่อู๊ด วัดแมนยูกับเชลซีครับ ราคากำลังเบียดกันเลย (ทุกคน **เฮ้ย!!!**) ล้อเล่นครับ ไอ้วอกมันโทรมาลาป่วยช่วงเช้าน่ะครับ

พี่หมอน แล้วไป...อย่าให้รู้นะว่าพวกแกแอบเล่นการพนันกัน ไม่งั้นเจอแทง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด จะแทงพวกผมเลยเหรอค๊าบ

พี่หมอน แทงด้วยนี่แหละ อยากวัดกับแมนยูมานานแล้ว (ทุกคน **ฮื้อ** / พี่หมอนขำๆ เดินเข้าห้องไป / เป็นต่อ พี่อู๊ด พี่ยม เดินไปที่โต๊ะกลม / วอกเดินคุยดี๊ด๊ำเข้ามาพร้อมกับจ๊ะเอ๋)

จ๊ะเอ๋ เดี๋ยวคราวหน้าเราไปกินเนื้อย่างเกาหลีร้านนี้กันอีกนะคะอร่อยดี

วอก ได้จ้ะ...แต่คราวหน้า พี่จะไม่ย่างเนื้อให้สุกแล้วล่ะ

จ๊ะเอ๋ อ้าว ทำไมล่ะคะ

วอก (เข้าไปเนียนอยู่ใกล้) เพราะอยู่ใกล้กับจ๊ะเอ๋ พี่ก็สุขพอแล้ว

จ๊ะเอ๋ (มองย่ั่วๆ) แล้วอยากสุขมากกว่านี้มั้ยล่ะคะ

วอก (หน้าเคลิ้มๆ) อยากสิจ๊ะ

จ๊ะเอ๋ (ทำท่ายั่วๆ) งั้นก็ต้องอยู่ใกล้กับจ๊ะเอ๋ให้มากกว่านี้ค่ะ (วอก **อูยยยย**) เดี๋ยวจ๊ะเอ๋ขอตัวไปห้องน้ำแป๊บนึงนะคะ (จ๊ะเอ๋เดินไป / วอกมองตาม)

วอก (ทำหน้าหื่นๆ) แค่คิดก็เลือดออกหมูกแล้ว

เป็นต่อ (ตบวอก **เป้ง!**) นี่เหรอที่แกบอกว่าลาป่วยน่ะ

วอก (สะดุ้ง) ผมป่วยจริงพี่ เป็นไข้จับ (ทำท่าเขย่าๆประกอบ) สั่นๆๆๆ แต่ก็หายแล้วนะ เพราะว่าเมื่อเช้าน้องเค้าเอาน้ำมัน (ทำท่าประกอบ) ตับๆๆๆ ปลามาป้อน

พี่อู๊ด น้องเค้าเพิ่งจะมาแคสต์งานเมื่อวาน มึงเอาเวลาตอนไหนไปจีบน้องเค้าครับพี่น้อง อีกอย่างเดี๋ยวพี่หมอนรู้ก็โดนด่าหรอก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วอก เฮ้ยพี่ สาบานได้เลย ผมไม่ได้เป็นคนเริ่มเลยนะ น้องเค้ามาจีบผมก่อน ทำไงได้ล่ะ ช่วงนี้สาวไทยเทใจให้เทรนด์เกาหลีน่ะ

เป็นต่อ ก็เหมือนกับที่น้องชมพูเทใจให้ฝรั่งใช่มั้ยล่ะ (วอก **ฮื้อ!** / เป็นต่อขำๆ ถือแฟ้มเดินเข้าห้องพี่หมอนไป)

วอก เออพี่ยม ตกลงงานที่น้องจ๊ะเอ๋เค้ามาแคสต์เมื่อวานน่ะ เค้าได้รึเปล่า

พี่ยม ยังไม่รู้ว่ะ ต้องดูๆก่อน แต่พี่ว่าน่าสนใจสุดน่าจะเป็นน้องอังนะ

วอก เหรอพี่ (พี่ยมเดินไป / จ๊ะเอ๋เดินกลับมา)

จ๊ะเอ๋ พี่วอกคะ ตกลงงานที่จ๊ะเอ๋มาแคสต์เมื่อวานน่ะ พี่วอกถามให้จ๊ะเอ๋รึยัง

วอก ถามแล้วจ้ะ...แต่เห็นพี่ยมเค้าบอกว่าเค้าสนใจน้องอังมากกว่าน่ะ

จ๊ะเอ๋ เอ้า! แล้วทำไมพี่วอกไม่ช่วยพูดกับพี่ยมให้เค้าเลือกจ๊ะเอ๋ล่ะคะ

วอก พี่ทำไม่ได้หรอกจ้ะ หน้าที่เลือกนางแบบเป็นของพี่ยมเค้า พี่ไม่อยากไปก้าวก่ายน่ะ แต่ไม่ต้องเสียใจหรอกนะ ถึงน้องไม่ได้งานแต่น้องก็ได้พี่ (จ๊ะเอ๋ทำหน้าเซ็งสุดๆ แล้วหันไปมองพี่ยม ทำหน้าคิดอะไรบางอย่าง)

- จบองก์ 1 -

ฉาก 4 ออฟฟิศ / บ่าย (ผ่านเวลา)

- พี่ยมนั่งทำงานที่โต๊ะ / พี่อู๊ดเดินมาที่เครื่องถ่ายเอกสาร / หลี่เจินเดินผ่านมา

พี่อู๊ด ผมวานน้องเจินถ่ายเอกสารพวกนี้ให้ทีสิครับ ผมต้องรีบไปเขียนคอลัมน์

หลี่เจิน จะใช้เจินก็พูดกับเจินดีๆ ก่อนสิพี่อู๊ด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด น้องเจินคนสวย คนงาม งามทั้งภายในและภายนอก ช่วยผมทีนะครับพี่น้อง

หลี่เจิน ไม่อ่ะ เจินไม่ว่าง ต้องเข้าไปคุยงานกับพี่หมอน แต่ขอบคุณนะที่ชม (เดินเข้าห้องพี่หมอนไป)

พี่อู๊ด ฮ่วย! อีปีศาจเจ๊กเซ็กส์เสื่อม หนอย จะให้ชมว่าสวยเหรอ อย่างมึงเนี่ยตัวมีเมือกหน่อยก็คางคกแล้วอีขี้เหร่! (วอกเดินเข้าออฟฟิศมาหาพี่ยม)

วอก พี่ยม ผมโทรนัดน้องอังที่จะมาถ่ายโฆษณาให้แล้วนะ

พี่ยม แคนเซิลน้องเค้าไปเลยวอก (วอก **อ้าว**) พี่มาคิดๆ ดูแล้วนะ ให้น้องจ๊ะเอ๋ถ่ายแทนไปเลยก็ดีเหมือนกัน นี่พี่ก็ส่งรูปน้องจ๊ะเอ๋ไปให้ลูกค้าเค้าดูแล้วด้วย

วอก จริงเหรอ!!! (พี่ยม **อืออื** / กอดพี่ยม) สุดยอด! ขอบคุณมากพี่ยม!

พี่ยม ไม่เป็นไรวอก พี่ก็ไม่ได้ช่วยวอกซะทีเดียวหรอก พี่ทำเพื่อตัวพี่เอง (วอก **หืม?**) ก็มันเป็นงานพี่ไง

วอก อ๋อ... แต่แหม ยังไงผมก็ต้องขอบคุณพี่อยู่ดีแหละ (กราบหน้าอกพี่ยม) ขอบคุณจริงๆ พี่ (จ๊ะเอ๋เดินหิ้วถุงขนมเข้าออฟฟิศมา / วอกรีบเดินไปหาจ๊ะเอ๋) น้องจ๊ะเอ๋จ๊ะ รู้รึยังว่าน้องจ๊ะเอ๋ได้งานนี้แล้วนะ มีรางวัลอะไรจะให้พี่วอกรึเปล่า (เอียงแก้มให้)

จ๊ะเอ๋ (ผลักหน้าวอกออก) หลบไปไอ้แว่น! เกะกะ! (วอก **ฮื๊อ!!!** / จ๊ะเอ๋เดินไปนั่งตักพี่ยม) พี่ยมคะ จ๊ะเอ๋ซื้อขนมมาฝากค่ะ

พี่ยม ขอบใจจ้ะ (จะรับขนม)

จ๊ะเอ๋ มาค่ะ จ๊ะเอ๋ป้อน (หยิบขนมมาใส่ปาก แล้วยื่นหน้าให้พี่ยม / พี่ยมยื่นปากกินขนมจนปากเกือบชน) เดี๋ยวจ๊ะเอ๋เอาขนมไปใส่จานให้ก่อนนะคะ (จ๊ะเอ๋เดินเข้าครัวไป)

วอก (เซหมดแรง / พี่อู๊ดประคองไว้) ไม่จริง! พี่อู๊ดบอกผมทีสิว่าผมฝันไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม (หันมา) ใช่วอก เมื่อวานน่ะวอกฝันไป แต่วันนี้วอกได้ตื่นมาพบความจริงแล้ว

วอก (เกาะพี่อู๊ด) ผัวขา ผัวขา บัวโดนแล้ว (หันหาพี่ยม) ไอ้พี่ยม ไอ้พี่ชั่ว มาตีครัวผมทำไม! ถ้ารู้ว่าเป็นแบบนี้กูไม่กราบมึงให้เสียมือหรอก

พี่ยม พี่เปล่าชวนน๊า น้องเค้ามาเอง ... น้องเค้าบอกว่าหลังจากคุยกับมึงแล้ว เค้าบอกว่ามึงไม่ใช่ มึงเด็กไป... เค้าอยากได้แฟนที่เป็นผู้ใหญ่ ใจดีแล้วก็อบอุ่น

พี่อู๊ด งั้นกูก็มีสิทธิสิครับพี่น้อง

พี่ยม เค้าอยากได้ผู้ใหญ่ ไม่ใช่คนแคระ เจียมตัวซะบ้างไอ้เตี้ย (พี่อู๊ดเซ็ง) ว่าแต่ได้ยินเสียงอะไรดังแกร๊งมั้ย

พี่อู๊ด เสียงอะไรครับพี่น้อง

พี่ยม เสียงคนตกกระป๋องว่ะ 555555 (วอกเซเสียศูนย์ / เป็นต่อเดินเข้ามา)

เป็นต่อ อ้าว เป็นไรวะไอ้วอก ยืนเพลียยังกับโดนเมียทิ้ง

วอก (เข้าไปเกาะเป็นต่อ) ผัวขา ผัวขา บัวโดนอีกแล้วววว (จ๊ะเอ๋เดินถือจานขนมออกมาจากครัวพอดี)

เป็นต่อ พี่ยม ลูกค้าเค้าฟีดแบ็คกลับมาแล้วนะ บอกว่านางแบบที่จะถ่ายโฆษณาสินค้าเค้าน่ะขอเปลี่ยนกลับเป็นน้องอังเหมือนเดิมนะ เค้าบอกว่าน้องจ๊ะเอ๋ลุคส์ไม่เข้ากับผลิตภัณฑ์เค้าน่ะ

พี่ยม เฮ้ย ทำงั้นได้ไง ก็แคนเซิลน้องอังไปแล้ว

เป็นต่อ แคนเซิลแล้วก็ติดต่อมาใหม่ดิ่พี่ ลูกค้าเค้าชอบน้องอัง ยังไงก็ต้องเอาน้องอังมาให้ได้แหละ (เดินกลับไปนั่งทำงาน)

จ๊ะเอ๋ หมายความว่ายังไงคะพี่ยม ไหนพี่ยมรับปากว่าจะให้จ๊ะเอ๋ถ่ายแทนแล้วไง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม คือว่า...ลูกค้าเค้าเพิ่งปฏิเสธมาน่ะจ้ะ

จ๊ะเอ๋ (เข้ามากอดแขนอ้อนๆ) พี่ยมก็ช่วยไปพูดกับลูกค้าให้หนอยสิคะ

พี่ยม ไม่ได้หรอกจ้ะ เรื่องคุยกับลูกค้าเป็นหน้าที่ของไอ้ต่อมัน พี่ไม่อยากไปล้ำเส้นน่ะ แต่ไม่เป็นไรนะ ถึงน้องจ๊ะเอ๋ไม่ได้งานแต่ก็ได้พี่ (จ๊ะเอ๋หน้าเซ็ง แล้วหันไปมองเป็นต่อ) ตอนนี้พี่หิวแล้ว ป้อนขนมให้พี่กินทีสิ

จ๊ะเอ๋ หิวก็หยิบกินเองดิ! โตเป็นควายยังจะให้ป้อน เป็นง่อยรึไง! ปัญญาอ่อน! (พี่ยม **ฮื๊อ!!!** / พี่ยมเดินไปหาวอกที่นั่งจ๋องๆ อยู่ซอกโต๊ะทำงาน)

พี่ยม ไอ้วอก น้องเค้าเป็นไรวะ เมื่อกี๊ยังดีๆ อยู่เลย

วอก มึงไปเลย! มึงกับกูขาดกัน!

พี่ยม เอ๊า ไอ้นี่อาฆาต เนอะพี่อู๊ดเนอะ

พี่อู๊ด ไอ้พวกโดนเขี่ยไปกองรวมกันเลยป่ะ (ตัดไปทางเป็นต่อกับจ๊ะเอ๋)

จ๊ะเอ๋ พี่ต่อคะ ไปประชุมมาคงจะหิว จ๊ะเอ๋ซื้อขนมมาฝากค่ะ

เป็นต่อ ขอบใจจ้ะ แต่พี่ยังอิ่มอยู่เลยน่ะ

จ๊ะเอ๋ งั้นลงไปเดินย่อยที่พารากอนกันมั้ยคะ

เป็นต่อ พี่ต้องทำงานน่ะจ้ะ (ตัดไปทางพี่อู๊ด)

พี่อู๊ด ผมว่าไอ้น้องจ๊ะเอ๋นี่ชักแปลกๆ นะครับพี่น้อง (หันมาเห็นพี่ยม วอกนั่งจ๋องๆ เขี่ยพื้นกันอยู่) นั่น โดนเด็กหลอกเอาซะสมองพังเลย

- ตัดไป -

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉาก 5 มินิมาร์ท / เย็นใกล้ค่ำ

- พี่ก๊อบ พอใจ เจ๊มินท์อึ้งๆ

พอใจ เป็นอะไรรึเปล่าคะพี่ทิพย์ บอกพอใจได้นะ (ทิพย์นิ่งๆ พยายามหยุดร้องไห้)

เจ๊มินท์ เจ๊ว่ารอให้ยัยชีสบายใจขึ้นก่อนดีกว่า ตอนนี้อย่าเพิ่งไปถามอะไรเลย (หันไปหาทิพย์) ตกลงเรื่องเป็นไงเหรอทิพย์ (ทุกคน **โว้ว!**)

พี่ก๊อบ ไหนบอกจะรอให้น้องทิพย์สบายใจก่อนไงล่ะ

เจ๊มินท์ เมื่อกี๊ให้เวลาทำใจตั้ง 2 วิแล้วนะ (พี่ก๊อบ **เฮ้อ!**)

ทิพย์ ทิพย์ขอบคุณทุกคนมากนะที่เป็นห่วง แต่ตอนนี้ทิพย์ยังไม่อยากพูดอะไรจริงๆ เอาไว้ทิพย์จะเล่าให้ฟังทีหลังนะ (ทุกคนพยักหน้าเข้าใจ) งั้นทิพย์ขอไปโทรศัพท์ก่อนนะ (ทิพย์เดินเข้าหลังร้านไป / ทุกคนมองตามห่วงๆ)

พอใจ ท่าทางจะเรื่องใหญ่มากแน่ๆ เลย พอใจเป็นห่วงพี่ทิพย์จัง

พี่ก๊อบ หรือว่าผู้ชายคนที่พี่เห็นจะเป็นแฟนที่น้องทิพย์แอบคบคะ แล้วก็มีปัญหาทะเลาะกัน น้องทิพย์ก็เลยร้องไห้ พอเราถามก็เลยไม่รู้จะบอกเรายังไง

พอใจ พอใจว่าไม่ใช่หรอก ถ้าพี่ทิพย์คบใครยังไงก็ต้องเล่าให้พอใจฟังอยู่แล้ว

พี่ก๊อบ ไม่แน่นะคะ... เพื่อนพี่คนนึงคบกับแฟนแต่งงานกันอยู่กินกับ 10 ปีมีลูกตั้ง 2 คน ยังไม่ยอมพูดกับใครซักคำ

เจ๊มินท์ ทำไมเค้าถึงไม่พูดกับใครบ้างล่ะ

พี่ก๊อบ มันเป็นใบ้ (ทุกคน **โว้ว!!!**) มันก็พยายามทำภาษามือบอกนะคะ แต่พวกพี่ไม่เข้าใจมันเอง (ทุกคนส่ายหน้าเซ็งๆ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ไหล พูดจริงๆ เลยนะพี่ก๊อบ ปากอย่างพี่ผมว่าไม่ตายดีหรอก ถ้าไปแถวบ้านผมเนี่ย โดนกระทืบตายแน่นอน

พี่ก๊อบ กูไม่ไปคนเดียวหรอก จะเอามึงไปโดนด้วย (ไหลเซ็ง / ป๊อบเดินคุยโทรศัพท์เข้ามาในร้าน แล้วเดินมาดูของที่ชั้น / พี่ก๊อบหันไปเจอ เลยกระซิบทุกคน) ผู้ชายคนนี้แหละค่ะ ที่พี่เห็นว่ามาส่งน้องทิพย์ แล้วน้องทิพย์ก็ร้องไห้ (ทุกคนยืนมอง)

ป๊อบ (คุยโทรศัพท์) ผมบอกแล้วใช่มั้ยว่าอย่าโทรมา มีอะไรผมจะติดต่อไปเอง...

พี่ก๊อบ (กระซิบ) แสดงว่าที่น้องทิพย์ออกไปเมื่อกี๊ ก็เพราะจะโทรหาอีตานี่เหรอ

ป๊อบ (คุยโทรศัพท์ไป เดินวนรอบชั้นวางของไป) คุณก็รู้ว่าผมมีลูกมีเมียอยู่แล้ว! ผมจะไปแต่งงานกับคุณได้ยังไง... ตอนคุยกันในรถก็น่าจะเข้าใจแล้วนี่! เลิกร้องไห้ซักทีได้มั้ย!

พี่ก๊อบ ชัดแล้ว น้องทิพย์แน่ๆ มีลูกมีเมียแล้วยังมาคบกับน้องทิพย์อีกเหรอ เลวมาก! (ป๊อบเดินวนมาอีกฝั่งหนึ่งของชั้นวางของ / พอใจ เจ๊มินท์ พี่ก๊อบเดินวนไปอยู่ฝั่งตรงข้าม)

ป๊อบ ผมก็บอกแล้วว่าเรื่องลูกในท้องของคุณ ผมรับผิดชอบได้มากสุดก็แค่ส่งเสียค่าเลี้ยงดูให้นั่นแหละ (ป๊อบชะงัก หมุนเดินกลับทางเดิม เลยเจอเข้ากับพอใจ เจ๊มินท์ พี่ก๊อบที่กำลังย่องตามมา / พอใจ เจ๊มินท์ พี่ก๊อบสะดุ้ง **อุ๊ย!**) นี่พวกคุณมาแอบฟังผมคุยโทรศัพท์ทำไมเนี่ย!

พี่ก๊อบ ถ้าไม่แอบจะรู้เหรอว่าแกทำชั่วอะไรไว้!

พอใจ+เจ๊มินท์ พี่ก๊อบ!

- ตัดไป –

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉาก 6 ออฟฟิศ / บ่าย

- พี่ยม วอกนั่งยองๆ จ๋อยๆ เขี่ยพื้นอยู่หน้าห้องพี่หมอน / พี่อู๊ดเดินชงกาแฟออกมาจากครัว

พี่อู๊ด สมองพวกมึงสองคนนี่พังยาวเลยนะครับพี่น้อง (พี่ยม วอกหันมองกัน แล้วหันมองพี่อู๊ด)

พี่ยม วอก เบะปากเป็นเด็ก) อืออออ... (พี่อู๊ดส่ายหน้าเซ็งๆ แล้วมองไปทางจ๊ะเอ๋ที่พยายามเข้าหาเป็นต่อ)

จ๊ะเอ๋ (นั่งกระแซะเป็นต่อที่ทำงานอยู่) ทำงานเหนื่อยมั้ยคะพี่ต่อ

เป็นต่อ (กระเถิบหนี) เอ่อ... ไม่เหนื่อยหรอกจ้ะ (ตัดไปทางวอก)

วอก จะเหนื่อยอะไรล่ะ ฝ่ายขายนะไม่ใช่เทศบาลลอกท่อ! (พี่ยม **ใช่!**)

จ๊ะเอ๋ (กับเป็นต่อ) แล้วพี่ต่อเมื่อยมั้ยคะเนี่ย จ๊ะเอ๋นวดให้มั้ยค่ะ (เอามือลูบบ่าเป็นต่อแบบยั่วยวน)

เป็นต่อ (กระเถิบหนี) อ๋อ ไม่เป็นไรจ้ะ พี่ไม่เมื่อยหรอก (ตัดไปทางพี่ยม)

พี่ยม จะเมื่อยได้ไงล่ะ อยู่หน้าคอมนะ ไม่ใช่โบกธงหน้าปั๊ม! (วอก **ใช่!**)

พี่อู๊ด มึงหยุดกระแนะกระแหนเค้าซักทีเถอะอีพวกตุ๊ด แพ้แล้วพาลเหรอ (พี่ยม วอกเซ็ง / ตัดไปทางเป็นต่อกับจ๊ะเอ๋)

จ๊ะเอ๋ (เถิบไปนั่งติดเป็นต่อ) พี่ต่อคะ... เย็นเนี้ย หลังเลิกงานแล้ว ถ้าพี่ต่อไม่มีนัดที่ไหน ไปทานข้าวกับจ๊ะเอ๋ได้มั้ยคะ จ๊ะเอ๋ทานข้าวคนเดียว เหงาแหงา (กระเถิบหาเป็นต่ออีก / เป็นต่อเถิบหนีจนตัวเบียดกำแพง / เกาะแขนเป็นต่อ) นะคะพี่ต่อ... ไปทานข้าวกับจ๊ะเอ๋น๊า... (เอานิ้วทำปูไต่บนแขนเป็นต่อไปจนถึงติ่งหู แล้วเขี่ยติ่งหู)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นต่อ เอ่อ... พี่ว่าพี่คงไปด้วยไม่ได้หรอกจ้ะ คือ พี่ลืมไปว่าวันนี้พี่มีนัดทานข้าวกับน้องสาวที่บ้านน่ะ โทษทีน๊า... (จ๊ะเอ๋ทำหน้าเซ็ง) เดี๋ยวพี่มานะ (ลุกเดินออกมาหาพวกพี่ยม)

พี่อู๊ด โอ้โห ไม่น่าเชื่อครับพี่น้อง ว่าคาสโนว่าอย่างน้องต่อจะหนีผู้หญิงหัวซุกหัวซุน

เป็นต่อ ไม่หนีได้ไงพี่ รุกซะน่ากลัวขนาดนั้น... ตอนแรกเห็นเกาะไอ้วอก ซักพักก็มาเกาะพี่ยมแล้วอยู่ดีๆ ก็มาเกาะผม นี่น้องเค้าเป็นอะไรของเค้าวะ?

วอก ก็พอผมบอกว่าพี่ยมเป็นคนตัดสินใจได้ว่าจะเลือกใครถ่ายแบบ น้องเค้าก็ไปหาพี่ยม ไม่เห็นหัวผมเลยอ่ะ

พี่ยม แล้วพอฉันพูดว่าไอ้ต่อพอจะคุยต่อรองกับลูกค้าได้เรื่องนางแบบ น้องเค้าก็สลัดฉันแล้วหันไปเกาะแกเลยอ่ะไอ้ต่อ

พี่อู๊ด ชัดเลย มึงโดนน้องเค้าหลอกใช้ไงไอ้โง่! นี่ดีนะน้องต่อเค้าไม่โง่ เค้าถึงไม่โดน

วอก ที่แท้ก็หวังเกาะพวกเราดังนี่เอง โคตรเซ็งเลยว่ะพี่

พี่ยม มึงจะเซ็งทำไม กูนี่ น้องเค้าเกาะแค่ครึ่งวันเอง ยังไม่ทันได้อิคือิคึเลย ... งานนี้ต้องเอาคืนให้ได้ เดี๋ยวขอกูใช้สมองอันปราดเปรื่องของกูคิดแผนชั่วก่อน

เป็นต่อ เฮ่ย... อย่าไปทำอะไรเค้าเลยน่าพี่ ปล่อยผ่านๆ ไปเหอะ เดี๋ยวผมไปคุยกับน้องเค้าเอง (เดินไปหาจ๊ะเอ๋) น้องจ๊ะเอ๋ครับ พี่รู้นะครับว่าน้องจ๊ะเอ๋อยากได้งานนี้มาก แต่พี่ต้องขอบอกตรงๆ ว่าพี่คงช่วยอะไรไม่ได้หรอก

จ๊ะเอ๋ (เขี่ยแขนเป็นต่อ) แหม อย่ามาโกหกเลยค่ะพี่ต่อ พี่ยมเป็นคนบอกเองว่าพี่ต่อช่วยเจรจากับลูกค้าให้ได้... ในเมื่อพี่ต่อพูดตรงๆ กับจ๊ะเอ๋แบบนี้ จ๊ะเอ๋ก็จะได้พูดตรงๆ กับพี่ต่อเหมือนกัน ถ้าพี่ต่อช่วยจ๊ะเอ๋ได้ พี่ต่ออยากได้อะไรจ๊ะเอ๋จะให้หมดเลย (เอานิ้วเขี่ยหลังมือเป็นต่อ)

เป็นต่อ (คิดๆ) ถ้างั้นเดี๋ยวพี่จะช่วยจ๊ะเอ๋เอง (หันไปเห็นจวบเดินมา)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จวบ พี่ยม ผมเอาไวน์มาส่งน่ะ พี่หมอนเค้าโทรไปสั่งไว้ (ตัดไปทางเป็นต่อ)

เป็นต่อ น้องเห็นผู้ชายคนนั้นมั้ย ผู้ชายคนนั้นคือท่านจวบ นี่แหละ เจ้าของสินค้าที่พี่ทำโฆษณาให้

จ๊ะเอ๋ ใช่เหรอคะ แต่งตัวอย่างกับกุ๊ยข้างถนน

เป็นต่อ จุ๊ๆๆ อย่าไปบอกใครนะว่าพี่เป็นคนบอกน้อง เพราะทั้งออฟฟิศนี้มีพี่คนเดียวที่รู้ฐานะที่แท้จริงของท่านจวบ... ที่ท่านจวบแต่งตัวแบบนั้น ก็เพราะท่านไม่อยากเปิดเผยตัวตน เพราะกลัวคนจะมาคบท่านเพราะหวังผลประโยชน์

จ๊ะเอ๋ จริงเหรอคะ

เป็นต่อ จริงสิจ๊ะ แล้วเวลาคุยกับท่านน่ะ อย่าไปทำให้ท่านจับได้ล่ะว่าเรารู้ว่าท่านเป็นใคร เดี๋ยวพี่จะพลอยซวยไปได้

จ๊ะเอ๋ อื้มมมม... ไม่ต้องห่วงหรอกค่ะ ขอบคุณนะคะพี่ต่อที่ช่วย

เป็นต่อ อย่าเรียกว่าช่วยเลยจ้ะ ของอย่างนี้มันอยู่ที่ตัวเองทั้งนั้นแหละ (จ๊ะเอ๋เดินไปหาจวบ)

จ๊ะเอ๋ (ยกมือไหว้หน้าอก) สวัสดีค่ะท่านจวบ หนูชื่อจ๊ะเอ๋นะคะ (พี่ยม พี่อู๊ด วอก จวบงงๆ)

จวบ ไม่ต้องเรียกผมว่าท่านหรอกครับ เรียกพี่ก็พอ

จ๊ะเอ๋ พี่จวบคะ จ๊ะเอ๋ไม่เคยเชื่อเรื่องรักแรกพบเลยนะคะ จนได้มาพบพี่จวบ ทำให้จ๊ะเอ๋เริ่มเชื่อแล้วค่ะว่ารักแรกพบมีอยู่จริง

พี่ยม นี่น้องจ๊ะเอ๋! ทิ้งพี่ไปคบกับไอ้ต่อนี่พี่ไม่ว่านะ แต่จะมาคบกับไอ้จวบเนี่ยนะ ไว้หน้าพี่บ้างสิ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จ๊ะเอ๋ ผิดด้วยเหรอคะที่จ๊ะเอ๋ไม่ได้เลือกคบคนที่หน้าตาหรือฐานะ จ๊ะเอ๋เลือกคบคนที่จิตใจมากกว่า พี่จวบว่าจริงมั้ยคะ

จวบ จริงครับจริง (บ่นๆ) ดูซิ ถูกหวยตั้งแต่ยังไม่แทง

จ๊ะเอ๋ ออกไปหาอะไรทานกันค่ะพี่จวบ

จวบ แต่ผมไม่ค่อยมีตังค์นะคับ เงินเดือนยังไม่ออกเลย

จ๊ะเอ๋ แหม่…เดี๋ยวหนูเลี้ยงพี่จวบเองก็ได้ค่ะ (จูงมือจวบออกไป)

วอก อะไรวะ มีกูเลี้ยงอยู่ดีๆ ไม่ชอบ หนีไปเลี้ยงไอ้จวบซะงั้น นี่น้องเค้าโดนสารกัมมันตภาพรังสีเข้าสมองรึเปล่าวะเนี่ย

พี่ยม ไอ้ต่อ มึงไปพูดอะไรกับน้องเค้าเนี่ย น้องเค้าถึงชิ่งมึงไปหาไอ้จวบ

เป็นต่อ ก็ไม่ได้พูดอะไรมากหรอก แค่บอกว่าไอ้จวบเนี่ย จริงๆ แล้วเป็นเจ้าของสินค้าของเราปลอมตัวมาหารักแท้แค่นั้นแหละ

พี่ยม อู้หูย กูทำชั่วมาตั้งหลายปี เจอมึงชั่วหนนี้หนเดียว เอาซะกูเบาไปเลยนะ (เป็นต่อขำๆ)

- จบองก์ 2 -

ฉาก 7 มินิมาร์ท / ค่ำ

- พี่ก๊อบยืนโวยวายใส่ป๊อบ มีพอใจ เจ๊มินท์ยืนอยู่ข้างๆ

พี่ก๊อบ ไอ้ผู้ชายเฮงซวย ! ทำไมแกถึงเป็นคนแบบนี้!

ป๊อบ (งง) นี่คุณด่าใครเนี่ย?

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ก๊อบ ยืนชี้หน้าแกขนาดนี้ กูด่าหลินปิงมั้ง!

ป๊อบ จะด่าหลินปิงก็ไปเชียงใหม่สิ!

พี่ก๊อบ โอ้ยยย! ฉันประชด! ฉันกำลังด่าแกนี่แหละ ไอ้เลว!

ป๊อบ แล้วคุณมาด่าผมเรื่องอะไรเนี่ย!

พี่ก๊อบ ยังมาทำตีหน้าเซ่ออีกนะ! ก็แกทำผู้หญิงท้องแล้วไม่รับผิดชอบไง! (ป๊อบอึ้งไป) อึ้งเลยสิ! แกทำแบบนี้กับน้องทิพย์เค้าได้ยังไง!

ป๊อบ (งง) ทิพย์?

พี่ก๊อบ ใช่! น้องทิพย์เค้าเป็นเพื่อนของพวกฉัน!! (ทิพย์เดินออกมาจากหลังร้าน)

ทิพย์ มีอะไรกันน่ะคะ? (เห็นป๊อบ) อ้าวคุณป๊อบนี่คะ

พี่ก๊อบ ไม่ต้องไปคุยดีกับมันแล้วค่ะน้องทิพย์! อย่าไปกลัวมัน เอาเรื่องมันให้ถึงที่สุดไปเลยค่ะ พวกเราอยู่ที่นี่เยอะ!

เจ๊มินท์ เฮ่ย... จะลากใครไปเกี่ยวเนี่ย ถามก่อนมั้ย

ทิพย์ นี่มันเรื่องอะไรกันคะเนี่ย?

ป๊อบ ผมก็ไม่รู้ครับ อยู่ดีๆ เค้าก็มาด่าผมว่าผมทำคุณทิพย์ท้อง

พี่ก๊อบ ก็ไม่ใช่รึไงล่ะ! พวกฉันได้ยินหมดแล้วที่แกคุยโทรศัพท์กับน้องทิพย์เรื่องที่จะไม่รับผิดชอบเด็กในท้องน่ะ!

ทิพย์ หยุดก่อนค่ะ! พี่ก๊อบกำลังเข้าใจผิดนะ คุณป๊อบเนี่ยเค้าเป็นแค่ลูกค้าประกันของทิพย์ไม่เคยมีความสัมพันธ์อะไรกันเลยค่ะ! (พี่ก๊อบ **ห๊ะ...** แล้วยืนอึ้งๆ งงๆ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เจ๊มินท์ นั่นไง... กูว่าแล้วต้องมีหักมุม กลับไปแกะเป็ดกินแต่แรกก็ดีแล้ว

ทิพย์ เอ่อ... ทิพย์ต้องขอโทษแทนพี่ก๊อบจริงๆ นะคะคุณป๊อบ คือเค้าห่วงทิพย์มากน่ะค่ะ แต่เค้าเข้าใจผิด คุณป๊อบอย่าถือสาเลยนะคะ

ป๊อบ ถ้าคุณทิพย์เข้ามาช้ากว่านี้ ผมเรียกลูกน้องมากระทืบแล้วเนี่ย

ไหล นั่นไง ผมบอกแล้วว่ามันต้องโดนกระทืบตาย

ป๊อบ แต่ไม่เป็นไรครับ งั้นผมกลับก่อนแล้วกัน (ยื่นเอกสารให้ทิพย์) นี่ครับ คุณทิพย์ลืมไว้บนรถ ผมเลยเอามาคืนให้

ทิพย์ (รับเอกสาร) ขอบคุณค่ะ (ป๊อบเดินเซ็งๆ ออกไป) พี่ก๊อบคะ ที่ทิพย์ร้องไห้น่ะมันไม่เกี่ยวกับคุณป๊อบเลยค่ะ พี่ก๊อบเข้าใจผิด

พี่ก๊อบ (แถ) แต่ก็นั่นแหละ มันก็คุยโทรศัพท์กับผู้หญิงอื่นว่าจะไม่รับผิดชอบที่ทำเค้าท้องอยู่ดี

พอใจ ยังจะแถไปว่าเค้าอีกนะพี่ก๊อบ... ออกตัวแรงแล้วเบรกไม่อยู่รึไงห๊ะ (พี่ก๊อบเซ็ง) เค้าจะไปทำอะไรไม่ดีไว้ เดี๋ยวบาปกรรมก็ตามสนองเค้าเองแหละ (กับทิพย์) แล้วที่พี่ทิพย์ไม่สบายใจน่ะ ตอนนี้ดีขึ้นรึยังล่ะคะ?

ทิพย์ พี่ไม่เป็นอะไรแล้วล่ะจ้ะ ขอบคุณนะ (พอใจยิ้มๆ) จะว่าไปมันก็เป็นเพราะเรื่องของคุณป๊อบนั่นแหละ... (ทุกคน อ้าว !) คือวันนี้ทิพย์ไปเอาเอกสารที่บ้านคุณป๊อบ เห็นคุณป๊อบทะเลาะกับภรรยาเพราะจับได้ว่าคุณป๊อบไปทำผู้หญิงที่เป็นภรรยาน้อยท้องน่ะค่ะ... ทิพย์ก็เลยอดที่จะคิดถึงเรื่องตอนหมอชินไม่ได้... (ทุกคน **อ๋อ...** / ทุกคนเห็นใจทิพย์)

พอใจ ไม่เป็นไรนะคะพี่ทิพย์... มันผ่านไปแล้วนะ (ทิพย์ยิ้มๆ)

เจ๊มินท์ แล้วจะเอาไงกับอีกะเทยล้อฟรีนี่ดีล่ะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ก๊อบ อุ่ย... ลืมๆ ไปเห๊อะะะ... ของมันเข้าใจผิดกันได้ (ทุกคนมองพี่ก๊อบนิ่งๆ) ดูทีวีดีก่า (ลงนั่งที่โต๊ะอินเตอร์เน็ท) อุ๊ยไม่ใช่ นี่มันคอม ว๊าแย่จัง (ทุกคนยังมองพี่ก๊อบอยู่) แกล้งตายเลยแล้วกันกู (นอนหงายไปบนโซฟา / ทุกคนส่ายหน้าเซ็งๆ)

- ตัดไป -

ฉาก 8 ออฟฟิศ / สาย (วันที่ 3)

- เป็นบรรยากาศการทำงาน / เป็นต่อ พี่ยม พี่อู๊ด วอกนั่งทำงานกันอยู่

พี่อู๊ด พี่น้องครับ...รู้มั้ยครับว่าทำไมพี่แอ๊ด คาราบาวเค้าถึงทุ่มกีตาร์ตัวเองบนเวทีคอนเสิร์ต

พี่ยม ไม่รู้สิพี่

พี่อู๊ด เพราะถ้าทุ่มกีตาร์พี่เที่ยรี่ เดี๋ยวพี่เที่ยรี่ (เล่นเสียง) ไม่ชวนไปกินก๋วยเตี๋ยวเรือ (ทุกคน **โว้ว!** / พี่อู๊ดขำๆ)

วอก สาธุ...ขอให้โดนพี่แอ๊ดเค้าจับทุ่มใส่หม้อก๋วยเตี๋ยวเรือทีเถ๊อะ

พี่ยม โอ๊ยยย ไอ้บ้า พี่แอ๊ดเค้าไม่รังแกสัตว์หรอก (พี่อู๊ดเซ็ง / ทุกคนขำๆ กัน / จวบเดินอารมณ์ดีถือกระเช้าผลไม้เข้าออฟฟิศมา)

จวบ สวัสดีครับทุกคน

เป็นต่อ โอ้โห...มาแต่วันเลยไอ้จวบ ว่าแต่ตกลงเมื่อคืนเป็นไงบ้าง

พี่ยม ได้อิคือคืมั้ย?

จวบ บ้า... เรื่องแบบนี้คนดีๆ ที่ไหนเค้าเอามาพูดกัน (ยิ้มแล้วพยักหน้าขึ้นลงหลายที)

วอก ไม่พูดแต่พยักหน้า มันก็เหมือนกันแหละพี่! (จวบขำ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จวบ ผมก็ไม่รู้ทำไม น้องเค้าถึงหลงสเน่ห์ผมนัก ไปเที่ยวก็ออกเงินให้ทุกอย่าง แถมเอาใจสารพัดสารเพ

วอก (กระซิบ) แหม...น้องจ๊ะเอ๋เค้าลงทุนนะเนี่ยพี่ สงสัยกะเป็นภรรยาเจ้าของบริษัทใหญ่

จวบ (ยกกระเช้าผลไม้ขึ้นมา) พอรู้ว่าพี่ต่อเป็นคนแนะนำน้องเค้าให้ วันนี้ผมก็เลยตั้งใจเอากระเช้าผลไม้มาให้เป็นการขอบคุณน่ะครับ... ตอนแรกจะหาดอกบัวมาไหว้แล้วแต่หาไม่ทัน

เป็นต่อ ไม่ต้องให้หรอก เพราะจริงๆแล้วฉันไม่ได้ตั้งใจจะแนะนำน้องจ๊ะเอ๋ให้แกหรอก

พี่อู๊ด ใช่ครับพี่น้อง ที่พวกเราทำไปก็เพราะพวกเรา... (น้องจ๊ะเอ๋เดินเข้ามาพอดี)

จ๊ะเอ๋ ตั้งใจจะแกล้งฉัน!!! (ทุกคนอึ้ง)

จวบ (ดีใจ) อ้าว ตื่นแล้วเหรอน้องจ๊ะเอ๋ โทษทีนะพี่รีบออกมาหาพวกพี่ต่อเค้า เลยไม่ได้ปลุก (เป็นต่อ พี่ยม พี่อู๊ด วอกหลุดขำกัน)

จ๊ะเอ๋ หุบปากไปเลยไอ้แห้ง! กลับบ้านไปเคี้ยวใบกระท่อมเลยไป๊! (จวบอึ้งๆ งงๆ)

พี่ยม ทำไมถึงพูดจาหยาบคายกับท่านจวบแบบนี้ล่ะครับน้องจ๊ะเอ๋

จ๊ะเอ๋ ท่านเทิ่นบ้าอะไรล่ะ! (พี่ยม **อุ๊ย**) ฉันรู้มาหมดแล้วว่าไอ้นี่มันเป็นแค่บ๋อยกระจอกๆ อยู่ร้านเหล้า! ไม่ได้เป็นเจ้าของสินค้าบ้าอะไรอย่างที่พวกแกหลอกฉัน!

เป็นต่อ ขอโทษนะครับ จะพูดอะไรช่วยให้เกียรติคนอื่นเค้านิดนึง ถึงจวบเค้าจะเป็นแค่บ๋อยร้านอาหาร แต่เค้าก็ทำอาชีพสุจริต ทำงานด้วยความสามารถของตัวเอง ไม่ได้หลอกใช้ใครเป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้งานมานะครับ (จ๊ะเอ๋อึ้งๆ)

พี่อู๊ด พี่น้องครับ...คนเราถ้าอยากมีชีวิตที่ดี มันก็ต้องทำตัวเองให้ดี ไม่ใช่หวังแต่จะคอยพึ่งคนอื่นเค้า เพราะสิ่งที่ได้มามันไม่น่าภูมิใจหรอกครับพี่น้อง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จ๊ะเอ๋ (อึกอัก) แกพูดอะไรของแก ฉันไม่เห็นรู้เรื่องเลย (จ๊ะเอ๋รีบเดินออกไปทันที)

เป็นต่อ (กับจวบ) พวกฉันต้องขอโทษแกด้วยนะ ที่ดึงแกเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

จวบ โอ๊ยยย...ขอโทษทำไม คราวหลังจะแกล้งใครอีกโทรตามเลยนะ (ทุกคนขำๆ กัน)

เป็นต่อ งั้นไหนๆ ท่านจวบก็เอากระเช้าผลไม้มาแล้ว เราเอากระเช้าไปแสดงความยินดีกับพ่อพี่ยมกันดีกว่า

วอก พ่อพี่ยมถูกหวยเหรอพี่

เป็นต่อ เปล่า...เพิ่งออกจากคุก

พี่ยม ติดคดีเมาแล้วเยี่ยวใส่หม้อก๋วยเตี๋ยว พอใจยังไอ้หน้าวัว!!! (เป็นต่อขำๆ)

- จบตอน -

ตัวอย่างที่ 2 เป็นต่อ ปี 7 ตอน 337 “เฮฮาบาร์เบียร์” ร่างถ่ายทำ o/a 5 พ.ค.54

Prologue ฉากพิเศษ บาร์เบียร์ / ค่ำ (วันที่ 1)

- บรรยากาศในร้านกำลังคึกคัก มีฝรั่งและคนไทยเข้ามาเที่ยว ดีเจเปิดเพลงแดนซ์สนุกๆ / สาวๆ นั่งดริ๊งค์ในร้านคอยบริการคนที่มาเที่ยว / พี่ยม **วอก (ใส่เสื้อ HONDA)** สะพายกระเป๋าเดินเข้ามาในร้าน

พี่ยม ดูซิ มาถ่ายงานถึงพัทยาทั้งที แทนที่จะไปพักโรงแรมหรูๆ หน่อย ไอ้ต่อดั๊นจะให้มาพักที่บ้านทิพย์ (หยิบกระดาษออกมา) แล้วดู แผนที่มันก็เขียนไม่รู้เรื่อง โทรไปก็ไม่รับ แล้วกูจะไปถูกกันมั้ย

วอก พี่...ผมว่าเดี๋ยวพี่ต่อเค้าไม่เจอเราที่บ้านพี่ทิพย์ เค้าก็โทรหาเราเองแหละ ตอนนี้เราทำงานมาเหนื่อยๆ นั่งจิบเบียร์พักกันแถวนี้ก่อนมั้ย (ชี้ไปทางสาวๆ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม มันจะดีนะ...เผื่อคืนนี้จะมีโอกาสได้อิคือิคื (มองสาวในร้าน) ดูซิ บาร์นี้สาวๆ อย่างแหร่ม แหม่มผมทองก็มี (กับวอก) ไหนๆ ก็เจอฝรั่งแล้ว แกก็หาฝรั่งเป็นแฟนซักคนสิ แก้แค้นที่เสียน้องชมพูให้ฝรั่งไป

วอก (ตบพี่ยม **เป้ง!**) อีตาบ้า ผมกับน้องชมพูรักกันดีอยู่ (พี่ยมขำๆ / พ่อทิพย์เดินมา)

พ่อ พี่ๆ มากันกี่คนครับ

พี่ยม (กระซิบวอก) หน้าตารุ่นปู่เรียกกูพี่ซะงั้น (กับพ่อ) พี่มากันสองคนน้อง

พ่อ เชิญด้านนี้เลยครับ (พ่อทิพย์พาพี่ยม วอกไปลงนั่งโต๊ะนึง) เดี๋ยวผมให้เด็กเอาเมนูมาให้เครื่องดื่มรับเป็นอะไรดีครับ

วอก (เห็นสาวนั่งดริ๊งค์โต๊ะนึงก้มๆ นมหกอยู่) นะนะนะนม...

พี่ยม (ตบวอก **เป้ง!**) ไอ้บ้า มาร้านเหล้าใครเค้าสั่งนมกินกัน (วอกชี้ให้พี่ยมดู) เอามาสองก้อน เอ๊ย สองแก้วครับ (วอก **โว้ว!!!**)

วอก (สะกิดพ่อทิพย์) เอิ่บ น้อง... (ชี้สาวๆ ที่นั่งดริ๊งค์กับแขกตามโต๊ะ) น้องๆ ที่นั่งๆ กับแขกนี่คือ...แบบว่า...พี่ๆ อยากได้มั่ง

พ่อ อ๋อ...อยากได้น้องๆ มานั่งดริ๊งค์เป็นเพื่อน เดี๋ยวผมจัดให้ เด็กๆ ที่นี่บริการดีทุกคน

พี่ยม น้องรู้ได้ไง

พ่อ ผ่านผมมาหมดแล้ว (พี่ยม วอก **เย้ย!!!**) หมายถึงผ่านการอบรมจากผมมาหมดแล้ว (พี่ยม วอก **อ๋ออ...** / หันไปหาสาวนั่งดริ๊งค์ที่ว่างอยู่ 2 คน) เชอรี่กับชาช่า มาดูแลพี่ๆ เค้าหน่อยเร็ว (เชอรี่กับชาช่าลงนั่งข้างวอก พี่ยม)

พี่ยม วอก (มองหน้ากัน) แหร่มเลยยยย!!!

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ่อ ตามสบายนะ (พ่อเดินไป)

พี่ยม (บ่นๆ) ม้า ป๊าขอโทษนะ แต่นานๆ จะได้ไกลหูไกลตาม้าซักที งานนี้ป๊าขอ

วอก ขออะไรพี่

พี่ยม ก็ขอ..เว้ย! มาแอบฟังกูบ่นทำไมเนี่ย (หันไปเห็นเป็นต่อ ทิพย์ พี่ก๊อบเดินเข้ามาในร้าน) อ้าวไอ้ต่อ! ทางนี้ๆ! (เป็นต่อ ทิพย์ พี่ก๊อบเดินมา) แกรู้ได้ไงวะว่าฉันกับไอ้วอกหลงมาอยู่นี่น่ะ

เป็นต่อ พูดอะไรของพี่น่ะ ก็ผมเป็นคนจดที่อยู่ให้พี่มาที่นี่เอง

วอก โอ้โหพี่ต่อ ตั้งใจจะพาพวกเรามาดื่มก่อน แล้วค่อยออกไปบ้านพี่ทิพย์เหรอ

เป็นต่อ ไม่ต้องออกไปไหนแล้ว! ที่นี่แหละบ้านทิพย์ (พี่ยม วอก **ห๊ะ!!!!!**)

พี่ยม บาร์เบียร์เนี่ยนะ!!!

ทิพย์ ค่ะ บาร์เบียร์นี่แหละ

พี่ก๊อบ อู้หูย มานั่งไม่ทันไร มีสาวขนาบข้างเลยนะ คอยดูนะไอ้วอก ฉันจะฟ้องน้องชมพู

วอก ฮื๊อ เค้าเปล่านะ พอดีลุงแก่ๆท่าทางหื่นๆ ที่ดูแลร้านเค้าจัดมาให้ (พ่อเดินมา) คนนี้แหละ

พ่อ อ้าวทิพย์!

ทิพย์ สวัสดีค่ะพ่อ (พี่ยม วอก **พ่อ!?**) จ้ะ ลุงแก่ๆ ท่าทางหื่นๆ ที่วอกพูดถึงน่ะ พ่อพี่เอง

เป็นต่อ พี่ก๊อบ สวัสดีครับ / ค่ะ พ่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ่อ สวัสดีลูก

วอก (ชี้ทิพย์ ชี้พ่อทิพย์สลับไปมาแล้วแกล้งตาย) พ่อพี่ทิพย์เหรอ

พ่อ ครับพี่ (วอกแกล้งตาย **คร่อก!!** / พี่ยมอึ้งๆ งงๆ)

- จบ prologue -

ฉาก 1 ฉากพิเศษ บาร์เบียร์ / ค่ำ

- เป็นต่อ พี่ยม วอก ทิพย์ พี่ก๊อบ พ่อทิพย์นั่งคุยกัน / มีเชอรี่และชาช่านั่งอยู่ใกล้ๆ พี่ยมและวอก

ทิพย์ (กับพ่อ) แล้วนี่แม่ไม่อยู่ร้านเหรอคะพ่อ?

พี่ยม นั่นสิครับพ่อ ผมจะได้ไหว้แม่ด้วย

พ่อ ก็ที่นั่งควงยมอยู่นั่นไง เมียพ่อเอง

พี่ยม (หันมองเชอรี่ที่นั่งข้างๆ) เย้ยยย! หวัดดีครับแม่! พูดจริงพูดเล่นครับเนี่ย!

พ่อ จะจริงได้ไงเล่า พ่อล้อเล่น! คนที่ควงวอกอยู่ต่างหากล่ะ

วอก (หันมองชาช่าแล้วแกล้งตาย) คร่อก! (ทุกคน **โว้ว!**)

พี่ก๊อบ โหยไอ้วอก วันๆ จะตายกี่ครั้งเนี่ย

ทิพย์ พ่อก็... ไปอำพี่ยมกับวอกเค้าทำไมก็ไม่รู้ (พ่อขำๆ)

พ่อ แม่เค้าไม่อยู่น่ะลูก ไปเที่ยวภูเก็ตกับเพื่อนๆ เค้า

วอก ตกใจหมด... นึกว่าแต๊ะอั๋งแม่พี่ทิพย์กันซะแล้ว...

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นต่อ แล้วขายดีมั้ยครับพ่อช่วงนี้?

พ่อ ก็เรื่อยๆ น่ะต่อ... แต่ช่วงนี้พ่อสบายแล้ว เก็บดอกกินเอา

เป็นต่อ ปล่อยกู้เก็บดอกเบี้ยกินเหรอครับ?

พ่อ เปล่า เก็บดอกแคร์คลุกข้าวกินเนี่ย (ทุกคน **โว้วววว!**) จะหมดต้นแล้ว สงสัยต้องย้ายไปเก็บดอกอัญชันกินแทน 5555

พี่ก๊อบ พ่อคะ... ถ้าฮาขนาดนี้ก๊อบว่าพ่ออย่าเปิดบาร์เบียร์เลยค่ะ ไปตั้งคณะตลกคาเฟ่เถ๊อะ

พ่อ ไปตั้งกับพ่อมั้ยล่ะ เห็นน้องทรายเค้าบอกว่าอยากได้สมาชิกเพิ่ม

พี่ก๊อบ ไปไม่ได้หรอกค่ะ คุณแม่ขอร้องงงง

พ่อ เดี๋ยวพ่อมานะ ขอไปดูแลลูกค้าก่อน ตามสบายนะทุกคน (กับทิพย์) พ่อฝากดูแลเพื่อนๆ ด้วยแล้วกันนะลูก (ทิพย์ **ค่ะ...** / พ่อเดินไปหาลูกค้าโต๊ะอื่น)

วอก เซอร์ไพรส์มากเลยอ่ะพี่ทิพย์ ผมไม่เคยรู้มาก่อนเลยนะเนี่ย ว่าที่บ้านพี่ทิพย์จะทำกิจการบาร์เบียร์อยู่ที่พัทยา

พี่ยม เรียกว่าอึ้ง ทึ่ง เสียวเลยล่ะแม่คุณเอ๊ย! ถ้ารู้ว่าบ้านน้องทิพย์เปิดบาร์เบียร์แหร่มๆ แบบนี้นะ พี่มาอุดหนุนกันนานแล้ว

เป็นต่อ ตอนผมยังคบกับทิพย์อยู่ก็มาบ่อย ตอนนั้นนะได้นั่งกับน้องๆ ในร้านตั้งหลายคน

พี่ก๊อบ โอ้โหน้องต่อคะ เป็นแฟนลูกสาวเค้า ยังมาเรียกสาวๆในร้านให้มานั่งด้วย ไม่กลัวโดนพ่อเค้าด่าเหรอคะ

เป็นต่อ ด่าอะไรล่ะ พ่อเนี่ยเป็นคนหามาให้เองเลย (ทุกคน **เย้ยยย!**)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม อื้อหืม พ่อตาในฝันชัดๆ

วอก แต่จะว่าไปมันช่างดูขัดแย้งกันเหลือเกินเนอะพี่เนอะ พี่ทิพย์ก็ออกจะธรรมะธรรมโมเข้าวัดเข้าวาขนาดนี้ แต่พ่อกับแม่กลับเปิดบาร์เบียร์อยู่พัทยา (พี่ยมพยักหน้าเห็นด้วย)

ทิพย์ จริงๆ แล้วทิพย์อยากให้พ่อกับแม่ไปอยู่กรุงเทพฯ กับทิพย์มากกว่า ไม่ได้อยากให้แกทำร้านแบบนี้เท่าไหร่หรอกค่ะ... แต่พ่อกับแม่เค้าไม่ยอมไป

วอก ทำไมไม่อยากให้พ่อแม่ทำร้านแบบนี้ล่ะครับพี่ทิพย์?

ทิพย์ ก็เพราะมันบาปไงคะ... (ทุกคนนิ่งไป / ทิพย์เปลี่ยนมายิ้มให้ทุกคน) เอ้อ เดี๋ยวทิพย์ไปดูห้องพักให้ทุกคนก่อนนะคะ (ทุกคนยิ้มๆ / ทิพย์เดินไปหลังร้าน)

พี่ก๊อบ น้องทิพย์เค้าอยากให้พ่อกับแม่ไปอยู่ด้วยมากเลยนะคะ เคยได้ยินเค้าบ่นให้ฟังอยู่บ่อยๆ

พี่ยม เห็นใจน้องทิพย์ว่ะ... (คิดอะไรได้) เดี๋ยวพี่กับไอ้วอกช่วยพูดกับพ่อทิพย์ให้เอง

วอก หือออ? ผมไปร่วมกับพี่ตั้งแต่เมื่อไหร่เนี่ย

เป็นต่อ พี่จะไปพูดกับเค้ายังไง ขนาดลูกสาวเค้าพูดเอง เค้ายังไม่ไปเลย

พี่ยม เออน่ะ... กูพอมีวิธี... (ทุกคนมองพี่ยมงงๆ)

- ตัดไป -

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉาก 2 หน้าร้าน + ในร้าน มินิมาร์ท / ค่ำ

- หน้าร้าน (เห็นตู่ ATM กสิกรไทย) / พี่อู๊ดเดินคุยมากับพี่หมอน

พี่อู๊ด พี่หมอนครับ ช่วยโอนเงินเข้ามือถือผมทีได้มั้ยครับพี่น้อง เห็นข่าวในทีวีแล้วสงสารอยากจะช่วย

พี่หมอน อ๋อ แกจะโอนเงินไปช่วยผู้ประสบภัยที่ญี่ปุ่นเหรอ

พี่อู๊ด เปล่าครับ จะเอาเงินไปดาวน์โหลดเพลงพี่แอ๊ด แกจะได้มีเงินไปซื้อกีตาร์ใหม่

พี่หมอน โว้ว! ไอ้บ้า ฉันก็นึกว่าแกจะเอาเงินไปช่วยผู้ประสบภัยสึนามิ

พี่อู๊ด อันนั้นผมช่วยไปแล้วครับพี่น้อง (เดินเข้าร้านมา / นุกับพอใจช่วยกันจัดของใส่ชั้นวางอยู่ / **พอใจดื่มแลคตาซอย Extra 300** / พอใจ นุหันมาเจอ พี่หมอน พี่อู๊ด)

พอใจ / นุ สวัสดีค่ะ / ครับ พี่หมอน พี่อู๊ด (พี่หมอน พี่อู๊ดรับไหว้)

พอใจ คุยอะไรกันอยู่เหรอคะ

พี่อู๊ด กำลังคุยเรื่องเหตุการณ์รุนแรงต่างๆ ที่มันเกิดขึ้นบนโลกเราทุกวันนี้น่ะครับ

นุ อ๋อ เรื่องที่เมียพี่ซ้อมพี่น่ะเหรอ

พี่อู๊ด ครับ..เว้ย! อีช้างนั่นมันรุนแรงทุกวันอยู่แล้วครับพี่น้อง (นุขำๆ) ผมหมายถึงพวกภัยธรรมชาติที่กำลังเกิดขึ้นบนโลกเราน่ะครับ...ไหนจะสึนามิที่ญี่ปุ่น ไหนจะแผ่นดินไหวที่นิวซีแลนค์เอย ที่พม่าเอย

นุ ผมว่าตอนนี้ธรรมชาติกำลังเอาคืนมนุษย์อยู่นะ เพราะมนุษย์เรานี่แหละที่ไปทำลายธรรมชาติกันไว้เยอะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด แล้วปีหน้าก็ปี 2012 แล้วนะครับพี่น้อง ตามคำทำนายเค้าว่ากันว่าปี 2012 โลกจะแตก!

พี่หมอน นี่แกดูหนังมากไปรึเปล่าอีอู๊ด

พี่อู๊ด พี่หมอนครับ ผมว่ามันใกล้ความเป็นจริงเข้ามาทุกทีแล้วครับ อย่างล่าสุดแผ่นดินไหวที่พม่ามันก็ไหวมาถึงเมืองไทยเลย พี่จำไม่ได้เหรอ ตอนเรานั่งทำงานกันอยู่ ตึกนี่ไหวจนตัวเราเอนไปเอนมาเลยครับ!

พี่หมอน ตอนนั้นฉันไม่แน่ใจว่าที่ตัวฉันเอนไปเอนมา เป็นเพราะตึกไหวหรือว่าเพราะความดันฉันขึ้น (ทุกคน **โว้ว**)

พอใจ เลิกคุยเรื่องเครียดๆ กันดีกว่าเนอะ ไปกินข้าวกันที่บางบาร์ดีกว่าค่ะ พอใจจัดของเสร็จแล้ว (**ไหล (ใส่เสื้อไทยประกันชีวิต)**เดินหน้าตาตื่นเข้ามา)

ไหล ทุกคนครับ รีบออกมาข้างนอกกันก่อนเถอะ เห็นคนในคอนโดเค้าบอกกันว่าแผ่นดินไหว (ทุกคน **หะ!!!!!** / ทุกคนรีบวิ่งออกมาหน้าร้าน เห็นคนในคอนโดกลุ่มนึงยืนจับกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่หน้าตาตื่นๆ / ทุกคนมองหน้ากันอึ้งๆ)

- ตัดไป -

ฉาก 3 ฉากพิเศษ บาร์เบียร์ / ค่ำ

- เป็นต่อ พี่ยม วอก พี่ก๊อบนั่งอยู่ที่โต๊ะ / เชอรี่กับชาช่านั่งข้างพี่ยมกับวอก

เชอรี่ เดี๋ยวหนูลุกไปชงเหล้าให้ลูกค้าโต๊ะอื่นก่อนนะคะ (เชอรี่กับชาช่าลุกไป)

พ่อ (เดินมานั่งด้วย) เอ้าต่อ...สั่งอะไรให้เพื่อนๆ กินกันรึยัง

เป็นต่อ ยังเลยครับพ่อ

พ่อ สั่งเลยไม่ต้องเกรงใจ กับข้าวร้านพ่ออร่อยนะไม่อยากจะคุย วันก่อนฝรั่งสั่งปลาเผามากิน กินคำแรกน้ำตาไหลเลย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ก๊อบ อร่อยขนาดนั้นเลยเหรอคะพ่อ

พ่อ ก้างติดคอ (ทุกคน **เย้ย!**) ก็ตอนแรกมันพูดไทยกับพ่อ “บอกมีค้างมั้ย มีค้างมั้ย” พ่อก็นึกว่าถามว่าที่ร้านมีห้องให้ค้างมั้ย ที่ไหนได้มันถามว่าปลาน่ะ “มีก้างมั้ย มีก้างมั้ย” พอพ่อบอกไม่มี ก็กินเข้าไปเต็มที่เลย (ทุกคนขำๆ กัน)

เป็นต่อ งั้นผมขอเป็นพวกซีฟู้ดเผาแล้วกันครับพ่อ

พ่อ ถูกต้อง...มาพัทยาทั้งทีมันต้องกินอาหารทะเล ว่าแต่ไอ้ซีฟู้ดเผาเนี่ย จะให้เผาจริงหรือเผาหลอก

พี่ยม เผาหลอกแล้วกันครับ เผาจริงหลังห้าโมง (เล่นเสียง) ผ๊มกลัวมาไม่ทั่น (ทุกคนขำๆ กัน 555)

พี่ก๊อบ แหม...คุณพ่อนี่อารมณ์ดีจังเลยนะคะ

พ่อ โอ๊ยยย จะไปเครียดทำไม เครียดเดี๋ยวแก่เร็ว... อีกอย่างทำงานด้านบริการ มันก็ต้องคอยเอ็นเตอร์เทนลูกค้าน่ะ (หันไปสั่งเด็กที่ร้าน) เอาซีฟู้ดรวมเผามาที่นึง เอาพิเศษเลยนะ ขอกุ้งตัวใหญ่ๆ (เห็นสาวชื่อ “ดี” เดินผ่านโต๊ะไป)

พี่ยม วอก อูยยยย...ใหญ่

พ่อ (พูดต่อกับเด็กที่ร้าน) เอาปูเนื้อแน่นๆ (เห็นสาวชื่อ “ฝน” เดินผ่านไป)

พี่ยม วอก อูยยย...แน่น

พ่อ (กับเด็กที่ร้าน) ปลาหมึกนี่เอาตัวขาวๆอวบๆมาเลยนะ (เห็นสาวชื่อ “โอ” เดินผ่านไป)

พี่ยม วอก อูยยย...ขาววว อวบบบบบ

เป็นต่อ (เซ็งๆ) เฮ้ย...น้ำจิ้มหกแล้ว (พี่ยม วอกยังมองสาวตาค้างอยู่ / เป็นต่อเอานิ้วป้ายปาก / พี่ยม วอก ฤยๆๆๆ / พ่อทิพย์ขำๆ / วอกสะกิดพี่ยมให้เริ่มแผน)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม เออ...พ่อครับ พ่อทำร้านนี้มานานรึยังครับ?

พ่อ (ทำท่านึกๆ) โอ้โห...นานแล้วนะ น่าจะยี่สิบกว่าปีได้แล้วมั้ง

วอก แล้วพ่อไม่เบื่อบ้างเหรอครับ

พ่อ ก็เบื่อนะ

พี่ยม เบื่อก็เปลี่ยนไปทำอย่างอื่นสิครับพ่อ ทำเลดีๆอย่างร้านคุณพ่อเนี่ยเอาไปทำร้านมินิมาร์ทรับรองขายดีแน่นอนครับ (“ดี” เดินผ่านมา)

พ่อ (ตะโกนเรียก) ดี!

พี่ยม (กระซิบเป็นต่อ) เห็นมั้ยกล่อมง่ายจะตาย (กับพ่อ) ตกลงเปิดมินิมาร์ทนี่ดีเนอะพ่อเนอะ

พ่อ ไม่ใช่ พ่อเรียกน้องดีให้มานั่งเป็นเพื่อนยม (กับดี) มานั่งคุยกับพี่ยมเค้าหน่อย (ดีเดินมานั่งข้างพี่ยม / ดี **สวัสดีค่ะ**)

พี่ยม (กับดี) ที่ชื่อดีเนี่ย ต้องมาจากหน้าตาดีแน่เลยยย

พ่อ ไม่ใช่ ดีเนี่ยย่อมาจากคัพดี (พี่ยม **อูยยยย...**) ตัวท๊อปของร้านเลยนะเนี่ย (ดีลงนั่งตักพี่ยม / พี่ยมเอามือโอบ)

พี่ก๊อบ (กับดี) นี่! จะทำอะไรเกรงใจนิดนึง เมียเค้านั่งอยู่นี่!

พี่ยม (กับดี) อย่าไปสนมันเลยจ้ะ อีกะเทยโรคจิตเนี่ยเจอใครมันทักเป็นผัวหมด! ขากลับพี่กะไม่เอามันกลับด้วยนะเนี่ย โยนทิ้งแถวสะพานบางปะกงนี่แหละ (พี่ก๊อบเซ็ง / พี่ยมหันไปกระหนุงกระหนิงกับดี)

วอก (บ่นๆ) ไม่ได้เรื่องเลยไอ้แก่ เจอผู้หญิงทีไรบ้ากามจนเสียงานทุกที กูเองก็ได้ (หันไปหาพ่อ) เออพ่อครับ แล้วต้องอยู่ดูแลลูกค้าดึกๆ แบบนี้ทุกคืน ไม่เสียสุขภาพแย่เหรอครับ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ่อ ทำไงได้ล่ะ เราเปิดร้านแบบนี้ ถ้าไม่ลงมาดูแลเองร้านเจ๊งแน่

วอก งั้นคุณพ่อไม่คิดจะลองไปเปิดร้านอย่างอื่นดูบ้างเหรอครับ แบบเป็นร้านที่เปิดตอนกลางวัน ไม่ต้องนอนดึก ตื่นสายๆ มาทำงานแบบสบายๆ น่ะครับ สุขภาพพ่อจะได้ไม่เสียไงครับ พ่อว่าแบบนี้โอกว่าป๊ะ?

พ่อ โอ!

วอก (กับเป็นต่อ) เห็นมั้ย ต้องให้วอกลงมือเอง (กับพ่อ) กะแล้วว่าพ่อต้องโอกับผม

พ่อ เปล่า พ่อจะเรียกน้องโอให้มานั่งกับวอก

วอก โหพ่อ ไม่ฟังผมเลย ที่พูดไปตั้งยาวเหยียด ผมจะบอกพ่อว่า (โอเดินมา) ขาวโบ๊ะเลย

พ่อ นี่ชื่อน้องโอนะ (กับโอ) โอ ไปดูแลพี่วอกเค้าหน่อยไป (โอลงนั่งตักวอก)

วอก โอโม่ขาวได้โล่จริงๆ

พี่ก๊อบ (บ่นๆ กับเป็นต่อ) แหม...ตอนแรกบอกจะช่วยพูดกับพ่อน้องทิพย์ให้เลิกกิจการตอนนี้มาสำราญกับกิจการเค้าซะงั้น (เป็นต่อ พี่ก๊อบเซ็งๆ มองวอกกับพี่ยมที่นั่งดื๊ด๊ากับสาวๆอยู่)

- จบองก์ 1 -

ฉาก 4 ฉากพิเศษ บาร์เบียร์ / ค่ำ

- เป็นต่อ พี่ยม วอก พี่ก๊อบ พ่อทิพย์ นั่งคุยกันที่โต๊ะ / พี่ยมหันไปคุยกับดี

พี่ยม นี่น้องยังไม่มีแฟนจริงเหรอ (ดีพยักหน้า) ไม่น่าเชื่อ ไม่มีผู้ชายคนไหนตาถึงเลยเหรอดี นั่นน่ะสิคะ แล้วพี่ยมตาถึงรึเปล่า

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม ไม่ใช่แค่ตาถึงนะจ๊ะ ใจพี่ก็ถึง (เอามือจะกอดดี)

เป็นต่อ (กระชากหัวพี่ยม) มือน่ะจะถึงก่อนตากับใจอีกนะ (พี่ยม **ชะอุ๊ย !**ปล่อยมือออก / กับพี่ยม วอก) นี่.. แล้วที่เมื่อกี้ว่าจะพูดอะไรกับพ่อทิพย์เค้าน่ะ ไม่พูดแล้วเหรอ

วอก เออว่ะ... (กับพ่อ) คือผมจะบอกว่ากิจการของพ่อเนี่ย (เห็นโอเอานิ้วเขี่ยๆคอวอก / วอกจั๊กกะจี้) คุคิๆๆๆๆๆ (โอหยุด / วอกจะพูดต่อ) ผมว่าพ่อควรจะ (โอเอานิ้วเขี่ยๆ คอวอกอีก / วอกจั๊กกะจี้) คุคิๆๆๆๆๆ (โอหยุด / วอกจะพูดต่อ) คือผมว่านะ (โอเอานิ้วเขี่ยๆ คอวอกอีก / วอกจั๊กกะจี้) คุคิๆๆๆๆๆ

เป็นต่อ เว้ย! จะคุคิคุคิอีกนานมั้ย ถ้ายังไม่หยุดเดี๋ยวฉันจะให้พี่ก๊อบจับแกไปอิคือคีแล้วนะ (วอก **ฮื๊อ!!!** นั่งนิ่งทันที)

พี่ยม ไม่ได้เรื่อง! กูเอง (กับพ่อ) คือผมจะบอกว่ากิจการของคุณพ่อเนี่ย... (ดีซบพี่ยม / พี่ยมเหลือบมองหน้าอก) ขาว.....

พ่อ แน่นอนยม บาเบียร์ของพ่อมีใบอนุญาตถูกต้อง ขาวสะอาดอยู่แล้ว

พี่ยม ไม่ใช่แบบนั้นครับ คือพวกผมอยากจะบอกว่าบาเบียร์ของคุณพ่อเนี่ย (ดึกอดแขนพี่ยมจนหน้าอกเบียดแขน) เบียด...

พ่อ แน่นอน ร้านพ่อคนเยอะขนาดนี้มันต้องเบียดอยู่แล้ว

พี่ก๊อบ (กับพี่ยม วอก) นี่! ตกลงจะมาช่วยพูดแทนน้องทิพย์กันจริงรึเปล่าเนี่ย ตั้งใจหน่อยสิ!

พี่ยม ใจเย็น กูเมาอยู่

เป็นต่อ เมายังไง เห็นกินไปแก้วเดียว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม กูเมามิ้ลค์ (เป็นต่อเซ็ง / กับดี) น้องดีจ๊ะ เขยิบไปห่างๆพี่แป๊บนึงนะจ๊ะ พี่ไม่มีสมาธิ ขอพี่คุยธุระก่อน (กับพ่อทิพย์) คุณพ่อครับ คือพวกผมเห็นทิพย์เค้าไม่ค่อยสบายใจ เรื่องกิจการที่คุณพ่อทำ ก็เลยอยากจะช่วยพูดแทนทิพย์ให้คุณพ่อเลิกทำกิจการนี้น่ะครับ

พ่อ เรื่องนั้นพ่อว่าเอาไว้คุยทีหลังแล้วกัน เพราะเดี๋ยวพ่อต้องดูแลโชว์ของร้านก่อน

พี่ก๊อบ โชว์อะไรเหรอคะ ถ้าเต้นรูดเสาเนี่ย ก๊อบขอแถวหน้าเลย

เป็นต่อ พี่เป็นกะเทยประเภทไหนเนี่ย ชอบดูผู้หญิงเต้นรูดเสา

พี่ก๊อบ พี่ไม่ได้ขอดู พี่ขอเต้นด้วย (ทุกคน **โว้ว!!!**)

พ่อ ร้านพ่อไม่มีเต้นรูดเสาหรอก โชว์ที่ว่าเป็นโชว์ชกมวยไทยน่ะ (ทุกคน **อ๋อ...** / ผู้ชายใส่ชุดมวยไทยเดินออกมากลางร้าน)

พี่ยม (คิดอะไรได้) เอาอย่างนี้ได้มั้ยครับพ่อ เรามาพนันกัน! ถ้าพวกผมขึ้นชกกับนักมวยของพ่อ แล้วพวกผมชนะ พ่อต้องเลิกกิจการนี้

วอก นับถือในความกล้าของพี่เลยว่ะ

พี่ยม นับถือกูทำไม กูให้มึงต่อย

วอก อ๋อ...เว้ย!! พี่เป็นคนท้า พี่ก็ต่อยเองดิ่

พี่ยม ปอดแหกจริงมึงเนี่ย มึงแล้วกันไอ้ต่อ

เป็นต่อ เฮ่ย อย่าเอาผมไปเกี่ยวดิ่

พี่ยม งั้นก็เหลือคนเดียวแล้ว

พี่ก๊อบ สู้เค้าพี่ยม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม มึงแหละอีก๊อบ

พี่ก๊อบ เว้ย! อย่ายุ่งกับก๊อบเลย ก๊อบเป็นกะเทยรักสงบ

พี่ยม งั้นที่พูดเมื่อกี๊ยกเลิกนะครับพ่อ (ทุกคน **ฉุย!!!**)

พ่อ ถ้าไม่กล้าต่อยกับนักมวยพ่อ ต่อยกับพ่อแทนมั้ยล่ะ

พี่ยม พ่อพูดจริงเหรอ

พ่อ จริง ถ้ายมต่อยชนะพ่อ พ่อจะไม่ทำบาร์เบียร์อีกต่อไป

พี่ยม พ่อพูดเองนะ

พ่อ ลูกผู้ชาย คำไหนคำนั้น!

พี่ยม ดี!

วอก กลับไปกรุงเทพกูไม่นับถือมันแล้ว เก่งกับคนแก่จริงๆ (พี่ยมเซ็ง)

ทิพย์ (เดินมา) มีอะไรกันเหรอต่อ

เป็นต่อ พี่ยมท้าพ่อทิพย์ชกมวยน่ะ ถ้าพี่ยมชกชนะ พ่อทิพย์จะต้องเลิกกิจการ

ทิพย์ ห๊ะ! แล้วทำไมต่อไม่ห้ามล่ะ

เป็นต่อ เอาเหอะ ต่อว่าไม่เป็นไรหรอก ดูไปเฉยๆ ก็พอแล้ว (เป็นต่อยิ้มๆ มองพี่ยม)

- ตัดไป -

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉาก 5 บางบาร์ / ค่ำ

- พี่อู๊ด พี่หมอน พอใจ นุนั่งกินข้าวกันที่โต๊ะ / เจ๊มินท์นั่งคุยอยู่ด้วย / จวบกำลังชงเหล้า

เจ๊มินท์ โอ้โห!! จริงเหรอเนี่ย!! คอนโดที่น้องพอใจอยู่ไหวจริงๆ เหรอ!!

พอใจ จริงค่ะ ถึงจะนิดหน่อยแต่ก็พอรู้สึกได้ คนตกใจวิ่งออกมาข้างล่างกันเต็มเลย

พี่อู๊ด มันเริ่มใกล้ตัวเรามากขึ้นทุกทีแล้วนะครับพี่น้อง ตอนนี้หลายประเทศทั่วโลกเริ่มเกิดแผ่นดินไหว อย่างพม่าไหวก็สั่นมาถึงไทย! ตอนนี้ภาคใต้ฝนก็ตกหนัก! น้ำท่วมเดือดร้อนกันเป็นแถบ!

จวบ ที่บ้านจวบท่วมมาตั้งแต่ปีที่แล้ว ยังไม่ลดเลยเนี่ย

พอใจ ทำไมน้ำท่วมนานจังคะ

จวบ หมายถึงหนี้ท่วมน่ะครับ (ทุกคน **โว้ว!**) ก็เพราะน้ำท่วมนี่แหละครับ หนี้มันเลยท่วม ข้าวในนาเก็บเกี่ยวไม่ได้เลย น้ำท่วมเสียหายหมด (ทุกคน **อ๋อ!**)

พี่อู๊ด พี่น้องเจ๊ครับ เคยดูหนังเรื่อง 2012 มั้ยครับ

เจ๊มินท์ หูย ดูสิ! น่ากลัวมากเลย ศึก 12 ห้างบางลำพูใช่มั้ย ที่แดงไบเล่ย์ยกพวกตีกับปุ๊ระเบิดขวด

พี่หมอน เดี๋ยวฉันจะตีเธอยัยเจ๊! นั่นมัน 2499!

เจ๊มินท์ อุ๊ย ห่ะไม่อยากให้เครียด เจ๊รู้แล้วว่ามันเป็นเรื่องเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ

พี่อู๊ด นั่นแหละครับพี่น้อง ตอนนี้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนโลกเรามันเริ่มจะเหมือนในหนังเข้าไปทุกทีแล้วนะครับ ผมว่าปีหน้าโลกเราแตกแน่ค๊าบ!

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่หมอน (มองเจ๊มินท์) เอ้ายัยเจ๊ ไม่ตกใจเหรอ ปรกติเห็นโวยวายบอก “เจ๊ไม่อยากตาย! เจ๊ไม่อยากตาย! เจ๊ยังไม่มีผัว!”

เจ๊มินท์ (กลบเกลื่อน) เออ! ใช่! โลกจ๋า อย่าเพิ่งแตกนะ เจ๊ยังไม่มีผัวเลยยยยย

จวบ โว้ว! นี่ไง แก่แล้วเลยความรู้สึกช้า

เจ๊มินท์ (ตบจวบ **เป้ง!**) ความรู้สึกกูช้า แต่มือกูไว (พอใจมองแก้วบนโต๊ะ เห็นน้ำในแก้วสั่น / พอใจเอามือขยี้ตา แล้วมองใหม่ เห็นน้ำในแก้วสั่น)

พอใจ ทุกคนคะ! ดูน้ำในแก้วสิคะ สั่นใหญ่เลย แผ่นดินไหวรึเปล่าคะเนี่ย

นุ พี่เขย่าโต๊ะแกล้งพอใจเองแหละจ้ะ (ทุกคน โว้ว!)

พอใจ (ตีแขนนุ) พี่นุอ่ะ! พอใจยิ่งใจคอไม่ดีอยู่ มาแกล้งพอใจทำไม

นุ ขอโทษจ้ะ แต่พี่ว่าพอใจใจเย็นๆหน่อยดีกว่า อย่าเพิ่งวิตกจริตมากเลยดีกว่า เหมือนที่ทิพย์บอกแหละว่าคนเราทำอะไรต้องมีสติ

พี่อู๊ด ใช่ครับพี่น้อง... คนเราต้องมีสติ เวลาเกิดเหตุอะไรขึ้นมาจริงๆ จะได้คิดรับมือทัน ดูอย่างประเทศญี่ปุ่นสิครับ คนเค้ามีระเบียบวินัย มีการเตรียมตัวที่ดี ขนาดรอรับของบริจาคยังต่อแถวเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่ดูบางคนในบ้านเราสิครับ! เดือนก่อนผมเห็นคนแถวบ้านผมแค่น้ำมันพืชขวดเดียว แย่งกันจะเป็นจะตาย

พี่หมอน แล้วทำไมแกไม่ห้ามล่ะ

พี่อู๊ด เมียผมแย่งอยู่ด้วย! (ทุกคน **โว้ว!**) สุดท้ายอีช้างมันได้มาแต่ฝา แถมยังหันมาด่าผมอีกว่า “ทำไมมึงไม่ช่วย!” (ทุกคนขำๆ)

นุ (เห็นพอใจสีหน้าไม่ดี) เอาอย่างนี้มั้ย...ถ้าพอใจกลัวนะ พี่ว่าเรามาศึกษาหาวิธีรับมือเวลาเกิดภัยธรรมชาติต่างๆ ไว้กันดีกว่า จะได้รับมือถูก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด เอาแบบผมก็ได้ครับพี่น้อง ไปไหนมาไหนผมพกหมวกกันน็อคตลอด

พี่หมอน ก็ดีนะ เผื่อเกิดแผ่นดินไหว จะได้หยิบมาสวมกันของตกใส่

พี่อู๊ด เปล่า เผื่อวันไหนผมกลับบ้านดึก จะได้หยิบมาสวมกันอีช้างน้ำเอาไม้ตีหัว (ทุกคน **โว้ว!!!**) ก็ใช้ป้องกันแผ่นดินไหวด้วยล่ะครับพี่น้อง

เจ๊มินท์ (นึกได้) ฮึ๊ย เดี๋ยวเจ๊มานะ รีบไปเก็บแชร์ก่อน เผื่อแผ่นดินไหวเดี๋ยวออกไปเก็บไม่ได้ (ทุกคน **โว้ว!** / เจ๊มินท์ขำๆ เดินออกไป / พอใจเห็นน้ำในแก้วบนโต๊ะสั่นอีก)

พอใจ (หันไปตีขานุ) พี่นุ! แกล้งพอใจอีกแล้วใช่มั้ย

นุ เฮ้ย คราวนี้พี่เปล่านะ

พอใจ เอ้า ถ้าพี่นุไม่ได้แกล้ง แล้วทำไมน้ำในแก้วมันสั่นล่ะ (พี่อู๊ดเงยหน้ามองเพดาน เห็นไฟสั่นๆ มีเศษผงปูนร่วงลงมาเล็กน้อย / คนในร้านเริ่มสังเกตเห็น)

พี่อู๊ด แย่แล้วครับพี่น้อง! ผมว่าแผ่นดินไหวจริงแล้วครับ! (หันไปหาจวบ) ไอ้จวบ! รีบไปบอกให้ลูกค้าในร้านหนีออกไปอยู่ข้างนอกก่อนเร็ว!!!

จวบ (ตะโกน) ทุกคนครับ รีบออกไปนอกร้านก่อนครับ ! แผ่นดินไหวครับ (ลูกค้าตกใจลุกวิ่งออกไปกันชุลมุน / พี่อู๊ดมองหาหมวกกันน็อคในกระเป๋า)

พี่อู๊ด เฮ้ย หมวกผมหายไปไหนครับพี่น้อง

พี่หมอน อยู่นี่ (เห็นพี่หมอนสวมหมวกกันน็อคอยู่)

พี่อู๊ด เย้ย! ไปเร็วครับพี่หมอน

นุ (ดึงแขนพอใจ) พอใจ! ไปเร็ว! (ทั้งหมดพากันวิ่งออกไป)

- ตัดไป -

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉาก 6 ฉากพิเศษ บาร์เบียร์ / ค่ำ

- พี่ยมกับพ่อทิพย์อยู่บนเวทีมวยกันคนละมุม แต่ใส่อุปกรณ์เรียบร้อยเตรียมตัวชกกัน / ป๋อยมาเตรียมสั่นระฆังเริ่มชก / วอกเป็นพี่เลี้ยงให้พี่ยม / เป็นต่อ ทิพย์ พี่ก๊อบยืนดูอยู่ วอก พี่ยม วอล์มชกมวยโชว์ข่มขวัญพ่อทิพย์ / วอกแกล้งชกใส่พี่ยมเป็นชุดแบบเร็วสุดๆ แต่พี่ยมโชว์เอนตัวหลบได้ทุกหมัดแบบแมททริกซ์

วอก (แกล้งชมแบบโอเว่อร์) โอ้โห! นี่มันสมรักษ์ คำสิงห์กลับชาติมาเกิดชัดๆ

พี่ก๊อบ เฮ้ย! สมรักษ์เค้ายังไม่ตาย

วอก แต่ถ้าเห็นลีลาของนักชกหน้าหยก “พญายม ส.นรกแตก” คงต้องอกแตกตายแน่

ทิพย์ ต่อ...ต่อช่วยห้ามหน่อยสิ ปล่อยไปแบบนี้ทิพย์ว่าไม่ดีแน่

เป็นต่อ ไม่เป็นไรหรอก ต่ออยากเห็นฝีมือของ พญายม ส.นรกแตก น่ะ

ทิพย์ (ซีเรียส) ต่อ!

เป็นต่อ เอาน่า...เค้าชกกันขำๆ อีกอย่างต่อว่าไม่เกินยกแรกหรอก (ทิพย์สีหน้ากังวล)

พี่ก๊อบ นี่น้องต่อ...เกิดพ่อน้องทิพย์เป็นอะไรขึ้นมาจะทำยังไงเนี่ย

เป็นต่อ โอ้ย อย่าไปห่วงพ่อทิพย์ ห่วงพี่ยมเถอะ (พี่ก๊อบงงๆ) พ่อทิพย์เค้าเป็นแชมป์เก่ามวยไทยพัทยา (พี่ก๊อบ **ห๊ะ!!**) เมื่อก่อนต่อก็ท้าพ่อทิพย์เค้าต่อยแบบนี้แหละ ไปถึงแค่ยกสอง ร่วง!

พี่ก๊อบ ฮื๋อ! (มองไปทางพี่ยม) สามีขา สู้สุดตินะคะ (ตัดไปบนเวที)

ป๋อย (ตีระฆังดัง **แก๊ง!**) ชกได้!

พี่ยม พ่อครับ... ถ้าไม่ไหวยกมือบอกผมนะครับ ผมจะได้รีบหยุด กลัวพ่อจะเจ็บหนัก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ่อ ได้ (พี่ยมฟุตเวิร์คโชว์สเต็ปแบบนักมวยมืออาชีพล่อหลอกพ่อไปมาอยู่กลางเวทีอย่างมั่นใจ / พ่อเดินถอยไปคอยที่มุม)

วอก อ้าวพ่อ ไม่ต่อยแล้วเหรอ

พ่อ ไม่ต้องต่อยหรอก เดี๋ยวมันโยกจนเหนื่อยมันก็เป็นลมเองแหละ

พี่ยม โอ้โหพ่อ ดูถูกแบบนี้ผมต้องเอาจริงแล้วล่ะ (พี่ก๊อบเดินมากระซิบวอก)

วอก ห๊ะ!! จริงเหรอพี่ก๊อบ พ่อพี่ทิพย์เป็นแชมป์มวยพัทยาเก่า (หันไปเรียกพี่ยม) พี่ยม! พี่ยม!

พี่ยม มีอะไรเดี๋ยวค่อยคุยกัน เครื่องกูกำลังร้อน (กับพ่อ) อโหสินะพ่อ (วิ่งเงื้อหมัดใส่พ่อทิพย์ / พ่อทิพย์ต่อยสวนเข้าหน้าพี่ยม **ปั้ก!** / ทุกคน **เย้ย!** / พี่ยมเซถอยไปติดมุม)

วอก พี่ยม ผมมีเรื่องอะไรจะบอกแหละ

พี่ยม อย่าเพิ่งกวนสมาธิกูได้มั้ย (ออกไปกลางเวทีอีก / ง้างจะต่อย แต่เจอพ่อทิพย์ต่อยสวนมาอีก **ปั้ก!** / ทุกคน **เย้ย!** / พี่ยมเซถอยไปติดมุม)

วอก หยุดก่อนพี่ คือผมจะบอกว่า..

พี่ยม หนวกหูโว่ย! ขอกูคืนหมัดนึงก่อน (ลุกเดินมานิดนึง)

วอก (ตะโกนไล่หลัง) พ่อเค้าเป็นแชมป์มวยเก่า

พี่ยม (หันหาวอก) ห๊ะ!!!! (แล้วหันหน้ากลับไป / พ่อทิพย์จัด 3 หมัดซ้อน **ปั้กๆๆ!!!** ปิดท้ายด้วยอัปเปอร์คัทเสยปลายคาง / พี่ยมล้มหงายเก๋ง หลับกลางอากาศ / ทุกคน **เฮ้ย!!!!!!**) เป็นต่อ (กับทิพย์) ต่อบอกแล้วไง ว่าไม่เกินยกแรกหรอก... ไอ้วอก ขึ้นไปเก็บศพพญายมซิ (ตัดไปเห็นพี่ยมนอนหลับนิ่งอยู่กลางเวที)

- จบองก์ 2 -

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉาก 7 บางบาร์ / ค่ำ

- พอใจ นุ พี่ก๊อบ พี่หมอน จวบนั่งจ๋อยๆ กันอยู่ / เจ๊มินท์ยืนหน้าดุๆ

เจ๊มินท์ ใคร!! ใครเป็นคนบอกลูกค้าในร้านว่ามีแผ่นดินไหว!! (ทุกคนชี้ไปที่พี่อู๊ด)

พี่อู๊ด โอ้โห รู้สึกเหมือนเป็นผู้ต้องหาคดีค้ายาบ้า!! (หันเห็นเจ๊มินท์) ชะอุ๊ย ก็มันตกใจนี่ครับพี่น้อง เห็นร้านมันสั่นๆ ผมก็นึกว่าแผ่นดินไหว

เจ๊มินท์ แผ่นดินไหวบ้าอะไร! คนงานก่อสร้างข้างร้านเจ๊มันตอกเสาเข็ม! นี่เจ๊ก็เพิ่งแจ้งความไปดึกๆ ดื่นๆ มาก่อสร้างแบบนี้ได้ไง รบกวนชาวบ้านเค้า!

พี่หมอน (กับพี่อู๊ด) นี่ไง! ไม่รู้จักตั้งสติ ฉันก็บอกแล้วว่าไม่ใช่แผ่นดินไหว แกก็ไม่เชื่อฉัน

พี่อู๊ด โอ้โห พี่หมอนหยิบหมวกกันน็อคผมไปใส่ วิ่งตัวปลิวออกไปคนแรกเลยครับ (พี่หมอน **อุ่ยย**)

เจ๊มินท์ (บ่น) แล้วดูซิ! ร้านเจ๊เสียหายไปเท่าไหร่ ลูกค้าที่หนีออกไป บางโต๊ะไม่กลับมาจ่ายตังค์เลยด้วย เพราะความตื่นตูมของพี่อู๊ดแท้ๆ ทำเจ๊งานเข้าเลยเนี่ย

พี่อู๊ด ขอโทษด้วยครับพี่น้อง

นุ อย่าว่าพี่อู๊ดเค้าเลยครับ... ผมว่าพี่อู๊ดเค้าทำถูกแล้วล่ะ ถ้าผมเจอสถานการณ์คล้ายๆ แบบนี้ ยังไงผมก็ต้องวิ่งออกไปนอกร้านก่อนเพื่อความปลอดภัย

จวบ ก็จริงนะเจ๊ เกิดเมื่อกี๊มันเป็นแผ่นดินไหวขึ้นมาจริงๆ แล้วไม่หนีออกไปกัน ร้านพังทับลูกค้าขึ้นมา เจ๊เดือดร้อนกว่านี้อีก

เจ๊มินท์ (คิดๆ) มันก็จริงอ่ะนะ... จริงๆ ถ้าจะโทษ ก็ต้องโทษพวกลูกค้าที่ฉวยโอกาสหนีกลับไปไม่ยอมกลับมาจ่ายเงินเจ๊มากกว่า

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด ลำพังแผ่นดินไหวก็ว่าแย่แล้ว คนไทยด้วยกันยังมาซ้ำเติมเอาเปรียบกันเองอีก

พอใจ เหมือนอย่างที่พี่นุบอกน่ะค่ะ เราไปทำร้ายธรรมชาติก่อน วันนี้ผลมันก็เลยย้อนกลับมาหาเรา

พี่อู๊ด ถูกต้องครับพี่น้อง... ผมว่าสิ่งที่เราจะทำได้ทุกวันนี้ คือต้องหันกลับมาใส่ใจดูแลโลก ผมขอมอบบทเพลงนี้ให้กับทุกคนครับ... (ร้องเพลง) คนหากิน สัตว์ก็หากิน เราไม่เบียดเบียนกันและกัน! ต้นไม้งาม คนก็งดงาม งามน้ำใจไหลเป็นสายธาร ชุบชีวิตทุกฝ่ายเบิกบาน มีคนมีต้นไม้ มีสัตว์ป่าาาาาาาาาาาาา! (หันมาไม่เห็นทุกคนแล้ว) เย้ย!!!!! หายไปทั้งป่าเลย (แล้วเห็นว่าทุกคนหมอบแอบตรงโซฟาโต๊ะข้างๆ / ทุกคนขำๆ กัน)

พี่หมอน นี่อีอู๊ด อย่ามัวแต่ห่วงสัตว์ป่าเลย ห่วงตัวเองบ้างเหอะ (คืนหมวกกันน็อค) อ่ะ สวมไว้กลับดึกขนาดนี้ ไม่ใส่นี่เจอเมียตีมีเย็บไม่ต่ำกว่าสิบเข็มแน่ๆ (พี่อู๊ด **อื๊อ!!!**)

- ตัดไป -

ฉาก 8 ฉากพิเศษ บาร์เบียร์ / ค่ำ

- เป็นต่อ ทิพย์ พี่ก๊อบ วอกช่วยกันทำให้พี่ยมฟื้น

วอก (เอายาดมรมพี่ยม) นี่สลบหรือตายวะเนี่ย ไม่ฟื้นเลย

พี่ก๊อบ มา! เดี๋ยวก๊อบเสียสละ เมาท์ทูเมาท์ให้เอง (โผจะจูบพี่ยม / ทุกคน **เว้ยยย!**)

ทิพย์ พี่ยมเค้าสลบไม่ได้จมน้ำ

วอก ใช่! ทำตัวเป็นพวกโจรข่มขืนศพ

พี่ก๊อบ จะบ้าเหรอ! ฉันไม่วิปริตขนาดนั้นหรอกไอ้แว่น ! ...แต่ถ้าตัวยังอุ่นๆ อยู่ก็พอได้แหละ (ทุกคน **เย้ยยย!**) ล้อเล่น!

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นต่อ (พยายามปลุกพี่ยม) พี่ยม... พี่ยม... (ตบๆ แก้มพี่ยม) พี่ยม!

พี่ยม (สะดุ้งเฮือกขึ้นมา) วอกอย่าเอาพี่ไป! วอกอย่าเอาพี่ไป! (ทุกคน **เฮ้ยยย!**)

เป็นต่อ เป็นอะไรพี่ยม! ไอ้วอกมันอยู่นี่! มันจะเอาพี่ไปได้ยังไง

พี่ยม ไม่รู้อ่ะ กูฝันว่าไอ้วอกตอนแก่จะมาเอากูไปอยู่ด้วย หน้างี๊เหมือนไอ้วอกเป๊ะเลยนะ แต่ผมขาวๆ หนวดยาวเชียว

วอก เสื้อกล้าม กางเกงขาก๊วย แล้วใส่เกี๊ยะใช่ป๊ะ (พี่ยมพยักหน้า) อากงกูแหงๆ... นี่แหละแกล้งผมมาก อากงผมมาเอาเรื่องเลยเห็นมั้ย

พี่ยม แล้วนี่มันเกิดอะไรขึ้นวะ? ทำไมกูมึนหัวจัง?

พ่อ ก็ยมท้าพ่อชกมวยไง จำไม่ได้เหรอ?

พี่ยม (นึกๆ) อ๋อ... เออใช่ ผมท้าพ่อชกมวย... แล้วนี่พ่อเอาระฆังตีหัวผมเหรอ ผมถึงสลบได้ขนาดนี้

เป็นต่อ เอาระฆังตีบ้าอะไรล่ะ! หมัดล้วนๆ! หลับกลางอากาศหงายเก๋งคาเวทีเลย! จำไม่ได้เลยรึไงเนี่ย?

พี่ยม ไม่รู้อ่ะ สิ้นเสียงไอ้วอกที่บอกว่าพ่อเป็นแชมป์มวยพัทยา ฟ้าก็มืดทันทีเลย จากนั้นอากงมึงก็มาบีบคอกูใหญ่เลย (ทุกคนขำกัน) ไอ้หน้าวัว รู้ว่าพ่อเป็นแชมป์มวยพัทยาเก่าทำไมไม่ห้ามกูบ้าง

เป็นต่อ ห้ามทำไมล่ะ เมื่อก่อนผมก็เคยท้าพ่อเค้าแบบพี่นี่แหละ แต่ของผมดีกว่าพี่หน่อย ผมยืนได้ถึงยกสอง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม ทำไม๊ ชาติที่แล้วกูไปเผาค่ายมวยใครรึเปล่าวะ ต่อยกับใครเจอนักมวยทุกที! ตอนสงกรานต์ต่อยกับฝรั่ง ฝรั่งก็ยังเป็นนักมวยอีก (ทุกคนขำกัน)

ทิพย์ ยังไงก็ขอบคุณพี่ยมนะคะ ที่คิดจะช่วย... แต่ที่ทิพย์พูดไปว่าไม่อยากให้พ่อกับแม่ทำร้านนี้เนี่ย ทิพย์ไม่ได้ต้องการให้ทุกคนมาช่วยบอกให้พ่อเลิกทำนะคะ เพราะเรื่องเนี้ยทิพย์คุยตกลงกับพ่อแม่จนรู้เรื่องไปนานแล้ว

วอก แต่พ่อไม่ลองคิดดูใหม่หน่อยเหรอครับ จริงๆ ไปอยู่กับพี่ทิพย์ที่กรุงเทพฯ ก็ดีนะครับ พ่อกับแม่จะได้ไม่ต้องเหนื่อยด้วย

พี่ก๊อบ อ่ะ ไอ้แว่นนี่ก็เข้าซี้เร้าหรืออยู่นั่นน่ะ อยากโดนพ่อต่อยแบบพี่ยมรึไง (วอก **ฮื๊ออ!**)

พ่อ พ่อกับแม่น่ะทำร้านนี้กันมาเป็นสิบๆปีแล้ว คงไม่ไปไหนแล้วล่ะ... ไอ้ลำพังพ่อกับแม่ถ้าเลิกทำร้านนี้ไปยังไงทิพย์เค้าก็เลี้ยงดูพ่อกับแม่ได้อยู่แล้ว... แต่ดูลูกน้องพ่อในร้านนี้สิ (มองไปทางลูกน้องในร้าน) อีกตั้งหลายสิบชีวิต ใครจะเลี้ยงดูพวกเค้า... บางคนน่ะเค้าทำงานให้พ่อมานานเกินกว่าจะไปเริ่มต้นทำอะไรใหม่ๆได้แล้วนะ... จะให้พ่อทิ้งเค้าไปสบายอยู่คนเดียว พ่อทำไม่ได้หรอก (ทุกคนพยักหน้าเข้าใจ / พ่อมองทิพย์) ถึงพ่อกับแม่จะยังอยู่ตรงนี้... แต่พ่อกับแม่ก็ภูมิใจในตัวลูกเสมอนะที่ลูกได้ดิบได้ดี แถมยังเป็นคนดีอยู่ในศีลในธรรม ขยันสร้างบุญสร้างกุศล

ทิพย์ ขอบคุณค่ะพ่อ... (พ่อลูบหัวทิพย์ยิ้มๆ / ทิพย์ยิ้มตอบ)

พ่อ มา! เดี๋ยวคืนนี้พ่อเลี้ยงชุดใหญ่เลย! เดี๋ยวพ่อไปเตรียมอาหารก่อน (เดินไปหลังร้าน)

เป็นต่อ (กับพี่ยม วอก พี่ก๊อบ) ที่ทุกวันนี้ทิพย์เข้าวัดทำบุญบำเพ็ญกุศลบ่อยๆ ก็เพราะอยากให้ผลบุญเหล่านั้นส่งถึงพ่อกับแม่ เพื่อชดเชยที่พ่อแม่หากินจากการเปิดร้านเหล้ามอมเมาคนน่ะ (ทุกคนอึ้งทันที)

พี่ยม โอ้โห... พี่เพิ่งเข้าใจเดี๋ยวนี้เอง ว่าทำไมทิพย์ถึงเป็นคนธรรมะธรรมโมแบบนี้ (ทิพย์ยิ้ม)กตัญญูซะพี่น้ำตาจะไหลเลย ซึ้งแทนพ่อกับแม่จริงๆ น้องทิพย์...

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วอก นั่นน่ะสิ ไม่เหมือนบางคนเนอะ พ่อแม่เลี้ยงมาแทบตาย ยังโตมาเป็นตุ๊ดให้พ่อแม่ช้ำใจอีก

พี่ก๊อบ มาไอ้วอก! มึงสวมนวมขึ้นเวทีมาเลย งานนี้แหละ มึงจะได้ตับแตกตายใต้ตีนตุ๊ด! (วอก **ฮื๊อออ!!!!**)

พ่อ (เดินออกมาพร้อมอาหารหลายจาน) มาพวกเรา! กินกันๆ วันนี้พ่อเลี้ยงเต็มที่! (ทุกคนรีบกลับมายิ้มแย้มสนุกสนานปกติ)

พี่ยม โอ้โหยพ่อครับ กับข้าวเยอะขนาดนี้สงสัยจะกินกันไม่หมดแหงๆ เลยครับ

พ่อ เฮ้ย ต้องกินให้หมดนะเว่ย กินไม่หมดโดนพ่อต่อย! (ทุกคน **เย้ยยย!** แล้วแย่งกันกินทันที / พ่อกับทิพย์ขำๆ)

- จบตอน -

ตัวอย่างที่ 3 เป็นต่อ ปี 7 ตอน 333 “ลุ้นทั้งผีลุ้นทั้งเพื่อน” ร่างถ่ายทำ o/a 7 เม.ย.54

Prologue ฉากพิเศษ หน้าร้านขายของที่ระลึกรัชดาลัยเธียเตอร์ / ค่ำ (วันที่ 1)

- ภาพแคบเห็นเจ๊มินท์ยืนคุยโทรศัพท์อยู่

เจ๊มินท์ (กับมือถือ) ฮัลโหล...ไอ้จวบเหรอ วันนี้ฉันไม่เข้าร้านนะ มาทำบุญที่วัด (ภาพกว้างเห็นว่าเจ๊มินท์ยืนอยู่ระหว่างหน้าร้านขายของที่ระลึกกับที่ขายตั๋ว) ทำไม! ฉันอยากจะมาทำบุญตอนค่ำไม่ได้รึไง?

OS. พนักงานของรัชดาลัย (เสียงประกาศ) **ขณะนี้ เหลือเวลาอีก 15 นาที การแสดงของเราจะเริ่มแล้ว** (เจ๊มินท์ตกใจ กลัวจวบได้ยิน เลยเดินหนีออกมาห่างๆ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เจ๊มินท์ (คุยกับมือถือ) ฮัลโหล...ว่าไงนะ เมื่อกี๊สัญญาณไม่ค่อยชัด... แกได้ยินว่าอะไรนะ... อีก 15 นาที การแสดงจะเริ่ม... ก็ใช่ไง! โฆษกวัดเค้าประกาศว่าอีก 15 นาที การแสดงธรรมเทศนาจะเริ่มไง แกจะสงสัยอะไรนักหนาเนี่ย! แค่นี้นะ! (เนียนวางสายแล้วดูนาฬิกา) ทำไมยังไม่มาอีกเนี่ย (ทันใดนั้นพี่ยมโผล่มาด้านหลัง แล้วแอบหอมแก้มเจ๊มินท์) อุ๊ย! ป่ะป๊า อายคนอื่นเค้า

พี่ยม จะอายทำไม เรื่องผัวเมียใครเค้าจะไปสนใจ (หันไปดูเห็นมีคนมองอยู่) อุ๊ย! อือหือ...คนไทยนี่ชอบยุ่งเรื่องชาวบ้านจริงๆ... หม่ามี๊จะรอป่ะป๊านานยัง

เจ๊มินท์ นานแล้วสิ นัดไม่เป็นนัด แทนที่จะมากินข้าวด้วยกัน

พี่ยม ป๊าไม่ชอบกินข้าว ป๊าชอบกินตับ

เจ๊มินท์ (เขิน) บ้า! อีกสิบห้านาทีละครจะเล่นแล้วเนี่ย แล้วทำไมมาช้าจัง รถติดเหรอ

พี่ยม (พูดไปเดินไปต่อแถวตรวจบัตรตรวจกระเป๋า) รถติดน่ะไม่เท่าไหร่ แต่กว่าจะหาเรื่องชิ่งพี่อู๊ดกับไอ้วอกมาได้ก็แทบแย่เลย ถามเซ้าซี้อยู่นั่นแหละ ว่าป๊าจะแอบพาน้องต่ายไปเที่ยวที่ไหน พวกนั้นยังเชื่อสนิทเลยว่าป๊ากับน้องต่ายที่จ้างมาเล่นละคร เป็นแฟนป๊าจริงๆ

เจ๊มินท์ ก็ดีแล้วล่ะ พวกนั้นจะได้ไม่สงสัยเรื่องของเราสองคน

พี่ยม ว่าแต่ถ้าม้าอยากดูอะไรเกี่ยวกับผีๆ เนี่ย ไม่เห็นต้องมาดูละคร “เรื่องเล่าคืนเฝ้าผี” เลย ไปที่ห้องป๊าก็ได้

เจ๊มินท์ ป๊าซื้อหนังผีมาดูเหรอ

พี่ยม เปล่า (มองเจ๊มินท์ยิ้มกรุ่มกริ่ม) ป๊าหมายถึงผีผ้าห่ม...เล่นเองงง กำกับเองงงงง

เจ๊มินท์ (เขินๆ) บ้า! (ตัดไปหน้าลิฟท์เห็นเป็นต่อ พอใจ ทิพย์ พี่ก๊อบ เดินกันมา / เจ๊มินท์พี่ยมไม่เห็น พร้อมกับเดินต่อแถวจนเข้าไปแล้ว)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พอใจ ต้องยกความดีความชอบให้พอใจนะเนี่ยพี่ต่อ ที่ซื้อบัตรดูละครเวที “เรื่องเล่าคนเฝ้าผี” เผื่อพี่ต่อ 1 ใบ พวกเราเลยได้มาดูพร้อมหน้าพร้อมตากัน

เป็นต่อ เหรอออออ ไม่ใช่ว่าไอ้นุมาไม่ได้เลยยกบัตรของมันให้พี่เหรอ

พอใจ อุ๊ย! รู้ทันอีกแล้ว ยังไงจ่ายค่าบัตรให้น้องด้วยน๊า (เดินไปที่ขายตั๋วเพื่อรับตั๋ว)

เป็นต่อ โว้ว! แล้วนี่ใครออกค่าบัตรให้พี่ก๊อบล่ะ

พี่ก๊อบ ก็น้องต่อไง

เป็นต่อ ผมไปบอกพี่ตอนไหน

พี่ก๊อบ ไม่รู้อ่ะ แต่ให้น้องพอใจจองให้แล้ว

เป็นต่อ ก็หักเงินเดือนไปแล้วกัน สี่พันใช่มั้ย

พี่ก๊อบ เย้ย! ค่าตั๋วพันห้า...ถ้ารู้ว่าต้องออกตังค์เอง ก๊อบจองที่นั่งห้าร้อยก็ได้ ไม่รู้ล่ะ ถ้าจะเก็บตังค์พี่ พี่จะผ่อนเดือนละห้าสิบบาท เอาสิ...สองปีกว่าจะหมด

ทิพย์ อย่ามัวแต่พูดเล่นกันเลย รีบรับตั๋วเถอะ เดี๋ยวขึ้นไปไม่ทัน (ตัดไปพี่ยม เจ๊มินท์)

พี่ยม ม้า...คืนนี้ดูละครเวทีเสร็จแล้ว ไปนอนห้องป๊านะ ป๊าเหงาอยากมีคนคุยด้วย

เจ๊มินท์ ไม่เอาอ่ะ ไปทีไรก็ไม่เห็นได้คุยเลย

พี่ยม ก็ป๊าบอกแล้วป๊าคุยไม่เก่ง (เจ๊มินท์เขินตีหลังพี่ยม **บ้าๆๆ**) เดี๋ยวป๊ากินตับนะ (เห็นเป็นต่อ พอใจ ทิพย์ พี่ก๊อบมายืนเข้าแถวเตรียมเข้าไปดูละครเวที)

- จบ Prologue -

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉาก 1 ฉากพิเศษ ในโรงละครรัชดาลัยเธียร์เตอร์ / ค่ำ

- บรรยากาศเห็นทุกคนกำลังรอละครเวทีแสดง / เห็นพี่ยมกับเจ๊มินท์กำลังนั่งคุยกัน

เจ๊มินท์ ทำไมบรรยากาศดูวังเว้งวังเวง แล้วดูคนที่นั่งข้างม้าสิ นั่งหน้านิ่งอย่างกับผีสิง

พี่ยม ไม่เป็นไร เดี๋ยวกลับห้องไปเค้าจะปลอบใจด้วยผีผ้าห่ม

เจ๊มินท์ ป๊าอ่ะ! คิดแต่เรื่องเนี้ย

พี่ยม ไม่ชอบเหรอ

เจ๊มินท์ (เขินๆ) บ้าาาาาาาาา

พี่ยม หิวมั้ยม้า เดี๋ยวป๊าออกไปซื้อข้าวเกรียบว่าวให้

เจ๊มินท์ จะบ้าเหรอ ละครเวทีนะไม่ใช่หนังกลางแปลงงานวัด เค้าไม่ให้เอาอาหารเข้ามา

พี่ยม อ้าวเหรอ เกือบซื้อตั๊กแตนทอดมากินแล้วสิ (พี่ยม เจ๊มินท์ขำๆกัน / เห็นเป็นต่อ พอใจ

ทิพย์ พี่ก๊อบเดินเข้ามาแล้วนั่งอยู่ข้างหลังพี่ยมกับเจ๊มินท์ถัดไป 4 แถว / ทั้งสองกลุ่มไม่เห็นกัน) หนาวมั้ย?

เจ๊มินท์ นิดนึง

พี่ยม ซบป๊ามั้ยล่ะ

เจ๊มินท์ ทำเป็นวัยรุ่นไปได้

พี่ยม (แกล้งงอนๆ) เดี๋ยวตอนผีออกมาอย่ามากอดเค้านะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เจ๊มินท์ โอ๋ๆๆๆๆ ไม่กอดป๊าแล้วจะกอดใครล่ะ (เจ๊มินท์ซบพี่ยมทันที / พี่ก๊อบเห็น เจ๊มินท์ซบพี่ยมแต่จำไม่ได้)

พี่ก๊อบ แหม...อิจฉาคู่นั้นจังเลยนะคะ มีซบกันด้วย

ทิพย์ การอิจฉาริษยาคนอื่นเนี่ย มันเป็นทุกข์นะคะพี่ก๊อบ

พี่ก๊อบ น้องทิพย์ นี่รัชดาลัยนะคะไม่ใช่วัดไผ่โรงวัว... แหม ตามมาเทศน์ยันโรงละครเลยนะแม่ชี (ทิพย์เซ็ง) พี่ไม่อิจฉาหรอก เพราะพี่ก็มากับสามี (หันไปกอดแขนเป็นต่อออดอ้อน) สามีขาเค้ากัวผี เค้ากัวผี เค้ากัวผี

เป็นต่อ พี่กลัวผีเหรอ แต่ผมกลัวพี่

พี่ก๊อบ อุ๊ยแรงงงงง... แต่ให้อภัยเพราะออกค่าตั๋วให้ เออ เห็นอีเคที่มาดูมันบอกว่าน่ากลัวมากเลยอ่ะ (พอใจแกล้งเอื้อมมือไปด้านหลังแล้วจับคอพี่ก๊อบ)

พี่ก๊อบ (ตกใจกรี๊ดดังมาก) อ๊าาาา!!! ผีๆๆๆๆ!! (ทุกคนหันมองพี่ก๊อบ / พอใจ ขำๆ) น้องพอใจเล่นอะไรเนี่ย พี่ยิ่งกลัวๆ อยู่

พอใจ กลัวแล้วมาดูทำไม

พี่ก๊อบ กลัวแต่อยากดูอ่ะ ก็เหมือนตอนมีผัวแหละ กลัวแต่อยากมี (พอใจเซ็ง)

พี่ยม (หน้าตาครุ่นคิด) ป๊าว่าเสียงกรี๊ดที่ดังมาจากแถวหลังเมื่อกี๊มันฟังคุ้นๆ นะม้า

เจ๊มินท์ (หยิกแขนพี่ยม) ไปจำเสียงสาวที่ไหนได้ล่ะยะ!

พี่ยม โอ้ย ไม่ใช่ม้า... มันไม่ใช่เสียงผู้หญิง ป๊าหมายถึงเสียงอีตุ๊ดเมื่อกี้ เหมือนเสียงอีก๊อบเลย (พี่ยมกับเจ๊มินท์คิดๆ แล้วหันมองหน้ากัน แล้วค่อยๆ หันไปมอง เห็นเป็นต่อ พอใจ ทิพย์ พี่ก๊อบ / ทั้งสองหันกลับมามองหน้ากันอึ้งๆ) ใช่จริงๆ ด้วย มากันทั้งบ้านเลย (ทั้งสองคนนั่งหลังติดเบาะ พยายามควบคุมสติ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เจ๊มินท์ ทำไงดีอ่ะป๊า ถ้าพวกเป็นต่อเจอเราสองคน ต้องจับได้แน่ๆ ว่าเรามีอะไรกันแล้ว (เห็นคนข้างๆ หันมอง) อุ๊ย

- ตัดไป -

ฉาก 2 ออฟฟิศ / ค่ำ (โอที)

- วอกคุยโทรศัพท์ / พี่หมอนเดินออกมาจากห้องแล้วเอาแฟ้มให้ออร์

วอก ช่วงเนี้ยอากาศเปลี่ยนแปลง ใส่เสื้อผ้าหนาๆนะ ร่างกายจะได้อบอุ่น... แล้วเวลานอนก็ห่มผ้าด้วยนะ

พี่หมอน (พูดกับออร์) จะว่าไปไอ้วอกมันก็น่ารักนะ น้องชมพูอยู่ไกลตั้งอังกฤษ มันก็ยังอุตส่าห์โทรทางไกลไปห่วงใยเค้าบ่อยๆ

วอก คิดถึงนะจ๊ะน้องตูน (พี่หมอน **เย้ยยย!** / วอกวางสาย)

พี่หมอน อีวอก! ฉันก็นึกว่าแกคุยกับน้องชมพู ที่แท้แกคุยกับกิ๊กเหรอเนี่ย!

วอก คุยกับกิ๊กที่ไหนพี่... ผมคุยกับตูน 5555

พี่หมอน (ตีวอก เป้ง!) งามไส้! ไม่น่าหลงไปชมมันเลย...

วอก แหมพี่... คอนเซปท์ผม โสดเวลาแฟนหลับ ขยับเวลาแฟนเผลอ ละเมอเวลาแฟนหาย แกล้งตายเวลาแฟนเห็น 55555

พี่หมอน ยังมีหน้ามาภูมิใจอีกนะไอ้แว่น... น่าให้น้องชมพูเค้าได้ผัวฝรั่งไปซะก็ดี

วอก ฮื๊อออ! ไม่ให้ เค้าหวง! (พี่อู๊ดเดินเข้ามาหาพี่หมอน)

พี่อู๊ด นี่ครับพี่หมอนครับ... (ยื่นซองขาวให้พี่หมอน)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วอก อ้าว จะลาออกแล้วเหรอพี่อู๊ด?

พี่อู๊ด ครับ... ถุ๊ย! ลาออกแล้วกูจะเอาเงินที่ไหนจ่ายค่าเทอมลูกล่ะ! ใบรับรองเงินเดือนเว้ย ฉันเอามาให้พี่หมอนเซ็น (กับพี่หมอน) พี่หมอนครับ ว่าแต่พี่หมอนพอจะช่วยแก้ไขตัวเลขเงินเดือนที่ผมได้รับให้มันดูเยอะกว่านี้ได้มั้ย ครับพี่น้อง

พี่หมอน ไอ้บ้า ทำไม่ได้หรอก เกิดเค้าตรวจสอบแล้วจับได้ก็ซวยกันหมดสิ

พี่อู๊ด ก็ผมกลัวว่ายื่นกู้ไปแล้วทางธนาคารเค้าจะไม่ให้ผ่านน่ะครับ

พี่หมอน เอางี้ ฉันจะลองไปปรึกษาฝ่ายบัญชีให้แล้วกันว่าพอจะช่วยอะไรได้บ้าง... เดี๋ยวฉันไปประชุมก่อน (เดินออกไปจากออฟฟิศไป)

วอก พี่จะกู้เงินธนาคารทำไม กู้กับแม่ผมดีกว่า แม่ผมคิดดอกไม่แพงหรอก เดี๋ยวผมคุยให้ดอกร้อยละหนึ่ง

พี่อู๊ด ร้อยละหนึ่งบาทเนี่ยนะ ทำไมถูกจัง

วอก ฮึ๊... ร้อยละหนึ่งพัน

พี่อู๊ด โว้ววว! ไอ้บ้า! ดอกบ้านป้ามึงเหรอแพงกว่าเงินต้นอีก กู้หมื่นนึงกูเป็นหนี้สิบล้านเลยนะน่ะ (วอกขำๆ)

วอก แล้วจะกู้ไปทำอะไรพี่?

พี่อู๊ด คือผมคุยกับอีช้างหลายทีแล้วน่ะครับว่าอยากจะย้ายบ้าน เพราะรู้สึกว่าที่เก่าสิ่งแวดล้อมมันไม่ค่อยดี ลูกๆ ก็เริ่มโตแล้ว ถ้าขยับขยายไปอยู่บ้านหลังที่มันใหญ่ขึ้นลูกๆ มันจะได้มีห้องส่วนตัวกัน... แต่ก็ลุ้นๆ อยู่เนี่ย ว่าจะกู้ผ่านมั้ย...เนี่ย... เดี๋ยววันนี้เจ้าหน้าที่สินเชื่อของธนาคาร จะมาเอาเอกสารจากผมที่ออฟฟิศด้วย

วอก เหรอ... (คิดๆ) พี่อยากกู้ผ่านมั้ยล่ะ เดี๋ยวผมช่วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด อยากสิครับ ! แกจะช่วยยังไงครับพี่น้องวอก ?

วอก หึๆ... เดี๋ยวก็รู้... (วอกยิ้มเจ้าเล่ห์) ของอย่างนี้มันอยู่ที่นี่ (ชี้แถวขมับตัวเอง)

พี่อู๊ด คิ้วเหรอ

วอก กูไม่ช่วยแล้ว

พี่อู๊ด ล้อเล่น รู้ว่าสมองน้องดี (วอกยิ้มๆ หน้าตาเจ้าเล่ห์ / พี่อู๊ดมองวอกสงสัย)

- ตัดไป -

ฉาก 3 ฉากพิเศษ รัชดาลัยเธียร์เตอร์ / ค่ำ

- เป็นต่อ พอใจ ทิพย์ พี่ก๊อบยังคงนั่งรอเวลาละครเวทีเริ่มเล่น / พี่ยม เจ๊มินท์เอาหัวพิงกัน โดยใช้ผ้าพันคอของเจ๊มินท์คลุมปิดศรีษะไว้ด้วยอีกชั้น เพราะกลัวพวกเป็นต่อเห็น ทั้งคู่ซุบซิบกันเครียดๆ ว่าจะเอายังไงดี

พี่ยม ดูซิ...กลัวผีบนเวทียังไม่พอ ต้องมานั่งกลัวเพื่อนจับได้อีก

เจ๊มินท์ นั่นน่ะสิ ตอนนี้หม่ามี๊ะไม่มีสมาธิดูละครแล้วล่ะป่ะป๊ะ

พี่ยม ไอ้ต่อนะไอ้ต่อ ไม่เห็นเคยบอกเลยว่าจะมาดูละครเวที (ตัดไปแถวหลังทางพวกเป็นต่อ)

เป็นต่อ (จาม 2 ที) ฮัดเช่ย! ฮัดเช่ย! (หันมากระซิบทิพย์) นี่ทิพย์บ่นคิดถึงต่อรึเปล่าเนี่ย (ทิพย์ **บ้า**) งั้นสงสัยคงเป็นสาวอื่น (ทิพย์เซ็ง / เห็นพี่ก๊อบมองมาทาง พี่ยมกับเจ๊มินท์)

พี่ก๊อบ (ประชด) โรแมนติกเหลือเกิ๊นนนน

พอใจ โรแมนติกอะไรเล่า ละครผีเค้าออกจะน่ากลัว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ก๊อบ พี่หมายถึง 2 คนแถวหน้านู่นน่ะ เอาหัวพิงกันซบไหล่กันตลอด มาดูละครผีนะ ไม่ได้ดูซีรี่ย์เกาหลีอยู่บ้าน

พอใจ เดี๋ยวตอนละครเล่นน่ะ อย่าพูดเสียงดังแบบนี้นะ

พี่ก๊อบ พี่รู้มารยาทในการดูค่ะ เพราะพี่ดูลิเกบ่อย (ทุกคนเซ็ง)

พี่ยม ป่ะป๊ะว่าขืนเราอยู่จนละครเวทีเลิกมีหวังพวกนั้นเห็นเราแน่

เจ๊มินท์ งั้นเอาไงดีล่ะป่ะป๊า

พี่ยม งั้นกลับตอนนี้เลย (พี่ยม เจ๊มินท์ทำท่าจะลุก แล้วหันไปเห็นพวกเป็นต่อลุกขึ้นพอดี พี่ยม เลยกดให้เจ๊มินท์นั่งลง / เป็นต่อ พอใจ พี่ก๊อบ ทิพย์นั่งแถวผิดเลยลุกขึ้นเดินย้ายเถิบมานั่งใกล้กับแถวพี่ยมมากขึ้นกว่าเดิมอีก / แล้วเจ้าของตั๋วเค้านั่งแทนที่พวกเป็นต่อ)

พอใจ โทษทีนะพี่ต่อ เมื่อกี้มันรีบน่ะพอใจเลยดูที่ผิด ดูซิ...หน้าแตกเลย

พี่ก๊อบ ไม่เป็นไรกะเทยชอบ เพราะแถวนี้มีผู้ชายหน้าตาดีนั่งอยู่ กะเทยขอจองนั่งข้างเค้านะคะ (เห็นพี่ก๊อบนั่งข้างคนหล่อๆทันที / ***เพลงสรรเสริญพระบารมีดังขึ้นพอดี ทุกคนลุกขึ้นอย่างพร้อมเพียงและร้องเพลงจนจบ)

พี่ยม ใกล้ขนาดนี้คงลุกไปไม่ได้แล้วล่ะ มันเห็นแน่เลย

เจ๊มินท์ ทำไงดีล่ะป๊า

พี่ยม ต้องรอตอนเลิกแล้วล่ะ

เจ๊มินท์ ถ้าเกิดพวกเป็นต่อเห็นขึ้นมาก่อนทำไง

พี่ยม ก็บอกว่าบังเอิญมาดูด้วยกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เจ๊มินท์ ต่อไม่มีทางเชื่อหรอก เพราะเค้ารู้ว่าเราบะบะโอ๊ะบะกันแล้ว

พี่ยม เออว่ะ ไอ้หน้าวัวยิ่งฉลาดๆอยู่ด้วย (ไฟโรงละครเริ่มมืดลงเพราะละครจะเริ่มเล่นแล้ว / ผู้ชายหล่อข้างพี่ก๊อบแต๋วแตกทันที)

ผู้ชายหล่อ อ๊าย! มืดอ่ะ เค้ากลัวความมืดอ่ะ

พี่ก๊อบ (บ่นเซ็งๆ) ตายแล้ว หญิงกว่ากูอีก

เจ๊มินท์ เอาไงดีล่ะป๊า

พี่ยม ใจเย็นๆ ค่อยๆ คิด (มีเสียงพระสวดศพจากละครเวทีดังขึ้นมา)

- จบองก์ 1 -

ฉาก 4 ฉากพิเศษ รัชดาลัยเธียร์เตอร์ / ค่ำ

- ละครเวทีเล่นแล้ว / พวกเป็นต่อตั้งใจดู / เห็นพี่ยมกับเจ๊มินท์นั่งระแวงๆ อยู่

- ละครเป็นฉากดีเจ Dynamic

พี่ก๊อบ (มองไปทางพี่ยม เจ๊มินท์แต่ยังจำไม่ได้) ไอ้ผู้ชายผู้หญิงคู่หน้า หน้าคุ้นๆ นะ (พอใจเอานิ้วจุ๊ปากให้พี่ก๊อบพูดเบาๆ)

- ละครเวทีเป็นฉากผีในห้องน้ำ

พี่ยม โอ๊ยยย... เอาไงดี เอาไงดี... ละคงละครดูไม่รู้เรื่องแล้วเนี่ยยย

เจ๊มินท์ ใช่... ผีเผอม้าไม่กลัวแล้วนะ ม้ากลัวพวกนั้นจับได้มากกว่าอ่ะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม ถ้าจะหนีก็ต้องรีบหนีตอนนี้แหละ เพราะถ้าละครจบ เค้าเปิดไฟขึ้นมา พวกไอ้ต่อเห็นหน้าเราสองคนชัดแน่ๆ

เจ๊มินท์ เอางั้นเหรอ จะไปเลยใช่มั้ย จะได้เตรียมตัว

พี่ยม ไปเลยเถอะ (เห็นคนข้างๆ ทำท่าดุๆ ที่พี่ยมคุยเสียงดัง / สองคนที่ทำท่าจะลุกเลยลงนั่งเหมือนเดิม)

- ละครเป็นฉากผีในโรงพยาบาล Dynamic (เห็นเจ๊มินท์ พี่ยม นั่งเครียดๆ ไม่รู้จะเอายังไงดี / แล้วไฟโรงละครก็เปิดขึ้นเพราะละครจบแล้ว)

ทิพย์ น่ากลัวมากเลยเน๊อะ เมื่อกี้มีกลิ่นศพด้วยได้กลิ่นรึเปล่า

พี่ก๊อบ ไม่ใช่กลิ่นศพหรอกค่ะ

ทิพย์ แล้วมันกลิ่นอะไรคะพี่ก๊อบ

พี่ก๊อบ พี่ตด (ทุกคนเซ็ง / ผู้ชายหล่อข้างๆมองหน้าพี่ก๊อบเซ็งๆ / พี่ก๊อบมองคู่พี่ยมกับเจ๊มินท์) ดูไอ้คู่นี้สิ มันสวีทหัวติดกันทั้งเรื่องเลย... ออกจากโรงละครไปสงสัยไปดูหนังกันต่อแน่ๆ

เป็นต่อ ดึกป่านนี้จะมีหนังอะไรอีก

พี่ก๊อบ หนังสดอ่ะดิ (เห็นว่าคนทั้งโรงละครปรบมือให้กับนักแสดงบนเวที)

Dynamic เห็นว่าคนเริ่มทยอยออกจากโรงละคร

พี่ยม จังหวะนี้แหละ! มีคนบังให้แล้ว! ไปเลยๆ! (พี่ยมกับเจ๊มินท์รีบลุกแล้วเดินก้มๆ ปิดหน้าปิดตาออกไปทันที โดยที่กลุ่มเป็นต่อไม่ทันสังเกตุ)

- ตัดไป -

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉาก 5 ออฟฟิศ / ค่ำ

- วอกยืนคุยกับพวกสาวๆ ออฟฟิศ

วอก ทุกคน เข้าใจแผนกันหมดแล้วใช่มั้ย? (ทุกคนพยักหน้า) งานนี้เราไม่ได้ช่วยแค่พี่อู๊ดแต่เราช่วยหลานๆ ด้วย เด็กๆ มันจะได้มีบ้านดีๆ มีสังคมดีๆอยู่ (ทุกคนพยักหน้า / วิโรจน์เดินเข้ามา)

วิโรจน์ สวัสดีครับ คุณอู๊ดอยู่มั้ยครับ ผมวิโรจน์เป็นพนักงานฝ่ายสินเชื่อจากธนาคารที่ นัดกับคุณอู๊ดไว้น่ะครับ

นุ่น อยู่ค่ะ...แต่ขอร้องนะคะ อย่าเรียกว่าคุณอู๊ดค่ะ เพราะเป็นการไม่ให้เกียรติท่าน ต้องเรียกว่าท่านอู๊ดค่ะ

วิโรจน์ ต้องเรียกท่านเลยเหรอครับ

นุ่น ใช่ค่ะ เดี๋ยวเชิญเข้าไปนั่งรอด้านในเลยค่ะ (วิโรจน์เดินงงๆ เข้ามาเจอวอก)

วอก ขอโทษนะครับ นี่คุณวิโรจน์ที่ท่านอู๊ดนัดมาคุยเรื่องเงินกู้ใช่มั้ยครับ งั้นรอแป๊บนึงนะครับ เดี๋ยวผมจะตามท่านให้ เพราะการจะเข้าพบบุคคลระดับสูงอย่างท่านอู๊ดมันต้องมีขั้นตอนซักนิดนึงครับ (ตะโกน) ทุกคน! ต่อแถว เตรียมรอรับท่านอู๊ด (วอกเดินไปเปิดประตูห้องพี่หมอน / พี่อู๊ดที่ใส่สูทเดินออกมา)

พี่อู๊ด โอเค ทุกคนกลับไปทำงานต่อได้ (ทุกคนแยกย้ายกัน / ผายมือให้วิโรจน์) เชิญที่โต๊ะดีกว่าครับ

วิโรจน์ ขอบคุณครับท่านอู๊ด (เดินตามพี่อู๊ดไปนั่งที่โต๊ะกลม)

วอก (กับสาวๆ) ดูดีภูมิฐานขนาดนี้ กู้ไม่ผ่านก็ไม่รู้จะว่ายังไงแล้ว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิโรจน์ เดี๋ยวท่านอู๊ดจะต้องกรอกเอกสารนะครับ แต่ไม่เป็นไร เดี๋ยวผมกรอกให้เอง รบกวนท่านอู๊ดตอบคำถามของผมก็พอครับ

วอก ได้ผลเว้ย หงอเลย หงอเลย…

วิโรจน์ ท่านอู๊ดทำงานที่นี่นานรึยังครับ

พี่อู๊ด 12 ปีแล้วมั้งครับ เพราะว่าอยู่ตั้งแต่บริษัทเพิ่งเริ่ม สร้างบริษัทนี้จนแข็งแรงด้วยมือของผมเองเลยนะครับ

วิโรจน์ แล้วปัจจุบันดำรงแหน่งอะไรครับ

พี่อู๊ด (อึ้งแจ๊ะปาก) แจ่บๆๆๆ (วอก สาวๆ **เย้ย!!!** / พี่อู๊ดทำทีเป็นรับโทรศัพท์) อะไรนะ หุ้นที่ซื้อไว้ขึ้นแล้ว... ได้กำไรเท่าไหร่... ล้านนึง... ไว้ได้มากกว่านี้ค่อยโทรมาบอกได้มั้ย มันเสียเวลา... อะไรนะ จะปรึกษาเรื่องธุรกิจกับผมเหรอ... (กับวิโรจน์) เดี๋ยว ขอตัวแป๊บนึงนะครับ คนชอบโทรมาขอคำแนะนำเรื่องธุรกิจอยู่เรื่อย (แกล้งเดินโทรศัพท์ออกมา แล้วไปหาวอก) จะตอบเค้าว่าทำอาชีพอะไรดีครับพี่น้อง ขืนตอบว่าเป็นคอลัมน์นิส เค้าไม่ให้ผ่านแน่เลย

วอก ก็ตอบตำแหน่งเดียวกับพี่หมอนไปเลย ผู้จัดการทั่วไป

พี่อู๊ด เอางั้นเหรอ... ได้ๆ (เดินกลับไปหาวิโรจน์) เมื่อกี๊ถามว่าผมตำแหน่งอะไร ใช่มั้ยครับ... ผมเป็นผู้จัดการทั่วไปน่ะครับ

วิโรจน์ แล้วรายได้หลักต่อเดือนเท่าไหร่ครับ

พี่อู๊ด 3 หมื่นน่ะครับ

วิโรจน์ เอ๊ะ ตำแหน่งสูงขนาดนี้ รายได้ต่อเดือน 3 หมื่นเองเหรอครับ?

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่อู๊ด (นึกได้) เอ๊ะ เมื่อกี๊คุณถามรายได้ต่อเดือนเหรอครับ ผมนึกว่าคุณถามรายได้ต่ออาทิตย์ซะอีก

วอก (กับสาวๆ) ไม่ได้การแล้ว เข้าไปช่วยพี่อู๊ดหน่อยดีกว่า (วอกส่งซิกให้ป้อมออกไป / ป้อมเดินไปหาพี่อู๊ด)

ป้อม ท่านอู๊ดคะ มูลนิธิบ้านเด็กพิการซ้ำซ้อนโทรมาขอบคุณน่ะค่ะที่บริจาคเงินให้ 7 ล้าน

วิโรจน์ บริจาคตั้ง 7 ล้าน แล้วบ้านแค่ 10 ล้าน ท่านอู๊ดจะกู้ทำไมล่ะครับ?

วอก อื้อหืม... อีพี่ป้อมก็ใส่ตัวเลขซะเว่อร์ เค้าจะเชื่อมั้ยเนี่ย

พี่อู๊ด (แถ) คือเรื่องเงินสำหรับผมเนี่ยมันหาได้ใหม่เรื่อยๆ อยู่แล้ว แต่เด็กพวกนั้นสิครับเค้าหาไม่ได้... ผมก็เลยเอาเงินของผมไปทำบุญน่ะครับ จริงๆ เงิน 10 ล้านเนี่ย ผมไม่ต้องกู้ก็ได้นะครับ... ผมแค่อยากมีประสบการณ์ เกิดมาไม่เคยยืมเงินใคร

วอก โถ พูดมาได้ว่าเกิดมาไม่เคยยืมเงินใคร ธนาคารเค้าจะรู้มั้ยเนี่ยว่าเมียให้เงินมาใช้แค่วันละสองร้อย (พี่หมอนเดินมา)

พี่หมอน อีอู๊ด!!! (เอาแฟ้มตีหัวพี่อู๊ด **เป้ง!**) คอลัมน์สัมภาษณ์ผู้บริหารคราวก่อนน่ะ แกเขียนตำแหน่งเค้าผิด เดี๋ยวปั๊ดหักเงินเดือนเลย ไป! ไปเขียนคอลัมน์ใหม่เลย! (วิโรจน์อึ้ง)

วอก กล้วยทอด!!!

วิโรจน์ เอ่อ ท่านอู๊ดครับ เป็นผู้จัดการทั่วไปยังต้องเขียนคอลัมน์เองอีกเหรอครับ

พี่หมอน ใครผู้จัดการทั่วไป? ฉันนี่แหละผู้จัดการทั่วไป ส่วนอีอู๊ดเป็นคอลัมน์นิสต์ แล้วคุณเป็นใครเนี่ย?

วอก หมอนมาทีเอาซะตันกันทั้งออฟฟิศเลย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิโรจน์ ผมเป็นพนักงานฝ่ายสินเชื่อธนาคารที่ท่านอู๊ดไปยื่นเรื่องกู้เงินซื้อบ้านไว้น่ะครับ สรุปว่าท่านอู๊ดโกหกผมเหรอครับ (จ้องหน้าพี่อู๊ด / พี่อู๊ดยิ้มแหยๆ)

- ตัดไป -

ฉาก 6 ฉากพิเศษ บันไดเลื่อน รัชดาลัยเธียร์เตอร์ / ค่ำ

- เจ๊มินท์กับพี่ยมกำลังลงบันไดเลื่อนปะปนกับคนที่มาดูละครเวที

เจ๊มินท์ เกือบโดนพวกเป็นต่อเห็นแล้วเชียว ดีนะอาศัยช่วงชุลมุนหนีออกมาจนได้

พี่ยม ใช่ เสียค่าบัตรไปแล้วแทนที่จะได้มานั่งกลัวผี ต้องมานั่งกลัวพวกไอ้ต่อจับได้ซะงั้น

OS. เป็นต่อ **คุณครับ! เดี๋ยวก่อนครับ!**

เจ๊มินท์ ฮื๊อ! เสียงเป็นต่อนี่! เรียกใครก็ไม่รู้

พี่ยม เรียกใครก็ช่างมัน แต่อย่าหันไปนะม้า ทำเนียนๆ ไป (เป็นต่อลงบันไดเลื่อนตามหลังพี่ยม เจ๊มินท์มา)

เป็นต่อ คุณเสื้อขาวน่ะครับ (**เอาสีเสื้อจริงที่เจ๊มินท์ใส่)

เจ๊มินท์ เรียกม้านี่ เอาไงดีล่ะป๊า

พี่ยม มันเรียกแบบนี้แปลว่ามันยังไม่รู้ว่าเป็นพวกเรา ... เอาอย่างนี้ พอนับถึง 3 ใส่เกียร์ป๊าแล้ววิ่งตามหมามาเลยนะ

เจ๊มินท์ เย้ย! ใส่เกียร์หมาแล้ววิ่งตามป๊ารึเปล่า

พี่ยม ตกใจ พูดผิด ... เอานะ 1 2 (พี่ยมวิ่งพรวดแหวกคนลงจากบันไดเลื่อนแล้วโกยอ้าวไปทันที)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เจ๊มินท์ เว้ย! ยังไม่ทันนับ 3 เลย รอม้าด้วย (เจ๊มินท์แหวกคนลงมาตามบันไดเลื่อน) ขอทางหน่อยค่ะ... ขอโทษค่ะ... ขอโทษค่ะ... (เจ๊มินท์ลงมาจนถึงข้างล่าง เตรียมจะวิ่งต่อแต่ถูกเป็นต่อที่วิ่งตามลงมาทันคว้าไหล่ไว้)

เป็นต่อ เดี๋ยวครับ!!! (เจ๊มินท์หน้าเสีย ชะงักหยุดวิ่ง) คุณทำผ้าพันคอตกนะครับ (เจ๊มินท์จำใจต้องหันหน้าไปหาเป็นต่อ แล้วตีหน้าเนียนแกล้งงงๆ) อ้าว เจ๊มินท์นี่!

เจ๊มินท์ (เนียนตกใจ) อ้าวต่อ! (พอใจ ทิพย์ พี่ก๊อบตามลงมาทัน)

ทิพย์ อ้าว! เจ้าของผ้าพันคอนี่เจ๊มินท์เองเหรอเนี่ย

พอใจ เจ๊มินท์ก็มาดูละครเวทีเหมือนกันเหรอคะ อุ๊ย ไม่รู้นะเนี่ย เสียดายจัง ไม่งั้นจะได้ซื้อที่นั่งติดกัน

เจ๊มินท์ นั่นสิ เสียดายเนอะ ไม่งั้นก็ได้นั่งติดกันแล้ว

เป็นต่อ แน่ใจเหรอว่าอยากนั่งติดกันน่ะ

เจ๊มินท์ (ทำเป็นโก๋) อยากสิ ทำไมเหรอต่อ

เป็นต่อ ถ้าอยากนั่งด้วยกันแล้วจะทำหลบๆซ่อนๆทำไม ผมเห็นนะว่าเมื่อกี๊มีผู้ชายคนนึง วิ่งหนีไปก่อนที่ผมจะมาดึงเจ๊ไว้น่ะ! (ยิ้มทำหน้าเจ้าเล่ห์) ใครเหรอ?

เจ๊มินท์ ใครๆ! ไม่มี๊! เจ๊มาคนเดียว ดูละครเวทีผีเลยเห็นภาพหลอนไปเองรึเปล่า

พี่ก๊อบ ภาพหลอนอะไรล่ะเจ๊ ตอนอยู่ในโรงละครเค้าเห็นกันทุกคนว่าเจ๊นั่งจู๋จี๋อยู่กับผู้ชายอีกคน แต่ตอนนั้นไม่รู้ว่าเป็นเจ๊มินท์ มีตอนนึงเห็นจูบปากกันด้วย

เจ๊มินท์ จูบปากอะไร! แค่ซบไหล่เฉยๆ (ทุกคน **นั่นไง!!!**) ฮื๊อ หลุดปาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ก๊อบ บอกมาซะดีๆ ว่าผู้ชายที่เจ๊พามาดูละครเวทีด้วยเป็นใคร (เจ๊มินท์อึกอัก) แหม มีผัวแล้วไม่บอกนะ

เจ๊มินท์ ไม่ใช่! (นึกอะไรได้แล้วทำเขินๆ) แฟนเฉยๆ (ทุกคน **ฮี๊ววววววววว !!!!**)

ทิพย์ แล้วทำไมเค้าต้องหนีไปด้วยล่ะ น่าจะอยู่เจอพวกเราก่อน จะได้รู้จักกัน

พอใจ ใช่ๆๆ พอใจก็อยากเห็นหน้าแฟนเจ๊มินท์เหมือนกัน

เจ๊มินท์ แหม... ก็เจ๊ยังไม่อยากเปิดตัวหนิ่ กะว่าจะรอให้มั่นใจกว่านี้ก่อน อีกอย่างกลัวโดนล้อด้วย

พี่ก๊อบ พิลึกคน ทีบ้าผู้ชายดันไม่อาย ทีคบผู้ชายถูกต้องดันอาย (เจ๊มินท์เซ็ง)

เจ๊มินท์ เอาอย่างนี้! วันนี้อย่าเพิ่งถามเจ๊เลย เจ๊ตั้งตัวไม่ทัน เอาเป็นว่าเดี๋ยวพรุ่งนี้เจ๊จะพาแฟนใหม่เจ๊ไปเปิดตัวที่มินิมาร์ทของน้องพอใจเลยแล้วกัน โอเคป่ะ!

พี่ก๊อบ เสียค่าเข้าชมเท่าไหร่

เจ๊มินท์ เด็ก 50 ผู้ใหญ่ 100...จะบ้าเหรอ! แฟนเจ๊เป็นคนนะไม่ใช่สัตว์ป่าสงวน

เป็นต่อ นี่มีแฟนจริงๆ เหรอเจ๊ (เจ๊มินท์พยักหน้า / เป็นต่อเอียงหน้าไปกระซิบเจ๊มินท์) มีแฟนประชดใครรึเปล่าเนี่ย

เจ๊มินท์ (กระซิบเป็นต่อ) เปล๊าาาาา !!! ทำไมเจ๊จะต้องประชดใครด้วย ใครเค้าจะมีแฟนก็เรื่องของเค้าสิ (กับทุกคน) งั้นเจ๊กลับก่อนนะ พรุ่งนี้เจอกันนะทุกคน (เจ๊มินท์เดินไป แล้วทำหน้าประมาณว่าเกือบตาย / เป็นต่อมองตามห่วงๆ)

- จบองก์ 2 -

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉาก 7 ออฟฟิศ / ค่ำ

- พี่อู๊ดยืนจ๋อยๆ อยู่

วิโรจน์ (ถือกระเป๋าเอกสารไว้) ถ้างั้นผมขอตัวกลับก่อนนะครับคุณอู๊ด

พี่อู๊ด (เจื่อนๆ) ครับพี่น้อง ส่วนเอกสารอะไรที่ยังไม่ครบ เดี๋ยวผมจะนำไปยื่นที่ธนาคารอีกทีนะครับ

พี่หมอน เอกสารอะไรไม่ครบฉันไม่รู้ แต่ที่แน่ๆ มีอย่างนึงไม่ครบ

พี่อู๊ด อะไรเหรอครับพี่หมอน

พี่หมอน สมองแกเนี่ย! ไม่ครบบาท! คิดได้ไง แกล้งเป็นคนรวยหลอกเจ้าหน้าที่เค้าเนี่ย ปัญญาอ่อน!

วอก ใช่! ปัญญาอ่อนจริงๆ อีตาเตี้ย

พี่อู๊ด (ตบวอก **เป้ง!**) มึงต้นคิด (วอก **อุ๊ย!**)

วิโรจน์ ที่คุณอู๊ดทำน่ะยังน้อยครับ ผมเคยเจอมาเยอะแล้ว เพราะใครๆ ก็อยากทำให้ตัวเองกู้ผ่านทั้งนั้น ที่หนักสุดนี่เอาทองมาใส่เต็มคอเลย

พี่หมอน เป็นทองปลอมใช่มั้ยคะ

วิโรจน์ เปล่าครับ เป็นทองม้วน (ทุกคน **เย้ย!!**) ล้อเล่นครับ ทองปลอมนี่แหละ ... ไม่ต้องห่วงหรอกครับคุณอู๊ด ยังไงธนาคารก็ตัดสินใจจากเอกสารที่คุณส่งมาให้อยู่ดี ไม่เกี่ยวกับการแต่งเนื้อแต่งตัวกับสิ่งที่ผมเห็นในวันนี้หรอกครับ ... ถ้ารายรับของคุณสมดุลย์กับจำนวนเงินที่อยากกู้ และไม่มีประวัติเสีย หรือติดแบล็คลิสต์ ส่วนใหญ่ก็จะผ่านทั้งนั้นล่ะครับ ผมกลับก่อนนะครับ (วิโรจน์เดินออกไป / พี่อู๊ดถอนหายใจ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่หมอน ทำไมพวกแกปัญญาอ่อนกันขนาดนี้เนี่ย! ต่อให้วันนี้แกหลอกเค้าจนสำเร็จ เดี๋ยว ธนาคารเค้าก็ต้องโทรกลับมาเช็คกับบริษัท แล้วเค้าก็ต้องจับได้อยู่ดีว่าแกโกหกเค้า

วอก อ้าว เค้าเช็คกบบริษัทด้วยเหรอ (พี่หมอนพยักหน้า) วอกไม่รู้ วอกไม่เคยกู้

พี่อู๊ด ไม่เคยกู้! (ยันวอก พลั่ก!) แล้วมาช่วยกูทำไม!

พี่หมอน นี่อีอู๊ด ฉันถามอะไรแกหน่อยสิ แกคิดดีแล้วเหรอเรื่องบ้านหลังนี้เนี่ย... ฉันเข้าใจนะว่าทุกคนที่ทำงาน เก็บเงิน ก็เพราะฝันว่าวันนึงจะต้องมีบ้านหลังใหญ่ๆ ยิ่งแกมีลูกก็ต้องอยากให้ลูกได้อยู่ในสภาพแวดล้อมดีๆ แต่บ้าน 10 ล้านเนี่ย มันไม่เกินกำลังแกไปหน่อยเหรอ ฉันว่าที่อื่นที่สภาพแวดล้อมดีๆก็ยังมีอีก ถึงมันอาจจะไม่ได้หลังใหญ่เหมือนที่แกอยากได้ แต่อย่างน้อยมันก็ไม่เกินกำลังแก ... โอเค สมมุติว่าแกกู้ซื้อบ้านหลังนี้ได้ แต่เงินเดือนแกแทบทั้งหมดก็ต้องเอามาส่งค่าบ้าน เกิดวันนึงลูกแกป่วยขึ้นมาอีก หรือแกเกิดทำงานไม่ได้ แกจะทำยังไง (พี่อู๊ดคิดๆ ตาม)

พี่อู๊ด ขอบคุณที่ให้คำแนะนำนะครับพี่หมอน ผมจะลองเอาเรื่องนี้ไปปรึกษาอีช้างน้ำอีกทีนะครับ (พี่หมอนพยักหน้า)

วอก พี่อู๊ด ถ้าพี่กู้ผ่าน รบกวนกู้เผื่อผมซักแสนนึงสิ

พี่หมอน บ้านอะไรของแกวะ หลังละแสนเดียว

วอก ผมไม่ได้จะเอาไปซื้อบ้าน ผมจะซื้อตั๋วเครื่องบินไปหาน้องชมพู

พี่หมอน โว้ว!!! เอ้า แต่ถ้าแกเกิดหาเงินบินไปหาน้องชมพูได้จริงๆ น่ะ อย่าลืมโทรไปบอกเค้าล่วงหน้าแล้วกัน เค้าจะได้ซ่อนผัวฝรั่งทัน

วอก ครับ... ฮือ!!! (เบะหน้าร้องไห้) ฮือ.... หมอนใจร้ายยยย

- ตัดไป -

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉาก 8 มินิมาร์ท / เย็น (วันที่ 2)

- ไหลอยู่ในร้าน / พอใจ ทิพย์ พี่ก๊อบนั่งคุยกันที่ม้าหินอ่อนหน้าร้าน / **พอใจกินมิสเตอร์โดนัท** / พี่ยมกับเป็นต่อเดินเข้ามา

พี่ก๊อบ (เข้าไปร้องเพลง “รักนะคะ” ยั่วพี่ยมพร้อมลวนลาม) รักนะคะ คนดีของฉัน จะวันไหนก็รักเพียงเธอออออออ

พี่ยม เพลงบี้เค้าไม่ได้ร้องแบบนี้ เค้าร้องว่า.... (ร้องเพลง) ชักนะคะ คนดีของฉัน (กระหน่ำเข่าใส่พี่ก๊อบเต็มที่ **ตั้บ! ตั้บ! ตั้บ!**)

พี่ก๊อบ (แกล้วทำท่าชักลิ้นจุกปาก) ชักแล้วค่ะ! ชักแล้ว! กะเทยชักแล้วค่ะ! (ทำหน้าหื่นกาม) แต่เป็นชักมันเว้ย!!! (ทุกคน **โว้ว!!!**)

พี่ยม อีนี่น่ากลัวกว่าละครเวทีผีที่ดูอีก

พอใจ นี่พี่ยมไปดูมาแล้วเหรอคะ

พี่ยม (อึ้ง) เออ...ปะ เปล่าจ้ะ พอดีเด็กพี่ไปดูแล้วเค้าเล่าให้ฟังน่ะ ว่ามันน่ากลัวมาก

พี่ก๊อบ ใจร้าย! ผู้ชายก็อย่างเนี้ย มักมากในกาม ไม่เคยเพียงพอในเรื่องของความรัก นอกใจตลอด เคยเห็นใจเมียบ้างมั้ย

พี่ยม โธ่เมียพี่! (ร้องเพลงเหมือนเดิม) ชักนะคะคนดีของฉัน (ทำท่าจะตีเข่า)

พี่ก๊อบ โว๊ย! พอแล้ว! (ทุกคนขำๆ กัน)

เป็นต่อ (กระซิบพี่ยม) ตกลงพี่มีแฟนใหม่แล้วจริงๆ เหรอ แล้วเจ๊มินท์ล่ะ

พี่ยม (แถๆ) เจ๊เค้าก็อยู่ของเค้าสิ มาเกี่ยวอะไรกับฉันวะ ฉันบอกแล้วว่ามันไม่มีอะไร แกก็ล้ออยู่ได้ (เป็นต่อมองหน้าพี่ยมแบบไม่ค่อยเชื่อ / พี่ยมหลบสายตาเป็นต่อ / เจ๊มินท์เดินเข้ามาพร้อมหนุ่มหล่อ)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เจ๊มินท์ หลบทางหน่อยคนสวยมาแล้วววววว (ทุกคนงงๆ ว่าเจ๊มากับใคร)

พี่ก๊อบ (เดินไปคว้าแขนเจ๊มินท์มาคุย) เจ๊...ใครอ่ะ หล่อจังเลยกะเทยชอบ ขอนะ (ทำท่าจะเข้าไปหาทันที / เจ๊มินท์คว้าคอไว้)

เจ๊มินท์ เดี๋ยวกะเทยจะเจอกะตื้บ (แกล้งอายๆ) นี่มันแฟนเจ๊ (ทุกคน **ห๊ะ!!!**) ก็คนนี้แหละที่เจ๊พาไปดูละครเวทีผีเมื่อวานไง (แนะนำแฟนให้รู้จักทุกคน) บิ๊กจ้ะ... นี่เป็นต่อ นี่พอใจ นี่ทิพย์ พี่ก๊อบ และก็นี่พี่ยม

พี่ก๊อบ ไปเอาใครมาแอบอ้างรึเปล่าเนี่ย

เจ๊มินท์ (ชะงัก แล้วรีบแถต่อ) ทำไม! หน้าอย่างเจ๊จะมีแฟนหล่อขาวใสอย่างนี้ไม่ได้เหรอ เจ๊ก็เลือกนะ อย่าลืมสิว่าเจ๊น่ะสวยเลือกได้ ถามอย่างนี้อิจฉาล่ะสิ (พี่ก๊อบเซ็ง) ถ้าไม่เชื่อเดี๋ยวเจ๊จะโชว์ให้ดูเป็นขวัญตา (เข้าไปหอมแก้มชายหนุ่ม 1 ฟอด / ทุกคนยิ้มๆ / พี่ยมลืมตัวหมั่นไส้แกล้งกะแอมทันที **อ่ะแฮ่มๆ!**)

เป็นต่อ (กระซิบ) ทำไม...หึงเหรอ

พี่ยม หึงอะไร๊ (เดินเข้าไปดูหน้าชายหนุ่ม) น้องเอ๊ยยยย พี่ว่าปีนี้บวชซะนะ นี่ถ้าไม่ดวงตกจริงๆ ไม่ได้นังยีราฟหัวฟูนี่เป็นแฟนหรอก (ทุกคนขำๆ / เจ๊มินท์เซ็ง) เอาอย่างนี้ พี่แนะนำให้ไปวัดเล่งเน่ยยี่ไปแก้ชงเลย ปีนี้น้องชงอย่างแรง (บ่นๆ) ดูซิ...ผู้หญิงมีเยอะแยะไม่ไปเอาเป็นแฟน ดันมาเลือกมะม่วงแรดเป็นแฟน (เจ๊มินท์เซ็ง)

พอใจ (กับชายหนุ่ม) ต้องขอโทษด้วยนะคะ พอดีพวกพี่เค้าสนิทกันน่ะค่ะ ก็เลยแซวกันแรงแบบนี้

เจ๊มินท์ ไม่ใช่แซวแรงอย่างเดียวนะ ต่อยก็แรงด้วย

พี่ยม อุ๊ย... แหม ฉันก็ล้อเล่นนนนน เห็นเจ๊มีแฟนฉันก็ดีใจด้วย

เป็นต่อ แน่ใจนะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พี่ยม ก็แน่สิวะ เพื่อนได้ดีก็ต้องยินดีด้วยสิ

เจ๊มินท์ งั้นเดี๋ยวเจ๊ขอตัวก่อนนะ พอดีจะไปดูหนังกับน้องบิ๊กเค้าน่ะ (กับบิ๊ก) ไปกันเถอะที่รัก (กับเป็นต่อ) อั่นแน่...จ้องเจ๊ใหญ่เลย เสียดายเจ๊น่ะสิ ก็เจ๊ชวนไปห้องหลายทีแล้วต่อไม่ยอมไปเองนี่ เอาเป็นว่าเราไม่ใช่เนื้อคู่กันแล้วกันนะ อย่าไปคิดมาก (เป็นต่อยิ้มๆ) บ๊ายๆๆ ทุกคน (เจ๊มินท์กับบิ๊กเดินออกไป)

พอใจ ไม่น่าเชื่อเลยนะคะ ว่าเจ๊มินท์จะมีแฟนกับเค้าซักที

ทิพย์ นั่นน่ะสิคะ ไม่เห็นเคยเล่าให้ฟังมาก่อนเลย

พี่ยม (กับเป็นต่อ) งั้นเดี๋ยวฉันกลับก่อนนะ พอดีทำงานค้างไว้ว่ะ (เป็นต่อเดินตาม พี่ยมไปเพราะเป็นห่วงว่าจะคิดมากเรื่องเจ๊มินท์)

เป็นต่อ โอเคใช่มั้ย

พี่ยม (เนียนเล่นต่อ) โอเค ทุกคนก็มีทางเลือกของตัวเอง

เป็นต่อ ก็ดีแล้ว ถึงบางอย่างมันพลาดไป แต่ยังไงก็ยังเหลือความเป็นเพื่อนกันอยู่ใช่มั้ย

พี่ยม (หน้านิ่งๆ) เฮ้ย...ฉันแมนพอว่ะ

เป็นต่อ ดีแล้ว...คำว่าเพื่อนดูเหมือนจะหาง่าย แต่เพื่อนดีๆ หายากนะ

พี่ยม ฉันรู้น่ะ...ขอบใจเว้ย (พี่ยมแกล้งเดินหน้านิ่งๆ ออกไป แล้วก็แอบยิ้ม)

เป็นต่อ อะไรของมันวะคู่นี้

- จบตอน -

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ค

จดหมายขอความอนุเคราะห์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ ศธ 0513.10506/05

ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 ถนนพหลโยธิน จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

6 มกราคม 2555

เรียน ท่านผู้จัดการทั่วไป
บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด
บริษัท ซีเนริโอ จำกัด

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

ด้วย นางสาวปรัชญาพร ทองประสิทธิ์ รหัสประจำตัวนิสิต 5315100090 นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันของคนไทยในละครตลกสถานการณ์" โดยมีรองศาสตราจารย์ชลอ รอดลอย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ซึ่งในการศึกษาเรื่องดังกล่าว จำเป็นต้องขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทละครตลกสถานการณ์ (ละครซิทคอม) ตั้งแต่ เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2554 มีจำนวนทั้งหมด 6 เรื่อง ดังนี้

1. เรื่องเฮง เฮง เฮง
2. เรื่องบางรักซอย
3. เรื่องเป็นต่อ
4. เรื่องบ้านนี้มีรัก
5. เรื่องผู้กองเจ้าเสน่ห์
6. เรื่องนัดกับนัด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อมูลที่ได้รับมานี้จะนำมาใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ในการนี้คณะมนุษยศาสตร์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว โดยที่นิสิตจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานในรายละเอียดกับท่าน หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมสามารถติดต่อได้ที่นิสิต หรือรองศาสตราจารย์ชลอ รอดลอย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักโดยตรงที่เบอร์ 089-6843854

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. โกวิทย์ พิมพวง)

หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย

ปรัชญาพร ทองประสิทธิ์

(นางสาวปรัชญาพร ทองประสิทธิ์)

นิสิตผู้ขอข้อมูล

โทรศัพท์ 086-6606298

ภาควิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2579-5566-8 ต่อ 2502

โทรสาร 0-2940-7177

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวปรัชญาพร ทองประสิทธิ์
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 14 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2531
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) เกียรตินิยม อันดับ 2 มหาวิทยาลัยมหิดล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์